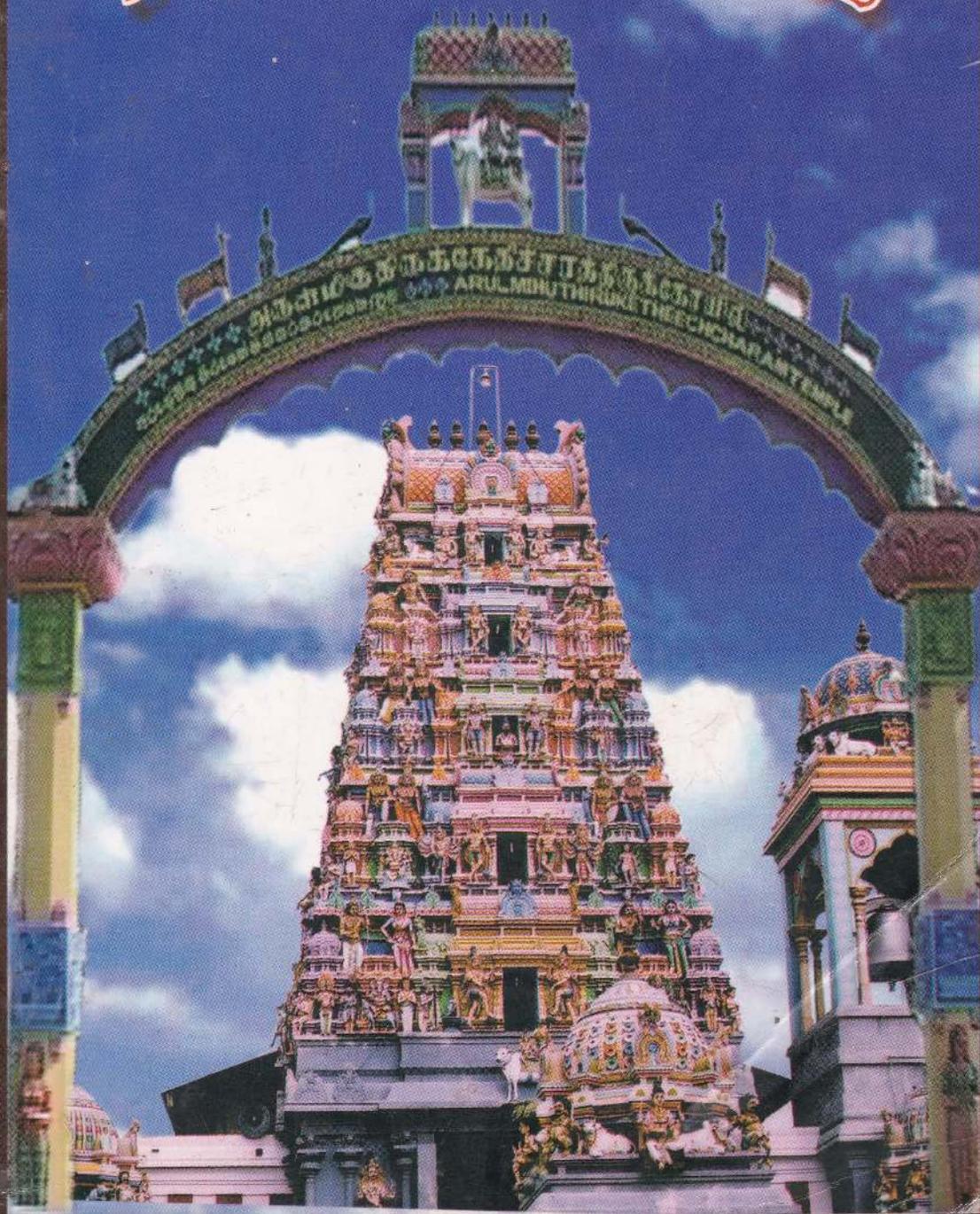

திருக்கோதீச்சர வரலாறும்
பன்னிரு திருமுறைகளும்

15

Original printed for the
Office of the Secretary

10/16/2008

பொருளடக்கம்

1. அ) வாழ்த்துகுரை
ஆ) அணிந்குரை
இ) எனதுரை
2. அ) திருக்கேதீச்சர வரலாறு
ஆ) திருக்கேதீச்சரமும் நாவலர் அவர்களும்
இ) திருக்கேதீச்சர மரபுகளும் ஐதீகங்களும்
ஈ) வில்வம்
3. பின் இணைப்புக்கள்
அ) வீநாயகர் பனுவல்
ஆ) திருக்கேதீச்சரத் தேவாரப் பதிகம்
I) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளியது
II) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளியது
இ) திருக்கேதீச்சரத்தைச் சுட்டிய தேவார - புராணம்
ஈ) திருக்கோணமலைத் திருப்பதிகம் (உரையுடன்)
I) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளியது
உ) கோளறு திருப்பதிகம் - பொருளுடன்
4. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய
அ) சீவபுராணம்
ஆ) திருவிவம்பாவை
இ) திருப்பொற்சுண்ணம்
ஈ) திருப்பள்ளியெழுச்சி
உ) I திருப்பொன்னாஞ்சல்
II திருக்கேதீச்சரநாதன் திருவஞ்சல்

5. அ) திருவிசைப்பா (உரையுடன்)
ஆ) திருப்பல்லாண்டு (உரையுடன்)
6. திருப்புராணம்
7. திருப்புகழ்
8. அ) உற்சவகாலத்தில் ஓதவேண்டிய தேவாரம்
ஆ) கொடிக்கவி
9. பிரதோஷ விரத காலத்தில் ஓதுவதற்கேற்ற திருமுறைகள்.
I) தைப்பூசத்தில் ஓதுவதற்கேற்ற திருமுறைகள்
II) ஆனிஉத்தரத்தில் ஓதவேண்டிய திருமுறைகள்
10. திருமுலநாயனார் அருளிய 10ம் திருமுறை (திருமந்திரம்)
11. அபிராமி அந்தாதி
12. திருவமுது (திருக்குறுந்தொகை)
13. இலங்கையிற் காணப்படும் பழம்பெரும் ஈஸ்வரங்கள்.
14. பன்னிரு திருமுறைத் தொகுப்பு (01 - 31)
15. திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம்.
16. பஞ்சாச்சரத் திருப்பதிகம்
I) திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார் அருளியது
நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்
I) திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார் அருளியது
II) திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியது
III) சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளியது
17. மங்களம்.

முற்றம்

சமர்ப்பணம்

மண்டைதீவு என்னும் கிராமத்தில்
என்னை ஈன்று, வளர்த்து, கல்வி கற்பித்தும்
அவையத்தில் முந்தியிருக்காத் துணைநின்றும்,
உதவிய என் அன்புப் பெற்றோருக்கும்; இன்னால்
ஆக்கத்துக்குப் பல வழிகளிலும் துணைநின்ற
அன்பர்களுக்கும்; வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கோ
அகழ்வாராய்ச் சிகளுக்கோ எட்டாத,
அளவிடமுடியாத பழைமையும்; புராண
இதிகாசங்களால் மட்டுமே ஓரளவு ஊகித்தறியக்
கூடிய பெருமையும்; மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற
முச்சிறப்பும் மிக்க புண்ணிய பூமியாம்
திருக்கேதீச்சரத் தலத்திலே திடமாய்
உறைகின்ற கௌரியம்பாள் சமேத
திருக்கேதீச்சரநாதனது திருப்பாத
விந்தங்களுக்கும் இத்தொகுப்பு
சமர்ப்பணம்

இந்நூலாசிரியர் பற்றிச் சில

இந் நூலின் தொகுப்பாசிரியர் யாழ் - மண்டைதீவைச் சேர்ந்த அமரர்களான குழந்தைவேலு குருசாமி, குருசாமி அன்னலட்சுமி (சின்னம்மா) ஆகியோருக்குப் புதல்வராக 1940ம் ஆண்டு பிறந்தார்.

இவர் 1958ம் ஆண்டு முதல் திருக்கேதீச்சரத்தைத் தனது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டார்.

இவர், குப்பிளான் பண்டிதர் சுப்பையா ஆசிரியர், குரும்பசிட்டி பண்டிதர் வ. நடராசா ஆசிரியர் ஆகியோரிடம் கல்வி கற்றார்.

இளமையிலிருந்து தமிழ் சைவத்துறையிலும், விவசாயத்துறையிலும் பற்றுள்ளவராக வாழ்ந்தார்.

இவர் 1961ம் ஆண்டு விவசாயப்பகுதியில் தாவர நோய், பூச்சிஇயல்ப்பகுதியில் கடமையாற்றி வந்தார்.

இலங்கை விவசாய (SLAS) சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து மன்னார், வவுனியா, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மாவட்டங்களில் உதவி விவசாயப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றினார்.

இவர் மன்னாரில் பணிபுரிந்த போது, இம்மாவட்டத்திற்கு ஆற்றிய அளப்பரிய சேவையால் மன்னார் வாழ் மக்களது நன் மதிப்பைப் பெற்றார்.

இவர் தனது 60ம் வயதில் ஓய்வு பெற்று, சமயத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் திருக்கேதீச்சரம் கோவிலில் சேர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றார். சிவ தலத்தில் ஓத வேண்டிய தமிழ் வேதங்களை ஒருங்கே இணைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சிந்தையில் வைத்து, இத்திருமுறைத் தொகுப்பை நல்ல சீரிய முறையில், திருக்கேதீச்சர மூர்த்தங்களினது திருப்படங்களுடன் இணைத்து வெளியிட்டுள்ளார்.

இல்லங்கள் தோறும் இந்தமலரை ஒவ்வொரு இந்துக்களும் வேதநூலாக வைத்துப் போற்ற வேண்டும் என எல்லோரையும் தயவாக வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

திருக்கேதீச்சரம் சைவமன்றம்

மன்னார்.

சீவசீவ

முதலியூர். சித்தாந்த வித்தகர், விவஞ்சூரணச் செல்வர்
சட்டத்தரணி. இ.நமசிவாயம்
தலைவர்
திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச்சபை,
அவர்களின்

வாழ்த்துரை

சாத்திர தோத்திரப் பாடல்களின் பெருமை உணர்ந்த அன்பர்கள் பலரும் இவ் வருட் பாடல்களை வெவ்வேறு வடிவங்களில் தொகுத்து அச்சியற்றிவருவது நாடறிந்த உண்மை. இக்காலச் சைவ அன்பர்களும் சிறார்களும், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம் ஆகியவற்றை எந்த எந்த இடங்களில் எவ்வெத்தெய்வங்கட்குரியன வெனத் தெரிந்து கொள்ளாது பலதையும் ஒதிவருவது கண்கூடு.

இந்நிலையினைப் போக்க எண்ணிய அன்பர் குருசாமி கனகசபாபதி அவர்கள் எந்தத் தெய்வத்திற்குரியன எந்தச் சூழ்நிலையில் ஓதவேண்டுமென்ற நெறியினைப் பிரித்து, வகுத்து, அன்பர்கள் அடியார்கள் ஒதி உணர்ந்து இன்பம் பெறும் வகையிலும், எல்லா அன்பர்களின் கைகளிலும் இந்நூல் தவழ வேண்டுமென்ற அவாவினாலும் இந்நூலைத் தொகுத்து வெளியிட எண்ணிய சிந்தையைப் பெரிதும் வியந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

அன்பர், விவசாயத்துறையில் உதவிப்பணிப்பாளராக இருந்து, இத்துணைச் சமய உணர்வினையும் சைவப் பற்றினையும் பற்றிக் கொண்டமை பெருமை தருகின்ற தெனின் மிகையன்று.

தொடர்ந்தும் அன்பர் இவ்வரிய சைவசமயத்தொண்டினை ஆற்ற, பல்வளமும் நல்கிட, கௌரி உடனுறை கேதீச்சரப் பெருமான் திருவடிகளை வழுத்தி, அன்பர்தம் தொண்டு வளர வாழ்த்தியமைகின்றேன்.

சித்தாரந்தப்பலவர்

சீவசீவ

அ.திருநாவுக்கரசு, சமாதான நீதவான்

செயலாளர், திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திருப்பணிச்சபை, அவர்களின்

அணிந்துரை

காலத்தால் அழியாத திருமுறைகள் நம்முன்னோர் நமக்களித்த அருமருந்து. அருமருந்தன்ன திருமுறைகள் அற்புதம் மலிந்தன. வாழ்வாங்குவாழ வழிகாட்டுவன. நம்முன்னோர் வாழ்வாங்குவாழ நெறிகாட்டி வளர்ப்பன பன்னிரு திருமுறைகள்.

அருள் வேண்டி நிற்பார்க்குத் திருமுறைகள் அருளிந்து உவப்படையச் செய்கின்றன. அல்லும் பகலும் திருமுறையை உணர்ந்தோதுவார்க்குச் செம்பொருளைத் தெளிவுபடுத்தவல்லது. இத்திருமுறையின் பெருமைகண்டு அரசர்கள், அமைச்சர்கள் அருளுடையார்கள் பொன்னேபோற்றிப் புரந்தனர். இவற்றின் நுண்மை, உண்மையினை உலகம் உணர்ந்து உய்வுபெற வேண்டுமெனவும், சைவசீலர்களாக வளர்ந்து வாழ வேண்டுமெனவும் நினைந்த பெரியார்கள் இத்திருமுறைகளை தொகுத்தும் வகுத்தும் உலகிற்கீந்தனர்.

இப்பெரும்பணியை ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அருளிச் செய்தார். அதனை அடியொற்றிப் பன்னூறாயிரம் அருளாளர்களும் அடியார்களும், அரசர்கள், அமைச்சர்களும் இப்பெரும் பணியை வாழையடி வாழையென ஆற்றிவருவது போதரும்.

சைவம் உலகெலாம் ஓங்கிப் பரவி வளர்ந்து மிளிர்வது பன்னிருதிருமுறைகளின் மெய்த்தன்மையே எனின்; மிகையன்று. பன்னிருதிருமுறைகளின் அமைப்பு சிறுசிறு பகுதிகளாக எல்லோருக்கும் சென்று சேர வேண்டுமென்றும் வேணவா, உயர்ந்தோர்மாட்டு உதித்தமையால் அவற்றைச் சிறிய பகுப்புக்களாக வகுத்து அச்சாக்க எண்ணினார். அதன் பயனை இன்று பன்னிரு திருமுறைகள் பகுப்புக்களாக வெளிவந்து அனைத்துச் சைவமக்கள் கைகளிலும் உள்ளங்களிலும் அலங்கரிக்கின்றன.

சிறுவர் முதல் பெரியோர்வரை இப் பன்னிருதிருமுறையின் அற்புதங்கள் தெரிந்திடல் வேண்டுமென்ற அவாஉந்த, திருமுறைத்தேவார, திருவாசக, திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, புராணம், திருமந்திரம், பிரபந்தம், திருப்புகழ் போன்ற அருட்பாக்களை முறைப்படி ஒன்றன்பின்ஒன்றாக வகுத்து; விரதங்கள், வில்வம் போன்றவற்றின் மகிமை உண்மைகளை இயன்றளவு விளக்கி, அருள் உள்ளங்கள் பயன்பெற வேண்டுமென்ற நல்லிதயத்துடன் வெளிக்கொணர எண்ணி அச்சியற்றி வெளியிடும் அன்பர் குருசாமி கனகசபாபதி அவர்களின் முயற்சியினைப் பெரிதும் போற்றுகின்றேன்.

இவர் விவசாயத் திணைக்களத்தில் உதவிப் பணிப்பாளராக இருந்தும்; சைவத்தின் மீதும் திருமுறைகளின் மீதும் பெரும் பற்றாளனாக இருந்தமையும் தமிழில் ஆற்றல் மிக்கிருந்தமையுமெண்ணி என்னுளம் இறும்பூ தடைகின்றது. இவரது இந்நற்பணி தொடர வேண்டுமென தலைவன் இணையடிகளை வழுத்தா தமைகின்றேன்

எனதுரை

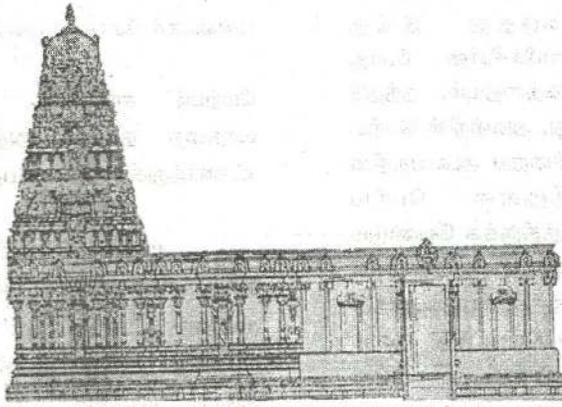
இன்று, வட கிழக்குப் பகுதிகளிலுள்ள தலங்கள் அழிக்கப்பட்டும் புனரமைக்கப்பட்டும் வருகின்றன. மக்கள் பல அவலங்கள் மத்தியில் இறைவனை வீட்டில், அல்லது கோயில்களில் இருந்து தியானித்து வருவதுடன் தாம் ஓதும் பஞ்சபுராணங்களின் கருத்தைத் தெரிந்து பண்ணுடன் ஓதி வரல் வேண்டும். வேதனையில், இராவணன் வீணையுடன் சாமகானம் பாடியதால், மலை நெரிவிலிருந்து விடுபட்டு இறைவனிடமிருந்து நல்வரங்களைப் பெற்றான்.

அது போல் நாமும் மனம் உருகிப் பாடும் போது எம் பெருமான் எம்மிடம் இரக்கம் கொண்டு அருள் புரிவார். சஞ்சலம் அடைந்த மனம் சஞ்சலம் நீங்கப்பெறும். இதனால் எமக்கு ஆத்மபலம் உண்டாகும். அதனால் நோய் நொடி நீங்கும்.

எம் மூதாதையினர் பன்னிரு திருமுறைகளைக் கோயில்களில் ஓதிவந்தார்கள். காலப்போக்கில் அவை அருகி, இன்று பஞ்சபுராணம் மட்டும் ஓதி வருகின்றார்கள்.

சில சிவதலங்களில், பிள்ளையார், சிவன், சக்தி, நடராசர், கந்தன் ஆகியோருக்குரிய தேவாரபுராணங்கள் பாடிவருகின்றார்கள். அவைக்கப்பட்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு இப்புத்தகத்தில் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. அத்துடன் கேதீச்சரப் பதிகங்கள், கோணேச்சரப்பதிகங்கள், கோளறு பதிகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு ஆகிய பாசுரங்களுக்கு கருத்துகள், பொழிப்புக்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை ஓர் அளவு எமது சமுதாயத்துக்குப் பயன்படு மென எண்ணுகின்றேன். மாணவர்களுக்கும் பயனுடையதாக இருக்கும் என இயம்புகின்றேன். இவற்றை எமது இனம் ஏற்கும் என அபிப்பிராயப்படுகின்றேன்.

குருசாமி - கனகசபாபதி
அருள்மிகு கௌரியுடனறை திருக்கேதீச்சரநாதர் ஆலயம்.
திருக்கேதீஸ்வரம்.

திருக்கேதீச்சரத் திருத்தல வரலாறு

ஈழத்துச் சிவாலயங்களுள் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்கதாகவும், நாயன்மார்களால் பாடல்பெற்ற பெருமைக்குரியதாகவும் திகழ்ந்து, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய முச்சிறப்புக்களுடன் விளங்கிக் கொண்டிருப்பது திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலம். ஈழத் திருநாட்டின் வடபால் உள்ள மன்னாருக்கு அண்மையில் மன்னார்த் தீவினை வடமாகாணப் பெருநிலப் பரப்புடன் இணைக்கும் பாலத்தின் மார்க்கமாக மன்னாரிலிருந்து தென்திசையாக சுமார் 61/2 கல் தூரத்திலும், வடமேல் கடலோரத்திலிருந்து சுமார் 1/2 கல் தூரத்திற்கு அப்பாலும் இத்தலம் அமைந்துள்ளது.

வரலாற்றுச் செய்திகள்

ஆதியில் கேதுவினால் பூசிக்கப் பெற்ற சிவத்தலம் ஆகையால், திருக்கேதீச்சரம் என்ற சிறப்பு பெயரை இத்தலம் பெற்றது. பின்னாளில் இத் திருக்கேதீச்சர மூர்த்தியை மகா துவட்டா என்னும் தேவதச்சன் பூசித்து திருப்பணி புரிந்தனால் திருக்கேதீச்சரம், "மகாதுவட்டாபுரம்" எனவும் பெயர் பெறலாயிற்று என்று கந்தபுராணம், தட்சிண கைலாய மான்மியம் முதலிய நூல்கள்

கூறும். இம் மகாதுவட்டாபுரமே பின்னாளில் "மாதோட்டம்" என விளங்கலாயிற்று என்பர். மகாதுவட்டாபுரம் என்பது, காலப் போக்கில் மருவி, மாதோட்டம் என வழங்குகின்றது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால், திருக்கேதீச்சரம் என்ற இச் சிவத்தலம், இராமேஸ்வரத்திற்கும் முற்பட்டது என்பதை இலகுவில் உறுதி செய்யலாம். கேது வழிபட்டமையால் இத் தலம் கேதீச்சரம் எனப்பெயர் பெற்றது போல், இராமர் வழிபட்டமையால் இராமேஸ்வரம் என்ற பெயர் இராமேஸ்வர திருத்தலத்திற்கு ஏற்பட்டது. மகா துவட்டா இராமாயண காலத்திற்கு முற்பட்டவர் ஆகையால் திருக்கேதீச்சரமும் இராமேஸ்வரத்திற்கு முற்பட்டதே. இவ்வாறே கைலை மலைச் சாரலில் இருக்கும் கேதார நாதருக்கும், கேதீச்சரத்திற்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கக் கூடும். இதனைப் புராண வல்லுனர்கள்தான் ஆராய வேண்டும். இச் சிவத்தலம் திருக்கோணேஸ்வரத்திற்கு வெகு காலத்தால் முற்பட்டது. 3ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருமூல நாயனாரின் திருமந்திரத்தில் ஈழத்தைச் சிவபூமி எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதால் அக் காலத்திற்கும் முற்பட்டதாகவே இச் சிவத்தலம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது பலரின் கருத்தாகும். "திருக்கேதீஸ்வரம்

பழைமை சரித்திரத்திற்கோ அகழ்வாராய்ச்சி களுக்கோ எட்டாதது. புராண இதிகாசங்களால் ஒருவாறு ஊகிக்கற்பாலது” என்ற பண்டிதமணி ஐயாவின் ஆழ்ந்த கருத்து இங்கு நோக்கற்பாலது. அகழ்வாராய்ச்சியின் போது கிடைக்கப் பெற்ற மகாலிங்கத்தையும், நந்திச் சிலையையும் பார்க்கும் போது, அவற்றின் பெரிய தோற்றத்தைக் கொண்டு அன்றைய ஆலயத்தின் தோற்றமும், இந்தியாவிலுள்ள பெரிய ஆலயங்களைப் போன்று இருந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு. அத்துடன் சோழமன்னர் ஆதரவையும் அவர்கள் காலத்தில் பெருஞ்சாந்தி விழா வெடுத்த பெருமையையும் இத் தலம் கொண்டிருப்பதால் நாம் ஊகிக்கும் அளவுக்கு அதன் அமைப்பும், தோற்றமும், பெருமையும், சிறப்பும் இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

கி.மு. 6ம் நூற்றாண்டில் கலிங்க நாட்டு அரச குமாரனான விஜயன் என்பவன் தன் நண்பர்களுடன் இம் மாதோட்டத் துறைமுகத்தி னூடாக இலங்கையை அடைந்தான் என்றும் அப்போது இத்துறைமுகம் “மகா தித்தா” எனப் பெயர் பெற்று விளங்கியது என்றும் மகாவம்சம் என்னும் நூல் கூறுகின்றது. பாளி மொழியில் “தித்தா” என்பது துறைமுகம் அல்லது பெருந்துறை என்ற பொருள்பட வந்துள்ளது என்பர். ஆகவே, மாதோட்ட நகர் கப்பல் துறைமுகமாகவும், பெரிய கடல் வாணிபத் தளமாகவும் திகழ்ந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. மாதோட்ட துறைமுகத்தில் கடல் வாணிபம் மா சந்தை போல் விளங்கிற்று (மா - பெரிய, சந்தை - பொருட்களை விற்கலும் வாங்கலுமான பரிமாற்றம் நிகழுமிடம்) பலவகையான பொருட்களை பெருந்தொகையாகக் கையாண்ட இடமே மாசந்தை எனப் பெயர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். பிற்காலத்தில் மாசந்தை என்பது மாந்தை என மருவி நின்றது. அந்நாளில் இது மாதோட்ட நகர் என்றும், மாந்தை நகர் என்றும் பெயர் பெற்றமைக்கு மேற்கூறிய வரலாற்று நிகழ்வுகளே காரணங்களாக அமைந்தது போலும். அக்காலத் தமிழ் வரலாற்று இலக்கியங்களில் கூட இப்பெயர்கள் பிரதி பலித்துள்ளன என்பதற்கு, அகநானூறு முத்தொள்ளாயிரம் என்பன தக்க சான்றாக உள்ளன.

நன்னகர் மாந்தை முற்றத்து ஒன்னர் பணிதிறை கொணர்ந்த பாடுயர் நன்னகர்

(அகநானூறு)

புன்னாகச் சோலை புன்றெங்கு சூழ் மாந்தை (முத்தொள்ளாயிரம்)

மேற்படி சங்ககால, பல்லவகால நூல்கள் மாந்தை நகரின் அதி உன்னத நிலையை உணர்த்துகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மன்னார்ப் பிரதேசம் என்று இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்ற நிலப்பரப்பு முழுவதும் முன்னர் மாதோட்டம் என்றே அழைக்கப் பெற்றது. மாதோட்டத்தின் தலைநகர் போன்று அன்று மாந்தை விளங்கியது. அகநானூறு, முத்தொள்ளாயிரம் போன்ற சங்க கால, பல்லவ கால நூல்களில் மாந்தை என்ற பெயர் குறிப்பிடப் படுவதால் மாதோட்டத்தின் தலைநகராக மாந்தை இருந்திருக்கலாம் என நாம் கருத இடமுண்டு. தற்போது இவ்வாலயம் அமைந்துள்ள இடம் ‘திருக்கேதீச்சரம்’ என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. மாதோட்டம் என்பது ஊரினுடைய பெயர். திருக்கேதீச்சரம் என்பது மாதோட்ட ஊரின் கண் விளங்கிய சிவாலயத்தின் பெயர். தற்போது மாதோட்டம் என்ற பெயர் அருகி சிவாலயத்தின் பெயராகிய திருக்கேதீச்சரமே மாதோட்டமாகிய ஊருக்கும் பெரு வழக்குப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. எனினும், மாந்தைச் சந்தியும், மாதோட்டம் புகையிரத நிலையமும், பழம்பெரும் சிறப்பை நீங்காத நினைவாக இன்றும் எமக்கு நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

மறைந்திருக்கும் சரித்திரம்

திருக்கேதீச்சரம் இரட்டை அகழியால் சூழப் பெற்றுள்ளது. சுமார் ஆயிரத்து நூற்றிருபது ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டதாக இப்பகுதி காணப்படுகின்றது. பண்டைய மன்னர்களின் கோட்டைகள் பெரும்பாலும் ஒற்றை அகழியும், புறமதிலும் கொண்டதாகவே இருக்கும். ஆனால் திருக்கேதீச்சரம் இரட்டை அகழியால் சூழப்

பெற்றுள்ளது. ஒரு பக்கம் கடல் இருப்பதால், ஒரு அகழிக்குள் கடல் நீரும், மற்றைய அகழிக்குள் ஆற்றுநீரும் நிரம்பி இருந்திருத்தல் கூடும். இரட்டை அகழியால் சூழப் பெற்றுள்ள திருக்கேதீச்சரத்தின் முழுஇடமும், நிலத்தின் கீழ் செங்கட்டியும் ஓட்டுத் துண்டுகளும் கருங்கற் சிதைவுகளும் பரந்து காணப்படுகின்றன. பதினைந்து இருபது அடி ஆழமாக்கினால் நிலத்தின் கீழ் கட்டிடச் சிதைவுகளையே நாம் காணலாம். அங்கு செல்லும் எவரும் இரட்டை அகழியையும் அதற்குள் இருக்கும் கட்டிடச் சிதைவுகளையும் இன்றும் காணலாம். இன்று நாம் அங்கு காண்பது “மறைந்திருக்கின்ற ஒரு பெரிய சரீத்திரத்தையேயாகும்”. திருக்கோணேஸ்வரத்தை இடித்த போர்த்துக்கீச தளபதி அதை ஒரு படம் எடுத்து வைத்து விட்டு இடித்தான். திருக்கேதீச்சரம் இடிக்கப்பட்ட போது இவ்வாறு நடைபெறாதது எமது தவக்குறைவே.

அகழ்வாராய்ச்சி

இப்போதுள்ள சிவாலயத்திற்கு தென்புறமாக புதைபொருள் ஆராச்சியாளர்கள் ஒரு பகுதியில் அறுபது அடி ஆழம் வரை அகழ்ந்து பல புதை பொருட்களைக் கண்டெடுத்தார்கள். இச் சுரங்கத்தினூடே இரண்டு அடி அகலமான பெரிய செங்கட்டிச் சுவர், உள்ளே செல்வதை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அகழ்வாராய்ச்சியின் போது சிற்சில இடங்களில் சிப்பிகள், சங்குகள், வளையல்கள், மட்பாண்டங்கள், சிறுவர்கள் விளையாடும் சிறு தேர்கள், பொம்மைகள், மனித எலும்புக் கூடுகள் என்பன புதையுண்டு இருந்தமையை கண்டனர். இவ்வாறே திருக்கேதீஸ்வர இடிபாடுகளிலிருந்து காலத் திற்குக் காலம் பலராலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட உரோம, அரேபிய, இந்திய நாணயங்களிலிருந்தும், இப் பொழுது காணப்படுகின்ற சீனவகையைச் சேர்ந்த களிமண்

பாத்திரச் சிதைவுகளிலிருந்தும், இது ஒரு பட்டினமாக இருந்ததென்பதை உறுதி செய்யலாம். இவ்வாராய்ச்சிகள்; பழைய மாந்தையின் பொற்கால வரலாற்று நிலையினை உணர்த்து வதாக உள்ளன. இன்னும் ஆக்க பூர்வமான அகழ்வாராய்ச்சிகள் நடக்குமாயின், பல உண்மைகள் உணர்த்தப்படும்.

பாலாவி ஆறு

மன்னாரில் பெரிய பரப்பளவைக் கொண்ட கட்டுக்கரைக் குளம் பாலாவி ஆற்றுப் போக்கைத் தடுத்துக் கட்டப் பெற்றது என்பர். கட்டுக் கரைக்குளம் கட்டிய பின்பு பாலாவி ஆற்றின் பாய்ச்சல் நின்றது. ஆற்றுப் படுகை முழுவதும் விளை நிலமாயின. ஆற்றின் முகத்துவாரப் பகுதியில் திருக்கேதீஸ்வரம் இருந்திருக்கின்றது. தற்போது, ஆலயத்தின் தென்புறத்தில் இரண்டு அகழியையும் சேர்த்து ஒரு குளமாகக் கட்டி இருக்கின்றார்கள். கட்டுக்கரைக் குளத்தில் இருந்து நெல் வயல் களுக்கு பாய்ந்து மிகுதித் தண்ணீர் இக் குளத்தில் விழக்கூடியதாக இதன் அமைப்பு உண்டு. குளம் நிரம்பிய பின் மேலதிக தண்ணீர் கடலில் விழக் கூடியதாக அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. பாலாவி ஆறு இரண்டாகப் பிரிந்து, திருக்கேதீஸ்வரத்திற்கு இருபக்கங்களாலும் பாய்ந்து கடலில் சங்கமித்திருக்கலாம். நிலப் பாங்கை நோக்கும் போது, அப்படி இருந்திருக்கலாம் எனத் தோன்றுகின்றது. எனவே, திருக்கேதீஸ்வரப் பகுதி ஒரு ஆற்றிலை மேட்டுப் பட்டினமாகவும் இருந்திருக்கலாம்.

துறைமுகச் சிறப்பு

வெளிநாட்டு யாத்திரிகர்களின் கூற்றுப் படி திருக்கேதீஸ்வரத்தில் வெளிச்ச வசதியுடனான காந்தக் கோட்டை ஒன்று இருந்ததாகவும்,

அது கடலில் போகும் கப்பல்களைத் தன்னகத்தே கவர்ந்து இழுக்கும் சக்தியைக் கொண்டிருந்த தென்றும் அறியக் கிடக்கின்றது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரத்தில் “வங்கம் மலிகின்ற கடல்” என குறிப்பிடப்பட்டதன் மூலம் கப்பல்கள் பெருமளவில் தங்கிய துறைமுகம் என்பது சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. சோலைகள் மலிந்த ஒரு துறைமுகப் பட்டினமாக இது இருந்திருந்தல் கூடும். மன்னார்த் தீவு, தீவாக இருந்த காலத்தில் திருக்கேதீஸ்வரக் கடற்கரை ஆழமானதாகவும் கப்பற் போக்கு வரத்துக்கு ஏற்றதாகவும் இருந்தது. மன்னார்த் தீவை, வண்டிப் பாதையும், புகைவண்டிப் பாதையும் இணைத்த போது நீரோட்டம் தடைப்பட்டு திருக்கேதீஸ்வரக் கரையோரக் கடல் ஆழமற்றதானது. தேவாரத்தில் சுட்டப்படுகின்ற பாலாவி ஆற்றுக்குப் பதிலாக பாலாவிக் குளத்தையும், வங்கம் மலிகின்ற (வங்கம் - கப்பல்) கடலுக்குப் பதிலாக சிறு வள்ளங்கள் ஓடும் கடலையும் தான் நாம் இன்று காண்கின்றோம்.

கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டு வரை மாதோட்டக் கரையில் பண்டமாற்று வியாபாரம் நடைபெற்று வந்துள்ளது. இக்காலத்தில் மாதோட்டம் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு வர்த்தகத் துறைமுகமாகவும் விளங்கிற்று. அப்போது உரோமானியர், எகிப்தியர், கிரேக்கர், சீனர், அரேபியர் முதலானோர் இங்கு வந்து கூடி பண்டமாற்று வியாபாரம் செய்து வந்துள்ளனர். அக்காலத்தில் அரேபியக் கடல் வழியாக கப்பற் போக்குவரத்து நடந்தது. அக்கடல் வழியாக வரும் கப்பல்களுக்கு தென்மேற்குப் பருவக் காற்றினால் அல்லல் எதுவும் ஏற்படாமல் மாந்தைத் துறைமுகம் பாதுகாப்பளித்தது. இத்துறைமுகம், இராமர் அணையின் பவளக் கற்பாறைக்கும் மன்னார்த் தீவுக்கும் தெற்கே சில கல் தொலைவில் அமைந்திருந்தது. இதனால் தென்மேற் பருவக் காற்றின் கொடுமையில் இருந்து தப்புவதற்கு கப்பல்கள் இத்துறை முகத்தில் தஞ்சம் புகுந்தன. மன்னார்த் தீவுக்கும் மாதோட்டக் கரைக்கும் இடையில் ஆழமும்

அகலமும் உடையதாய் சிறப்புடன் விளங்கிய கடலைச் சார்ந்திருந்த மாந்தைத் துறைமுகம், சரித்திரச் சுழற்சிக்கும் இயற்கையின் சீற்றத்திற்கும் ஆட்பட்டு இன்று மணற்குன்றுகளாலும், மணற்றிடல்களாலும், நிறையப் பெற்று காட்டார்ந்த ஒரு வெற்றிடமாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

பழைய ஆலயச் சுற்றாடல்

தமிழ்நாட்டில் உள்ள மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில், ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் கோவில் ஆகியன போன்று திருக்கேதீச்சரமும், நடுவில் ஆலயமும் அதைச் சுற்றி நாற்புற வீதிகளும், வீதிகளின் இரு மருங்கும் குடியிருப்புகளும், வியாபார நிலையங்களும் விளங்க ஒரு நாகரிகமுள்ள பட்டினமாக இப்பகுதியில் திகழ்ந்திருக்கின்றது. திருக்கேதீஸ்வரத்தில் இருந்து கிழக்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் மாளிகைத்திடல் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கிருந்து எடுக்கப்பட்ட சோழர் காலக்கல்வெட்டு, கொழும்பு நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மாளிகைத்திடல் என்ற பெயரில் இருந்தே, திருக்கேதீஸ்வரத்திற்கு புறநகர்ப் பகுதியான இன்னொரு நகர் இருந்திருக்கின்றது என்பதை உணரலாம். மாளிகைத் திடலுக்கு வடக்கே பாப்பாமோட்டை என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கின்றது. இப்பெயரில் இருந்து திருக்கேதீஸ்வரத்திற்கு பணிசெய்த அந்தணர்கள் வசித்த கிராமம் இது என்று கூறுகின்றனர். மாளிகைத் திடலுக்கு செல்லும் வழியில் வேட்டையா முறிப்பு என்ற இடத்தில் இராஜஇராஜேஸ்வரி அம்மன் கோவில் ஒன்று இருக்கின்றது. திருக்கேதீஸ்வரத்தில் உள்ள கௌரியம்பாள் நவராத்திரி இறுதி நாளில் மாண்பு விழாவுக்கும், திருக்கேதீஸ்வர நாதர் வேட்டைத் திருவிழாவுக்கும் இவ்வாலயத்திற்கு செல்லும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. இவற்றைக் கொண்டு சரித்திரக் கூற்றுக்களின்படி காணப்படுகின்ற சங்கிலித் தொடர்பான நிகழ்வுகளை நாம் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

ஆலயம் சீதைவறல்

கி.பி.1545ல் திடீரெனக் கடல் பொங்கிப் பெருக்கெடுத்து மாதோட்டத்தின் சில பகுதிகளை மூடியது. ஆனால், திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம் மட்டும் கி.பி. 1585 வரை, நித்திய பூசைகளுடன் இடையூறு ஏதுமின்றிப் பூசிக்கப்பட்டது. பின்னர், இங்கு வந்திருந்த போர்த்துக்கீசர், கி.பி. 1585ல் திடீரெனத் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தினுள் புகுந்து பொன்னாபரணம் முதலிய பல பெறுமதி வாய்ந்த பொருட்களையும், திரவியங்களையும் கொள்ளையிட்டு, சிலைகளையும் விக் கிரகங்களையும் உடைத்து, திருக்கோயில் கோபுரம், மதில் முதலியவற்றையும் பீரங்கியினால் தாக்கி நாசம் செய்து, யாவற்றையும் தரைமட்டமாக்கி விட்டுச் சென்றனர். கி.பி. 1585ல் திருக்கேதீஸ்வரத்தை போர்த்துக்கீசர் இடித்து, அங்கிருந்த கற்களைக் கொண்டு மன்னார்க் கோட்டையையும் தேவாலயத்தையும் நிர்மாணித்தார்கள் என்பர். பிரமாண்டமான கட்டிடங்களைக் கொண்ட திருக்கேதீஸ்வரம்; பீரங்கி கொண்டு இடித்து நொருக்கப்பட்ட பின், ஒரு மேடாகக் கிடந்தது. வருடா வருடம் வீசும் கடற்கரை தென்மேற் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றினால் இடிபாடுகள் மண்ணுள் மறைந்தன. மாதோட்டத் துறைமுகப் பகுதியும், கோவில் இருந்த இடமும், மண்மேடாகிக் காடுகளும் வளரலாயிற்று. இது இயற்கையாக நடக்கக் கூடியதொன்றே. இவ்வாறிருக்க சிலர் மண்மாரி பெய்து மூடப்பட்டது என்பர். ஆனால், மண்மாரி பெய்ததற்கான சரித்திரச் சான்றுகள் எதுவுமில்லை. போர்த்துக்கீசர் காலம் தொடக்கம் சரித்திர நிகழ்வுகள் ஒழுங்காகப் பதியப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெரிய நகரம் மண்மேடாகி விட்டதைக் கண்ட அக்காலத்தவர்; மண்மாரி பொழிந்து மூடுண்டது என்ற கதையைப் பரப்பி விட்டனர் (சோழகக் காற்றின் தாக்கமே மண்மாரியாயிற்றுப் போலும்).

இருள் சூழ்ந்த காலம்

கி.பி. 1585ல் போர்த்துக்கீசர் திருக் கேதீஸ்வரத்தை இடித்ததில் இருந்து 1903ம்

ஆண்டு வரையும் சுமார் 318 வருடங்கள் திருக்கேதீஸ்வர நாநர் அஞ்சாதவாசம் புரிந்தார். இக்காலத்தில் தேவர்கள் வந்து திருக்கேதீஸ்வரப் பெருமானை, அர்த்த சாமத்தில் பூசை செய்து போவது வழக்கம் என்றும், மணி ஓசையைக் கேட்டவர்களும், தீப ஒளியினைப் பார்த்தவர் களும் கூறியதாகக் கதையுண்டு. கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டில் இவ்வாலயம் அழிவுற்றதிலிருந்து 19ம் நூற்றாண்டு வரை சுமார் முந்நூறு ஆண்டுகள் அதன் திருப்பெயரை இலங்கைச் சைவ மக்களும், ஏனையோரும் கூறாமலும், கேளாமலும், சிந்திக்காமலும் இருந்துள்ளனர். இக்காலப் பகுதியை ஒரு இருள் சூழ்ந்த காலப்பகுதி என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆயினும், “**திடீராயுறை கின்றான் திருக்கேதீச்சரத் தான்**” என்ற சொற்றொடரால் இறைவன் அகலாதிருந்தமை போதரும்.

நாவலர் நினைவு

இலங்கையில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கத் தோன்றிய யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர், **திருப்பெருந்திரு. ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் அவர்கள்** கி.பி. 1872 ஆங்கீரச ஆண்டு ஐப்பசி திங்களில் இலங்கை மாதோட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் “**மறைந்து போய் ஒரு மருந்து கிருக்கின்றது**” “**ஒரு தீர்வியம் கிருக்கின்றது**”, “**தேன் பொந்தொன்று கிருக்கின்றது**” என்று திருக்கேதீஸ்வரத் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளிய திருக்கேதீஸ்வரநாதனை, இலங்கைச் சைவ மக்களுக்கும் சைவ உலகுக்கும் முதன்முதலில் நினைவூட்டி, உணர்வூட்டிப் பிரச்சாரம் செய்து; அறிக்கை ஒன்றையும், துண்டு வெளியீடுகளையும் வெளியிட்டருளினார்கள். இவ்வாறாக திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தின் நினைவை மக்களுக்கு அறிவித்து உணர்த்திய பெருமை ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் அவர்கட்கே உரியதாகும்.

அக்காலத்தில் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த வேலுப்பிள்ளை உடையார் என்பவர்

விடத்தல் தீவில் கடமையாற்றினார். விடத்தல் தீவில், அவர் ஒரு பிள்ளையார் கோவிலையும் மடத்தையும் கட்டி வைத்துள்ளார். அவ்வாலயம் இன்றும் ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வேலுப்பிள்ளை உடையார் அவர்கள்தான், காடும் பற்றையுமாக இருந்த திருக்கேதீஸ்வரத்தை முதலில் இடம் காட்டியவர். விடத்தல் தீவில் இருந்து உயிலங்குளத்திற்கு பாதை இருந்ததேயன்றி இப்பொழுதுள்ள வாகனப் பாதை அன்றிருக்க வில்லை. அயலில் கிராமங்களுமில்லை. அதனால் அப்பகுதி; மனித நடமாட்டம் குறைந்த பகுதியாக இருந்தது. துணிந்து அந்தப் பற்றைக்காட்டுக்குள் நுழைந்து போனால், கட்டிட இடிபாடுகளைக் கண்டு எவரும் இதுதான் திருக்கேதீச்சரம் இருந்த இடம் என்று சந்தேகத்திற்கிடமின்றி கூறிவிடுவர். நாவலர் பெருமானும் இந்த இடத்தைத்தான் திருக்கேதீஸ்வரம் இருந்த இடம் என்று துணிந்து கூறி, இவ்விடத்தை "ஒரு தேன்பொந்து" எனவும் வர்ணித்தார்கள். அதுமட்டுமன்றி இவ்வாலயத்தை மீள அமைப்பது சைவசமயிகளின் கடமை எனத் துண்டு வெளியீடுகளையும் வெளியிட்டார்கள்.

திருக்கேதீச்சரத் திருக்கோயில் மண் மூடி மேடாகி அழிந்து கிடந்த நிலப் பகுதியின் சுமார் நாற்பத்து மூன்று ஏக்கர் வெற்று நிலத்தை விலைக்கு வாங்கி புதுக்கோயில் எடுப்பித்து பழையபடி நித்திய, நைமித்திய பூசைகள் திருக்கேதீஸ்வர நாதனுக்கு நடைபெற நாவலர் பெருமான் அவர்கள் பெருமுயற்சி எடுத்தார்கள். அச்சமயம் பிற மதத்தவர்களின் எதிர்ப்பினாலும், அக்காலத்தில் இருந்த சைவநன் மக்களின் உணர்ச்சிக் குறைவினாலும், வேண்டியபோதுதக்க உதவி கிடைக்காததினாலும், நாவலர் பெருமான் அவர்கள் மிகவும் வருந்தினார்கள். பின்னர் சில ஆண்டுகளுக்கெல்லாம் நாவலர் பெருமான் அவர்கள் திருக்கேதீஸ்வர நாதன் திருக்கோயில் நினைவாகவே இருந்து சிவனடி எய்தினார்கள். நாவலர் பெருமானின் அறிக்கை வெளிவந்து 21 வருடங்கள் கழிந்து தீர்க்கதரிசனமான நாவலர் பெருமானின் திருநோக்குடன் கூடிய நினைவுகைகூடலாயிற்று.

காணி பெறல்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியை முன்னின்று கட்டி எழுப்பியவர்களில் அட்வக்கேத் நாகலிங்கம் அவர்களும் ஒருவர். அவர், சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களுடைய மாமனார் சேர். குமாரசாமி அவர்களுக்கு, திருக்கேதீஸ்வரம் இருக்கும் காணியை வாங்கித் தரும்படி ஒரு கடிதம் எழுதினார். குமாரசாமி அவர்கள் அப்போதைய இலங்கைக் கவர்னர் (பிரிட்டிஷ் பிரசை) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அவரோ அரசாங்கக் காணிகளை விற்பதோ நன்கொடை கொடுப்பதோ அரசாங்கத்தின் கொள்கை அல்ல என்றும், குறித்த பிரதேசத்தை ஏலத்தில் விடுவோம் என்றும், விரும்பினால் ஏலத்தில் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் கூறிவிட்டார். அதன் பிரகாரம் சுமார் நாற்பத்திமூன்று (43) ஏக்கர் நிலத்தையும் இலங்கையின் வடமாகண அரச பிரதிநிதி சேர். உவில்லியம் துவைனம் துரை அவர்களின் முன்னிலையில், யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க அதிபர் காரியாலயத்தில் பகிரங்க ஏலத்தில் விற்பதாக அரசினர் விளம்பரம் செய்தனர். அதன்படி குறித்த காலத்தில் இலங்கையின் பல பாகத்திலுமுள்ள சைவர்களும், கத்தோலிக்க குருமாரும், பிறரும் நிலத்தை ஏலத்தின் மூலம் எடுக்க யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் வந்து கூடி இருந்தனர். சேர். உவில்லியம் துவைனம் துரை அவர்கள், நாற்பத்து மூன்று ஏக்கர் நிலத்தையும், ஏலத்தில் விட்டார்கள். கத்தோலிக்க குருமார்கள் 3050 ரூபாவரை ஏலத்தில் கேட்டனர். போட்டியின் காரணமாக காணியின் பெறுமதி ஏலத்தில் அதிகரிக்கவே, இந்துக்களால் அதற்குமேல் விலை கூட்டிக் கேட்க தைரியமிருக்கவில்லை. ஏலத்தை நடத்தியவர், அப்போதைய அரசாங்க அதிபராக இருந்த சேர். உவில்லியம்துவைனம் துரை அவர்களாகும். அவரிடம் ஏலத்தை இன்னொரு திகதிக்கு பின்போடும்படி இந்துக்கள் கேட்டனர். துவைனம் துரை அவர்களும், பெரும்பான்மையோர் விருப்பத்திற்கமைய இன்னுமொரு திகதிக்கு ஏலத்தை ஒத்தி வைத்தார்கள்.

நகரத்தார் பணி

கொழும்பில் வட்டிக்கடை வைத்திருக்கின்ற நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார் என்ற நகரத்தார், கொழும்பில் பல சைவ ஆலயங்களை அந்தக் காலத்தில் அமைத்து, செவ்வனே நடாத்தி வந்தனர். நகரத்தார் இலங்கையில் மாத்திரமன்றி சிங்கப்பூர், மலேசியா, தாய்லாந்து முதலிய இடங்களில் - தாங்கள் தொழில் புரிகின்ற இடங்களில் - சைவ ஆலயங்கள் அமைத்து வழிபடும் வழக்கம் உடையவர்கள். அவர்களுக்கு இவ் ஏலம் பற்றிய விபரம் அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் என்ன விலையானாலும் அதை வாங்குங்கள் என்று தைரியமூட்டினார்கள். இதன் பிரகாரம் சைவ நன்மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி என்ன விலை வந்தாலும் அக்காணியை வாங்கியே தீருவது என உறுதி பூண்டனர். அதனை அறிந்த நகரத்தார் பரம்பரையைச் சேர்ந்த, திருவாளர் ராம - அருபுழையப்பச் செட்டியார் அவர்கள், இலங்கை சைவ மக்களின் சார்பாக தமது பெயரில் அக்காணியை 3100/- ரூபாவுக்கு விஜய ஆண்டு, கார்த்திகைத் திங்கள் 29ம் நாள் (13.12.1893) புதன் கிழமை, அவிட்ட நன்னாளில் ஏலத்தின் மூலம் அறுதியாகப் பெற்றனர். இத்தொகையில் பெரும் பகுதியை யாழ்ப்பாணத்து சைவ நன்மக்கள் மேற்படி செட்டியார் அவர்களிடம் மீளக் கொடுத்துவினர் என்பர். யாழ்ப்பாண அரசு பிரதிநிதி சேர். உவில்லியம் துவைனம் துரை அவர்கள் தமது மாகாண நிர்வாக ஆண்டறிக்கையில், திருக்கேதீஸ்வரத்தின் பண்டைய சிறப்பு பிணைப் பற்றியும், காணி ஏலம் விடப்பட்டது பற்றியும்; குறிப்பிட்டு சென்றுள்ளார்கள். ஸ்ரீலயீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் அவர்களின் கனவு அவர் இவ்வுலக வாழ்வு நீத்து பதினான்கு ஆண்டுகளின் பின்னரே நனவாயிற்று.

திருக்கேதீஸ்வர மறுசீரமைப்பு

சைவத் திருத்தொண்டுகளில் முன்னின்று உழைத்தவரும், சைவசமய சீலருமாகிய யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையைச் சேர்ந்த, சீவத்திரு சீ.த.மு.பசுபதிச் செட்டியார் அவர்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சைவ சிவாச்சாரியார் களையும், சிற்பிகளையும், கொத்துவேலை செய்பவர்களையும், மண்வெட்டும் வேலையாட்களையும், சிறு கூலியாட்களையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து, திருக்கேதீஸ்வரத்தின் புராதன கோவில் இருந்த இடத்தைத் திடமாக அறிந்து தரைமட்டமான கோவில் இருந்த இடத்தில், வாஸ்து சாந்தி, கிராம சாந்தி என்பன செய்து, 1894ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் காடுவெட்டி மேற்படி நிலத்தை சோதனை செய்து வரும் போது, 1894ஆம் ஆண்டு ஜய வருடம் ஆனத் திங்கள் 1ம் நாள் (13.06.1894) புதன் கிழமையன்று பழைய கோவிலின் மூலப்பகுதி (கர்ப்பக் கிருகம்), அர்த்த மண்டபம், துவசத் தம்பீடம், பலிபீடம் முதலியன கண்டுபிடிக்கப்பெற்றன. அத்துடன் கோவில் வளாகப் பகுதியில் அமைந்திருந்த சோழர் காலக் கிணறு ஒன்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சிவலிங்கம், நந்தி, விநாயகர் கற்சிலைகளும் சிவ பூஜா பாத்திரங்களும் கிடைத்தன. ஆனால், அம்மன் சிலை எதுவும் கிடைக்கவில்லை. சிவலிங்கத்தைப் பூமியின் அடியில் இருந்து தோண்டி வெளியில் எடுத்த போது லிங்கத்தின் ஓரிடத்தில் பழுது அடைய நேர்ந்து விட்டது என்பர். பின்னர் திரு.சி.த.மு.பசுபதிச் செட்டியார் அவர்களின் பெருமுயற்சியினாலும், இலங்கை சைவ நன்மக்களின் பேருதவியினாலும், திருக்கேதீஸ்வர நாதர் திருக்கோயில் திருப்பணிக்கு 22000/- ரூபாவுக்கு மேல் சேகரித்தனர். அவற்றைக் கொண்டு, செட்டியார் அவர்கள் முதலில் சுவாமி கோவில், அம்மன் கோவில், மடைப்பள்ளி முதலியவற்றைக் கட்டுவித்தார்கள். ஈழத்து சைவப் பெருமக்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க காசி - வர்ணாசியில் இருந்து மகிமை பொருந்திய, சிவசாந்நித்தியம் வாய்ந்த சிவலிங்கம் ஒன்றை கொண்டுவரச் செய்தார்கள். அத்துடன் தக்க சிற்பியால்; கௌரியம்பாள் திருவுருவம் ஒன்றை கற்சிலையாக அமைக்கச் செய்தார்கள். முன்னர் மூலஸ்தானம் இருந்த இடத்திலேயே காசி - சிவலிங்கத்தையும், இடப்பக்கம் தெற்கு சந்நிதியாக கௌரியம்மையாரையும் அமைப்பித்து சோபகிருஷ்ண ஆண்டு ஆனத் திங்கள் 14ம் நாள் (28.06.1903) ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று, வளர்பிறைச் சதுர்த்தசி நன்னாளில் மாகுடமுழுக்கு விழா செய்து வைத்தார்கள். பின்னர் சிவாகம விதிப்படி சிவாச்சாரியார்களைக் கொண்டு நித்திய பூசை முதலியன நடைபெற ஆவன செய்தார்கள். தொடர்ந்து நடைபெற்ற சில திருப்பணிகள், பின்னர் செய்து முடிக்கப் பெற்று 1910ம் ஆண்டிலும் ஒரு குடமுழுக்கு விழாவினைச் செய்து முடித்தார்கள்.

தேவாரத் திருமுறைகளில் மறைந்து கிடந்து, ஸ்ரீலஹி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் அவர்களால் வெளிக் கொணரப் பெற்ற, விலை மதிக்க முடியாப் பெரும் புதையலும், பொக்கிசமுமாக அகப்பட்ட, திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலம் மிகப் பெரிய ஆலயமாய் உருப்பெறுதல் வேண்டுமென முதலில் எண்ணியவர் யாழ்ப்பாணத்து சீவச் செம்மல் பசுபதிச் செட்டியார் அவர்களேயாகும். இதன்பின் திருக்கேதீச்சரம் மிகப் பிரபல்யமாக விளங்கியது. பல ஆண்டுகள் கழிந்தன. திருக்கோவில் காலப்போக்கில் திருப்பணிகள் எதுவுமின்றிச் சிதைந்து வரலாயிற்று. அதனைக் கண்ட சைவப் பிரமுகர்கள் பலர் 1944ம் ஆண்டு ஈழத்து சீவனடியார் திருக்கூட்டம் என்ற பெயரில் உருவாக்கப்பட்டிருந்த சமய அமைப்பு ஒன்றின் சார்பில் 1948 ஐப்பசி 3ம், 4ம் திகதிகளில் திருக்கேதீச்சரத்தில் சைவமாநாடு ஒன்றினைக் கூட்டினர். நாட்டின் பலபகுதிகளில் இருந்தும் பலபெரியார்கள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு திருக்கேதீச்சரத்தை புனர்நிர்மாணம் செய்யவேண்டும் என்ற விருப்பத்தையும் விழிப்புணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தினர். சீம் மாநாட்டைக் கூட்ட முன்னின்று அயராது உழைத்தவர்கள் திருக்கேதீச்சர திருவாசக மடத்தின் கர்த்தாவாகிய திரு.சீ.சரவணமூக்கு சுவாமிகளும், வேலணையைச் சேர்ந்த திரு. வி.கே.செல்லப்பாசுவாமிகளும். வழக்கறிஞர் திரு.ச.சீவசுப்பிரமணியம் அவர்களுமாவார். இம் மாநாடு ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைத் தொடர்ந்து இவர்களது ஒத்தாசையுடன் 1948ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 28ம் திகதி திருக்கேதீஸ்வர ஆலய திருப்பணிச் சபையை நிறுவி, புனர்மைப்புக் களைச் செய்தனர். அச்சபையின் அங்கத்தவராய் இருந்த சுந்தரம் லிமிட்டட் உரிமையாளரும், மதுரை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீன முன்னாள் முதல்வராகவும் விளங்கிய ஸ்ரீலஹி சோமசுந்தர தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்; 1956ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் கும்பாபிஷேகம் ஒன்றினைச் செய்வித்தார்கள். இதில் மதுரை ஆதீனமும் பெரும் பங்காற்றியது.

நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார் என்ற நகரத்தார்களே 1903ம் ஆண்டு (28.06.1903) தொடக்கம் 1956ம் ஆண்டு (14.09.1956) வரை இவ்வாலயத்தை நித்திய பூசைகள் நடைபெறக் கூடியதாக நிர்வகித்து வந்தனர். திருப்பணிச் சபை உதயமாகிய பின்னரும், கோவில் உரிமைகள்

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரிடமே இருந்து வந்தன (1948 - 1956). 14.9.1956ல் நகரத்தாரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம்; திருப்பணிச் சபையினிடம் நல்லிணக்கத்துடன் கையளிக்கப் பெற்றது. நகரத்தார் அவர்களுக்கு இலங்கைச் சைவ சமூகம் என்றும் நன்றியுணர்வுடன் கடமைப்பட்டுள்ளது. 1956ம் ஆண்டின் பின்பும் நகரத்தாரின் பங்கு தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. இப்பொழுதும் கூட ஆலயத்தைப் பரிபாலிக்கும் திருப்பணிச் சபையில் அவர்களும் அறங்காவலர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நிர்வாக அமைப்பு

ஸ்ரீலஹி ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுக்குப் பின்னர், திருவருட்பயனுக்கு உரையையும், சைவ போதம் புத்தகங்களையும் எழுதியவரான, சைவப் பெரியார் திருவாளர் சு.சீவபாதசுந்தரம் அவர்கள் நாவலர் பெருமான் விட்ட குறையைத் தொடர்ந்தார்கள். திருக்கேதீஸ்வரத் தேவாரப் பதிக்கங்கள் இரண்டையும் அச்சிட்டு, எங்கும் பரப்பலானார்கள். அன்னாரின் முயற்சியால் 1948ல் திருஞானசம்பந்தர் மடமும், ஆலய வீதியில் உருவாயிற்று. தேவாரம் பெற்ற தலம் என்ற பெருமையை மூலை முடுக்கெல்லாம் அறியச் செய்வதற்கு அவர் அரும்பாடுபட்டார் என்றால் அது மிகையாகாது.

அக்காலத்தில் இலங்கைச் சைவநன் மக்களுள் கல்விமான்களும், தனவந்தர்களும், காரியம் பார்க்கக் கூடியவர்களும், அனேகமாகக் கொழும்பில் தான் இருந்தார்கள். சைவப் பெரியார்சிவபாதசுந்தரனாருக்குப் பின்னர், சீவமணி சீமான் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களைத் தலைவராகவும், சட்டத்தரணி திரு.எஸ்.சீவசுப்பிரமணியம் அவர்களைக் காரியதரிசியாகவும் கொண்ட திருப்பணிச் சபை 1948ம் ஆண்டில் தாபிக்கப் பெற்றது. அன்று தொட்டு இன்று வரை திருப்பணிச் சபை தன் திருப்பணிகளை செவ்வனே ஆற்றி வருகின்றது. திருக்கேதீஸ்வர ஆலய சுற்றுப்

பரப்பில் இருந்து கண்டெடுக்கப் பெற்ற மகாலிங்கம், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், நடராசர், சண்டேசுவரர் முதலிய மூர்த்திகளை பரிவாரப் பிரதிஷ்டை செய்து, 31.10.1980ல் திருப்பணிச் சபையினர் ஒரு குடமுழுக்கினைச் செய்வித்தனர்.

திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம், கம்பீரமான தோற்றத்துடன், கருங்கல் திருப்பணிகளால் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், ஆலயச் சூழல் ஓர் அழகிய பட்டினம் போன்று மாற வேண்டும் என்றும், அவாவியவர் சிவமணி சீமான். கந்தையா வைத்திய நாதன் அவர்கள். திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம் ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட பேராலயமாக ஆக்கப்பட்டு, அதன் பெருமையும், புகழும், பிரசித்தப்படுத்தப்பட்டு நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கு; அவர் ஆற்றிய பணிகள் மிகவும் சிறப்பு மிக்கதாகும். திருக்கேதீஸ்வர ஆலய மறுசீரமைப்பிற்கு அவர் செய்த சிவத் தொண்டுகள் அளப்பரியன. சீமான் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களின் சகாப்தம் சாதகமான திருக்கேதீஸ்வர வரலாற்றில் மறக்க முடியாத தொன்றாகும்.

சீமான் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களுக்குப் பின்னர் திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணிச் சபையின் தலைவராக விளங்கி அவர் விட்டுச் சென்ற பணியைத் தொடர்ந்தவர் திருவாளர் எஸ்.சோமசுந்தரம் சட்டத்தரணி அவர்கள். இவரது காலப் பகுதியில் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தில், தொடரப்பட்டிருந்த மறுசீரமைப்புக்கள் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு, உரிய திருப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு 1976ம் ஆண்டில் (04.07.1976) மா குடமுழுக்கு விழா ஒன்று செய்யப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் செயலாளராக இருந்து தொண்டாற்றிய சீவத் தொண்டர் கி.நமசிவாயம் அவர்களின் திருத் தொண்டு மறக்கப்பாலதன்று. திரு. எஸ். சோமசுந்தரம் அவர்களுக்குப் பின்னர் கேணல் கிரா.சபாநாயகம் அவர்கள் திருப்பணிச் சபையின் தலைவராகச் செயற்பட்டு வந்தார்கள். அதன் பின்னர் 1982ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1997 வரை சைவப் பெரியார், சீத்தாந்த வித்தகர், திருவாளர் மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு திருப்பணிச் சபை செயற்பட்டு வந்தது. 1997ஆம்ஆண்டிலிருந்து

சட்டத்தரணி சீவமாமணி கி.நமசிவாயம் அவர்கள் தலைமையில் இச்சபை செயற்பட்டு வருகின்றது. இவரின் சீரிய நெறி சார்ந்த ஆன்மீக நோக்கு இச் சீவாலயத் திருப்பணிக்கும் சீவத் தொண்டுக்கும் வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது எனலாம்.

1976ம் ஆண்டு மா குடமுழுக்கு விழாவை அடுத்து இவ்வாலயத்தில் அலங்காரத் திருவிழா, கொடியேற்றத் திருவிழாவாகி சிறப்பாக நடைபெற லாயிற்று. 1983ம் ஆண்டில், திருக்கேதீச்சரத்தில் புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற ஐந்து திருத்தேர்களும் ஆலயத்தை வலம் வந்த அற்புதக் காட்சியும், வைகாசி விசாகத்திலன்று நடைபெறும் பாலாவித் தீர்த்தோற்சவக் காட்சியும் கண்கொள்ளக் காட்சிகளாகும்.

கொடியேற்ற விழாவிலும், தொடர்ந்து நடைபெறும் மகோற்சவங்களிலும், சிவராத்திரி விழாக்களிலும், தென் இந்தியாவிலிருந்து திருக்கோலக்கா சீவரீ கிராமநாதக் குருக்கள் அவர்கள் பிரதம சீவாச்சாரியராகவும், திருப்பனந் தான் ஓதுவார் திரு. முத்துக்கந்தசாமி தேசீகர் அவர்கள் பண்ணிசையாளராகவும் தொடர்ச்சியாகப் பல ஆண்டுகள் வருகை தந்து உற்சவங்களை மிகவும் சிறப்பித்து வந்தார்கள். இவர்களின் திருத்தொண்டு ஈழம் வாழ் சைவ மக்களால் என்றும் மறக்கமுடியாததாகும். பின்னர் காலப் போக்கில் ஈழநாட்டில் தகாத சூழ்நிலைகளும் வன்செயல் களும் தொடர்ச்சியாக இருந்து வந்ததால், திருப்பணிச் சபையினர் தொடர்ந்து அவர்களை அழைக்க முடியாத துன்ப நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.

ஈழநாட்டில் நிகழ்ந்த கொடிய போரினால் எமது திருக்கோயில் பாதிப்படைந்ததைத் தொடர்ந்து திருப்பணிச் சபையின் பெரும் முயற்சியினால் ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டு பெருவிழா வெகுவிமரிசையாக நடைபெற்றது.

பாடல் பெற்ற சிறப்பு

திருக்கேதீச்சர திருத்தலம், தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவத்தலமாக விளங்குவதால், ஈர்ப்பு

சக்தி மிக்க சிவாலயமாகவும் இது விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. திருஞான சம்பந்தப் பெருமானால் 7ம் நூற்றாண்டிலும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் 8ம் நூற்றாண்டிலும் பாடப் பெற்ற பெருமைக்குரியது இத்தலம். தேவாரங்களைப் பொய்யாமொழி என்பர். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் தேவாரத்தில் “பாடல் வீணையர் பலபல சரீதையர்” எனக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். எத்தனையோ சிவத் தலங்களுக்குத் தேவாரம் பாடிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் வேறு எந்த சிவத்தலத்திற்கும் உபயோகிக்காத சொல்லை “பல பல சரீதையர்” என இத்திருத் தலத்திற்கு உபயோகித்திருப்பதின்றும் கேதுவால் பூசிக்கப் பெற்ற காலத்திலிருந்து இன்றுவரை பல பல சரித்திரங்களை உள்ளடக்கியதாக தமது திருத்தல வரலாற்றை திருக்கேதீஸ்வர நாதர் ஆக்கிக் கொண்டாரென்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இன்னும் எத்தனை சரிதைகளைக் காட்டுவாரோ? யாமறியோம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் “படவேரீடை மடவாளொடு பாலாவீயின் கரைமேல் திடமாய் உறைகின்றான் திருக்கேதீச்சரத்தானே” என்று பாடுகின்றார். மந்திகள் விளையாடும் மாஞ்சோலையும், மயில்கள் விளையாட வண்டு யாழ் செய்யும் பூஞ்சோலையும் நிறைந்து; களனிகளுடே கயல் மீன்கள் பாய்ந்தோடும் செல்வச் செழிப்புடைய சுற்றாடலைக் கொண்ட பகுதியாக திருக்கேதீஸ்வரம் திகழ்ந்திருக்கின்றதென்பதுடன், அது வங்கம் மலிகின்ற கடலாகவும், ஒரு பெரும் வர்த்தகத் துறைமுகமாகவும் விளங்கி நாகரிக முள்ள ஒரு பட்டினமாகவும், திகழ்ந்திருக்கின்ற தென்பதையும் நாம் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. இப்படியானதோர் இயற்கைச் சூழலில் எம்பெருமான் திடமாய் உறைகின்றான் என சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கூறிச்சென்றிருப்பதும் சிந்தைக்கு விருந்தாகும் ஓர் திருக்கோலக் காட்சியேயாகும்.

மூல முர்த்திச் சிறப்பு

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய், பார்க்கும் இடமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும்

ஆதியும் அந்தமுயில்லாத அரும் பெரும் சோதியாகிய இறைவன், தம்மை மெய்யன்புடன் வழிபடுவோருக்கும், ஏனைய உயிரினங்களுக்கும், அருள்புரியும் பொருட்டு, தனது அருவ நிலையினின்றும் நீங்கி, அருவுருவத் திருமேனியாகவும், உருவத் திருமேனி கொண்டும், எழுந்தருளி இருக்கும் இடமே ஆலயம் அல்லது திருக்கோவில் எனப்படும். “அருவமும் உருவமுமாகி அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய் பிரம்மமாய் நின்ற சோதி”யான அவர், அருவுருவத் திருமேனியாகி சிவலிங்க வடிவம் கொண்டு திருக்கேதீஸ்வரத்தில் ஆனந்த மூர்த்தமாக எழுந்தருளி இருந்து, ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரிகின்றார். சிவலிங்கப் பெருமான் அருவ நிலையில் நின்று அருவ சிவத்துடன் தொடர்பு கொண்டு படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில்களைச் செய்வதற்கும், உருவநிலையில் இருந்து உலக மக்களுக்கு அருள் புரிவதற்குமாக அருஉருவ வடிவம் கொண்டுள்ளார். சிவலிங்கத்தில் கண்ணால் காணவல்லது உருவம். இன்னது என்று கூற முடியாமலும், உறுப்புகள் இல்லாமலும் இருப்பது அருவம். ஆகவே, உருவம் உண்டு உறுப்புகள் இல்லை. இந்த இரண்டு தன்மைகளையும் பெற்றதால் சிவலிங்க வடிவம் அருவுருவத் திருமேனி எனப்படும். இத்தோற்றமே இங்கு மூலமூர்த்தமாக பிரகாசித்துக் கொண்டு அடியார்களுக்கெல்லாம் அருள் பாலித்தவண்ணம் இருக்கின்றது.

தலச் சிறப்பு

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானால் “தொண்டர் நாள் தொறும் துதிசெய அருள் செய்யும் கேதீச்சரம் அலுதானே” (அலுதானே) என நினைந்துருகும் அடியாருக்கு அருட்பிரவாகத்தை அள்ளி வழங்கும் திருக்கேதீச்சர நாதனின் புகழ் அழகாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. தென்கையாய் எனப் போற்றப் படுவது இத்திருக்கேதீச்சர சிவத்தலம். அது பாலாவித் தீர்த்தக் கரையோரத்தே திகழ்வது பெருமைக்குரியது. திருமால், பிரமன், இந்திரன், தேவர்கள், கந்தருவர், வித்தியாதரர், கின்னரர், கேதுபகவான், துவட்டா, ஸ்ரீராமர், அகத்தியர், இராவணன், மாலியவான், அருச்சுனன் முதலியோர்களால் பூசிக்கப் பெற்ற சிறப்புக்குரியது. திருஞான

சம்பந்தராலும் சந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் பாடல் பெற்றதுடன், சோழமன்னர் ஆதரவையும் பெற்றது. இராமேஸ்வரத்தின் எதிர்க்கரையில் உள்ள இத்திருக்கேதீஸ்வரத் திருத்தலம், பல சரித்திர நிகழ்வுகளைக் கொண்டது. காசியைப் போன்ற சிவபுண்ணியத் தலமாகிய இத் திருக்கேதீச் சரத்தில், பாவம் பிணி அறுக்கும் பாலாவித் தீர்த்த மாடி, நியதிகளை முடித்துக் கொண்டு ஆலய மாட வீதியில் அங்கப் பிரதட்சிணம் செய்வோர், பிறவிப் பிணி நீங்குவர். “அங்கத்துறு நோய்கள் அடியார் மேல் ஒழித்தருளி”, பாவம் வினை அறுத்த ஆளும் தேவனாகிய திருக்கேதீச்சர நாதன் குடிக்கொண்ட இத்தலத்தில் தான, தர்மம் செய்பவர்கள் இம்மை, மறுமைப் பயன்களை எய்தி இன்புற்றிருப்பரன்றோ!

தீர்த்த விசேடம்

திருக்கேதீச்சரத்தில் திகழும் புண்ணிய தீர்த்தம் பாலாவித் தீர்த்தமாகும். “மாதோட்டத்தில் மீண்டு பாலாவின் கரையில் கேதீச்சரம்” என்று சம்பந்தர் தேவாரம் கூறுவதால், இப்பாலாவி தீர்த்தத்தின் மேன்மை விளங்குகின்றது. இத் தீர்த்தம் மிகப் பழைமை வாய்ந்ததும், சரித்திரப் பெருமையோடு கூடியதுமாகும். இப்புண்ணியப் புனித தீர்த்தம் கௌரியம்பாளின் சந்நிதியைப் பார்த்த வண்ணம் தவம் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. இத் தீர்த்தத்தில் ஒரு தரம் தீர்த்த மாடினாலே “அங்கத் துறு நோய்”, “ஊனத்துறு நோய்”, “உள்ளத்துறு நோய்” எல்லாம் தீர்த்து, பாவம் வினை அறுக்கும். பதத்தையும் தரும். ஞானக்கண் கொண்டு பார்ப்பவர்கள் அத்தீர்த்தத்தில் தேவர்கள், ரிஷிகள், ஞானிகள், மானிடர்கள் ஆகிய அனைவருமே எந்நேரமும் தீர்த்தமாடிக் கோண்டிருக்கும் அற்புதக் காட்சியைக் கண்டுகளிப்பர். தீர்த்தம் என்பது தன்னிடத்தே லுந்து முழுகுவோரின் பாவங்களைப் போக்கித் தூய்மை அளிப்பது. இறைவனுக்கும் கூட தீர்த்தன் என்றொரு திருநாமம் உண்டு. “ஆர்த்த பிறவித் துயர் கெட நாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன்” என்பது திருவாசகம். அது மட்டுமன்றி இறைவன் தீர்த்தங்களாகவும் விளங்குகின்றான். “சென்றாடு தீர்த்தங்கள் ஆனார் தாமே” என்பது அப்பர் வாக்கு. இச் சிவபுண்ணிய தீர்த்தத்தில் நாடொறும் ஸ்நானம் செய்ய இயலாதோர், கார்த்திகை சோம

வாரம், மார்கழி திருவாதிரை, தை அமாவாசை, தைப்பூசம், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், பிரதோஷம், சூரிய, சந்திர கிரகணங்கள், அமாவாசை, பெளர்ணமி முதலிய புண்ணிய காலங்களில் ஸ்நானம் செய்து திருக்கேதீஸ்வரநாதனை வழிபடின்; இஷ்டசித்திகளைப் பெற்று - ய்வர். ஒருவர் தம் பிதிர்த் தினங்களில் இப் பாலாவித் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து நியம அனுட்டானம் முடித்து இத் தீர்த்தக் கரையின் மேல் இருந்து எள்ளொடு தருப்பணம் அல்லது ஆகம சிரார்த்தம் செய்து திருக்கேதீச்சர நாதனைத் தரிசித்து நெய் விளக்கு இட்டு வழிபட்டால், அது காயாவில் திலதர்ப்பணம் சிவ சிரார்த்தம் செய்த பெரும் பயனைத் தரும். பிதிர்களும் மிக மகிழ்ந்து அவர்க்கு ஆசி கூறுவர். அவரும் சாயுச்சிய பதம் பெறுவர்.

கோமாதா பூசை

இவ்வாலயத்தில் ஏனைய ஆலயங்களில் நடைபெறாத இரு பூசைகள் தினமும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன; ஒன்று கோமாதா பூசை, மற்றையது திருமுறைப் பூசை ஆகும். தினமும் அதி காலையில் கோவிலின் உள்வீதியில் கௌரியம்பாளர் வாசலில் கோமாதா பூசை நடைபெறும். இப் பூசைக்குரியதான இவ் ஆலயத்தில் வளர்க்கப்படும் பசு, கௌரி என்ற பெயரால் அழைக்கப் பெற்று மதிக்கப்பட்டும், பூசிக்கப்பட்டும் வருகின்றது. இப் பசுவின் பரம்பரையே தொடர்ச்சியாக இப் பூசைக்குகந்த பசுவாக இருந்து வருகின்றது. கோவில் பசுவாகிய கௌரியினைப் பார்த்தால், அதன் எடுப்பான அழகிய தோற்றமும், கபில் நிறமும், நடையும், குணமும், தெய்வீக சுபாவமும் ஆலயத்திற்கு வரும் அடியார்களை என்றும் கவரக் கூடியதாக இருக்கும். திருக்கேதீஸ்வர நாதரின் பாகத்தமர்ந்த கௌரியம்பாளனை ஞாபகமூட்டும் வகையில் இப் பசுவுக்கு கௌரி என நாமமிட்டிருப்பது மிகவும் சிறப்புடைத்து. “கௌரி” என்று அழைத்தால் போதும், எங்கிருந்தும் குரல் கொடுத்த திசை நோக்கி அப்பசு வீறு நடைபோட்டு வரும் அழகிய காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும் தினமும் இப்பசு பூசிக்கப் படுவதால் அதன்

நெற்றியில் பொட்டும், கழுத்தில் பட்டும், பூமாலை யும் எந்நாளும் தவறாமல் அணியப்பட்டிருக்கும். அதன் தெய்வீகத் தோற்றமும், பொலிவும் இதனால் மேலும் மெருகூட்டப்பட்டிருக்கும். கோமாதா பூசையின் மகத்துவத்தையும் சிறப்பையும் சைவ உலகுக்கு வெளிப்படுத்துவதற்கு இது ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கும். அத்துடன் மாலைப் பூசை நேரத்தில் இராசகோபுர மேற்றளத்தில் மயில்கள் நடமாடி உறங்கும் அழகிய காட்சியும் கண்கொள்ளாக் காட்சியே.

திருமுறைப் பூசை

கோவிலின் இரண்டாவது சுற்றுப் பிரகாரத்தில் தென்புற பக்தி மண்டப வரிசையில் வைக்கப்பட்டுள்ள திருமுறைகளும், வேதாகம பொக்கிசங்களும், பேணிப் பாதுகாக்கப்படுவதுடன், தினமும் பரிவார பூசைகள் நடைபெறும் போது, இவை பூசிக்கப் பட்டும் வருகின்றன. இது பக்தர்கள் உள்ளத்தை உருக்கும் தெய்வீகக் காட்சியாகவும், திருமுறைகளை தெய்வ மறைகளாக மதித்து பூசிக்க வேண்டிய தெய்வீக மனப் பக்குவத்தை உணர்த்துவன வாகவும் உள்ளன.

திருக்கோவில்

அமைப்பும் சுற்றாடலும்

திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலமானது, திருக்கேதாரம், காசி, காஞ்சி, திருவண்ணாமலை, சிதம்பரம், திருவாரூர், மதுரை போன்ற திருக்கோவில்களுள் ஒன்று என்றும், இங்கே சிவபெருமான் லிங்கமூர்த்தியாக, என்றும் பிரியாது எழுந்தருளியுள்ளார் என்றும் நூல்கள் கூறும். இத் திருக்கோவில் நீர்வளம், நிலவளம், செல்வவளம் நிறைந்தோங்கி; மாதோட்ட நன்னகரில் சிவபுண்ணிய புனித தீர்த்தமாகிய பாலாவியின் வடபால் அமைந்து, கிழக்கு நோக்கிய ஐந்தடுக்கு நிலையினைக் கொண்ட திருமதில் வாசற் கோபுரத்தை கம்பீரமாகக் கொண்டு கிராமத்தின் நடுவே விளங்குகின்றது. கோபுரத்தின் இரு பக்கங்களையும் சார்ந்து தொடர்ந்து நான்கு பக்கமும் சுற்றிய மதில்கள் கருங்கல்லாலும் செங்கல் லாலும் செவ்விய முறையில் அமைந்துள்ளன.

சுவாமி சந்நிதி கிழக்கும். அம்பாள் சந்நிதி தெற்கும் நோக்கி உள்ளன. சுவாமி சந்நிதி திருவாசலில் திருமதில் கோபுரம் அழகாக மிளர்கின்றது. அம்பாள் சந்நிதி திருவாசலுக்கு மேற்கே மதிலும் தென்புறத்தேயுள்ள வாசலை யொட்டி அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுடன் அமைந்த கோபுரமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. திருமதில் வாசற் கோபுர இடப்பக்கத்தில் பூசைக் காலங்களில் அடிக்கப்படும் பேரொலியுடன் கூடிய நாதம் எழுப்பும் வெங்கல மணிக்கோபுரம் கம்பீரமாகக் காட்சி தருகிறது. கோவில் உட்புறத்தே திருமதில் வாசற் கோபுர இரு மருங்கிலும், சூரிய சந்திரர்க்கு சந்நிதிகள் உள்ளன. சண்டேசுவரர் கோவில், நவக்கிரக மண்டபம், சண்டேசுவரர் கோவில் முதலியனவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கர்ப்பக் கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைச் சுற்றிச் செல்வது முதலாம் பிரகாரம். களஞ்சிய அறை, மடைப்பள்ளி ஆகியன இரண்டாம் பிரகாரத்தில் உள்ளன. தென்பாக, பத்திமண்டப வரிசையில் பதிகம் பாடிய சம்பந்தர், கேது பகவான், சமயகுரவர் நால்வர், சேக்கிழார், சந்தானக் குரவர் நால்வர், திருமுறைகள் வேதாகம பூசை அறை, பதிகம் பாடிய சுந்தரர் ஆகியோர் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளனர். மேற்குப் பிரகாரத்தில் விநாயகர், சோமாஸ்கந்தர், மகாவிஷ்ணு, மகாலிங்கம் (அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட பழைய சிவலிங்கம்), பஞ்சலிங்கம், மகாலட்சுமி, சுப்பிரமணியர், திருமூர்த்தங்கள் தனித் தனியே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளனர். வட பிரகாரத்தில் தென்முகமான வள்ளி தெய்வயானை சமேத ஆறுமுகப் பெருமான், தேவசபை, சோமாஸ்கந்தர், பள்ளியறை, ஸ்ரீநடராசமூர்த்தி ஆகிய மூர்த்தங்கள் உண்டு. கிழக்குப் பிரகாரத்தில் கருவூல அறை, யாகசாலை, பைரவர் சந்நிதி ஆகியன அமைந்துள்ளன.

சுவாமி சந்நிதிக்குக் கிழக்கே திருமண்டபத்திற்கு நேராக பலிபீடமும், நந்தியும் உள்ளன. கர்ப்பக் கிரகக் கோவிலின் வெளிப்புறச் சுவரில் தென்பால் விநாயகர், தட்சணா மூர்த்தி, மேற்கே லிங்கோற்பவர், வடபால் பிரமா, தூர்க்காதேவியும் கோமுகத்திற்கு அண்மையில் தனிக் கோயிலாக சண்டேசுவர் மூர்த்தமும் உண்டு. இவை தவிர,

மகா மண்டபத்தில் விநாயகர், பிரதோஷ மூர்த்தி, சிவன் மற்றும் வாசலருகே, துவார பாலகர் இருவர். அம்பிகை வாசலருகே துவார சக்திகள் இருவர் உள்ளனர். இராச கோபுரத்திற்கு வெளியே இருமருங்கிலும் தென்புறமாக விநாயகரும், வடபுறமாக சுப்பிரமணியரும் தனித்தனியே நிறுவப்பட்டுள்ளனர். திருமதில் வாசற் கோபுர வாசலுக்கு வெளியே கோபுரத்தையும் உள்மூல கொடித் தம்பத்தையும் பார்த்த வண்ணம் பெரிய நந்தி (அகழ்வாராய்ச்சியின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டது) ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. திருமதில் வாசற் கோபுரத்தின் உள் இடதுபுற வெளியில் அதிகார நந்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வடபுறமாக உற்சவ கால நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும் வசந்த மண்டபம் கம்பீரமாக காட்சி அளிக்கின்றது. மூன்றாம் சுற்றுப் பிரகார வீதியின் கிழக்கே மதிலின் உட்புறமாக தென்திசையில் வாகன சாலையும், வடதிசையில் களஞ்சிய அறையும் உண்டு.

இத்திருக்கோவிலின் நான்கு வீதிகளிலுமுள்ள மடங்களுக்கு முன்புறத்தே நான்காம் பிரகாரமாய் தேரோடும் திருவீதிகள் அமைந்துள்ளன. திருக்கோவிலின் வடபால் நந்தவனம், அந்தணப் பெருமக்கள் விடுதி, கோவிற்பணியாளர்கள், தனிப்பட்டோரின் வீடுகள் முதலியனவும் கிழக்கே தேவஸ்தான காரியாலயம், விற்பனைக் களஞ்சியம், சைவசித்தாந்த நூல்நிலையம், நீர் வினியோக நிலையம், மின் வெளிச்ச நிலையம் முதலியனவும் தென் கிழக்கில் நூல் நிலையம், தபால் நிலையம், தனியார், தேனீர், பலசரக்குக் கடைகள் என்பனவும், பாடசாலை, மருத்துவ நிலையம், கிராமிய வங்கி, கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை, தனியார் வீடுகள் என்பனவும் இருந்தன.

இவற்றைவிட கிழக்கு வீதியில் திருஞான சம்பந்தர் மடம், சுந்தரர் மடம், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் மடம், அம்மா மடம், பசு மடம், பூநகரி மடம், கொழும்பு அம்மா மடம் ஆகியனவும், மலேசிய சைவ அன்பர்களால் தாபிக்கப்பட்ட இரு மடங்களும் இருந்தன. இவற்றில் ஒன்று சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் பெயரிலும், மற்றையது சிவமணி சுந்தையா வைத்தியநாதன் பெயரிலும் விளங்கியது. தென்புறமாக சபாரத்தின

சாமி மடம், சிவராத்திரி மடம், சிற்பிகள் தங்குமிடம் என்பனவும், மேற்கே திருவாசக மடம், கௌரிசர் மடம், நாவலர் மடம், சிவபூசை மடம், கதிர்காம மடம், மாதுவட்டா மடம், மணி மண்டபம், திருக்குறிப்புத் தொண்டர் மடம் என்பனவும் அமைந்து, திருவீதிகளைச் சிறப்பித்தன. இம் மடங்களில் விழாக் காலங்களில் அடியார்கள் திருக்கூட்டமும் அன்னதானமும் வழிபாடும் நடைபெறுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். குறிப்பாகத் திருவாசக மடத்தில் காலத்துக்குக் காலம் விழாக்களும், பூசை வழிபாடுகளும், மகேசுவர பூசைகளும் தவறாமல் நடைபெற்று வந்தன. இங்கு சமீபத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் ஸ்தாபகரில் ஒருவரான சரவணமுத்து சுவாமியார் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவ்வாலயத்திற்கென நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் மாளிகைத்திடல் என்னுமிடத்தில் ஆதியில் விலைக்கு வாங்கி வைத்துள்ள நெல் விளையும் பூமி எழுபத்தெட்டு ஏக்கர் உள்ளது. அவற்றின் நெல் வருவாய், ரொக்கக் குத்தகை வருவாய்களையும், கோவிற்பு காணிக்கைகள், பூசைகள், உண்டியல் உற்சவ கால வருமானங்கள் ஆகியவற்றையும் கொண்டு நிர்வாகம் செவ்வனே நடைபெற்று வந்தது. விசேட பூசைகள் விழாக்கள் முதலியவற்றை உபயகாரர்கள் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றார்கள். ஆலய திருப்பணிச் சபையினர், ஆலயத்தின் நிர்வாகத்தினை நேரடியாகக் கவனித்து, வேண்டிய காலங்களில் உரிய திருப்பணிகளையும், உற்சவங்களையும் சிறப்பாகவும் சுமுகமாகவும் செய்து வந்தனர்.

இத்திருக்கோவிலில் இதுவரை ஆறு பெருஞ்சாந்தி விழாக்கள் நடைபெற்றுள்ளன. இத்திருக்கோவில் திருப்பணிச் சபையில் சைவப் பெரியார் சிவபாத சுந்தரனார், சிவமணி சீமான் வைத்தியநாதன், சட்டத்தரணி ச.சோமசுந்தரம், கேணல் இரா சபாநாயகம், மு.ஞானப்பிரகாசம், நடப்புக் காலத் தலைவர் சட்டத்தரணி இ.நமசிவாயம் போன்ற பிரமுகர்கள் தலைவர்களாக அணி செய்தனர். அவர்களுக்குத் துணையாக செயலாளர்களாக சட்டத்தரணி சீவசுப்பிரமணியம், வி.அல்லீராசா, சீ.சுந்தையா, சட்டத்தரணி இ.நமசிவாயம், (தற்போதைய தலைவர்) ச.சரவணமுத்து ஆகியோர் அனை செயற்கூடலுண்டு அறங்காவலர் வி.கயிலாசபீன்னை, துணைச் செயலாளர் (தற்போதைய செயலாளர்) புலவர் அ.திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் இவர்கட்குத் துணை நிற்கின்றனர்.

ஆரம்பகாலம் நாவலர் பெருமான் சுட்டிக் காட்ட அதைப் பின் தொடர்ந்து; நாட்டுக்கோட்டை நகரத்துச் செட்டிமார்களும், வண்ணார்பண்ணை வேலுப்பிள்ளை உடையார், பசுபதிச் செட்டியார், சைவப் பெரியார் சீவபாதசுந்தரனார், செல்லப்பா சுவாமியார், சரவணமுத்துச் சுவாமியார், பொறியியலாளர் எஸ்.ஆறுமுகம், டாக்டர் எஸ். அரியரத்தினம் போன்ற பல பிரமுகர்கள் தூய சிந்தையுடன் அயராது பணிகளில் ஈடுபட்டனர்.

திருக்கோவில் கருங்கல்லால் அமைக்கப் பட வேண்டுமென எண்ணிய பெருந்தகைகள் தமிழ்நாடு மாமல்லபுரம் அரசினர் சிற்பக் கலைக் கல்லூரியில், கருங்கற் திருப்பணிகளை ஆரம்பித்துச் செதுக்க வழி சமைத்தனர். இத்திருப்பணியில் அயரா துழைத்த சீவமணி சீமான். கந்தையா வைத்திய நாதன், சீவமணி முதல்கூர். சீத்தாந்தச் செம்மல் இ.நமசிவாயம் கிருவரும் பொன்னெழுத்தால் பொறிக்கக்கக்கோ ராவார். திரு. இ.நமசிவாயம் அவர்களின் மேற்பார்வையில் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாத மகாமண்டபம், திருச்சுற்று மண்டபங்களுக்கான கருங்கல் திருப்பணி வேலைகள் மாமல்லபுரத்தில் நடைபெற்றன. சோமஸ்கந்த அம்பாள் பஞ்சலோக விக்கிரகம், கும்பகோணம் ஜகநாத ஸ்தபதி அவர்களால் மிகச்சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்டது. சோமஸ்கந்த அம்பாள் பஞ்சலோக விக்கிரகம் கீந்த அளவில் வேறு எங்கும் கில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முன் இத்திருக்கோவில் பலமுறை இருள் சூழ்ந்த வரலாற்றைக் கண்டுள்ளது. 1990இல் இருந்து 2003ஆனி வரை கொடிய போரினால் பூசை விழாக்கள் இன்றி, இருண்ட வரலாற்றைத் தழுவி யிருந்த போதும், இந்த நெருக்கடியான காலப் பகுதியிலும் மன்னார் நகரில் வாழ்ந்த சைவமெய்யடியார்களும் சிவபக்தர்களும் இராணுவ அதிகாரிகளின் அனுமதியைப் பெற்று, அப்போதைய மேலதிக அரசாங்க அதிபரும் பின்பு அரச அதிபராக பணிபுரிந்த வருமான திரு.வே. விசுவலிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் பெளர்ணமி தினங்களிலும் விசேடதினங்களிலும் இவ்வாலயத்துக்கு வருகை தந்து ஆலயத்தையும் சுற்றாடலையும் துப்பரவு செய்தும்,

பஜனை பாடியும் திருவிளக்கேற்றி வழிபாடு செய்தும், பெருந்தொண்டாற்றினார்கள். இதிலே குறிப்பாக மன்னாரில் பணிபுரிந்த சைவசமய அரச அலுவலர்களின் பங்களிப்பு பாராட்டத்தக்கது. இத்தகைய நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் திருக்கேதீச்சரத்தான் திடமாய் உறைந்திருந்தான் என்பதில் ஐயமில்லை.

கொடிய போரினால், அமைந்திருந்த அழகிய அலங்கார மண்டபங்கள், மனைகள், முதியோர் இல்லங்கள், கல்லூரி, சிவானந்த குருகுலம், மருந்தகம், பொது நிறுவனங்கள், கனி மரங்கள், ஆலய உடைமைப் பொருட்கள், பஞ்சமூர்த்திகளைச் சுமந்து அழகே உருவாக அசைந்தாடி வீதி உலா வரும் அணிசேர் அலங்கார ஐந்து திருத்தேர்கள், சகடைகள், சப்பரம், கேடகங்கள், தண்டிகைகள், பரிவாரமூர்த்திகளின் வாசனங்கள் அனைத்தும் அழிந்தும் சிதைந்தும் பழுதடைந்தும் போயின. இழந்தவை அனைத்தும் திரும்ப உருவாக்கப்படுவதோடு, ஆலயத்தைச் சுற்றித் தாம் வாழ்ந்த மனைகளையும் உடைமைகளையும் ஏதிலராக விட்டகன்ற 253 குடும்பங்கள் அனைத்தும் மீண்டும் திரும்பி இங்கு வாழ்ந்திட வழிகாண வேண்டுமென்ற பேரவா திருப்பணிச் சபையினரை விரைந்து செயற்படத் தூண்டியது.

அவை உருவாக கௌரி உடனுறை கேதீச்சரநாதர்; சைவ உள்ளங்களில் குடியமர்ந்து அவர்களைத் தூண்ட வேண்டுமென, அவனிணையடிகளை வழக்குவ தொன்றே நம் பணி.

“மாதவர் மடங்களாதி வரதர் மந்திரங்களாதி நாதமா மிலிங்கமாதி, நளின்புட்க ரணியாதி சேதமுற்றிடின் முன்போல் செய்கின்றோர்க் குறும் பலன்தான் ஓதுமுன் செய்தல் வேண்டும்.” இ.துண்மை. இ.தை உலகச் சைவப் பெருங்குழாம் உணர்ந்திடல் வேண்டும்.

முக்கிய குறிப்பு

தொகுப்பின் முன் போந்த செய்திகள் யாவும் வரையறையாக எழுதப்பட்டவை. செய்திகளில் காட்டியுள்ளபடி மடங்கள், மனைகள், மருந்தகம், அஞ்சலகம், முதியோரில்லம், பள்ளிக் கூடம், குடியிருப்பாளர்கள் இல்லம் அனைத்தும் போரில் அழித்தொழிக்கப்பட்டு விட்டது. அழிக்கப்பட்டவை ஆக்கப்படுவது இன்றியமையாதது. முன் செய்யிய செய்திகள் பழமையுணர்தகவே. புதிதாய் சம்பந்தர் மடம், அந்தணர் இல்லங்கள், மாசிவரத்திரி மடம், ஆகியன

முற்றுப்பெற்றும் சிவபூமி அன்னதான மடம் முற்றுப்பெறாமலும், தலைவரின் இல்லம் (இ.ந.ம.சிவாயம்) அறங்காவலரில்லம் (வி.கயிலாசபிள்ளை) முற்றுப்பெற்ற நிலையிலு முள்ளன. மீள்குடியேற்றம், மின்வசதி, குடிநீர், போக்குவரத்து வசதிகள் ஓரளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. ஆலயத்தின் வடபுறத்தில் திருவாசகமடம், சிவன்அருள் இல்லம் (சிறுவர் இல்லம்) என்பனவும் தெற்குப்புறமாக சிவராத்திரிமடத்துக்கு சமீபமாக அம்மை அப்பன் இல்லமும் (முதியோர் இல்லம்) ப.நோ.கூ.சங்கம், அஞ்சலகம், கௌரியம்பாள் பாடசாலை, பலநோக்கு மண்டபம், மக்கள் குடியிருப்புக்கள் என்பன அமைந்துள்ளன.

ஏனைய இழப்புக்களை ஈடுசெய்து முன்னைய நிலைக்கு உருவாக்குவதற்கு, ஏறத்தாழ 135 கோடி ரூபாவைத் திருக்கோயில் எதிர்பார்த்த வண்ணம் உள்ளது. இத்தொகை கிட்டின் 1990ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னைய அந்த வரலாறு தொடரும்.

கொரியுடனுறை திருக்கேதீச்சரநாதனின் பூசை, விழா, திருவுலாக்களைக் காணத் துடித்த சைவ உள்ளங்களின் அவாவடங்கச் சைவக் குழாத்தின் பேருதவி கொண்டு 06.07.2003இல்

திருக்குடத் திருமஞ்சனப் பெருவிழாவினை சிறப்பாகத் திருப்பணிச் சபை நிறைவு செய்துள்ளது. தொடர இருப்பனவும் சைவ உலகிடமே.

கருங்கற் திருப்பணி வேலைகள் நிறைவேற்றி திருக்கேதீச்சர ஆலயமும் அதன் சூழலும் ஒரு சைவ கிராசதானி போல் மாறக்கூடிய எதிர்காலம் உருவாகுவதை எண்ணி சைவமக்களாகிய நாம் புளகாங்கித மடையாமல் திருக்க முடியாது. அக்காலம் விரைவில் கிட்ட வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல கௌரியம்பாள் சமேத திருக்கேதீச்சரப் பெருமானை கிறைஞ்சி நற்போமாக. சைவ நன்மக்களின் பேராதரவும் பெருமுயற்சியும், திருப்பணிகளை செவ்வனே நிறைவேற்ற பெருந் துணையாக அமையும் என நாம் நம்புவோமாக.

துமத்தம் மத யானையுரி போர்த்தான்”
“தொண்டர் தெழும் பாலாவிக்க கரையுளான்”

“மாவும் பூகமும் கதலியும் தெங்கும் நெருங்க இருப்பவன்”

“மைஞ்சையும் மந்தியும் நாகமும் களிப்புற”

அருள்கின்ற பெருமான் திருவிணையடி தொழுதின் புறுவோம்.

**நகர்தியுடன்
திருக்கேதீச்சரம்
திருக்குடத் திருமஞ்சனப் பெருவிழாமலர். 1976,
மற்றும்வெளியீடுகள்.**

சைவசமய குரவர் திருநட்சத்திரம்

சித்திரைச் சதயம் அப்பர் சிறந்தவை காசி மூலம் அத்தரைப் பணிசம் பந்தர் ஆனிமா மகத்தில் அந்த முத்தமிழ் வாதவூ ரர்முதியநல் ஆடி தன்னில் சுத்தமாம் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்.

திருக்கேதீச்சரமும் நாவலர் அவர்களும்

— பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை —

“கருத நின்ற கேதீச்சரங் கைதொழக் கடுவினை யடையாவே”

திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோணமலைக்கு வெகு வெகு காலத்தால் முந்தியது. திருக்கேதீச்சரப் பழைமை சரித்திரத்துக்கோ, அகழ்வாரய்ச்சிகளுக்கோ எட்டாதது. புராண இதிகாசங்களால் ஒருவாறு ஊகிக்கப்பாலது.

ஒரு கற்பத்தில் மேருமலையின் மூன்று சிகரங்கள் தென் கடலில் வீசப்பட்டன. அவற்றுள் ஒரு சிகரம்; இந்திரன் ஆணையால் தேவதபதியான விசுவகன்மாவால் இலங்காபுரியாக அமைக்கப்பட்டது.

மற்றொரு சிகரம் திருக்கேதீச்சரம். அச்சிகரத்தைக் கொண்டு விசுவகன்மாவின் மூத்த புதல்வனான மகாதுவட்டா, ஒரு சிறு நகரஞ் செய்து அதன் மத்தியில் ஒரு சிவஸ்தலத்தையும் அமைத்தான். நகரம், அவன் பெயரால் மகாதுவட்டாபுரம் எனப்பட்டது. அதுவே மாதோட்டம் என மருவிற்று. மத்தியில் அமைத்த சிவஸ்தலம் சிகரத்தின் பெயராகிய திருக்கேதீச்சரம் என வழங்குகின்றது.

மாதோட்டத்தோடு கூடிய திருக்கேதீச்சரம் வேறு - இலங்கை வேறு. இரண்டும் ஒரு காலத்தில் உண்டானவை.

மூன்றாஞ் சிகரம், கந்த மாதனம். இது இராமர் அணைக்கட்டிய போது நிலப்பரப்பாக அமைக்கப்பட்டது.

கால அடைவில் கந்த மாதனம் இராமேஸ்வரத்தோடும், மாதோட்டத்தோடு கூடிய திருக்கேதீச்சரம் இலங்கையோடும் இணைந்து விட்டன.

மற்றொரு கற்பத்தில் இமாசல கைலாசத்தின் மூன்று சிகரங்கள் தட்சிண பூமியில் வீசப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று திருக்கோணமலை. அது இலங்கையில் வீழ்ந்தது. மற்றவை திருக்காளத்தியும் திரிச்சிராப்பள்ளியுமாம். மூன்றுந் தட்சிண கைலாசங்கள்

திருக்கோணமலையைக் கைலாசம் என்று வழங்குவது போல, மேரு சிகரமாகிய திருக்கேதீச்சரத்தை அவ்வாறு வழங்குவதில்லை.

மகா துவட்டாவுக்கு இருவர் தம்பியர். ஒருவர் மனு. மற்றையவர் மயன். மயன் புதல்வி மண்டோதரி. நித்திய கன்னிகைகள் வரிசையைச் சேர்ந்த உத்தமி மண்டோதரி, இராவணன் மனைவி. இராவணன் மணக்கும் போது அவள் வயிற்றிற் சிவகர்ப்பமாயிருந்து இலங்கையிற் பிறந்தவள் சீதை. இவ் வரலாறு இடைப்பிற வரலாயினும் இங்கே அறியத்தக்கது.*

வெகு காலத்துக்கு முன்னமே திருக்கேதீச்சரத் தலம் மண் மழை பெய்து மணல் மூடிப் பின் காடாய் விட்டது என்று கர்ண பரம்பரைக் கதையுமுண்டு.

சூமய குரவர்களாகிய மூவர் நாயன்மார் காலத்திலும் திருக்கேதீச்சரம் காடாகவேயிருக்கலாம், தேவாரப் பாடல்களிற் காணப்படும் திருக்கேதீச்சரம் அவர்கள் அகக் காட்சியிற் காட்சியளித்ததாகலாம் எனக் கருதலாம்.

*“கருத நின்ற கேதீச்சரங் கைதொழக் கடுவினையடையாவே.” என்ற ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வாக்கில் ‘கருத நின்ற கேதீச்சரம்’ கருத்தகத்தே கண்ட மறைந்த கேதீச்சரம் எனலாம்

திருக்கேதீச்சரம் சம்பந்தப் பிள்ளையாராலும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் பாடப்பட்ட பெருமை வாய்ந்தது. திருக்கேதீச்சரம் என்னும் நாமம் திருநாவுக்கரசர் திருநாவால் உச்சரிக்கப்பட்டது. மந்திர சக்தி வாய்ந்தது. இவற்றால் தனக்குத்தானே இணையாய தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த புனிதத்தலம் திருக்கேதீச்சரம்.

புனிதம் மிக்க தைவிக சிவத்தலங்கள், வழிபடும் பக்குவர்கள் அருகிய காலத்தில் மறைவதும்; பக்குவர் சிலரின் தவ விசேடத்தால் ஒரு பாகமோ முழுவதுமோ வெளிப்படுவதும் இயற்கை என்று அறிந்தோர் கூற கேட்டதுண்டு.

எத்தனையோ நூற்றாண்டுகள் கழிந்து, சென்ற நூற்றாண்டு மத்தியில் ஒரே ஒரு ஆறுமுக நாவலர் இருதயத்தில் திருக்கேதீச்சர எண்ணம் கருக்கொண்டது. “யாழ்ப்பாண சமயநிலை” என்ற துண்டுப்புத்தகத்தில் இறுதிப்பந்தி,

“சைவசமயிகளே! தேவாரம் பெற்ற சீவல்தலங்களுள் கிரண்டு கிலங்கையில் உள்ளன. அவைகளுள் ஒன்றாகிய திருக்கோணமலைக்குச் சம்பந்த முர்த்தி நாயனார் திருப்பதிக மொன்றிருக்கின்றது. மற்றொன்றாகிய திருக்கேதீச்சரத்துக்கு திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் திருப்பதிக மொன்றுஞ் சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் திருப்பதிகமொன்றும் கிருக்கின்றன. கீத்திருக்கேதீச்சரம் வடமாகாணத்தின் கண்ணுள்ள மன்னாருக்கு அதி சமீபத்திலிருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ளது. கீத்திருக்கேதீச்சரம் அழிந்து காடாகக் கிடக்கின்றதே! புதிது புதிதாக இவ் விலங்கையில் எத்தனையோ கோயில்கள் கட்டப் படுகின்றனவே! நீங்கள் கிந்த மகால்தலத்தைச் சீரீதும் நினையாத தென்னையோ! இவ் விலங்கையிலுள்ள வீழ்த்தாரிகள் எல்லாருஞ் சீரீது சீரீது உபகரிக் கிலும் எத்துணைப் பெருந்தொகைப் பொருள் சேர்ந்து விடும். கிதை நீங்கள் எல்லோருஞ் சீந்தீத்து கீத்திருப்பணியை நிறைவேற்றுவீர்களாயின் அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் உங்களுக்கு அழுக்கிரகஞ் செய்வார்.”

எனக் கூறிச் சைவர்களை ஊக்கப்படுத்துகின்றார் நாவலர் பெருமான்.

திருக்கேதீச்சர நிலம் அரசாங்கச் சொத்தாய் வடமாகாண அதிபதியின் அதிகாரத்தில் இருந்தது. நாவலரின் இளமைக்காலத்தில் திரு. ‘டைக்கும்’, மத்தியகாலத்தில், திரு. ‘நரசலும்’ மாகாண அதிபதிகளாய் இருந்து நாவலருக்கு உறுதுணை புரிந்தவர்கள். அவர்கள் காலத்தில் திருக்கேதீச்சர எண்ணம் கருக்கொண்டிருக்குமாயின், நாவலர் பெருமானே விதிப்படி சிவாலயம் எடுத்துப் பூசைக் கிரமம் முதலியன பற்றிப் பத்தியுஞ் செய்து வைத்திருப்பார்.

“நரசலை” தயாநிதி என்கின்றார் நாவலர். “நரசலுக்கு பின் வந்தவர்” துவைனம். திருக்கேதீச்சர நிலத்தை துவைனம் மூலம் நாவலர் பெற விரும்பவில்லை. காரணம் துவைனத்தின் உத்தியோக நடைமுறையில் நாவலருக்கு அருவருப்பு உண்டாயிருக்க வேண்டுமென்று ஊகிக்கலாம்.

* இங்கே காட்டப்பட்ட வரலாறுகளுக்கு ஆதாரம், ஈழமண்டல சதகத்திலுள்ள “கருதி பயில் அறிஞன் துவட்டா” என்று தொடங்கும் திருக்கேதீச்சரப்பாடலும், “தென் கயிலையாகியொளிர் திரிகோணமலை” என்ற பாடலும் அவற்றின் உரையுமாம்.

சதக மியற்றி உரையுஞ் செய்தவர் பெளராணிகரும் உரையாசிரியருமான ம.க.வேற்பிள்ளை. இவர் நாவலரின் மாணவராவர்.

பெரியோர்கள் நீதி நெறிக்கு புறம்பானவர்களிடம் எதையும் பெற விரும்புவதில்லை. அதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்கள் உள. நீதிக்குப் புறம்பானவர்களின் உதவி; எடுத்த கருமத்தை மாசுபடுத்தும் என்பதைப் பெரியோர்கள் நன்கு அறிவார்கள்

நாவலரின் அந்திய காலத்தில் துவைனத்தின் அநீதி மிகப் பிரகாசமாயது. மழையின்றிய பஞ்ச காலத்திலும், பேதி நோய்க் காலத்திலும் ஏழைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அரசாங்க உதவிகளை துவைனமும், கீழுள்ளவர்களும் அப்படியே உறுஞ்சி விட்டார்கள்.

சமயம்! சமயம்!

கிது நல்ல சமயம்!

வெகு சனத் துரோகம்!

என்ற துண்டுப் புத்தகங்கள் துவைனத்தின் மீது நாவலர் கொடுத்த வச்சிர குலிசங்கள்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கச்சேரி; அநீதி, பொய், கோள் முதலிய புத்தகங்கள் படிப்பிக்கிற கலீசு (College) அதற்குத் தலைவர் (Principal) துவைனந் துரை: உபாத்தியாயர்கள் "பாவந் தோன்றிய நாளையிற் றோன்றிய பாதகன்" ஆகிய முதலியார் முதலிய சில உத்தியோகத்தர்கள்: அவைகள் படிப்பிக்கிற தாலுகாப் பள்ளிக் கூடங்கள் (Taluk Schools) சில தலைமைக் காரர்களுடைய தானங்கள்.

ஏழைகளுக்கீ கிரங்கி இவ்வாறெழுதிய நாவலர் பெருமானின் தைரியம் பற்றி என்ன நினைக்கலாம். மேற்காட்டிய மூன்று கட்டுரைகளும் நாவலர் பிரபந்தத்தில் உள்ளவை. யாவரும் படித்து

நாவலர் யார் எத்தகையினர்! என்பதை ஊன்றி உணரக் கடவர்கள்.

நாவலர் குடியேற்ற நாட்டு மந்திரி பரியந்தம், துவைனத்தின் ஊழல்களை எடுத்துக் காட்டி வாதித்தார். துவைனம் தம் மீது ஏற்றும் குற்றங்களைப் பரிகரியாத வழி உத்தியோக இழப்பு ஒன்றோடு உடற்றண்டமும் பெறும் நிலை நேர்ந்தது. துவைனம் செய்வதறியாது திகைத்தார்.

இந்நிலையில் நாவலர் பெருமானுக்கு அழைப்பு வந்து விட்டது. நாவலர் மறைந்தார் என்ற வார்த்தை கேட்ட அக்கணமே, துவைனத்திற்கு விழிப்புணர்ச்சி உண்டாயது. கச்சேரிக்கு விடுதலை அளித்து, கச்சேரி உத்தியோகத்தர் அனைவரையும் நாவலர் பெருமானின் இறுதிச் சடங்கில் பங்கு பற்றச் செய்தார். அடுத்த சில ஆண்டுகளுக்குள் திருக்கேதீச்சர நிலத்தை அந்நிய மதத்தர் கைப்படாமல் வெகு திறமையாகச் சைவர்களுக்கே ஆக்கி வைத்தார் துவைனம். நாவலர் பெருமான் துவைனத்தைக் கேளாமலே, காரியம் நிறைவேறியது.

நாவலர் பெருமானின் தவ சக்தி இருந்தவாறு!

**நவீந்
திருக்கேதீச்சரம்
திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர். 1976,**

திருக்கேதீச்சரம் மரபுகளும் ஐதீகங்களும்

— வி.சிவசாரம் —

ஈழத்திருநாட்டிலே புராதன காலம் தொட்டுச் சைவம் நிலவி வருகின்றது. இங்குள்ள சிவத்தலங்களிலே திருக்கேதீச்சரமும், திருக்கோணேச்சரமும் புராதன வரலாற்றுப் புகழ்பெற்றவை. இவ்விரு திருத்தலங்களுக்கும் சிறப்பு வாய்ந்த மரபுகளும், ஐதீகங்களும் நிலவிவருகின்றன. மேலும் இவை மூர்த்தி, தலம் தீர்த்தம் ஆகியவற்றின் சிறப்பும் வாய்ந்தவையாம்.

திருக்கேதீச்சரம் பற்றி விபரமாக அறிதற்கான நம்பகமான வரலாற்று மூலங்கள் அதிகம் இல்லாவிடினும்; தமிழ், சங்கதம், பாளி, சிங்களம் முதலிய மொழிகளிலுள்ள தொல்லியற் சின்னங்கள் சிலவும், வெளிநாட்டாசிரியர் குறிப்புக்கள் சிலவும் இத்திருத்தலம் பற்றி அறிவதற்கு ஓரளவு துணைபுரிகின்றன.

புராதன காலத்திலே திருக்கேதீச்சரம் மகாதுவட்டாபுரம் என அழைக்கப்பட்டதாகவும், அப்பெயரே மாதோட்டம், மாந்தோட்டை, மாந்தை என மருவி வந்துள்ளதாகவும் ஒரு சாரார் கருதுவர். இவ்விடம் புராதன பாளி சிங்கள நூல்களில் மஹாதித்த மஹாதித்த பட்டணகாம, மஹாதித்த பட்டண, மஹாவுடு எனவும் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. மஹாதித்த என்னும் சொல் வடமொழியிலுள்ள மஹாதீர்த்தம் எனும்

பதத்திலிருந்து வந்திருக்கலாம். அவ்வாறாயின்; இஃது பெரிய தீர்த்தம் உடைய இடமாக விளங்கிற்று எனலாம். இத்தலத்திலுள்ள பாலாவித்தீர்த்தம்; விசேட தேவார முதலிகளை நன்கு கவர்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பௌத்த மரபுகளிலும் இவ்விடம் சைவ சமய செல்வாக்குக் கூடுதலாக நிலவிய இடமாக கூறப்படுவதும், மேற் குறிப்பிட்ட கருத்தினை மேலும் அரண் செய்கின்றது. பொதுவாக நோக்கும்போது, மாந்தையினைப் புராதன இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு துறைமுக நகரமாகவும், திருக்கேதீச்சரத்தினை அங்கு மிளிர்ந்த பிரபல்லியமான சிவத்தலமாகவும் கொள்வதே பொருத்தமானதாகும். இலங்கையின் மரபுவழி வரலாற்றினைக் கூறும் மகாவம்சம், சூளவம்சம் ஆகியன மாதோட்டத்திற் கூடாக விசயன் காலந்தொட்டு; இலங்கைக்கும் தென்னிந்தியாவுக்கும் இடையிலே நிலவி வந்துள்ள தொடர்புகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுதல் ஈண்டு சுட்டற்பாலது.

பெளராணிகர் மரபுகள்

தமிழகத்திலுள்ள பிரதான கோவில்கள் சிலவற்றிற்கு இருப்பதைப் போன்று, திருக்கேதீச்சரத்திற்கும் பழைய புராணமொன்று இருத்திருக்கலாம். சேர். பொன். இராமநாதன், இதன் சிறப்புக்கூறும் புராணமொன்று இருந்து மறைந்து விட்டதாக 1887 இல் இலங்கை வேத்தியல் ஆசிய சங்கத்திலே “போக்” திருக்கேதீச்சரம் பற்றி வாசித்த கட்டுரையொன்று பற்றி விமர்சிக்கும் போது குறிப்பிட்டுள்ளார். வடமொழியிலுள்ள ஸ்காந்த புராணத்தின் பகுதியாம் தக்ஷண கைலாச மஹாத்திமியத்திலே ஸ்ரீ கேதீச்சர ஷேத்திர வைபவம் என்ற பிரிவிலே திருக்கேதீச்சரச் சிறப்புப் பெளராணிகர் ரீதியிலே கூறப்பட்டுள்ளது.

“பெருமை வாய்ந்த தக்ஷணகைலாசம் என்னும் திருக்கோணாசலத்திலே சீவபெருமான் உமையம்மையாருடன் பிரயஷமாக கிருத்தலினாலும், மாதோட்டம் என்னும் திருக்கேதீஸ்வரத்திலே அடியார்க்கருள் புரியும் நோக்கமாகக் கௌரியம்பிகை நேத்திரானந்தம் கொள்ளப் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ் செய்து கொண்டிருத்தலினாலும் இவ்விவங்கா தேசமானது 56 தேசங்களிலும் சிறந்ததாக விருக்கின்றது. இதற்கொப்பான தேசம் பிற்தொன்று உண்டானது மில்லை. இனி உண்டாவதுமில்லை.”

என முக்காலம் உணர்ந்த சூதமுனிவர் நைமிஸாரணிய முனிவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தாக கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

“எவ்வருணத்தினையினும் எக்குலத்தினையினும் பாலவீத்தீர்த்தத்திலே முழுகித் திருக்கேதீஸ்வர தர்சனம் செய்வானேல் போகம், மோட்சம் கிரண்டையும் பெறுவான். கித்தலத்திற்கணையான புண்ணிய ஷேத்திர முன்னுண்டானதும், கினியுண்டா வதும் இல்லை.”

என்றும் இப்பகுதியிற் கூறப்பட்டுள்ளது. சைவப்பெளராணிகர் மரபில் இலங்கையிலுள்ள இரு சிவத்தலங்களில்; பெருமையுஞ் சிறப்பும் எவ்வாறமைந்தன என்பதற்கு முற்கிளந்த பகுதிகள் சான்றாவன. இந்நூலினைத் தழுவி 1970 இல் அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ ச.கு.வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் திருக்கேதீச்சரப்புராணம் பாடியுள்ளார் என்பது ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கது.

ஆதிசேடனும், வாயுதேவனும் புரிந்த கரும் போரின் விளைவாகப் பிடுங்கப்பட்டு வெவ்வேறு இடங்களில் விழுந்தனவும், கயிலைமலையின் சிகரங்களுமே திரிகூடமலை, கந்தமாதனம் திருக்கேதீச்சரம் ஆகியன என்று புராணம் கூறும். மேலும் திருக்கேதீச்சரம் தென்கைலாசம் எனவும் ஆங்கு வழங்கப்பட்டது. கேதீச்சரம் என்ற பெயர் ஏற்படுவதற்குக் கேதுபகவான் வழிபட்டமை காரணமாக கூறப்படுகின்றது. கேதுபகவான் கேதீஸ்வர அட்டகம் பாடித்துதித்து திருவருள் பெற்றாராம். இவ்வட்டகத்திலே கேதீஸ்வரச் சிறப்பும், அம்மையப் பர் மகிமையும் ஒருங்கே கூறப்படுகின்றது. மகாதவட்டாபுரம் என்ற பெயர் தோன்றுவதற்கு, தேவதச்சன் மகாதவட்டா இங்கு சிவபிரானையும் கௌரியம்பாளையும் பூசித்து திருவருள் பெற்றமை காரணமாகக் கூறப்படும். தசரத இராமன் இராவணனைக் கொன்றதால் ஏற்பட்ட பிரமஹத்தி பாவம் நீங்கத் திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம் ஆகிய தலங்களில் லிங்கப் பிரதிட்டை செய்து சிவபிரானை வணங்கினான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இங்கு அகத்திய முனிவர் முறையே பத்தும் ஒன்பதும் ஆகிய சுலோகங்கள் கொண்ட துதிகளாற் சிவபிரானை வணங்கித் திருவருள் பெற்றார் எனப்படும். அகத்தியர் பாடிய பத்துச் சுலோகமமைந்த துதி கேதீஸ்வர தசகம் எனப்படும். இவ்விரு துதிகளும் கேதீஸ்வர அஸ்டகமும், கேதீச்சரம் பற்றிய தேவாரப் பதிகங்களை நினைவுட்டுகின்றன என்று கூறல் ஈண்டு பொருத்தமாகும்.

மாதகல் மயில்வாகனப் புலவரின் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் விஜயன், மேற்குத் திசையிற் பழுது பட்டுக்கிடந்த திருக்கேதீஸ்வரத்தைப் புதுப்பித்தான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்று மரபுகள்

மகாவம்சமும் மகாவம்சஐகாவும் திருகோணமலையிலும், வேறிரு இடங்களிலும் இருந்த சிவலிங்கத்தலங்களை அழித்தனவாகக் கூறும், மகாசேனனின் (கி.பி.276-303) மகனும் இலங்கைப் பௌத்தர்களின் புனிதச் சின்னங்களினொன்றான "தந்ததாது" இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட காலத்தில் ஆட்சி புரிந்தவனுமாகிய ஸ்ரீமேகவண்ணன் (கி.பி.303-331) காலத்திலே திருக்கேதீச்சரத்தில் அழகிய கோயில் ஒன்றிருந்தது என்று "தந்ததாது" வின் வரலாற்றினைக் கூறும் தாடாவம்சம் கூறுகின்றது.

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தரும்; கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் திருக்கேதீச்சரம் பற்றித் தனித்தனியே பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். சமகாலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் இத்தலத்தின் சிறப்புத் தமிழகத்திலே நன்கு நிலவியமையினாலேயே தேவாரம் பாடிய நாயன்மார் பாமாலை சூட்டினர். அப்பர் சுவாமிகளின் தேவார மொன்றிலும் கேதீச்சரம் பற்றிய குறிப்புள்ளது.

அநுராதபுரகாலப் பிற்பகுதிக்குரிய இரு சிங்களக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் இலங்கையின் தலைநகரமாக விளங்கிய அநுராதபுரத்திலும், தென் கோடியிலுள்ள கதீர்காமத்திலும் வாழ்ந்த பௌத்தர் மத்தியிலும் கேதீச்சரம் பெற்றிருந்த பெருமதிப்பும் சிறப்பும் தெளிவாகின்றன. அநுராதபுரக் கல்வெட்டில் ஜேதவன ஸ்தூபிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள தானம் ஒன்றினை மீறியவர்கள், மஹாவுது (மஹாதீர்த்தம்) ஸ்ரீனுமிடத்தில் ஆட்டினைக் கொன்ற பாவங்களை அடைவர் என்றும்; கதீர்காமக் கல்வெட்டிற் குறிப்பிட்ட விதிகளை மீறியவார் மஹாதொடியிலே (மஹாதீர்த்தத்திலே) பசுக்களைக் கொன்றோரின் பாவங்களை எய்துவர் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது இவற்றின் மூலம், கி.பி பத்தாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் தலை நகரிலும், தென் கோடியிலும் இத்தலம் புனித இடமாய்க் கருதப்பட்டமை தெளிவாம். எச்.எல்லாவல, பௌத்தர்களிலும் சைவர்களுக்கே இது அதிமுக்கியமான புனித இடமாக விளங்கிற்று என எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

கி.பி பத்தாம் நூற்றாண்டின் கடைக் கூறில் இலங்கையிற் சோழர் ஆட்சி நிலை பெற்ற போது திருக்கேதீச்சரமும், அவர்களுடைய ஆதரவினைப் பெற்றது. பத்தாம் பதினோரம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த இரு சோழர் கல்வெட்டுக்களில் மாதோட்டத்திலே திகழ்ந்த ராஜராஜேஸ்வரம், திருவிராமீஸ்வரம் ஆகிய இரு கோவில்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் ராஜராஜேஸ்வரம் திருக்கேதீச்சரத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட புதிய பெயராக இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது.

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலே நாயன்மார் வரலாற்றினைப் பக்திச் சுவை ததும்பக் காப்பு வடிவில்மைத்துக் கூறிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கி.பி பதின்கூறாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசின் ஆதிக்கத்தின் விளைவாகத் திருக்கேதீஸ்வரம் சைவரான பாண்டியப் பெருமன்னரின் ஆதரவினைப் பெற்றது. பாண்டியர் கல்வெட்டுக்கள் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் இதுவரை கிடையாதபோதும், இக்காலத்திற்குரிய கட்டடப்பகுதிகள் சில இருப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது. மேலும் முதலாம் சுந்தரபாண்டியன் காலத்துச் சிதம்பரம் கல்வெட்டொன்றிலே திருக்கேதீச்சரம் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

பாண்டியருக்குப் பின் ஆதிக்கம் பெற்ற விசயநகரப் பெருமன்னர் இலங்கையின் வடபகுதியிற் சிலகாலம் பெற்றிருந்த செல்வாக்கின் போது திருக்கேதீச்சரமும் இவர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றிருக்கலாம் என்று வரலாற்றாசிரியர் கருதுவர்.

கி.பி பதினாறாம் நூற்றாண்டில் மன்னாப் பகுதி போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்குட்பட்டது. அராலி விசவநாத சாஸ்திரியாரின் சம்பவக் குறிப்பிலே திருக்கேதீச்சரத்தின் ஒரு பகுதியினை 1540 இற் கடல் கொண்டமையும் பூசைகள் வழக்கம் போல கி.பி. 1589 வரை நடைபெற்றமையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது.

மன்னாரைப் போர்த்துக்கேயர் அடிமைக்கொண்டது 1590 இல் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. போர்த்துக்கேயருக்கு முன்பே திருக்கேதீச்சரம் புகழ் மங்கிற்று என ஒரு சாரார் கருதினும், அவர்களின் ஆதிக்க மேற்பட்டதின் விளைவாகவே இத்தலம் அழிவுற்றது எனலாம். திருக்கேதீச்சரம் பற்றிப் போர்த்துக்கேயர் விரிவாகக் குறிப்பிடாத போதும் மறைமுகமான குறிப்புகள் உள்ளன. “**குவேறோல்**” சுவாமிகள் தமது நூலில் மன்னார்ப் பகுதியில் ஒளித்துவைக்கப் பட்டிருந்த பெரிதும் சிறிதுமான இருபது சைவ விக்கிரகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை உருக்கப்பட்டுக் கிறிஸ்தவ தேவாலய மணியொன்று செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை திருக்கேதீச்சரத்தைச் சேர்ந்தனவாகலாம். “**கூத்தோ**” எனும் போர்த்துக்கேய ஆசிரியர் இப்பகுதியில் மிகப் பெரிய உருக்குச் சங்கிலி யொன்று கிடைத்தமை

பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஊர்காவற்றுறையிலுள்ள “**ஹெமென்ஹில்**” கோட்டை யிலுள்ள சாசனம் பொறிக்கப்பட்ட தூண் டச்சுக்காரரினால் மாதோட்டத்திலிருந்து கொண்டு வரப் பட்டதனை நோக்கும் போது சில பகுதிகளாவது டச்சுக் காரர் காலத்தில் எஞ்சியிருந்தமையினை ஊகிக்கலாம்.

1872 இலே நாவலர் பெருமான் திருக்கேதீச்சரத்தின் மகிமையினை யாழ்ப்பாணத்துச் சைவமக்களுக்கு நினைவூட்டினார். இதை தொடர்ந்து திருக்கேதீச்சரம் பற்றி ஈழத்துச்சைவப் பெருமக்களும் வேறு சிலரும் மேற்கொண்ட முயற்சியின் விளைவாக 1903 இல் புதிய கோவில் உருவாகித் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகின்றது.

நூர்நி
திருக்கேதீச்சரம்
திருக்குடற் திருமஞ்சன மலர். 1976,

சைவ சமய குரவர் சூத்

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலார் வன்றொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூர்திருத் தாள் போற்றி.

வில்லை

சிவபெருமானின் அருளால் இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி ஆகியவற்றின் வடிவமாகத் தோன்றியதே வில்வம்.

I) சிவன் வில்வைப்பிரியன்

II) வில்வை மரத்தை முறைப்படி பூசிக்கும் ஒருவன் அனைத்து நன்மைகளையும் அனுபவித்து மோட்ச ராச்சியத்துக் குரியவனாவான்.

தன்னை அறியாமல் செய்யும் காரியங்களினால் பலர் மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தை அடைந்துள்ளார்கள்.

ஓர் அரசன், தன்குடியானவர்களைக் கொடுமமாக நடந்துபவன். இரக்கமற்ற சர்வாதிகாரி. வேட்டையாடுவது அவன் வழக்கம். ஒரு நாள், தான் தங்கியிருக்கும் குளக்கரையில் இனம் அறியாத ஓர் மரத்தை நாட்டினான். தான் காட்டுக்கு வரும் போது அதற்குத் தண்ணீர் பாச்சி பக்குவப் படுத்தி வந்தான். அம்மரக்கன்று வளர்ந்து நிழல் தரக்கூடியதாகப் பருவம் அடைந்து விட்டது. இனிய பழங்களையும் காய்த்திருந்தது.

ஓர் சமயம் காட்டிற்கு வேட்டையாட வந்த சர்வாதிகாரியான அவ் அரசன் தன் அலுவலர்கள் முடித்துக் களைப்பு நீங்குவதற்கு அம்மர நிழலில் இருந்தான்.

அப்பொழுது அங்கிருந்த ஓர் முனிவரின் திருநீறு க:ற்றில் மிதந்து வந்து அரசனின் முகத்தில் படிந்து விட்டது.

அதனால் அவனுக்கு நல்லுணர்வு வரப்பட்டு அவ் அரசன், முனிவரின் ஆசிர வாதத்தைப் பெற்றான். அவன் அரசனை நோக்கி, "அரசே நீ கொடுமான சர்வாதிகாரியாக இருந்தாலும், நீ அறியாமல் ஓர் வில்வை மரத்தை நட்பு அவ்வப் போது அதைப் பராமரித்து அதன் அடியில் இருந்து வந்தகாரணத்தால், உன்னை யறியாமல் நீ செய்த பாவங்கள் அனைத்தும் நீங்கி விட்டது. நீ புனிதன் ஆனாய்" என்று கூறிச் சிவஞானத்தை

அருளினார். அதனால் அவன் வீடு பெற்றான்.

வேதங்கள் வில்வை இலை வடிவில் இருந்து தவம் செய்த வரலாறு

ஊழிக் காலத்தில் எல்லாம் அழியும் என்பதை உணர்ந்த வேதங்கள் எம் பெருமானை அணுகி, பெருமானே! அனைத்தும் அழியும் காலத்தில் நம் கதி என்னவாகும்? அதற்கு என்ன பரிகாரம்? என்று கேட்டன.

அதற்கு எம்பிரான், "நீங்கள் திருவை காவூர் சென்று வில்வை மர வடிவில் நின்று தவம் புரியுங்கள்" என்று அருளினார். அதன்படி வேதங்கள் அங்கு சென்று தவம் இயற்றின. அதனால் திருவைகாவூருக்கு "வீல்வாரண்யம்" என்ற பெயரும் உண்டாயிற்று.

திருவாதிரையும் வில்வமும்

சிவனின் நட்சத்திரம் திருவாதிரை. வானவியாலாளர் இந்த நட்சத்திரத்தை எரி நட்சத்திரம் என்பர். இதைப் படமெடுப்பதற்கு முயற்சித்தவர் தோல்வியே அடைந்தனர். மாறாகப் படச்சுருள் சாம்பலாகி விடும்.

ஒரு முறை ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த ஆராச் சியாளர் ஒருவர் இந்த நட்சத்திரத்தைப் புகைப்பட மெடுத்துச் சித்தியடைந்து விட்டார் அப்படம் சூரியனைப் போல் நெருப்புப் பிளம்பாக இருந்தது. இது எப்படி என ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள்.

புகைப்படம் எடுத்த அன்று திருவாதிரை நட்சத்திரமும் திருகோண நட்சத்திரமும் நேர் கோணத்தில் இருப்பதைக் கண்டார்கள்.

இதன் மூலம் திருவாதிரை வெப்பத்தை அளிக்கக் கூடியது என்றும், திருவோண நட்சத்திரம் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பது என்பதையும் உணர்ந்தார்கள்.

இதை, எம்முன்னோர்கள் ஞானத்தால் உணர்ந்து, சிவனுக்கு அதிகுளிர்ச்சியைக் கொடுக்கக் கூடிய வில்வத்தால் அர்ச்சனை செய்தார்கள். அதற்குரிய பலனை எளிதில் பெற்றார்கள். அது போல மகாவிஷ்ணுவுக்கு அதிவெப்பத்தைக் கொடுக்கும் துளசியால் அர்சித்து எளிதில் பயன் அடைந்தார்கள்.

உயர்ந்தோரின் மனக்கருத்துக்கள்

அ) இலக்குமி வில்வ மரத்தில் வாசம் செய்கின்றாள்.

ஆ) ஓர் வில்வதழைந்தைச் சிவனுக்குச் சமர்ப்பித்தால் எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கி அனைத்து நன்மைகளும் உண்டாகும்.

இ) வில்வ தழைத்தால் லச்ச அர்ச்சனை, கோடி அர்ச்சனை போன்ற சிறப்பான பூஜைகளைச் செய்பவர்களுக்கு, சிவன் மிக எளிதாக அருள் புரிகின்றார்.

ஈ) வில்வமழங்களின் உலர்த்திய குடுகையை வீழ்த்தியை வைத்துக் கொள்ளவும், வைணவர்கள் ஸ்ரீ சூரணம் வைத்துக் கொள்ளவும் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இதனால் வாழ்வில் மங்களம் உண்டாகும்.

உ) மாதப் பிறப்பு, சோமவாரம், அமாவாசை, பெளர்ணமி, சதுர்த்தி, அஷ்டமி, நவமி, ஆகிய நாட்களில் வில்வ பத்திரங்களைப் பறிக்கக் கூடாது.

வில்வ மரத்தை வளர்ப்பது பின்வரும் பயன்களைத் தரும் என்பது எமது மூதாதையினரின் நம்பிக்கையாகும்.

அ) அசுவ மேத யாகம் செய்த பலன் ஏற்படும்.

ஆ) ஆயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த புண்ணியம் உண்டாகும்.

இ) கங்கை முதலான புண்ணிய நதிகளில் நீராடிய பலன் கிடைக்கும்.

ஈ) காசிமுதல் இராமஸ்வரம் வரையிலான சிவத் தலங்களை வழிபட்ட புண்ணியம் கிடைக்கும்.

மருத்துவப் பலன்கள்

அ) வில்வமலர் நாவரசி, வாந்தி ஆகியவற்றைத் தணிக்கும்.

ஆ) வேரின்சாறு, இலகு குணம் கொண்டதாகும் வயிற்று வலி, நீர்ச்சருக்கு ஆகிய நோய்களைத் தீர்க்கும்.

இ) குடலில் உள்ள கிருமிகளையும் புழுக்களையும் வெளியேற்ற வேண்டுமானால், தினம் ஐந்து, வில்வ பத்திரத்தை வெறும் வயிற்றில் மென்று சாப்பிடுக. மலச்சிக்கலும் நீங்கும்.

ஈ) வில்வபத்திரத்தைக் காய வைத்துப் பொடி செய்து கொண்டு காலையில் வெறும் வயிற்றில் அரைத்தேக்கரண்டி வாயில் இட்டு விழுங்கி நீர் குடித்து வரகீழ்க்கண்ட வியாதிகள் நீங்கும்.

I) கண்பார்வை தெளிவாகும்.

II) ஈசினோபிலியால் வரும் தொல்லைகள் நீங்கும்.

III) முக்கடைப்பு சளி, இருமல், சைனஸ் ஆகியன விலகும்.

IV) பல் சொத்தை, பல்வலி, பல் கூச்சம் ஆகியன தீரும்

V) தோல் அரிப்பு நீங்கும்.

VI) இரத்தழுத்தம் சீர்ப்படும், கொழுப்பு நீங்கும்.

VII) சர்க்கரை நோய் சீர்ப்படும்.

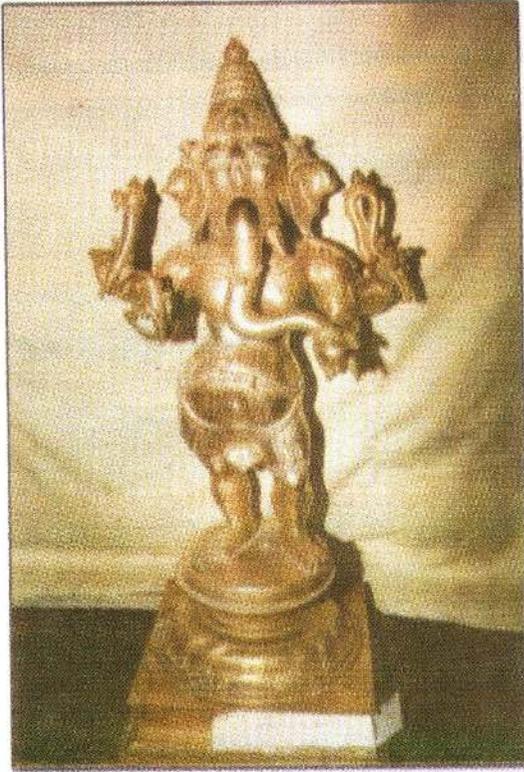
VIII) வாயுத் தொல்லை நீங்கும்.

IX) உமிழ் நீர் சுரந்து சீரண சக்தியை உண்டாக்கும்.

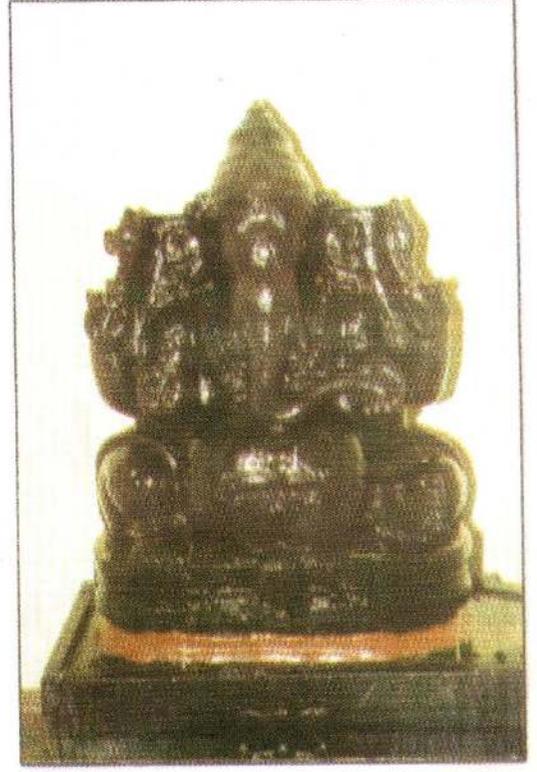
X) உடலுக்கு குளிர்ச்சியைத் தரும்.

வில்வத்தைக் கொண்டு வில்வாதிதைலம், வில்வதைலம், வில்வாஞ்சனம், வில்வாதி லேகியம், வில்வாதிக்கஷாயம் வில்வாதிசூனிகை, ஆகியவற்றைச் செய்து பயன் பெறலாம்.

இவ்வாறு சிவனுக்குப் பிரியமானதும் வேதத்தின் வடிவாக இருப்பதுமாகிய வில்வம் நமக்கு ஆன்மீகமாகவும், ஆரோக்கியமாகவும் பலவித நன்மைகளைச் செய்கிறது.

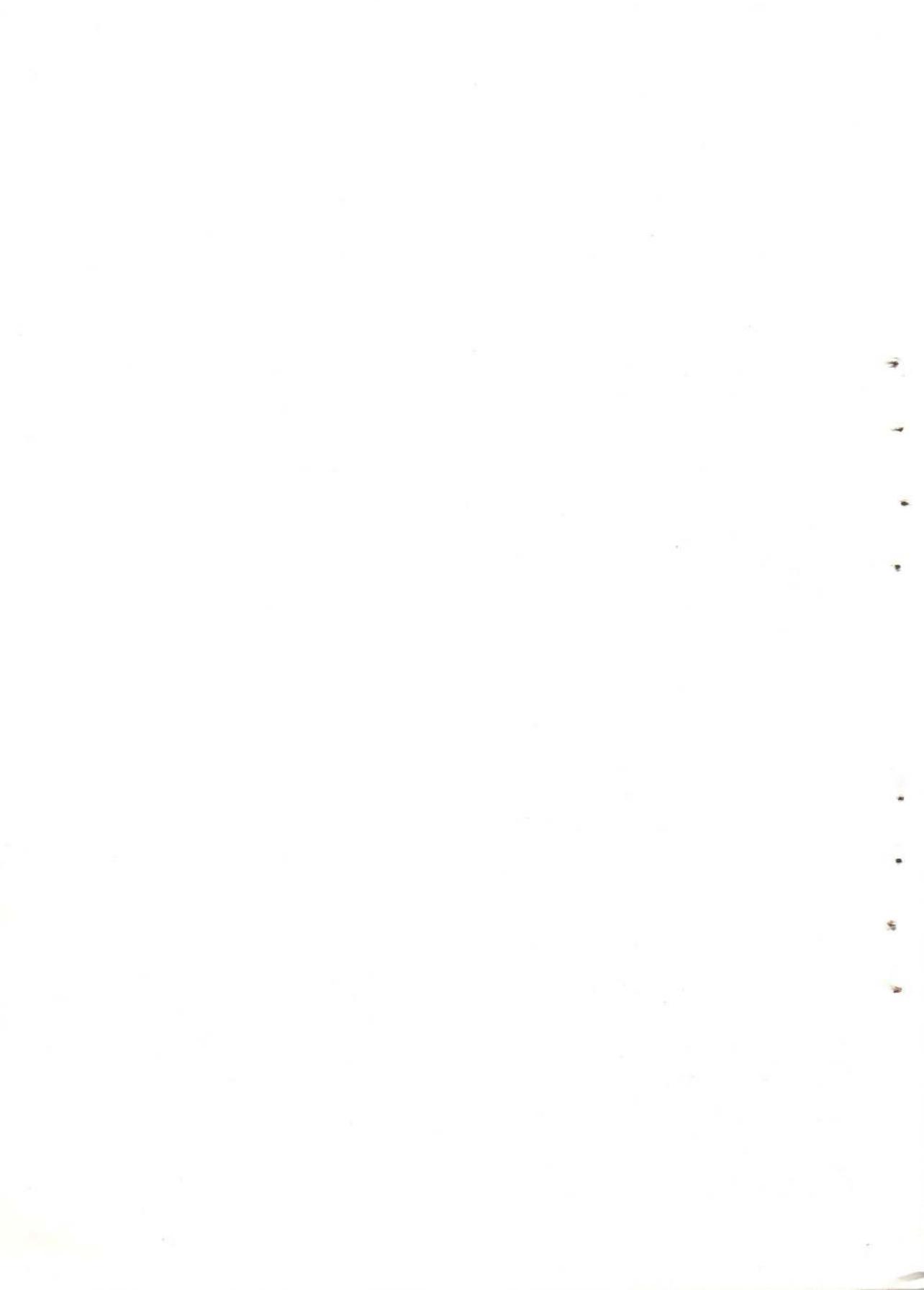
எழுந்தருளி விநாயகர்

பிள்ளையார்

நிருத்த கணபதி

வினாயகர் பணுவல்

திருவல்வலம் - திருவிராகம், பண் :- வியாழக்குறிஞ்சீ

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவியல் புரிசுழல் வரிசிலை நிகர்நுதல்
ஏவியல் கண்பிணை யெதிர்விழி யுமையவள்
மேவிய திருவுரு வுடையவன் விரைமலர்
மாவியல் பொழில்வலி வலமுறை யிறையே. 01

இட்டம தமர்பொடி யிசைதலி னசைபெறு
பட்டவிர்பவளநன் மணியென வணிபெறு
விட்டொளிர் திருவுரு வுடையவன் விரைமலர்
மட்டமர் பொழில்வலி வலமுறை யிறையே. 02

உருமலி கடல்கடை வழியுல கமருயிர்
வெருவுறு வகையெழு விடம்வெளி மலையணி
கருமணி நிகர்கள முடையவன் மிடைதரு
மருமலி பொழில்வலி வலமுறை யிறையே. 03

அனனிகர் சடையழ லவியுற வெனவரு
புனனிகழ் வதுமதி நனைபொறி யரவமும்
எனநினை வொடுவரு மிதுமெல முடிமிசை
மனமுடை யவர்வலி வலமுறை யிறையே. 04

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே. 05

தரைமுத லுலகினி லுயிர் புணர் தகைமிக
விரைமலி குழலுமை யொடுவிர வதுசெய்து
நரைதிரை கெடுதகை யதுவரு ளினனெழில்
வரைதிகழ் மதில்வலி வலமுறை யிறையே. 06

நலிதரு தரைவர நடைவரு மிடையவர்
பொலிதரு மடவர லியர்மனை யதுபுகு
பலிகொள வருபவ னெழின்மிகு தொழில்வளர்
வலிவரு மதில்வலி வலமுறை யிறையே. 07

இராவண னிருபது கரமெழில் மலைதனின்
இராவண நினைதர வவன்முடி பொடிசெய்து
இராவண மமர்பெய ரருளின னகநெதி
இராவண நிகர்வலி வலமுறை யிறையே. 08

தேனமர் தருமல ரணைபவன் வலிமிகும்
ஏனம தாய்நில மகழரி யடிமுடி
தானனை யாவுரு வுடையவன் மிடைகொடி
வானனை மதில்வலி வலமுறை யிறையே. 09

இலைமலி தரமிகு துவருடை யவர்களும்
நிலைமையி லுணலுடை யவர்களு நினைவது
தொலைவலி நெடுமறை தொடர்வகை யுருவினன்
மலைமலி மதில்வலி வலமுறை யிறையே. 10

மன்னிய வலிவல நகருறை யிறைவனை
இன்னியல் கமுமல நகரிறை யெழின்மறை
தன்னியல் கலைவல தமிழ்விர் கனதுரை
உன்னிய வொருபது முயர்பொரு டருமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

மூலவர்

துவாரபாலகர்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகம்

பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

விருதுகுன்றமா மேருவினாணர வாவனலெரி யம்பாற்
பொருதுமுவெயில் செற்றவன்பற்றிநின் றுறைபதி யெந்நாளும்
கருதுகின்றவூர் கனைகடற்கடிமழ் பொழிலணி மாதோட்டம்
கருதநின்றகே தீச்சரங்கைதொழக் கடுவினை யடையாவே. 01.

(இ - ள்)- திரிபுரத்தி லுள்ளோர்கள் தாங்கொண்ட வெற்றி கெட
மகாமேரு வில்லாகவும், சேஷன் நாணாகவுங் கொண்டு சுடுகின்ற
அக்கினியாகிய அம்பினாலே போர்செய்து அவற்றைஅழித்த சிவபெருமான்,
விரும்பி வீற்றிருக்கும் இடமாக எந்நாளும் நினைக்கப்படுகின்ற ஊராகிய,
முழங்குகின்ற கடல்குழந்த வாசனைகமழுஞ் சோலைசெறிந்த
மாதோட்டத்தில் எவரும் மதிக்கும்படி உள்ள திருக்கேதீச்சரமென்னும்
தலத்தை வணங்க, அங்ஙனம் வணங்கினோரைத் தீவினைகள் சேரா எ - று.

பாடல்வீணையர் பலபலசரிதைய ரெருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல்பேணுவ ரமரர்கள்வேண்டநஞ் சுண்டிருள் கண்டத்தர்
ஈடமாவது விருங்கடற்கரையினி லெழிறிகழ் மாதோட்டம்
கேடிலாதகே தீச்சரந்தொழுதெழக் கெடுமிடர் வினைதானே 02.

(இ - ள்) பாடுகின்ற வீணையை உடையவரும், பலபல ஒழுக்கத்தை
உடையவரும், தருமதேவதையாகிய இடபத்தைச் செலுத்திப் படைத்தல்,
காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்கிற ஐந்தொழிலாகிய அரிய
நடனத்தை விரும்புகின்றவரும், தேவர்கள் முறையிட நஞ்சையுண்டு
இருண்ட கண்டத்தை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு இடமாவது

பெரிய கடற்கரையிற் பொருந்திய அழகுவிளங்குகின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள கேடில்லாத திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலமாம். அதனை வணங்கி எழு, வருத் தத்தைச் செய்யும் தீவினைகளெல்லாங்கெடும் எ - று.

தமக்கென ஒழுக்கமிலராயினும் ஆன்மாக்கட் கருளுமாறு பற்பல ஒழுங்குகளை மேற்கொண்ட மையிற் பலபல சரிதையர் என்றும், பயன்றரா வேனை நடனங்கள்போலாகாது, ஆன்மாக்களை முத்தியிற் சேர்த்தலாகிய பெரும் பயன்றரும் நடனமாதலழன் அருநட்டமென்றுங் கூறினார்.

பெண்ணோர்பாகத்தர் பிறைதவழ்சடையின ரறைகழல் சிலம்பார்க்க
சுண்ணமாதரித் தாடுவர்பாடுவ ரகந்தொறு மிடுபிச்சைக்
குண்ணலாவதோ ரிச்சையினுழல்பவ ருயர்தரு மாதோட்டத்
தண்ணனண்ணுகே தீச்சரமடைபவர்க் கருவினை யடையாவே. 03.

(இ - ள்) தமது திருவருளாகிய சக்தியை ஒருபாகத்தி லுடையவரும், சுத்தஞானமாகிய இளம்பிறை தவழும் சடையை யுடையவரும், நான்கு வேதங்களாகிய வீரக்கழலும், சிலம்பும் ஒலிக்க விபூதியை விரும்பி அணிபவரும், பற்பல கீதங்களைப் பாடுகின்றவரும், நிர்ச்சரவாதிகளாகிய முனிவர்களுக்கு, ஈசன் ஒருவர் உண்டென்னும் உண்மையைப் புலப்படுத்தும் அருள் காரணமாக அவர்கள் வீடுகள்தோறும் இடுகின்ற பிச்சையை உண்ணவேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையவர் போலச் சென்றவரும் ஆகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற உயர்ந்த மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சர மென்னுந் தலத்தை அடைந்தவர்களைத் தீவினையடையா எ - று.

பொடிகொண்மேனியர் புலியதளரையினர் விரிதருகரத் தேந்தும்
வடிகொண்மூவிலை வேலினர்நூலினர் மறிகடன் மாதோட்டத்
தடிகளாதரித் திருந்தகேதீச்சரம் பரிந்தசிந் தையராகி
முடிகள்சாய்த்தடி பேணவல்லார்தம்மேன் மொய்த்தெழும் வினைபோமே 04.

(இ - ள்) விழுதியை அணிந்த திருமேனியை உடையவரும், புலித்தோலை உடுத்த அரையை உடையவரும், விரிந்த கையிலேந்துகின்ற கூரிய இச்சை, ஞானம், கிரியை என்னும் முத்தலைச் சூலத்தையுடையவரும், உபவீதத்தை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருந்த; திரைபொருகின்ற கடல்கூழ்ந்த மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரத்திலே, அன்புகொண்ட மனத்தையுடையராகித் தலைகளைச் சாய்த்து அப்பெருமானுடைய பாதங்களை வணங்கவல்ல தொண்டர் மேலே திரண்டெழுகின்ற தீவினைகள் கெடும் எ - று.

நல்லராற்றவு ஞானநன்குடையர்தம் மடைந்தவக் கருளீய
வல்லர்பார்மிசை வான்பிறப்பிறப்பிலர் மலிகடன் மாதோட்டத்
தெல்லையில்புக மெந்தைகேதீச்சர மிராப்ப கனிந்தேத்தி
அல்லலாசறுத் தரனடியிணைதொழு மன்பரா மடியாரே.

05.

(இ - ள்) மிகவும் நன்மையை உடையவரும், ஞானத்தை மிகவுடையவரும், தம்மையடைந்த அன்பர்களுக்கு அருளைச் செய்ய வல்லவரும், உலகத்திலுள்ள பெரிய பிறப்பிறப் பில்லாதவரும் ஆகிய அளவிறந்த புகழையுடைய சிவபெருமானது வளங்கள் நிறைந்த கடல்கூழ்ந்த மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரனென்னுந் தலத்தை இரவும் பகலும் சிந்தித்துத் துதித்துத் துக்கத்தை முழுதுங் கெடுத்து அப்பெருமானது இரு பாதங்களையும் வணங்கும் அன்பர்களே சிவனடியார் என்று சொல்லப்படுவர் எ - று. (ஏனையர் அன்பராகார் என்பதாம்.)

பேழைவார்சடைப் பெருந்திருமகடனைப் பொருந்தவைத் தொருபாகம்
மாழையங்கையற் கண்ணிபாலருளிய பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
வாழையம்பொழில் மந்திகள்களிப்புற மருவிய மாதோட்டக்
கேழல்வெண்மருப் பணிந்தநீண்மார்பர்கே தீச்சரம் பிரியாரே.

06.

(இ - ள்) பரந்து உயர்ந்த பெட்டிபோன்றசடாமுடியிலே, பெரிய கங்கையைப் பொருந்தும்படி வைத்து, ஒரு பாகத்தை அருட்சத்திக்குக் கொடுத்த கொள்கையை உடையவரும், விஷ்ணுவாகிய பன்றியினது எயிற்றை அணிந்த மார்பை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான், தமது இருப்பிடமாகிய வாழைச் சோலைகளிலே, மந்திகள் மகிழ்ச்சி பெருக இருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலத்தை ஒருகாலத்தும் பிரியார்.

பண்டுநால்வரும் கறமுரைத்தருளிப்பல் லுலகினிலுயிர் வாழ்க்கை கண்டநாதனார் கடலிடங்கைதொழக் காதலித் துறைகோயில் வண்டுபண்செயு மாமலர்ப்பொழின்மஞ்ஞை நடுமிடு மாதோட்டம் தொண்டர்நாடொறுந் துதிசெயவருள்செய் கேதீச்சர மதுதானே. 07.

(இ - ள்) முற்காலத்திலே சனகாதி நால்வருக்கும் தருமங்களை உபதேசித்தருளி, பலவுலகங்களிலுமுள்ள ஆன்மாக்கள் அத்தருமங்களை மேற்கொண் டொழுகும்படி செய்த சிவபெருமான்; உலகத் துள்ளார் வணங்க விரும்பி வீற்றிருக்குங் கோயில், வண்டுகள் கீதங்களைப் பாடும் பூஞ்சோலைகளில் மயில்கள் கூத்தாடுகின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள அடியார்கள் நாடோறும் தோத்திரஞ் செய் அப்பெருமான் அவர்களுக்குத் திருவருள் செய்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலமாம் எ - று.

தென்னிலங்கையர் குலபதிமலைநலிந்தெடுத் தவன்முடி திண்டோள் தன்னலங்கெட வடர்த்தவற்கருள்செய்த தலைவனார் கடல்வாய்ப் பொன்னிலங்கிய முத்துமாமணிகளும் பொருந்திய மாதோட்டத் துன்னியன்பொடு மடியவரிறைஞ்சுகே தீச்சரத் துள்ளாரே. 08.

(இ - ள்) கைலாசமென்னும் மலையை வருந்தி எடுத்த தெற்கின் கணுள்ள, இலங்கையி லுள்ளார்க் கரசனாகிய இராவணனுடைய தலைகளும் வலிய புயங்களும் தத்தம் நிலைகெட நெரித்துப் பின் அவன் வேண்டுதல் செய்ய, அருள்புரிந்த முதல்வர், கடலின்கணுள்ள பொன்னும், பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களும், மாணிக்கங்களும் செறிந்த மாதோட்ட த்திலுள்ள, சிந்தித்து அன்போடு மடியார்கள் வணங்குகின்ற, திருக்கேதீச்சரமென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

பூவுளானுமப் பொருகடல்வண்ணனும் புவியிடந் தெழுந்தோடி மேவிநாடிநின் னடியிணைகாண்கிலா வித்தக மென்னாகும் மாவும்புகமுங் கதலியுநெருங்குமா தோட்டநன் னகர்மன்னித் தேவிதன்னொடுந் திருந்துகேதீச்சரத் திருந்தவெம் பெருமானே. 09.

(இ - ள்) மாமரங்களும், கமுகுகளும், வாழைகளும் நெருங்கிய மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள திருக்கேதீச்சர மென்னுந் தலத்திலே; நிலையாய் கௌரியம்பிகை என்னும் அருட்சத்தியோடு வீற்றிருக்கின்ற நமது கடவுளே! பிரமாவும் விஷ்ணுவும் முறையே அன்னமும் பன்றியுமாய் மேலே பறந்தும் பூமியைக் கிழித்தும் தேவரீருடைய முடியையும் அடியையுங் காண்கின்றிலர். அவர்களுடைய கடவுட்டன்மை எவ்வாறாகும்?.

புத்தராய்ச்சில புனைதுகிலுடையவர் புறனுரைச் சமணாதர் எத்தராகிநின் றுண்பவரியம்பிய வேழைமை கேளேன்மின் மத்தயானையை மறுகிடவுரிசெய்து போர்த்தவர் மாதோட்டத் தத்தர்மன்னுபா லாவியின்கரையிற்கே தீச்சர மடைமின்னே. 10.

(இ - ள்) உலகத்தீரே! புத்த சமயிகளாகிய சில தைத்த வஸ்திரங்களை அணிபவரும், புறங்கூறிப் பலரைவஞ்சித்து நின்று புசிக்கும் சமணர்களாகிய மூடர்களும் போதிக்கின்ற அறியாமையாகிய போதனையைக் கேளாதொழியுங்கள். மதயானையை அஞ்சும்படி யுரித்து, அதன்றோலைப்போர்த்த சகத்பிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள பாலாவி யென்னும் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னும் தலத்தையடையுங்கள் எ - று.

மாடெலாமண முரசெனக்கடலின தொலிகவர் மாதோட்டத்
தாடலேறுடை யண்ணல்கேதீச்சரத் தடிகளை யணிகாழி
நாடுளார்க்கிறை ஞானசம்பந்தன்சொ னவின்றெழு பாமாலைப்
பாடலாயின பாடுமின்பக்தர்கள் பரகதி பெறலாமே.

11.

(இ - ள்) பக்கங்களிலெல்லாம் மணமுரசைப்போலக் கடலோசை பிறவோசைகளை அடக்கும் மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரம் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இடபருடராகிய சிவபெருமானைச் சீர்காழித் தலைவனாகிய திருஞானசம்பந்தன் பாடிய இப்பதிகத்தையே அன்பர்களே! நீங்கள் பாடுங்கள்: மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எ - று.

நவின்று என்னும் வினையெச்சங்காரணப்பொருட்டு. மாதோட்டத்திலுள்ளார் விரகநோயுடையரன்றி என்றுஞ் சிவத்தியானஞ்செய்யுஞ் கற்சனராலின் மணமுரசெனக் கடலினதொலிகவர் மாதோட்டம் என்றும், வீரசத்தியாகிய விட்டுணுவே இடபமாதலின் ஆடலேறென்றுங் கூறினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகம்

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

01.

(இ - ள்)- பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கையேந்திய ஞானியாகிய விஷ்ணுவென்னும் இடபத்திலேறினவரும், மத்தால் நனைகின்ற கதுப்புப்பொருந்திய வாயையுடைய யானைத்தோலை உரித்துப்போர்த்த நித்திய கல்யாணரும், இறந்த விஷ்ணு முதலியோர்களுடைய என்பு மாலைகளையணிபவரும் யாவரென்றால், அன்பையுடைய அடியார்கள் வணங்குகின்ற பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக்கரையிலுள்ள திருக்கேதீச்சர மென்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

ஐம்படைகளுட் சங்கமும் ஒன்றாதலின், நத்தார் படையென்றும், தமோகுண வயத்தராய் என்றுந் துயில்புரிவோர் போலாகாது, என்றுஞ் சிவயோக துயில்புரியு மகாஞானியாதலிற் பசுவாய்த் தாங்கும் பேறடைந்த பெரியர் என்பார், நத்தார்படை ஞானன்பசு என்றுங் கூறினார். பத்தாகிய தொண்டர் என்பதற்குச் சிவபுண்ணியம் பத்தையும் உடைய தொண்டர் என்றலும் ஒன்று. பசு ஏறுதலும் யானையுரி போர்த்தலும் எலும்பணிதலும் தாமே முழுமுதற் கடவுள் என்பதற்கேதுவாய் நின்றன. மணவாளன் என்பதும் உடம்போடு புணர்த்தலால் அவ்வாறாயிற்று. மத்தம் - களிப்பு.

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல்ல துண்டப்பிறை கீளும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

02.

(இ - ள்) விபூதியையும், இளம்பிறையையும், யானைத்தோலையும்
அணிந்த நீலகண்டரும், உமாதேவியாரோடு பிரியாதிருப்பவரும்
யாரென்றால், பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக்கரையிலுள்ள திருக்கேதீச்சர
மென்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்றசிவபெருமானே எ - று.

சுடுவார் என்பது சுடுதலார்ந்த என விரியும். ஏர் - உவமைஉருபு.

அங்கம்மொழி யன்னாரவ ரமரர்தொழு தேத்த
வங்கமல்லி கின்றகடல் மாதோட்டநன் நகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடனன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

03.

(இ - ள்) இளம்பிறையைச் சூடனவரும், சிவந்த கண்களையுடைய
சர்ப்பக்கச்சையணிந்தவரும், யாரென்றால்; வேதவேதாங்கங்களை யறிந்த
பிராமணர்களும், தேவர்களும் வணங்கித் துதிக்கத் தோணிகள் நிறைந்த
கடல்கூழ்ந்த மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலாவியென்னுந்
தீர்த்தக்கரையிலிருக்கின்ற, திருக்கேதீச்சரமென்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்
கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

அங்கத்தை ஒழித்த அத்தன்மையனாய மன்மதனுந் தேவரும்
வணங்க எனப்பொருள்கொண்டு, மன்மதன் முற்காலத்தில் திருக்கேதீச்
சரத்திற் பூசித்தான் என்பாரும் உளர்.

கரியகறைக் கண்டனல்ல கண்மேலொரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

04.

(இ - ள்) நீல்கண்டரும், நெற்றிக்கண்ணரும், அறிஞராலறியப்படும்
வேதத்தில் வல்லவரும் யாரென்றால், வண்டுகள் கீதங்களைப் பாடுகின்ற
மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பெரிய திரையை வீசிப்பெருகும்
பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னும்
தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

கரியகறை என்பது கருங்கண்ணன் என்பதுபோல நின்றது.

அங்கத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

05.

(இ - ள்) அடியார்களுக்குச் சரீரத்திலுள்ள நோய்களை நீக்கியரு
ளுகின்றவர் யாவரென்றால், தமது இடப்பாகத்திலுள்ள கௌரியம்பிகை
யென்னும் அருட்சத்தியோடு தோணிகள் நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த
மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலாவி யென்னுந்
தீர்த்தக்கரையிலிருக்கின்ற; தென்னஞ்சோலை சூழ்ந்த திருக்கேதீச்சர
மென்னும் ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

பங்கஞ்செய்த என்பதற்கு ஒரு பாகத்தை வேறுபடுத்திய என்றும்
அமையும்.

வெய்யவினை யாயவடி யார்மேலொழித் தருளி
வையமலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

06.

(இ - ள்) அடியார்மீது வருந் தீவினைகளை நீக்கியருளுகின்றவர் யாவரென்றால் பூமியை விருத்திசெய்கின்ற கடல் சூழ்ந்த மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலாவியென்னும் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னும் ஸ்தலத்தில் கௌரியம்பிகையோடு வீற்றிருக்கின்ற சிவந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானே எ - று.

ஊனத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

07.

(இ - ள்) அடியார்கள் மீது வருகின்ற குற்றம்மிகுந்த நோய்களை நீக்கியருளுகின்றவர் யாவரென்றால், வெண்மையாகிய சங்குகள் மிதந்து நிறையுங் கடல்கூழ்ந்த மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலாவியென்னும் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கும் திருக்கேதீச்சர மென்னும் தலத்திலே பாலுஞ் சுவை மிகுதியை யவாவுஞ் சொற்களையுடைய கௌரியம்பிகையோடு வீற்றிருக்கின்ற பன்றியினெயிற்றையணிந்த சிவபெருமானே எ - று.

ஒழித்தருளிகள் ஒடுங்கி என்பதுபோற் பெயராய் நின்றன. பாலுஞ் சுவைகுன்று தற்கேதுவாய மொழியென்றும் அமையும்.

அட்டன்மழ காகவரை தன்மேலர வார்த்து
 மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
 பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
 சிட்டனமை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

08.

(இ - ள்) அட்டமூர்த்தியாயுள்ளவரும், மேலானவரும், அழகாகத் திருவரையில் சுத்தமாயை ஆகிய சர்ப்பக்கச்சையணிந்து, நம்மையடிமைகொள்பவரும் யாவரென்றால், தேனையுண்டு வண்டுகள் சுழலுகின்ற சோலைசூழ்ந்த மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலாவியென்னும் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கும், திருக்கேதீச்சரமென்னும் தலத்திலே கௌரியம் பிகை யென்னும் அருட்சக்தியோடு வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
 மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
 பாவவினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
 தேவனெனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

09.

(இ - ள்) பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் எனவும், சத்தி சிவமெனவும் பேசப்படுகின்ற மூன்று கண்களையுடைய தலைவராகிய கடவுளும், என்னையடிமை கொள்பவரும் யாவரென்றால், மாங்கனிகள் தூங்குகின்ற சோலைசூழ்ந்த மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள இருவினைகளையுங் கெடுக்கின்ற அடியார் வசிக்கும் பாலாவித் தீர்த்தக்கரையிலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சர மென்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

பாவந் தீவினையையும், வினை நல்வினையையும் உணர்த்தின. தற்பயன்கருதாது பசுக்களுக்குப் பரிபக்குவம் நிகழ்ச்செய்து பரமுத்தி சேர்க்குமாறு மூவராயும் இருவராயும் இருந்தாரன்றி அவர்க்கவை இயற்கையன்பார் மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடைமூர்த்தி என்றார்.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை
மறையார்புக மூரன்னடித் தொண்டனுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

10

(இ -ள்) கரியகடலைச் சூழ்ந்த கழிக்கரை பொருந்திய மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பக்கங்களிற் பொருந்திய சோலைகளில் வண்டுகள் கீதங்களைப்பாடும் திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானைப் ; பிராமணர்கள் புகழுகின்ற நம்பியாரூரனாகிய திருவடித் தொண்டன் பாடிய குறைவற்ற திருப்பதி கத்தைப் பாராயணஞ் செய்ய, அவரைத் தீவினைகள் என்றும் அடையா, எ -று.

சிறையார் என்னும் அடையை, வண்டினுக் கேற்றினுமமையும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருமுறைப் பாராயணம்

சிவபெருமான் சமயகுரவராகிய சற்குரு மூர்த்தங்கொண்டு அருளிச் செய்ததே சைவத்திருமுறையாகும். இத் திருமுறை தமிழ் என வளங்குகிறது திருமுறையைக் கோயிலில் எழுந்தருளுவித்துப் பூசனை இயற்றுதலும் திருவிழா எடுத்தலும் சிறந்த புண்ணியம்.

நந்தி

நால்வர்

திருக்கேதீச்சரத்தைச் சுட்டிய தேவார புராணங்கள்

சுந்தரர் தேவாரம்

பண் - திருநாட்டுத் தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈழநாட்டு மாதோட்டந் தென்னாட்டி ராமேச்சரஞ்
சோழநாட்டுத் துருத்தி நெய்த்தானந் திருமலை
ஆழியூரன் நாட்டுக் கெல்லா மணியாகிய
கீழையில் லரனார்க் கிடங்கிள்ளி குடியதே.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூதியணி பொன்னிறத்தர் பூண் நூலர்
பொங்கரவர் சங்கரர் வெண்குழையோர் காதர்
கேதீச்சர மேவினார் கேதாரத் தார்
கெடில வடவதிகை வீரட்டத்தார்
மாதுயரந் தீர்த்தென்னை யுய்யக் கொண்டார்
மழபாடிமேய மழுவாளனார்
வேதிகுடி யுள்ளார் மீயச் சூரார்
வீழி மிழலையே மேவினாரே.
திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் பெரிய புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்நகரில் அமர்ந்தங் கண்இனிது மேவி
ஆழியுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந்தன்னில்
மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்து செங்கண்
மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப்பாடிச்
சென்னிமதி புனைமாட மாதோட் டத்தில்
திருக்கேதீச்சரத் தண்ணல் செய்யபாதம்
உன்னிமிகப் பணிந்தேத்தி அன்ப ரோடும்
உலவாத கிழிபெற்றார் உவகையுற்றார்.

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரஞ் சார்ந்த
சொன்னமலர்மா லைகள்சாத்தித் தூரத்தே தொழுதெழுந்தார்.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புராணம்

ஞாலம் உய்ய நாம் உய்ய,
நம்பி சைவநன்னெறியின்
சீலம் உய்யத் திருத்தொண்டத்
தொகை முன் பாடச் செழுமறைகள்
ஓலமிடவும் உணர்வரியார்
அடியாருடனும் உளதென்றால்
ஆலம் அமுது செய்தபிரான்ஸ்
அடியார் பெருமை அறிந்தாரார்.

மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
துதிசெயும் நாயன்மார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநலன் நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை உலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

~ சேக்கிழார் பெருமான்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோணமலைத் திருப்பதிகம்

திருஞானசம்பந்தர் அருளியது

பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

01. நிரைகழல் அரவம் சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலர் நீறணி திருமேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஓதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

முறையாகப் பொருந்திய வீரக்கழலின் ஒலியும், அழகிய சிலம்பின் ஒலியும் முறையே வலப்பாதத்திலும், இடப்பாதத்திலும் ஒலிக்கின்ற திருவடி களையுடையவரும், மும்மலங்கள் இல்லாதவரும், திருநீறணிந்த திருமேனியை யுடையவரும், மலையரசன் மகளாகிய மாதுமையம்பாளை இடப்பாகத்திற் பொருந்திய வடிவத்தையுடையவரும், இடபக்கொடியை யுடையவருமாகிய கோணஸ்வரப் பெருமான்; சந்தனம், அகிற் கட்டைக ளையும் அளவற்ற இரத்தின மணிகளையும், முத்துக்களையும், அலைகளால் கடற்கரையிற் குவிக்கின்ற - சப்திக்கின்ற - சமுத்திர நீரார் சூழ்ந்த - கோணமாமலையில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்.

கழல் - ஆண்களணிவது, சிலம்பு - பெண்களணிவது, மும்மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை, சந்து - சந்தனம், ஓதம் - நீர்

02. கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடும் உடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து
கொள்ளமும் நித்திலஞ் சுமந்து
குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

தேவர்கள், முனிவர்களைக் கொல்ல விரைவாக வந்த கயாசுரனாகிய யானையின் தோலை உரித்து, அதனைத் தனது திருமேனியில் அணிந்தவரும்; பெண்யானையின் நடையையொத்த அழகிய நடையையுடையவளும், வளையல்களை யணிந்தவளும், பிறைபோன்ற நெற்றியுடையவளுமாகிய, மாதுமையோடு சேர்ந்து கோணேஸ்வரப் பெருமான், பயங்கரமாக ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்டுச் சேற்றினையும், முத்துக்களையும் தாங்கி வந்து கரைகளிற் சேர்த்துக் குடிமக்களை நெருங்குகின்ற அலைப்பெருக்கத்தையுடைய கோணமாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

03. பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
மாகமுன் கலந்தவர் மதில்மேல்
தனித்த பேருருவ விழித்தழல் நாகந்
தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

குளிர்ச்சி பொருந்திய இளம்பிறைச் சந்திரனையும், அழகிய தலையை உடைய நாகபாம்பினையும், பரந்த சடைமுடியிற் தரித்தவரும், கொவ்வைக்கனி போன்ற சிவந்த வாயினையுடைய மாதுமையை இடப்பாகத்திலே கொண்டவரும், மூன்று புரங்களாய் வந்து அழிவுசெய்த தாரகாரக்கன், கமலாரக்கன், வித்துன்மாலி என்னும் அசுரர்களின் மீது ஒப்பற்ற பெருவடிவங்கொண்டு மேருமலையை வில்லாக வளைத்து, வாசுகியென்னும் பாம்பை நாணாகப் பொருத்தித் தாங்கி நெற்றிக் கண்ணால் விழித்து அவ்வசுரர்களை அழித்து அருள்புரிந்த கோணேஸ்வரர்; ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த கோணமாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

04. பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
 பாங்குடை மதனைனப் பொடியா
 விழித்தவன் தேவிவேண்ட முன்கொடுத்த
 விமலனார் கமலமார் பாதர்
 தெளித்துமுன் அரற்றுஞ் செழுங்கடல் தரளஞ்
 செம்பொனும் இப்பியும் சுமந்து
 கொழித்துவன் திரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
 கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

பெருகி வந்த கங்கா நதியைத் திருச்சடையிற் தரித்தவரும், அழகிய மன்மதனைப் பழித்தது போல நெற்றிக் கண்ணால் விழித்துச் சாம்பரு மாக்கிப் பின்னர் மன்மதனுடைய மனைவி இரதியானவள் பணிந்து வேண்ட மன்மதனை முன்போல் உயிர் பெற்றெழச் செய்தவரும், மலமற்றவரும், செந்தாமரை போன்ற பாதங்களை யுடையவருமாகிய கோணேசர்; ஒலிக்கின்ற கடலானது முத்துக்களையும், செம்பொன்னையும், சிப்பிகளையுஞ் சுமந்துவந்து வலிய அலைகளால் கரைகளிலே சேர்க்கின்ற கோணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

தரளம் - முத்து, திரை - அலை

05. தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

பெற்றதாயினும் மேலான அன்புள்ள தாயாகிய தலைவனென்று அடியார்கள் கோணேசப்பெருமானுடைய திருவடிகளில் வணங்கி, வாயினால் வாழ்த்தியும், மனத்தினால் நினைத்தும் துதிப்பார்கள். என்றும் நீங்காது நிற்கின்ற மகாஞானிகள் காணும்படியாகப் பலபல வேடங்களை யுடையவராகியும், நோயினாலும், தீராப்பிணியினாலும் வருந்துகின்ற அன்பர்களின் துன்பத்தை நீக்குவரும், இடப்பாகத்தை விலக்கிப் பூநூலை அணிந்தவருமான கோணேசர்; கோயிலாலும், சுனையாலும், கடலாலும் சூழப்பட்டு சிறந்து விளங்கும் திருக்கோணமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

பிணி - மும்மலப்பிணியுமாம்.

06. பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடும் மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ணம் உதைத்தவர்க் கருளுஞ்
செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
விரிந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்கூழ்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

பக்தியோடும், தூய உள்ளத்தோடும் வழிபட்ட மார்க்கண்டேயனுடைய உயிரை எடுக்க வந்த கூற்றுவனை அழிந்துபோகும்படி உதைத்து அருள்புரிந்த மேலான அருளாளரும், கருணையினால் நம்மை யெல்லாம் ஆட்கொண்டருளுகின்ற வருமாகிய கோணேசப்பெருமான் பரந்து உயர்ந்து வளர்ந்த வன மல்லிகையும், குருக்கத்தியும், புன்னையும், வேங்கையும் வண்மையான செருந்தியும், செண்பகமும், குருந்தும், முல்லைக் கொடிகளும் படர்ந்து விளங்கும் சோலைகள் சூழ்ந்த கோணமாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

மாணி - பிரமச்சாரி (மார்க்கண்டேயர்), கூற்று - இயமன், மௌவல் - முல்லை, மாதவி - குருக்கத்தி, வேங்கை - வேங்கை மரம், செருந்தி - செருந்திமரம், குருந்து - காட்டுநாரத்தை.

07. (ஏழாவது பாடல் கிடைக்கப்பெறவில்லை.)

08. எடுத்தவன் தருக்கை இழித்தவர் விரலால்
ஏத்திட ஆத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செல்வம் தோன்றிய பிறப்பும்
இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருள் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

கயிலாயமலையை எடுத்த இராவணனுடைய அகங்காரத்தைத் தனது காற்பெருவிரலால் மிதித்து அழித்தவரும், இராவணன் வருந்தி இறைவனாகிய கோணேசரைத் துதிக்க அவனுக்கிரங்கி இஷ்டமான அதிகாரச் செல்வத்தைக் கொடுத்தவரும், பிறப்பிறப்பு இல்லாதவரும் தம்மைப் புறக்கணித்த தக்கனுடைய வேள்வியை அழித்துப் பின்னர் அவன் மீதுகொண்ட கருணையினால் அருள்புரிந்து வாழ்வளித்தவரும் எல்லோராலும் விரும்பப்படும் பெரிய கீர்த்தியை யுடையவருமாகிய கோணேசப் பெருமான் திருக்கோணமலையில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஆத்தம் - இஷ்டம், வேள்வி - யாகம்

09. அருவரா தொருகை வெண்டலை ஏந்தி
அகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
பெருவரா யுறையும் நீர்மையர் சீர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
இருவரும் அறியா வண்ணம்ஓள் எரியாய்
உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

அருவருப்படையாமல் ஒரு கையில் மண்டையோட்டை (பிரம்மகபாலம்) ஏந்தி வீடுகள் தோறும் பிச்சையேற்ற பெருமைக்குரிய குணத்தையுடையவரும், சிறந்த கரிய கடல் போன்ற நிறத்தையுடைய மகாவிஷ்ணு, பிரம்மா ஆகிய இருவரும் முறையே அடியையும் முடியையும் தேடி அறிய முடியாதபடி ஒளிப்பிளம்பாய் உயர்ந்து விளங்கியவரும், திருவடியைக் காணமுடியாது மீண்டு வந்த திருமாலுக்குக் குருவாய் நின்றவருமாகிய இறைவன் திருக்கோணமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

வெண்டலை - பிரம்மகபாலம், சீர்மை - சிறப்பு

10. நின்றுணுஞ் சமணும் இருந்துணுந் தேரும்
நெறியலா தனபுறங் கூற
வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசினர் ஒருபால்
மெல்லிய ளொடும்உட னாகித்
துன்றுமொண் பௌவ மௌவலுஞ் சூழ்ந்து
தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவும்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

பொழிப்புரை -

நின்றநிலையில் உண்ணுகின்ற சமணரும், இருந்து உண்ணுகின்ற தேரரும் (புத்தர்) குதர்க்கமாக வாதஞ் செய்து சைவநெறியைப் புறங்கூறி, நன்னெறியல்லாத சமய நெறிகளைக் கூற; அவர்களின் சமயக் கொள்கைகளை மறுத்து வென்றவர்களும் அவர்கள் ஊட்டிய நஞ்சையுண்டவர்களுமாகிய அடியார்கள் இருபக்கமும் சூழ்ந்து நிற்க, இடப் பாகத்தை மாதுமைக்குப் பகிர்ந்தளித்த, அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவினராகிய கோணேசர்; நெருங்கி அலைமோதுகின்ற சமுத்திரக்கரையில் வளர்ந்த மல்லிகையின் மணமும், கடல் அலைகளால் மோதப்படும் குன்றுகளிலுள்ள சோலை மலர்களின் நறுமணமும் வந்து வீசுகின்ற திருகோணமாமலையில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்.

பௌவம் - சமுத்திரம்

11. குற்றமில் லாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
 கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்தும்
 உரைப்பவர் கேட்பவர் உயர்ந்தோர்
 சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே

பொழிப்புரை -

இறத்தல் பிறத்தலாகிய குற்றமற்றவராயும், ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட கோணமாமலையில் எழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய கோணேசப் பெருமானைக் கற்றுங் கேட்டும் நல்லுணர்வு பெற்றுச் சீர்காழியில் அவதரித்த ஞானக் குழந்தையும், உயர்ந்த ஞானக் கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற வருமாகிய திருஞானசம்பந்தர் அருளிய செந்தமிழ் மாலையாகிய பத்துப் பாடல்களையும் படிப்போரும், அதனைக் கேட்போரும் சான்றோர்களுக்கு உறவாகி முன்னை வினைவந்து சூழாமல் மேலான உலகங்களில் சிறப்போடு வாழ்வார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ சமய குரவர் வயது

அப்பருக் கெண்பத்தொன்று அருள்வாத ஆரருக்குச்
 செப்பிநா லெட்டினில் தெய்வீகம் - இப்புலியில்
 சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்கு
 அத்தம் பதினா றறி.

கோளறு திருப்பதிகம்

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் அருளியது

பண்:- பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

01. வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார வர்க்கு மிகவே
02. என்பொடு கொம்பொடாமை இவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழை யுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்கூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொ டொன்றொடேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார வர்க்கு மிகவே
03. உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வ மான பலவும்
அருநெதி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார வர்க்கு மிகவே
04. மதிதுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
மறையோதும் எங்கள் பரமன்
நதியொடு கொன்றை மாலைமுடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியுறு காலன் அங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்
அதிகுணம் நல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியார வர்க்கு மிகவே

05. நஞ்சணி கண்டன்எந்தை மடவாள் தனோடு
 விடையேறும் எங்கள் பரமன்
 தஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியு மின்னும்
 மிகையான பூதம் மவையும்
 அஞ்சிடு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே
06. வாள்வரிய தளதாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி. வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.
07. செப்பிள முலைநன் மங்கை ஒருபாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.
08. வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழ் இலங்கை அரையன் றனோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

09. பல பல வேடமாகும் பரன்நாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும்மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியார வர்க்கு மிகவே.
10. கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமும் மதியும்நாகம் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரொ டமணவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.
11. தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெல் துன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்கும் திகழ
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலைஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோளறு திருப்பதிகம் பொருள்

01. மூங்கில் போல் மெல்லிய தோள்களையுடைய உமாதேவியாரைத் தன் பக்கத்தில் கொண்டு, விடத்தைப் பருகியதால் நீலமான கண்டத்தை உடையவருமான இறைவர், வீணை தடவி, சந்திரனையும், கங்கை நதியையும் தலையிலணிந்து வந்து, அடியேனாகிய என் மனதிற்குள் புகுந்திருப்பதால், ஞாயிறு முதல் சனி வரையுள்ள ஏழு நாட்களும் அவற்றையொட்டிய கிரகங்களும் இராகு கேதுவும் அடியாற்கு குற்றமற்று குணமான பலன்களைக் காட்டும்.

02. எலும்பு, பன்றிக்கோடு, ஆமையோடு ஆகிய இவைகளை மார்பிற் தரித்து பொலிவு நிறைந்த ஊமத்த மலர்மாலையையும் கங்கையையும் முடியில் சூட்டி, உமையாளுடன் இடபமேறி வந்து இறைவன் அடியேன் மனதில் நிறைந்திருப்பதால், ஆகாத நாட்களும் அடியார்க்கு நல்ல நாட்களாகவே விளங்கும்.

03. பவளம் போன்ற அழகான மேனியில் வெண்ணீறணிந்து, மணம் கமழும் கொன்றை மாலையையும் சந்திரனையும் முடியில் அணிந்து, உமாதேவியுடன் வெள்ளை இடபத்திலேறி இறைவன் அடியேன் மனதில் புகுந்திருப்பதால்; தூர்க்கை, இலக்குமி சரஸ்வதி, பூமாதேவி, ஆகிய பல தெய்வங்களும் திருத் தொண்டருக்கு நலமே புரிவார்.

04. பிறைபோல் அழகான நெற்றியையுடைய உமையாளுடன் வடதிசையின் கண்ணிருந்து வேதங்களையோதும் பரமபிரான்; அடியேன்மனதில் உதித்திருப்பதால் கோபங் கொண்ட இயமனும் கொடுநோய்களும் கூட திருவடியார்க்கு குணமான நலன்களையே கொடுக்கும்.

05. விடமருந்தியதால் வந்த நீல நிறமான கண்டத்தை உடைய எமது தந்தையாரும், உமாதேவியுடன் இடபமேறுபவருமான எங்கள் பரம பிரான் ; கருநிறமுள்ள வன்னியும், கொன்றைமலரும் திருமுடியிற் தரித்து அடியேன் உள்ளத்தில் உதித்தமையால் ; கொடிய அசுரரும், இடிமின்னலும், பஞ்ச பூதங்களும் திருவடியார்க்கு அஞ்சி பணிந்து நடப்பர்.

06. புலித்தோலை ஆடையாகத்தரித்து வன்னி, கொன்றை ஆகிய புது மலர்களைக் கொண்ட மாலையையும் கங்கை நதியையும் முடியிற் சூடிய இறைவன் உமையாளுடன் வந்து அடியேன் நெஞ்சில் நிறைந்திருப்பதால்; சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, பாம்பு ஆகிய கொடிய விலங்குகளும் மனிதத்தன்மை வாய்ந்த குரங்கு முதலான மிருகங்களும் திருவடியார்க்கு மிகவும் நலம் புரிய வல்லன.

07. இளமை வாய்ந்த செங்கொங்கைகளைக் கொண்ட நன் மங்கையாகிய உமாதேவியைப் பக்கத்தில் அணைத்து, இடபவாகனம் ஏறிய இறைவன்; என்மனதிலும் ஏறி உறைந்தபடியால் வெப்பம், குளிர், வாதம், பித்தம், தீவினைகள் யாவும் அடியாரை வருத்தாமல் நன்மையே கொடுக்கும்.

08. மன்மதனைத் தன் விழிநோக்கால் அழித்து, சந்திரனோடு வன்னியையும் கொன்றைமலரையும் சிரசில் தரித்து, உமையாளுடன் இடபமேறி என் உள்ளத்தில் குடி கொண்ட படியால் ஏழ் கடல் சூழ்ந்த இலங்கையரசன் இராவணனோ, ஆழ்கடல்களோ, பிறதுன்பங்களோ அடியாரை வருத்தமாட்டா. இவை அடியார்க்கும் மிகவும் நலமே செய்யும்

09. பல்விதமான உருவங்களை எடுக்கும் பரம்பிரான் கங்கையுடன் எருக்க மலரையும் முடிமேலணிந்து அடியேனாகிய என் மனதில் உறைந்தபடியால், தாமரையில் இருக்கும் பிரம தேவரும், விட்டுணுவும், பிற தேவர்களும், சுழன்று வரும் காலங்களும், அலை கடலும், மேரு மலையும் கூட திருவடியார்களுக்கு நலமே புரியும்.

10. பூங்கொத்து நிறைந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியோடு அருச்சுனனுக்கு அருள் செய்த இறைவன்; ஊமத்தமலரையும், சந்திரனையும் பாம்பையும் முடியிலணிந்து அடியேன் மனதில் எழுந்தருளியிருப்பதால், புத்தரையும், சமணரையும் வாதத்தால் அழிக்கும் வாய்மையும் உறுதியும் அடியார்க்கு உண்டு. இத்தகுதி இருப்பது அடியார்க்கு மிகவும் நலமே.

திருஞானசம்பந்தர் பாடல்களின் அற்புதம்

புனலில் ஏடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே
புத்தனார்தலை தத்தெனத் தத்துமே
கனலில் ஏடிடப் பச்சென்று இருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டில் அடைக்குமே
பனையில் ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்குமே
பழைய என்புபொற் பாவைய தாக்குமே
சினவ ராவிடம் தீரெனத் தீருமே
செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் அருளிய

சீவபுராணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவாசக மென்னும் தேன்.

நடச்சிவாய வாழ்க! நாதன்றாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுது மென்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
ஏகன், அனேகன், இறைவ னடிவாழ்க!

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க!

ஈசனடி போற்றி! எந்தையடி போற்றி!
தேசனடி போற்றி! சிவன்சேவடி போற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி!
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி!
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி!

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி!
சிவனவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்,
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கி
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை,
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயஉரைப்பன் யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து
மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்,
வல்ல சுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்,
செல்லா நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே நெம்பெருமான்!
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா! விமலா! விடைப்பாகா! வேதங்கள்
“ஐயா” வெனவோங்கி, ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே!

வெய்யாய்! தணியாய்! இயமான னாம்விமலா!
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே!
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே!

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகம்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்களிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்!
நிறங்கள் ஓர்ஐந்துடையாய்! விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான்! வல்வினை யேன்தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
அறம் பாவமென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலம்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந் தானிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல்வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே!
மாசற்ற சோதி! மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே!
தேசனே! தேனா ரமுதே! சிவபுரனே!
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே!
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே!
ஆரா வழதே! அளவிலாப் பெம்மானே!
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே!
நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே!
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே! உள்ளானே!

அன்பருக் கன்பனே! யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே! துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே!
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே!
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே!
போக்கும் வரவும் புணர்வும்மிலாப் புண்ணியனே!
காக்கும்மெம் காவலனே! காண்பரிய பேரொளியே!
ஆற்றின்ப வெள்ளமே! அத்தா மிக்காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே! தேற்றத் தெளிவே!யென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே! யுடையானே!
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா! அரனே'ஓ! என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டளிக்க வல்லானே!
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே!
தில்லையுட் கூத்தனே! தென்பாண்டி நாட்டானே!

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே! ஓ!வென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித்திருவடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலையில் அருளிய

திருவெம்பாவை

சத்தியை வியந்தது

(மார்கழித் திங்களில் நீராடுதற்குக் கன்னியர்கள் ஒருவரை ஒருவர்
துயில் எழுப்பிச் சிவபெருமான் பெருமையைப் பாடுதல்)

கொச்சகக் கல்ப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?
மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே, விம்மி விம்மி மெய்மறந்து,
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே! யென்னே!
ஈதே எம்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

01

“பாசம் பரஞ்சோதிக்” கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ? நேரிழையாய்! நேரிழையீர்!
சீ! சீ! இவையுஞ் சிலவோ? விளையாடி
ஏசு மிடம்ஈதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்!

02

முத்தன்ன வெண்நகையாய்? முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன், ஆனந்தன், அமுதனென் றள்ளூறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர்! ஈசன் பழவடியீர்! பாங்குடையீர்!
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ?
 எந்தோநின் அன்புடைமை? எல்லோம் அறியோமோ
 'சித்தம் அழகியர் பாடாரோ, நம்சிவனை!
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்!'

03

ஒண்ணித் திலநகையாய்! இன்னும் புலர்ந்தின்றோ?
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ?
 எண்ணிக் கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்!
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே'
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேதவிழுப் பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றருக யாம்மாட்டோம் நீயே வந்(து)
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்!'

04

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களே பேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே! சிவனையென்(று)
 ஒலமிடினும் உணராய் உணராய் காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

05

மானேநீ! நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ!
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தம்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்!'

06

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ? பலஅமரர்

உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்,
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னா என்னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லாமுஞ்

சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னுந் துயிலுதியோ?
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

07

கோழி சிலம்பச், சிலம்புங் குருகெங்கும்;

ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழிப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ?
வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ? வாய்திறவாய்!

ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழை பங்காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.!

08

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே!

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே!
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்

உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்;
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலோமேலோர் எம்பாவாய்.!

09

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்

கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
ஏதவனார்? ஏதவன்பேர்? ஆருற்றார்? ஆரயலார்?

ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.!

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைத்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யா! வெண் ணீராடி! செல்வா! சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா!
 ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்! 11

ஆர்த்த பிறவித்துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும், படைத்துங், கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி, வளைசிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய, அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்! 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால், செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்,
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போற்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்! 13

காதார் குழையாடாப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதித் திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதித் திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்! 14

ஓரொருகால் “எம்பெருமான்” என்றென்றே நம்பெருமான்

சீரொருகால் வாயோவாள், சித்தங் களிகூர

நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்

பாரொருகால் வந்தனையாள், விண்ணோரைத் தான்பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமானும்,

ஆரொருவர்? இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்

வாருருவப் பூண்முலையீர்! வாயார நாம்பாடி

ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்! 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்

என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்

என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்

தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு

முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே

என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்கண வன்பால், திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்,

எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்

கொங்குண் கருங்குழலி! நம்தம்மைக் கோதாட்டி

இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்

செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை

அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை

நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்! 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்

கண்ணார் இரவிக் கதிர்வந்து கார்கரப்பத்

தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்

பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்

விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்

கண்ணா ரமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்! 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்குஅப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்!
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க;
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க,
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசேயெமக் கொங்கோன் நல்குதியேல்,
 எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய்!

19

போற்றி! அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி! அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றி!யெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி!யெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி!யெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றி!மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றி!யாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன் மலர்கள்
 போற்றி!யாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

20

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றும்.

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் பாடல்களின் அற்புதம்.

பெருகும் வைகைதனை அழைப் பிக்குமே
 பிரம்ப டிக்குப் பிரான்மேனி கன்றுமே
 நரியெ லாம்பரி யாக நடத்துமே
 நாடி மூகை தனைப்பே சுவிக்குமே
 பரிவிற் பிட்டுக் குமண்சுமப் பிக்குமே
 பரமன் ஏடெழு தக்கோ வைபாடுமே
 வருகம் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே
 வாத வூர் வழங்கிய பாடலே.

தில்லையில் அருளிய
திருப்பொற்குணம்

ஆனந்த மனோலயம்

(சிவபெருமானுக்குக் கலவைப் பொடி இடிக்கும் போதும்
அவன் புகழ் பாடுதல்)
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து நல்தாமம், பூமாலை, தூக்கி,
முளைக்குடம், தூபம், நல்தீபம், வைம்மின்,
சக்தியும், சோமியும், பார் மகளும்,
நா மகளோடு பல்லாண்டு இசைமின்!
சித்தியும், கௌரியும், பார்ப்பதியும்,
கங்கையும் வந்து, கவரி கொன்மின்!
அத்தன், ஐயாறன், அம்மாணைப் பாடி,
ஆடப் பொற் குண்ணம் இடித்து, நாமே!

01

பூ இயல் வார் சடை எம்பிராற்குப்
பொன் திருச் குண்ணம் இடிக்க வேண்டும்,
மாவின் வடு வகிர் அன்ன கண்ணீர்!
வம்மின்கள் வந்து, உடன் பாடுமின்கள்;
கூவுமின், தொண்டர் புற நிலாமே;
குனிமின், தொழுமின்; எம்கோன், எம் கூத்தன்,
தேவியும் தானும் வந்து, எம்மை ஆளச்
செம்பொன் செய் குண்ணம் இடித்து, நாமே.

02

சுந்தர நீறு அணிந்தும் மெழுகித்
தூய பொன் சிந்தி, நிதிபரப்பி,
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி, எங்கும்
எழில் சுடர் வைத்துக் கொடி எடுமின்;
அந்தரர் கோன், அயன் தன் பெருமான்,
ஆழியான் நாதன், நல்வேலன் தாதை,
எந்தரம் ஆள் உமையாள் கொழுநற்கு,
ஏய்ந்த பொற்குண்ணம் இடித்து நாமே!

03

காசு அணிமின்கள், உலக்கை எல்லாம்;
காம்பு அணிமின்கள், கறை உரலை;
நேசம் உடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக' என்று வாழ்த்தித்
தேசம் எல்லாம் புகழ்ந்து ஆடும் கச்சித்
திரு ஏகம்பன் செம்பொன் கோயில்பாடிப்
பாச, வினையைப் பறித்து நின்று,
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

04

அறுகு எடுப்பார் அயனும், அரியும்;
அன்றி, மற்று இந்திரனோடு, அமரர்,
நறுமுறு தேவர் கணங்கள் எல்லாம்,
நம்மில்பின்பு அல்லது, எடுக்க ஒட்டோம்;
செறிவு உடைமும் மதில் எய்த வில்லி,
திரு ஏகம்பன், செம்பொன் கோயில்பாடி,
முறுவல் செவ் வாயினீர்! முக்கண் அப்பற்கு,
ஆடப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே!

05

உலக்கை பல ஓச்சுவார் பெரியர்
உலகம் எலாம் உரல்போதாது என்றே;
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்,
காண உலகங்கள் போதாது என்றே;
நலக்க, அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
நாள் மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி,
மகிழ்ந்து, பொற்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

06

சூடகம், தோள்வளை, ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாம் எழுந்து ஆர்ப்ப, ஆர்ப்ப
நாடவர் நம் தம்மை ஆர்ப்ப, ஆர்ப்ப
நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
பாடகம் மெல்அடி ஆர்க்கும் மங்கை
பங்கினன், எங்கள் பரா பரனுக்கு,
ஆடக மாமலை அன்ன கோவுக்கு
ஆடப், பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே!

07

வாள்தடம்கண் மடமங்கை நல்லீர்!

வரிவளை ஆர்ப்ப, வண்கொங்கை பொங்கத்
தோள்திரு முண்டம் துதைந்து இலங்கச்
‘சோத்தம்’ பிரான்!’ என்று சொல்லிச்சொல்லி,
நாள் கொண்ட நாண் மலர்ப் பாதம் காட்டி
நாயின் கடைப்பட்ட நம்மை, இம்மை,
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

08

வையகம் எல்லாம் உரல் அது ஆக,
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்எனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி;
மேதகு தென்னன், பெருந்துறையான்,
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்,
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி,
ஐயன், அணி தில்லை வாணனுக்கே,
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

09

‘முத்து அணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
மொய் குழல் வண்டுஇனம் ஆட ஆடச்
சித்தம் சிவனொடு ஆட ஆடச்
செம் கயல் கண் பனி ஆட ஆடப்
பித்து எம்பிரானொடும் ஆட ஆட
பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையொடு ஆட ஆட
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

10

மாடு, நகைவாள் நிலா எறிப்ப,
வாய் திறந்து அம் பவளம் துடிப்பப்
பாடுமின் நம் தம்மை ஆண்ட வாறும்,
பணிகொண்ட வண்ணமும்; பாடிப்பாடித்
தேடுமின், எம் பெருமானைத் தேடிச்
சித்தம் களிப்ப, திகைத்துத் தேறி,
ஆடுமின்; அம்பலத்து ஆடினானுக்கு,
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

11

மை அமர்கண்டனை, வானநாடர்
 மருந்தினை, மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை,
 ஐயனை, ஐயர்பிரானை, நம்மை
 அகப்படுத்து ஆட்கொண்டு அருமை காட்டும்
 பொய்யர் தம் பொய்யனை, மெய்யர் மெய்யைப்
 போது அரிக் கண் இணைப் பொன்தொடித்தோள்,
 பை அரவு அல்குல், மடந்தை நல்லீர்!
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

12

மின் இடைச் செந்துவர் வாய்க் கரும்கண்,
 வெள்நகை, பண் அமர்மென்மொழியீர்!
 என்னுடைஆர் அமுது, எங்கள் அப்பன்,
 எம்பெருமான் இமவான் மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன், மகன், தகப்பன்,
 தமையன், எம்ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்!
 பொற் நிருச்சுண்ணம் இடித்து நாமே!

13

சங்கம் அரற்ற, சிலம்பு ஒலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலைஆடச்,
 செம் கனிவாய் இதழும் துடிப்ப,
 சேயிழையீர் சிவலோகம்பாடி,
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடியான் கழற்கே,
 பொங்கிய காதலின் கொங்கை பொங்கப்
 பொற் நிருச்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

14

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப், பாகை,
 நாடற்கு அரிய நலத்தை, நந்தாத்
 தேனை, பழச் சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்க வல்ல
 கோணைப் பிறப்பு அறுத்து, ஆண்டுகொண்ட
 கூத்தனை; நாத்தழும்பு ஏற வாழ்த்திப்
 பானல் தடம் கண் மடந்தை நல்லீர்!
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

15

ஆவகை, நாமும் வந்து, அன்பர் தம்மோடு
 ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடி, விண்மேல்
 தேவர் கனாவிலும் கண்டு அறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டும் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்,
 சிவபெருமான், புரம் செற்ற கொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்,
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

16

தேன் அகம் மா மலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வான் அகம் மா மதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை ஏந்தும்
 ஊன் அகம் மா மழுச் சூலம், பாடி,
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய, அன்று,
 போனகம் ஆக, நஞ்சு உண்டல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

17

அயன் தலை கொண்டு செண்டு ஆடல் பாடி;
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயம் தனைக்கொன்று, உரி போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி,
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயம் தனைப் பாடி நின்று, ஆடி ஆடி,
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

18

வட்ட மலர்க் கொன்றை மாலை பாடி,
 மத்தமும் பாடி, மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழும் தென் தில்லை பாடிச்
 சிற்றம்பலத்து எங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசுணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைமமேல்
 இட்டு நின்று ஆடும் அரவம் பாடி,
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து, நாமே!

19

வேதமும், வேள்வியும் ஆயினார்க்கு;
 மெய்மையும், பொய்மையும், ஆயினார்க்குச்
 சோதியும் ஆய், இருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமும் ஆய், இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியும் ஆய், முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமும் ஆய், வீடும் ஆயினாருக்கு;
 ஆதியும் அந்தமும், ஆயினாருக்கு;
 ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்து, நாமே!

20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய திருப்பள்ளி எழுச்சி திரோதான சுத்தி

(இறைவனைத் துயில் எழுப்பும் முறையில்
 அவனைப் புகழ்வது)
 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி என் வாழ் முதல் ஆகிய பொருளே!
 புலர்ந்தது; பூங் கழற்கு இணை துணை மலர் கொண்டு
 ஏற்றி, நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்
 எழில் நகை கொண்டு, நின் திருவடி தொழுகோம்
 சேற்று இதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 ஏற்று உயர்கொடி உடையாய்! எமை உடையாய்!
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

01

அருணன், இந்திரன் திசை அணுகினன்; இருள் போய்
 அகன்றது; உதயம் நின் மலர்த் திருமுகத்தின்
 கருணையின் சூரியன் எழ எழ நயனக்
 கடி மலர் மலர மற்று அண்ணல் அம் கண் ஆம்
 திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன இவை ஓர்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 அருள் நிதி தர வரும் ஆனந்த மலையே!
 அலை கடலே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

02

கூவின பூங் குயில்; கூவின கோழி;
 குருகுகள் இயம்பின; இயம்பின சங்கம்;
 ஓவின தாரகை ஒளி; ஒளி உதயத்து
 ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு, நமக்குத்
 தேவ, நல்செறி கழல் தாள் இணை காட்டாய்!
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 யாவரும் அறிவு அரியாய்! எமக்கு எளியாய்!
 எம்பெருமான்; பள்ளி எழுந்தருளாயே!

03

இன் இசை வீணையர், யாழினர், ஒருபால்;
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர், ஒருபால்;
 துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர், ஒருபால்;
 தொழுகையர், அழுகையர், துவள்கையர், ஒருபால்;
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர், ஒருபால்;
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 என்னையும் ஆண்டுகொண்டு, இன் அருள் புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

04

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய், எனின், அல்லால்,
 'போக்கு இலன், வரவு இலன்' என நினைப்புலவோர்,
 கீதங்கள் பாடுதல், ஆடுதல், அல்லால்,
 கேட்டு அறியோம், உனைக் கண்டு அறிவாரைச்;
 சீதம் கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா!
 சிந்தனைக்கும் அரியாய்! எங்கள் முன்வந்து,
 ஏதங்கள் அறுத்து, எம்மை ஆண்டு, அருள்புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

05

பப்பு அற வீட்டு இருந்து உணரும் நின் அடியார்,
 பந்தனை வந்து அறுத்தார்; அவர் பலரும்,
 மைப்பு உறு கண்ணியர், மானிடத்து இயல்பின்
 வணங்குகின்றார், அணங்கின் மணவாளா!
 செப்பு உறு கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 இப்பிறப்பு அறுத்து, எமை ஆண்டு, அருள்புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

06

அது, பழச் சுவை என அமுது என அறிதற்கு
 அரிது என, எளிது என அமரரும் அறியார்
 இது, அவன் திரு உரு; இவன், அவன்; எனவே
 எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்,
 மது வளர் பொழில் திரு உத்தர கோச
 மங்கை உள்ளாய்! திருப்பெருந்துறை மன்னா!
 எது எமைப் பணி கொளுமாறு அது கேட்போம்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

07

முந்திய முதல், நடு, இறுதியும், ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர்; யாவர் மற்று அறிவார்?
 பந்து அணை விரலியும், நீயும் நின் அடியார்
 பழம் குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே!
 செந் தழல் புரை திருமேனியும் காட்டித்,
 திருப்பெருந்துறை உறைகோயிலும் காட்டி,
 அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்!
 ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

08

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொருளே! உன் தொழுப்பு அடியோங்கள்
 மண்ணகத்தே வந்து, வாழச் செய்தானே!
 வண் திருப்பெருந்துறையாய்! வழி அடியோம்
 கண் அகத்தே நின்று, களிதரு தேனே!
 கடல் அமுதே! கரும்பே! விரும்பு அடியார்
 எண் அகத்தாய்! உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்!
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

09

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையில், நாள் நாம்
 போக்குகின்றோம் அவமே; இந்தப் பூமி
 சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற வாறு என்று நோக்கித்
 திருப்பெருந்துறை உறைவாய்! திருமாலாம்
 அவன் விரும்பு எய்தவும், மலரவன் ஆசைப்
 படவும், நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும், நீயும்,
 அவனியில் புகுந்து, எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
 ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய திருப்பொன்னரசல்

அருட்கத்தி

(ஊஞ்சலில் ஆடிக்கொண்டே சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுதல்)
 ஆறடித்தரவு கொச்சகக் கல்ப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர் ஆர் பவளம் கால், முத்தம், கயிறு, ஆக
 ஏர் ஆரும் பொற் பலகை ஏறி, இனிது அமர்ந்து,
 நாராயணன் அறியா நாண் மலர்த்தாள், நாய் அடியேற்கு
 ஊர் ஆகத் தந்தருளும் உத்தரகோச மங்கை
 ஆரா அமுதின் அருள் - தாள் இணை பாடிப்
 போர் ஆர் வேல் கண்மடவீர்! பொன் ஊசல் ஆடாமோ!

01

முன்று, அங்கு இலங்கு நயனத்தன் மூவாத
 வான் தங்கு தேவர்களும் காணா மலர் - அடிகள்,
 தேன் தங்கித் தித்தித்து, அமுது ஊறித்தான் தெளிந்து, அங்கு,
 ஊன் தங்கி நின்று, உருக்கும் உத்தரகோச மங்கைக்
 கோன் தங்கு இடைமருது பாடிக், குல மஞ்சை
 போன்று, அங்கு, அன நடையீர் பொன் ஊசல் ஆடாமோ!

02

முன், ஈறும், ஆதியும் இல்லான்; முனிவர் குழாம்,
பல் நூறு கோடி இமையோர்கள், தாம் நிற்பத்,
தன் நீறு எனக்கு அருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன் ஊற, மன்னும் மணி உத்தரகோச மங்கை
மின் ஏறும் மாட வியன் மாளிகை பாடிப்
பொன் ஏறு பூண் முலையீர்! பொன் ஊசல் ஆடாமோ!

03

நஞ்சு அமர் கண்டத்தன்; அண்டத்தவர் நாதன்;
மஞ்சு தோய் மாட, மணி உத்தரகோச மங்கை
அம் சொலாள் தன்னோடும் கூடி, அடியவர்கள்
நெஞ்சளே நின்று அமுதம் ஊறிக் கருணை செய்து,
துஞ்சல், பிறப்பு அறுப்பான்; தூய புகழ் பாடிப்
புஞ்சம் ஆர் வெள் வளையீர்! பொன் ஊசல் ஆடாமோ!

04

ஆணோ, அலியோ, அரிவையோ, என்று இருவர்
காணாக் கடவுள்; கருணையினால், தேவர் குழாம்
நாணாமே உய்ய, ஆட்கொண்டருளி, நஞ்சு தனை
ஊண் ஆக உண்டருளும் உத்தரகோச மங்கைக்
கோண் ஆர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன்; குணம் பரவிப்
பூண் ஆர் வன முலையீர்! பொன் ஊசல் ஆடாமோ!

05

மாது ஆடு பாகத்தன்; உத்தரகோச மங்கைத்
தாது ஆடு கொன்றைச் சடையான்; அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டு என் தொல் பிறவித்
தீது ஓடாவண்ணம் திகழப்பிறப்பு அறுப்பான்;
காது ஆடு குண்டலங்கள் பாடிக்கசிந்து அன்பால்
போது ஆடு பூண் முலையீர்! பொன் ஊசல் ஆடாமோ!

06

உன்னற்கு அரிய திரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்து இருந்த, மா மறையோன் தன் புகழே
பன்னிப் பணிந்து இறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்று அறுப்பான்;
அன்னத்தின் மேல் ஏறி ஆடும் அணி மயில் போல்
என் அத்தன்; என்னையும் ஆட்கொண்டான்; எழில் பாடிப்
பொன் ஒத்த பூண் முலையீர்! பொன் ஊசல் ஆடாமோ!

07

கோல வரைக் குடுமி வந்து, குவலயத்துச்
 சால அமுது உண்டு, தாழ் கடலின் மீது எழுந்து,
 ஞாலம் மிகப் பரி மேற்கொண்டு, நமை ஆண்டான்;
 சீலம் திகழும் திரு உத்தரகோசமங்கை,
 மாலுக்கு அரியானை வாய் ஆர நாம் பாடிப்
 பூலித்து, அகம் குழைந்து பொன் ஊசல் ஆடாமோ!

08

தெங்கு உலவு சோலைத் திரு உத்தரகோசமங்கை
 தங்கு, உலவு சோதித் தனி உருவம் வந்தருளி,
 எங்கள் பிறப்பு அறுத்திட்டு, எம் தரமும் ஆட்கொள்வான்
 பங்கு உலவு கோதையும் தானும் பணிகொண்ட
 கொங்கு உலவு கொன்றைச் சடையான், குணம் பரவிப்
 பொங்கு உலவு பூண்முலையீர்! பொன்ஊசல் ஆடாமோ!

09

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வழிபாடு.

எழுதரு மறைகள் தேறா இறைவனை எல்லில் கங்குல்
 பொழுதறு காலத்து என்றும் பூசனை விடாது செய்து
 பொழுதகை தலைமேல் ஏறத் துளும்புகளை ணீருள் மூழ்கி
 அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வோம்.

- திருவிளையாடற் புராணம் -

சீவ சீவ

திருக்கேதீச்சரநாதர் திருஊஞ்சல் பா

காப்பு

உலகமெலாந் தனதுருவா யொளிர்வி ராட்டின்
ஒங்குமிடை நாடியா மிலங்கை தன்னில்
நிலவுதிருக் கோணமலை கிழக்கின் கண்ணே
நிகரில்கதிர் காமந்தென் திசையின் கண்ணே
மலருநகு லேசாதி வடக்கின் கண்ணே
மருவமேற் றிசைக்கேதீச் சரத்தான்மீது
இலகுதமிழ் ஊஞ்சலிசை யடியேன் பாட
இனிதருளும் கணபதிதாள் காப்ப தாமே.

பதிகம்

திருவோங்கு நால்வேதம் தம்ப மாக
சிறந்தசிவா கமங்கள் மேல் விட்ட மாக
மருவோங்கு மாறங்கம் தாம்ப தாக
வளர்கலைகள் ரத்னமணிப் பலகை யாக
தருமதி நான்கு முயர் சிங்க மாகத்
தாங்கவொளிர் பிரணவ்வொண் பீட மீதில்
கருணைமிகு திருக்கேதீச் சரநா தாநற்
கௌரியுமை யுடனிருந்தே ஆடி ருஞ்சல்.

01

ஈசானம் நவரத்னக் கிரீடம் மின்ன
எழில்நீறு திலகம்தற் புருடம் மன்ன
தேசான அகோரமதில் மதாணி கண்டி
திகழ்வாம தேவமதில் யோக பட்டம்
மாசான தகற்றிடுசத் யோசா தத்தில்
மறைச்சிலம்பு கிடந்தொலிப்ப வாம பாகம்
பூசாநு சாரியுமை கௌரி மன்னப்
பொலிகேதீச்சர நாதா ஆடி ருஞ்சல்.

02

சந்திரனும் சூரியனும் குடைகள் தாங்கச்
 சாமரையை வாயுவெடுத்த திரட்டி நிற்ப
 இந்திரன்தான் ஆலவட்டம் எடுத்தே ஏந்த
 இருபாலும் விசிறிகொடு வருணன் வீச
 கொந்தலர்பூந் தட்டேந்திக் குபேரன் போற்றக்
 குதுகலமாய் அக்கினிகண் ணாடி காட்ட
 வந்தனைசெய் பூதங்கள் நடனம் செய்ய
 மாதுகௌரி மணவாளா ஆடி ருஞ்சல்.

03

அணியாக அமரர்குலம் தொழுது வாழ்த்த
 அன்பர்கள் தாம் பண்களிசை யமையப் போற்ற
 கணிநாத வேதம்மறை யவர்க ளோத
 கந்தருவர் தும்புருநா ரதர்கள் பாட
 பணியாக ஆகமங்கள் ஆய்ந்து தேர்ந்து
 பத்தியுடன் ஆதிசைவர் பூசை செய்ய
 மணியாரு முறுவலுமை கௌரி தானும்
 மகிழ்கேதீச் சரநாதா ஆடிருஞ்சல்.

04

சங்கினொடு வங்கமலி சமுத்ர தீர்த்தம்
 சார்ந்தவர்தம் பவந்தீர்பா லாவித் தீர்த்தம்
 அங்கைகவர் கனியுண்ண மந்தி தாவும்
 அயலில்மயில் நடஞ்செய்பொழி மாதோட்டத்தில்
 எங்குமறை யொலியோங்க இசையுந் தேங்க
 எழிலாரு மரம்பையர்கை வடந்தொட் டாட்ட
 மங்கையுமை கௌரியிடப் பாகம் மேவ
 வளர்கேதீச் சரநாத ஆடி ருஞ்சல்.

05

கேதுதிருத் தலம்வந்து பூசித் தேத்திக்
 கேட்டவரம் பெற்றமையாற் கிளந்த நாமம்
 ஏதுவினாற் றிருக்கேதீச் சரமென்றாக
 இறையருளாற் போற்றிவரு மாதோட்டத்தில்
 ஓதுபல நலங்களெல்லாம் உயர்தல் கண்டு
 உவந்தடியார் திருப்பணியில் ஊக்கம் கொள்ள
 மாதுமையாம் கௌரியிடப் பாகம் மன்ன
 வளர்கேதீச் சரநாதா ஆடி ருஞ்சல்.

06

சூதமொடு கதலிகமு காரும் சோலை

சூழுமளி நறைதேரு மாதோட்டத்தில்

மாதவர்மார் மேருமுடி யிருப்பக் கண்ட

மகாதுவட்டா தளியமைத்து நகர மாக்கி

தாதுநிறை மலர்ச்சடையா யுனைப்பு சித்துத்

தனபெயரால் நகர்விளங்க வரங்க ளீந்து

மாதுமையாள் கெளரியிடப் பாகம் மேவ

மகிழ்கேதீச் சரநாதா ஆடி ருஞ்சல்.

07

ஆய்ந்தமலர் மாலைதொடுத் தணிவார்

அன்பினொடு மைந்தெழுத்தும் செபிப்பார்

தோய்ந்து திரு மஞ்சனநீர் சுமப்பார்

தூயதிரு வலகுமெழுக் கமைப்பார்

ஏய்ந்தவிளக் கிடுவார்சங் கிசைப்பார்

இன்னிசைமங் கலநாதம் இசைப்பார்

வாய்ந்தஉமை கெளரியருள் வழங்க

வளர்கேதீச் சரநாதா ஆடி

ஓர்பால்

ஓர்பால்

ஓர்பால்

ஓர்பால்

ஓர்பால்

ஓர்பால்

ஓர்பால்

ஓர்பால்

08

ஐங்கரனார் தந்தையரே

ஆடி ருஞ்சல்

ஆறுமுகனைத் தந்தவரே

ஆடி ருஞ்சல்

அங்கனக வில்லியரே

ஆடி ருஞ்சல்

அரிபிரமர்க் கரியவரே

ஆடி ருஞ்சல்

கங்கையணி செஞ்சடையீர்

ஆடி ருஞ்சல்

காலனையு தைத்தவரே

ஆடி ருஞ்சல்

செங்கனிவாய்க் கெளரிபங்கா

ஆடி ருஞ்சல்

திருக்கேதீச் சரநாதா

ஆடி ருஞ்சல்

09

அந்தணர்கள் வாழிசுரர் ஆன்கள்

வாழி

அருமறைகள் வாழிசிவா கமங்கள்

வாழி

செந்தமிழார் திருமுறைகள் சைவம்

வாழி

செங்கோலாய் அரசநெறி சிறந்து

வாழி

சுந்தரமார் நீறுகண்டி துலங்கி

வாழி

தூயவடி யார்களும்ஐந் தெழுத்தும்

வாழி

வந்துபொழி மழைவாழி கெளரியம்மை

மன்திருக்கே தீச்சரன்தாள்

வாழி வாழி

10

குறிப்பு:

2-ம் பாட்டு

ஈசானம்	- திருமுடி
தற்புருஷம்	- திருமுகம்
அகோரம்	- இருதயம்
வாமதேவம்	- உந்தி
சத்யோசாதம்	- திருவடி.

லாலி

இராகம்	உசேனி
லாலிலா லீஜைக தீச லாலி-இந்த ஞாலமுழு துய்யவருள் தேச லாலி ஈசதிருக் கேதீச்சர நாத லாலி-நாளும் இன்பருளும் கௌரியுமை பாகலாலி	01
காமனைமுன் காய்ந்ததிருக் கண்ண லாலி-வெய்ய காலணையு தைத்ததிருக் கால லாலி வாமமுறை கௌரிமண வாள் லாலி-நல்ல வாழ்வுதரும் கேதீச்சர நாத லாலி.	02

எச்சரீக்கை

இராகம்	சங்கராபரணம்
அந்தணர்கள் வேதமோத ஆதிசைவர் பூசைசெய்ய துந்துபியைந் தும்முழங்கத் தொழுவீர் எச்சரீக்கை வந்திமையோர் போற்றிசைப்ப மங்கைகௌரி கேதீச்சரத் தெந்தைகொலு வைபவங்காண் யாரும் எச்சரீக்கை.	01
வள்ளல்திருக் கேதீச்சர நாதன்கௌரி யம்மையருள் மன்னுதிரு மணங்கண்டு வாழ்வீர் எச்சரீக்கை உள்ளமகிழ் பூத்துயிர்கள் ஓங்குபர மானந்தம் கொள்ளுமண மென்பதுளம் கொள்வீர் எச்சரீக்கை.	02

பராக்கு

இராகம்

பிலஹரி

அகில வலகமுதல் ஆரண காரண னாயபரம் பொருளாம்
ஐயனை யமரர்கள் வையக முறைபவர் அடிதொழுவீர் பராக்கு
மகிழும் லர்ப்பொழில் சூழ் மாதோட்டத்தில் வாழுமை கௌரிதனை
வள்ளல்கே தீச்சர நாதனை வழிபடும் மாதவரே பராக்கு. 01

மங்கல சங்கொலி பொங்கும்பல் லியவொலி எங்குமெ முந்தொலிப்ப
வருபவர் புழீதரு பணிபல முறைசெயும் வண்மையாரே பராக்கு
பங்கய னரியறி யாதபதந்தொழும் பான்மை யெமக்கருளும்
பண்மொழி கௌரிகே தீச்சர நாதனைப் பாடிடுவீர் பராக்கு. 02

மங்களம்

இராகம் : மத்யமாவதி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

மங்களம் ஜெய மங்களம் - ஜெய ஜெய - மங்

அநுபல்லவி

ஐங்கரனாம் முன்னவற்கும் ஆறுமுக நம்பியற்கும்
அம்மைதெய்வ யானைவள்ளி அணிமயில்வேல் சேவலுக்கும் - மங்

சரணம்

தெய்வநட ராசருக்கும் சிவகாமித் தேவியர்க்கும்
சேர்ந்தமணி வாசகற்கும் திருத்தொண்டு செய்பவர்க்கும்
நவ்விவிழிக் கௌரிதிருக் கேதீச்சர நாதருக்கும்
நற்றிருப்ப ணிச்சபைக்கும் நயந்து போற்றி செய்பவர்க்கும் - மங்.

12ம் திருமுறை
சேக்கிழார் அருளிச்செய்த
திருப்புராணம்

விநாயகக் கடவுள்

-விருத்தம்-

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவிமாசற
எண்ணிய பொருளெலாம் எளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடிப் பணிந்து போற்றுவாம். 01

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம். 02

நல்லசொற் பொருணாளு நடாத்தவும்
எல்லைகாணரும் பேரின்பமெய்தவும்
வெல்லும்யானை முகத்தினை மேவிவாழ்
வல்லபைக்குரியானை வழுத்துவாம் 03

உள்ளமெனுங் கூடத்திலூக்கமெனுந்
தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன் பென்னுந்தொடர்பூட்டி
யிடைப்படுத்தித் தறுகட்பாசக்
கள்ளவினைப்பசு போதக்கவளமிடக்
களித்துண்டு கருணை யென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்திவேழத்தை
நினைந்துவரு வினைகடீர்ப்பாம். 04

வானுலகம் மண்ணுலகம் வாழ மறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனை முக னைப்பரவி யஞ்சலி செய் கிற்பாம்.

05

எடுக்கு மாக் கதை இன் தமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாள் செவி நீண் முடிக்க
கடக்கைக் களிற்றை கருத்திலிருந்துவாம்.

06

சீவபெருமான்

பூமலர்மிசைவருபுனிதனாதியோர்
தாமுணர் வரியதோர் தலைமையெய்தியே
மாமறைமுதற்கொரு வடிவமாகியோன்
காமரு செய்யபூங்கழல்கள் போற்றுவாம்.

நாரணனென்னுந் தேவுநான் முகத்தவனுமுக்கட்
பூரணன்றாமாகிப் புவிபடைத்தளித்துமாற்றி
ஆரணமுடிவுந்தேறாவநாதி யாயுயிர்கட் கெல்லாங்
காரணனாயமேலோன் கழலிணைக் கருத்துள் வைப்பாம்

பங்கயன் முகுசுதனாம்பரமென் றுன்னியே
தங்களிருவருஞ் சமர்செய்துற்றழி
அங்கவர்வெருவர வங்கியாயெழு
புங்கவன்மலரடி போற்றிசெய்குவாம்.

ஏகனேபோற்றியார்க்குமீசனே போற்றியம்மை
பாகனேபோற்றிமேலாம் பரஞ்சுடருவேபோற்றி
மேகமார்கழனே போற்றி விடைமிசை வருவாய் போற்றி
மோகமார்தக்கன் வேள்வி முடித்திடு முதல்வா போற்றி.

வேத நாயகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசம யங்கண் மாளப்
பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யான்செய்
பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி

அண்ண லே யெனை யாண்டுகொண் டருளிய வழுதே
விண்ணி லே மறைந் தருள்புரி வேத நா யகனே
கண்ணினால் திருக்கையிலையி லிருந்தநின் கோலம்
நண்ணி நான் றொழ நயந்தருள் புரி யெனப் பணிந்தார்.

ஆலமே யமுதமாக வுண்டுவா னவர்க்களித்துக்
காலனைமார்க் கண்டற்காக் காய்ந்தனை யடியேற்கின்று
ஞாலநின் புகழேயாக வேண்டுநான் மறைகளேத்துஞ்
சீலமே யாலவாயிற் சிவபெருமா னேயென்றார்.

உமாதேவியார்

செறிதரு முயிர் தெறுந் திகழ்ந்து மன்னிய
மறுவறு மானிடமர பின் மேவியே
அறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய
இறைவிதன் மலரடி யிறைஞ்சி யேத்துவாம்.

பங்கயற் கண்ணரிய பரம்பரனுருவே
தனக்குரிய வடிவமாகி
இங்கயற் கணகனுலக மெண்ணிறந்த
சராசரங்களின்றுந் தாழாக்
கொங்கையற் கண்மலர் கூந்தற்கு மரிபாண்
டியன்மகள் போற்கோலங்கொண்ட
அங்கையற் கண்மமையிரு பாதம்போ
தெப்போது மகத்துள் வைப்பாம்

சபாபதி

உலகெலா முணர்ந் தோதற்கரியவன்
நிலவு லாவியநீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம் பலத் தாடுவன்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணாமா யானுமாகிப்
போதியாநிற்குந் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே யுருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பரவி யோமமாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்து நின்று
பொற்புடனடஞ் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

ஆரணங்கள் முடிந்த பதத்தானந்த வொளியுலகிற்
காரணங்கற்பனை கடந்த கருணை திருவுருவாகிப்
பேரணங்கினுடனாடும் பெரும்பற்றப் புலியூர்சேர்
சீரணங்குமணிமாடத் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி

சீராரும் சதுர்மறையுந் தில்லை வாழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலாமீடேற
ஏராருமணி மன்று ளெடுத்த திருவடி போற்றி

சீவகாமியம்மையார்

மன்றின்மணி விளக்கெனலாமருவு முகநகை போற்றி
ஒன்றியமங்கலநாதணி னொளிபோற்றி யுலகும்பர்
சென்றுதொழுவருள் சுரக்கும் சிவகாமசுந்தரிதன்
நின்றதிருநிலை போற்றி நிலவு திருவடி போற்றி

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தமுவு சைவநெறித் திரு நீற்றி னொளி விளங்க
அரந்தை கெடப்புலியர் கோன் அமுதுசெயத் திரு முலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரி பூங்கழல் போற்றி

தக்ஷிணாமூர்த்தி

மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மொய்த்துயிர்
அம்மலர்த்தாணி முலடங்கு முண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியிற் கதுவநல்கிய
செம்மலைபலதுளஞ் சிந்தியாதரோ.

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையா
றங்கமுதற்கற்ற கேள்வி
வல்லார்கணால் வருக்கும் வாக்கிறந்த
பூரணமாய்மறைக்கப் பாலாய்
எல்லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனை
யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்னவரை தொடக்கைவெல்வாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

மூவிருமுகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவரும் துதிக்கநின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவுடி வைகும்செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி

அருவமுமுருவமாகி யனதியாய்ப் பலவாய் யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிளம்பதோர் மேனியாகிக்
கருணைகூர் முகங்களாரும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய.

மாயையின் வலியோனாகிமான் முதலோரை வென்றே
ஆயிரத்தோரெட்டண்டம் அரசசெய்துகநூற்றெட்டுக்
காயமதழிவின்றாகிக் கடவுளர்க் கலக்கண்செய்த
தீயகூர் முதலைச் செற்றகுமரன்றாள் சென்னிவைப்பாம்

புன்னெறியதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கிமேலாம்
நன்னெறியொழுகச் செய்து நவையறுகாட்சிநலகி
என்னையுமடியனாக்கி யிருவினை நீக்கியாண்ட
பன்னிரு தடந்தோள்வள்ளல் பாதபங்கயங்கள் போற்றி

ஆறிருதடந்தோள் வாழ்க ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய்தனி வேல் வாழ் குக்குடம் வாழ்க செவ்வே
ளேறியமஞ்சை வாழ்க யானைதன்னைங்குவாழ்க
மாறிலாவள்ளிவாழ்க வாழ்கசீரடியாரெல்லாம்.

வீரபத்திரக் கடவுள்

அடைந்தவி யுண்டிடு மமரர் யாவரும்
முடிந்திட வெருவியே முனிவர் வேதியர்
உடைந்திட மாமக மொடியத் தக்கணைத்
தடிந்திடு சேவகன் சரணம் போற்றுவாம்

வைரவக்கடவுள்

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
ஒருதலை க்கிள்ளியே யொழிந்த வானவர்
குருதியும்அகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதருவருகனைப் போற்றி செய்குவாம்

வெஞ்சின ப்பரியழன் மீது போர்த்திரு
மஞ்செனப் புகையென வால மா மெனச்
செஞ்சுடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக்
கஞ்சுகக் கடவுள் பொற்கழல்க னேத்துவாம்

திருநந்திதேவர்

ஐயிருபுராண நூலமலற் கோதியுஞ்
செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்துமாயையான்
மெய்யறுகூழ் புகல்வியா தனீட்டிய
கையெடுநந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்

அங்கணன் கயிலைகாக்குமகம் படித்தொழின்மை பூண்டு
நங்குருமரபுக் கெல்லாமுதற் குருநாதனாகிப்
பங்கயத்துளவநாறும் வேத்திரப்படை பொறுத்த
செங்கைபம் பெருமானந்தி சீரடிக்கமலம் போற்றி

திருஞானசம்பந்த முர்த்திநாயனார்

பண்டைவல வினையினாற் பாயுடுத்துழல்
குண்டரை வென்றுமுன் கூடல்வைகியே
வெண்டிருநீற்றெழி விளங்கச் செய்திடு
தண்டமிழ்விரகன் மெய்த்தாள்கள் போற்றுவாம்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

பொய்யுரை நூல்சிலபுகலுந்தீயமண்
கையர்கள் பிணித்துமுன் கடலகத்திடு
வெய்யகற்றோணியாய் மிதப்பமேற்படு
துய்யசொல்லரசர்தா டொழுது போற்றுவாம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

வறந்திடு பொய்கை முன்னிரம் பமற்றவண்
உறைந்திடுமுதலை வந்து திப்பவன்னதால்
இறந்திடுமகன் வளர்ந்தெய்தப் பாடலொன்
றறைந்திடுசுந்தரனடிகள் போற்றுவாம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

கந்தமொடுயிர்படுங் கணபங்கமெனச்
சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்கமுகராய்
முந்தொருமுகையை மொழிவித்தெந்தைபால்
வந்திடுமடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம்

அறுபத்துமூவர்

தத்துமுதெயின் மூன்றுந்தழலெழ
முத்துமூரன் முகிழ்த்தநிராமய
சித்துமூர்த்திதன் றாளிணைசேரறு
பத்து மூவர்பதமலர் போற்றுவாம்.

சண்டேஸ்வரர்

பொன்னங்கடுக்கை முடிவேய்ந்த
புனிதறமைக்கு பொருளன்றி
மின்னுங்கலனாடைகள் பிறவும்
வேறுதனக் கென்றமையாமே
மன்னுந்தலைவன் பூசனையில்
மல்கும்பயனை யடியார்கள்
துன்னும்படி பூசனைகொள்ளுந்
தூயோனடித்தாமரை தொழுவாம்

மனாதிகளுக் கெட்டாத பரமா னந்த

வாழ்வினையங் கோரிலிங்க மணலாற் கூப்பித்
தனாதிதயந் தனிநின்றுந் தாபித் தான்பால்

தழைத்தவன்பா லாட்டவந்த தடுக்கத் தாதை
எனாதவன்ற னிருபதமு மழுவாற் றுண்டித்

திகழ்ந்தவனைப் பரபதத்து ளிருத்தித் தானும்
பினாகியரு ளடைந்தவிறற் சண்டே சன்றாள்

பிரசமல ரிறைதிறைஞ்சிப் பரசு வாமே.

மகாவீஷ்ணுமூர்த்தி

சீதராவுமை சோதராவும தீதராவர நாமதா
மோதராவன மாலைகூடு முகுந்தராச சகுந்தமூர்
நாதராவண னைக்கடிந்திடு நாரணாதழ னாறுகட்
காதராவணை மீதுகண்டுயில் கண்ணனேமணி வண்ணனே.

அச்சதாமுக மச்சதாகர னன்னகோதை யசோதைதன்
கசகலாமுலை யுண்டுபண்டவள் கையணைத்துயில் கொண்டிடு
மெய்ச்சதாபசு மைச்சவாசக மென்மொழித்திரு நாயகா
நச்சவாயர வுச்சிமீது நடித்திடும்பத நளினனே.

காயம்பூங் காயாமுன் காய்விளவிற கன்றெறிந்த
நேயாமா யாவேயா னீள்புறவி னிரைகுவிக்கும்
ஆயாவல் லகிப்பாயா ஐவர்சகா யாபவள
வாயாபே யாவிமுலை மண்ணுண்ட மாதவனே.

கோல ரூபா மயிலையருக் கொண்டநாதா கொடுங்கொலைக்குக்
கால ரூப நிகர்நார கண்டிரவகச் சபரூபா
வால ரூபா கவின்றருவா மனவாண் மழுக்கொள் வராராமா
நில ரூபந்தருராமா நிலவு வெள்ளை நிறராமா.

தூர்க்கை

கொழுதிசை யளிமுரலுந் தாமரைமென்
பொகுட்டிலுறை கொள்கை போல
மழையுறரிந் திருமேனி மணிவண்ண
னிதய மலர் வைகு மானே
முழுதுலகு மினிதீன்ற வருட்கொம்பே
கரகமல முகிழ்த்தெந் நாளுங்
கழிபெருங்கா தலிற்றொழுவோர் வினைதீர்
வருள் கொழிக்குங் கமலக் கண்ணாய்.

செங்கமலப் பொலந்தாதிற் றிகழ்ந்தொளிரு
மெழின்மேனித் திருவே வேலை
அங்கணுல கிருடுருக்கு மலர்கதிராய்
வெண்மதியா யமரர்க் கூட்டும்
பொங்கழலா யுலகளிக்கும் பூங்கொடியே
நெடுங்கானிற் பொருப்பின் மண்ணில்
எங்குளைநீ யவணன்றோ மல்லல்வளஞ்
சிறந்தோங்கி யிருப்ப தம்மா.

கிலக்குமீ துதி

கமலை திருமறு மார்பன் மனைக்கிழத்தி
செங்கமலக் கையாய் செய்ய
சிமலை பசங்கழை குழைக்கும் வேனிலான்
தனையின்ற விந்தை தூய
அமுத கும்ப மலர்க்கரத்தாய் பாற்கடலுள்
அவதரித்தோ அன்பர் நெஞ்சத்
திமிரம் அகன்றிட ஒளிரும் செழுஞ்சுடரே
எனத் துதிப்போர் சிந்தை சேர்வோய்.

சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி ஓம்சிவம்
சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி ஓம்சிவம்

சத்தியஞான தர்ம சக்தி சாந்தி சக்தி ஓம்சிவம்
சச்சி தானந் தாத்ம சக்தி சர்வ சக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

வேதசாஸ்திர சகலகலா வித்யாசக்தி ஓம்சிவம்
வீரதீர தைர்யசக்தி விஜயசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

நாதகீத காகனலா நடனசக்தி ஓம்சிவம்
மகாமந்த்ர யந்திர தந்த்ர வஸிய சக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

யோகபோக தியாகசக்தி லோகசக்தி ஓம்சிவம்
தாக மோக சோகரகித தபோசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

துஷ்டசத்ரு நாசகத்தி தூர்க்காசக்தி ஓம்சிவம்
அஷ்டலட்சுமி ஞானவாணி அமரசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

குஞ்சிதபத அபயஸ்ரீஸ்த வாஞ்சிதபல தாயகம்
குருபரசிவ ஸ்ரீஸ்ரீரநட ராஜசுத்த சக்தி ஓம் (சுத்த)

உ

திருமுறைப்பாராயணம்

திருமுறைப் பாராயணத்துக்கு முன்னர் கிழக்கு முகமாக வேனும் வடக்கு முகமாகவேனும் உட்கார்ந்து விநாயகரைத் தியானித்து சிவபெருமானையும் உமாபிராட்டியாரையும் சமயபரமாசாரிய சுவாமிகள் நால்வரையும் திருத்தொண்டர் சீர் பரவுவாராகிய சேக்கிழார் நாயனாரையும் சிந்தித்து ஒவ்வொரு திருப்பாட்டின் முதலிலும் முடிவிலும் சிற்றம்பலம் என்று சொல்லுக.

சகல கலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்
பித் தாகவுண் டாக்கும்வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

01.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

02.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தூர்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோ
வுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலா வல்லியே

03.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்
வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

04.

பஞ்சப்பி தந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென் னே
நெடுந்தாட் கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்
செந் நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

05.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ்சொற்பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்த
நல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங் காலு மன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

06.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்கா
யுளங் கொண்டுதொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணங்
காட்டும்வெள்ளோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.

07.

சொல்விற் பனமு மவதான முங்
கவி சொல்லவல்ல
நல்வித் தையுந்தந் தடிமைகொள் வாய்
நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால முஞ்
சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.

08.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நினை நனைப்பவர் யார்
 நிலந் தோய்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

09.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற பணியச்செய் வாய்
 படைப் போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடி
 யுண் டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

10.

தாவறு முலகெலாந்தந்த நான்முகத்
 தேவுதன் றுணைவியாச் செறிந்த பல்லுயிர்
 நாவுதோ றிருந்திடு நலங் கொள் வாணிதன்
 பூவடி முடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.

பழுதகன்றநால்வகைச் சொன்மலரெடுத்துப்
 பத்திபடப்பரப் பித்திக்கு
 முழுதகன்றுமணந்து சுவையொழுகியணி
 பெறமுக்கண் மூர்த்திதாளில்
 தொழுதகன்றவன் பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்
 சூட்டவரிச் சுரும்புந்தேனுங்
 கொழுதகன்ற வெண்டோட்டு முண்டகத்தா
 ளடிமுடி மேற்கொண்டு வாழ்வாம்.

வெண்மலரும் வெண்பணியும் வெண்கலையும்
 வெண்மணியும் வேய்ந்து வாச
 வெண்மலரின் வீற்றிருந்து பழங்கருணை
 பூத்துவண்டு விளரி பாடக்
 கண்மலரு மாயிரத் தோடவிழ்த்துமுறை
 நெகிழ்த்த கமலத் தில் வாழெண்
 கண்மலருஞ் சதுர்முகத்தோனாவில்வளர்
 வாணிபதங் கருத்துள் வைப்பாம்.

சனிபகவான்

கருநிறம் படைத்தாய் போற்றி காளமுண் டிருண்ட கண்டத்
 தொருவனே நிகர்ப்பாய் போற்றி ஊனகன் றுலர்ந்த யாக்கைத்
 திருமலி செல்வ போற்றி செறிசடைக் கற்றையோடு
 வருமுகத்துரோமந் தாங்கி மன்னிய தெய்வம் போற்றி.

வேலவனை வேங்கைமர மாக்கி வைத்தாய்
 விறகுகட்டுச் சொக்கர்தமை விற்க வைத்தாய்
 மாலவனை யுரலோடு கட்டு வித்தாய்
 வள்ளிதனைக் குறவரது வனத்தில் வைத்தாய்
 காலனைமார்க் கண்டனுக்கா வரனு தைத்த
 காரணமு நீபிடித்த கருமத் தாலே
 சாலவுனை யான் தொழுதே னெனைத் தொடாதே
 சனியனே காகமேறுந் தம்பி ரானே

சேக்கிழார் நாயனார்

தூக்குசீர்த்திருத் தொண்டத்தொகைவிரி
 வாக்கினாற் சொல்லவல்ல பிரானெங்கள்
 பாக்கியப் பயனாய்ப் பதிசுன்றைவாழ்
 சேக்கிழானடி சென்னியிருத்துவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுபம் சுபம் சுபம்

அம்பிகை சூத்

அபிராமி பட்டரின் அபிராமி அந்தாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

தாரமர் கென்றையுஞ் சண்பக மாலையுஞ் சாத்துந் தில்லை
ஊர்தம் பாகத்துமை மைந்தனே யுல கேழும் பெற்ற
சீர்பி ராமிந் தாதி யெப் போது மென் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதியே நிற்கக் கட்டுரையே. 01

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலக முணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்க மாதுளம் போது மலர்க்க மலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி யபிராமி யென்றன் விழித்துணையே. 02

துணையும் தொழுந் தெய்வமும்பெற்தாயும் சுருதிகளின்
பணையுங் கொழுந்தும் பதிகொண்டவேரும் பனிமலர்ப் பூங்
கணையுங் கரும்புச் சிலையும் மென் பாசாங் குச முங்கையில்
அணையுந் திரிபுர சுந்தரியாவ தறிந்தனமே. 03

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை யறிந்துகொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவடிக்கே திரு வேவெருவிப்
பிறிந்தேன் நின்அன்பர் பெருமை யெண்ணாதகரும் நெஞ்சால்
மறிந்தே விழுநர குக்குற வாய மனிதரையே. 04

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதருஞ் சேவடிக் கோமள மே கொன்றை வார்சடைமேற்
பனிதருந் திங்களும் பாம்பும் பகீரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயுமென் புந்தி யெந் நாளும் பொருந்துகவே 05

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர் முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குன் மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சமுதாக்கிய அம்பிகை அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதமென் சென்னியதே. 06

சென்னிய துன்பொற் திருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னிய துன்திரு மந்திரஞ் சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின்னடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னிய தென்றுமுன் றன்பரமாகம பத்ததியே. 07

ததியுறு மத்திற் சுழலுமென் ஆவி தளர்வில தோர்
கதியுறு வண்ணங் கருதுகண்டாய் கமலாலயனும்
மதியுறு வேணி மகிழ் நனுமாலும் வணங்கி யென்றுந்
துதியுறு சேவடி யாய் சிந்து ராணை சுந்தரியே. 08

சுந்தரி எந்தை துணைவி யென் பாசத்தொடரை யெல்லாம்
வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி நீலி யழியாத கன்னிகை ஆரணத்தோன்
கந்தரி கைத்தலத் தான் மலர்த் தானென் கருத்தனவே. 09

கருத்தன எந்தை தன் கண்ணன வண்ணக் கனக வெற்பிற்
பெருத்தன பாலமும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள் கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமுஞ் செங்கைச் சிலையுமம்பும்
முருத்தன மூரலும் நீயுமம் மேவந் தென் முன்னிற்கவே. 10

நின்று மிருந்துங் கிடந்தும் நடந்தும்நினைப்பது ன்னை
என்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தாளெழு தாமறையின்
ளொன்று மரும் பொரு ளேயருளே யுமையே யிமையத்
தன்றும் பிறந்த வளையழி யாமுத்தி யானந்தமே. 11

ஆனந்த மாயென் அறிவாய் நிறைந்த அமுதமாய்
வானந்த மான வடிவுடை யான் மறை நான்கினுக்குஞ்
தானந்த மான சரணார விந்தந் தவளநிறக்
கானந்த மாடரங் காமெம்பிரான் முடிக் கண்ணியதே. 12

கண்ணிய துன்புகழ் கற்பதுன் னாமங் கசிந்து பத்தி
பண்ணிய துன்னிரு பாதாம் புயத்திற் பகலிரவா
நண்ணிய துன்னை நயந்தோ ரவையத்து நான்முன்செய்த
புண்ணிய மே என்னம் மேபுவி யேழையும் பூத்தவளே. 13

பூத்தவ ளே புவ னம்பதி னான் கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே பின் கரந்தவளே கறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே யென்றும் மூவா முகுந்தந் கிளையவளே
மாத்தவ ளேயுன்னை யன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே. 14

தண்ணளிக் கென்று முன்னே பல கோடி தவங்கள் செய்வார்
மண்ணளிக்கும் செல்வமுமோ பெறுவமதி வானவர்
விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியா முத்தி வீடு மன்றோ
பண்ணளிக்கும் சொற்பரிமளை யமளைப்பைங்கிளியே. 16

கிளியே கிளைஞர் மனத்தேகிடந்து கிளர்ந்தொளிரும்
ஒளியே யொளிநு மொளிக் கிடமே யெண்ணில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதற் பூதங்களாகி விரிந்தவம் மே
யளியே னறிவள விற்கள வானது அதிசய மே. 17

அதிசய மான வடிவுடை யாளர விந்த மெல்லாந்
துதிசய வானன சுந்தர வல்லி துணையிரதி
பதிசயமான தபசய மாகமுன் பார்த்த வர்தம்
மதிசய மாகவன் றோவாம பாகத்தை வன்னியதே. 18

வெளி நின்ற நின திரு மேனியைப் பார்தென் விழியுநெஞ்சங்
களி நின்ற வெள்ளங் கரை கண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானந் திகழ்கின்ற தென்ன திருவுளமோ
வெளி நின்ற கோணங்களொன்பது மேவியுறைபவளே. 19

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே யெனக்குவம் பேபழுத்த
படியே மறையின் பரிமளமே பனி மாலியப்
படியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற வம்மே
அடியே னிரந்திங் கினிப்பிற வாமல் வந்தாண்டு கொள்ளே. 20

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை யுள்ளமுருகமன்பு
படைத்தனை பத்ம பதயுகஞ் சூடும்பணி யெனக்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத் தழுக்கை யெல்லாம் நின் அருட்புனலால்
துடைத்தனை சுந்தரி நின்னருளே தென்று சொல்லுவதே. 21

அன்றே தடுத்த தென்னை ஆண்டகொண்டாய் கொண்டதல்ல வென்கை
நன்றே உனக்கிளி நானென் செயினும் நடுக் கடலுள்
சென்றே விழினும் கரையேற்றுகை நின் திருவுளமே
ஒன்றே பலவுரு வேயருவே யென் உமையவளே. 22

உமையும் உமையொரு பாகரும் எக உருவில் வந்திங்கு
எமையும் தமக்கன்பு செய்ய வைத்தாரினி எண்ணுதற்குச்
சமயங்களூமில்லை ஈன்றெடுப் பாலொரு தாயுமில்லை
அமையும் அமையுறு தோளியர் மேல் வைத்த ஆசையு மே. 23

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒரு நாளும் தளர் வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாந்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக் கண்களே. 24

விழிக்கே அருள் உண்டு அபிராமி வல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
 வழிக்கே வழிபடநெஞ்சுண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடக்க
 பழிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களே செய்து பாழ் நரகக்
 குழிக்கே அழுந்தும் கயவா நம்மோ டென்ன கூட்டு இனி

25

நூற்பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராமி வல்லியை அண்டமெல்லாம்
 பூத்தாளை மாதூழும் பூநிறத் தாளைப் புவியடங்கக்
 காத்தாளை ஐங்கணை பாசாங் குசமும் கரும்பும் அங்கை
 சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க் கொரு தீங்கில்லையே.

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்

கபடு வராத நட்பும்

கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையுங்

கழு பிணி யிலாத உடலும்

சலியாத மனமுமன் பகலாத மனைவியும்

தவறாத சாந்தமும்

தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையுந்

தடைகள் வராத கொடையும்

தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு

துன்பமில்லாத வாழ்வும்

துய்ய நின்பாதத்தில் அன்பு முதவிப் பெரிய

தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்

அவையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே

ஆதி கடவுரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி

அருள்வாமி! அபிராமியே!

திருப்புகழ்

ஆறுமுகக் கடவுள் துதி
(திருவருணை)

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியருணாசல மமர்ந்த பெருமாளே.

விநாயகர் துதி

தெய்வயானை வள்ளி சமேத சண்முகர்

லிங்கோற்பவர்

கஜலக்ஷ்மி

சுப்பிரமணியர் சூத்ரி

தத்தத்தன தத்தத்தனதன
 தத்தத்தன தத்தத்தனதன
 தத்தத்தன தத்தத்தனதன தனதான

முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை

அத்திக்கிறை சத்திச்சரவண

முத்துக்கொரு வித்துக்குருபர

- னெனவோதும்

முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பித்திருவரு

முப்பத்துமு வாக்கத்தமரரு

- மடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக்கணைதொடு

மொற்றைக்கிரி மற்றைப்பொழுதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியி

- லிரவாக

பத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய

பச்சைப்புயன் மெச்சித்தருபொருள்

பட்சத்துடன் ரட்சித்தருளுவ

- தொருநாளே

தித்தித்திசை யொக்கப்பரிபுர

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப்பயிரவி

திக்கொக்கா டிக்கழுகொடு

- கழுகாடத்

திக்குப்பரி வட்டகலைகொடு

சித்தரப்பவு ரிக்குத்திகுதிக

திக்குத்திகு திக்குத்திரிகட

- மெனவோதும்

கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிசை

குக்குக்கு குக்குக்குகு

குத்திப்புதை புக்குப்பியென

- முதுகுகை

கொட்புற்றெழு நட்பற்றவுணரை

வெட்டிப்பலி யிட்டுக்குலகிரி

குத்துப்பட வொற்றிப்பொரவல

- பெருமாளே.

திருப்பரங்குன்றம்

தன்னதந்த தத்தத்தனந்த
 தன்னதந்த தத்தத்தனந்த
 தன்னதந்த தத்தத்தனந்த தனதான

கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்

வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று

கடையில்வந்து தித்துக்குழந்தை - வடிவாகி

கழுவியங்கெ டுத்துச்சுரந்து

முலையருந்தி விக்கிக்கிடந்து

கதறியங்கை கொட்டித்தவழ்ந்து - நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை

யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டிதண்டை

அவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து - வணதேறி

அரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து

பிணியுழன்று சுற்றித்திரிந்த

தமியனுன்க்ரு பைச்சித்தமென்று - பெறுவேனோ

இரவியிந்தரன் வெற்றிக்குரங்கி

ளரசரென்று மொப்பற்றவுந்தி

யிறைவனெண்கி னக்கார்த்தனென்றும் - நெடுநீலன்

எரியதென்றும் ருத்ரற்சிறந்த

அனுமனென்றும் ஒப்பற்றவண்டர்

எவருமிந்த வர்க்கத்தில்வந்து - புனமேவ

அரியதன்ப டைக்கார்த்தரென்று

அசுரர் தங்கி னைக்கட்டைவென்ற

அரிமுருந்தன் மெச்சுற்றபண்பின் - மருகோனே

அயனையும்பு டைத்துச் சினந்து

உலனமும்ப டைத்துப்பரிந்துள்

அருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த - பெருமாளே.

திருச்செந்தூர்

தனனா தனந்த தனதான

வரியார் கருங்கண்	- மடமாதர்
மகவாசை தொந்த	- மதுவாகி
இருபோது நைந்து	- மெலியாதே
இருதாளி னன்பு	- தருவாயே
பரிபால னஞ்செய்	- தருள்வோனே
பரமேசு ரன்ற	- னருள்பாலா
அரிகேசு வன்றன்	- மருகோனே
அலைவா யமர்ந்த	- பெருமாளே.

திருவாவிற்குடி

(பழனி)

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த
தனனதன தானதந்த தனதான

கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து	
கலைகள்பல வேதெரிந்து	- மதனாலே
கரியகுழல் மாதர்தங்கள் அடிசவடு மார்புதைந்து	
கவலைபெரி தாகிநொந்து	- மிகவாடி
அரகர சிவாய வென்று தினமுநினை யாமல்நின்று	
அறுசமய நீதியொன்றும்	- அறியாமல்
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல்நின்று	
அனுதினமு நாணமின்றி	- அழிவேனோ
உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்	
உலகளவு மால்மகிழ்ந்த	- மருகோனே
உபயகுல தீபதுங்க விருதுகவி ராஜசிங்க	
உறைபுகலி பூரிலன்று	- வருவோனே

பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற
 பரமனரு ளால்வளர்ந்த - குமரேசா
 பகையசுரர் சேனைகொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
 பழனிமலை மீதிநின்ற - பெருமாளே.

தான தந்தன தானான தானன
 தான தந்தன தானான தானன
 தான தந்தன தானான தானன தனதான

நாத விந்துக லாதீ நமோநம
 வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம
 ஞான பண்டித சாமீ நமோநம - வெகுகோடி
 நாம சம்புகு மாரா நமோநம
 போக அந்தரி பாலா நமோநம
 நாக பந்தம யூரா நமோநம - பரகூர்
 சேத தண்டவி நோதா நமோ நம.
 கீத கிண் கிணி பாதா நாமோ நம
 தீரசப்ரம வீரா நமோ நம - கிரிராஜ
 தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம
 தூய அம்பல லீலா நமோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம - அருள்தாராய்
 ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்
 ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
 ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு - மறவாத
 ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை
 சோழ மண்டல மீதே மனோகர
 ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக - வயலூரா
 ஆத ரம்பயி லாரூர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
 ஆடல் வெம்பரிமீதேறி மாகயி - லையிலேகி
 ஆதி யந்தவு லாவாக பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில்
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் - பெருமாளே.

திருவேரகம்
(சுவாமியலை)

தனதன தானதந்த தனதனன தானதந்த
தனதனன தானதந்த தனதான

சரணகமலா லயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறை தியானம்வைக்க - அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த
தமியன்மிடி யால்மயக்கம் - உறுவேனோ
கருணையுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதர்பெற்ற - குமரோனே
கடகபுய மீதிரதன மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
கமமுமண மார்கடப்பம் - அணிவோனே
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமது நீள்சவுக்ய
சகலசெல்வ யோகமிக்க - பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தவிபுரிய வேணுநெய்த்த - வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தானளித்த - மயில்வீரா
அதிசயம் நேகமுற்ற பழனிமலை மீதுதித்த
அழகதிரு வேரகத்தின் - முருகோனே.

அழகர் கோயில்
(பழமுதிர்ச் சோலை)

காரணமி தாக வந்து - புவிமீதே
காலனணுகா திசைந்த - கதிகாண
நாரணனும் வேதன்முன் - தெரியாத
ஞானநட மேபுரிந்து - வருவாயே
ஆரமுத மாண தந்தி - மணவாளா
ஆறுமுக மாறிரண்டு - விழியோனே
சூரர்கிளை மாளவென்ற - கதிர்வேலா
சோலைமலை மேவிநின்ற - பெருமாளே.

கயிலைமலை

தன்னதனத் தனதான தன்னதனத் தனதோன

புமியதனிற் ப்ரபுவான புகலியில்வித்	தகர்போல
அமிர்தகவித் தொடைபாட அடிமைதனக்	கருள்வாயே
சமரிலெதிர்த் தகர்மாளத் தனியயில்விட்	டருள்வோனே
நமசிவயப் பொருளானே ரசதகிரிப்	பெருமாளே.

திருத்தணிகை

தனத்த தத்தனத் தனதான

நினைத்த தெட்டனையிற் றவறாமல்	
நிலைத்த புத்திதனைப்	பிரியாமற்
கனத்த தத்துவமுற் றழியாமற்	
கதித்த நித்தியசித்	தருள்வாயே
மனித்தர் பக்தர்தமக் கெளியோனே	
மதித்த முத்தமிழிற்	பெரியோனே
செனித்த புத்திரிற் சிறியோனே	
திருத்த ணிப்பதியிற்	பெருமாளே.

திருச்சீராப்பள்ளி

தன்னதனனத் தனதான

பகலிரவினிற் றடுமாறா	
பதிருருவெனத்	- தெளிபோத
ரகசியமுரைத் தநூபுதி	
ரதநிலைதனைத்	- தருவாயே
இகபரமதற் கிறையோனே	
இயலிசைமுத்	- தமிழோனே
சகசிரகிரிப் பதிவேனே	
சரவணபவப்	- பெருமாளே.

வள்ளியூர்

தைய தானன தனதான தைய தானன தனதான

அல்லில் நேருமின் னதுதானு மல்ல தாகிய வுடல்மாயை
கல்லி னேரஅ வழிதோறுங் கையும் நானுமு லையலாமோ
சொல்லி நேர்பாடு முதுசூரர் தொய்ய வூர்கெடவிடும்வேலா
வல்லி மாரிரு புறமாக வள்ளி யூருறை பெருமாளே.

கதிர்காமம்

தானதன தானத் தனதான
தானதன தானத் தனதான

மாதர்வச மாயுற்	- றுழல்வாரும்
மாதவமெ ணாமற்	- றிரிவாரும்
தீதகல வோதிப்	- பணியாரும்
தீநரக மீதிற்	- றிகழ்வாரே
நாதவொளி யேநற்	- குணசீலா
நாரியிரு வோரைப்	- புணர்வேலா
சோதிசிவ ஞானக்	- குமரேசா
தோமில்கதிர் காமப்	- பெருமாளே.

திரு வருணை

தான தத்த தான தனாதன
தான தத்த தான தனாதன
தான தத்த தான தனா தனாதன தனதான.

சீர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசேலென
நூபுரத்தி னோசை கலீர் கலீரென
சேர விட்ட தாள் செவேல் செவேலென வரமானார்

சேகரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர்களும்

நூறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொடு
தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோவெனமடமாதர்
மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீரென

ஏய லித்தெ னாவி பகீர் பகீரென
மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோமென நினைவோடி
வாடை பற்று வேளை அடா அடா வென
நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென
வாரம் வைத்த பாத மிதோ விதோவென அருள்வாயே
பார தத்தை மேரு வெளீ வெளீதிகழ்

கோடொடித்த நாளில் வரைஇ வரைஇபவர்
பானிறக்க ணேசர் குவா குவாகனர் இளையோனே
பாடன் முக்ய மாது தமீழ் தமீழிறை

மாமு நிக்க காதிலுணார்லுணார்விடு
பாசமற்ற வேத குரு குருபர குமரேசா

போர்மி குத்த சூரன் விடோம் விடோமென
நேரெ திர்க்க வேலை பஊர் பஊரென
போய றுத்தபோது குபீர் குபீரென வெகுசோரி

பூமி யுக்க வீச குகா குகா திகழ்
சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானைதொள்
பூணியிச்சை யாறு புயா புயாறுள பெருமாளே.

ஆறுதிருப்பதி

ஈன மிகுத் துளபிறவி	- யணுகாதே
யானுமுனக் கடிமையென	- வகையாக
ஞான வருட் டனையருளி	- வினைதீர
நாணமகள் றிய கருணை	- புரிவாயே
தான தவத் தினின் மிகுதி	- பெறுவோனே
சாரதியுத் தமிழணைவ	- முருகோனே
ஆன திருப் பதிகமரு	- ளிளையோனே
ஆறு திருப் பதியில்வளர்	- பெருமானே.

திருமொழி

வாடினேன்வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
 பெருந்துயரிடும் பையில்பிறந்து
 கூடினேன்கூடி இளையவர்தம்மோடு
 அவர்தரும்கல வியேகருதி
 ஓடினேன்ஓடி உவப்ப தோர்பொருளால்
 உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
 நாடினேன்நாடிநான் கண்டுகொண்டேன்
 நாராயணா வென்னும் நாமம்.

குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
 படுதுய ராயின எல்லாம்
 நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசும் பருளும்
 அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்
 வலந்தரும் மற்றுந் தந்திடும் பெற்ற
 தாயினும் ஆயின செய்யும்
 நலந்தரும் சொல்லைகான் கண்டு கொண்டேன்
 நாராயணா என்னும் நாமம்.

யானும் தானா யொளிந்தானை
யாதும் எவர்க்கும் முன்னோனை
தானும் சிவனும் பிரமனும்
ஆகிப் பணைத்த தனிமுதலை
தேனும் பாலும் கன்னலும்
அமுது மாகித் தித்தித்தென்
ஊனில் உயிரில் உணர்வினில்
நின்ற வொன்றை யுணர்ந்தேனே.

பச்சைமா மலைபோல் மேனி
பவளவாய்க் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமர ரேறே
ஆயர்தங் கொழுந்தே யென்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய்
இந்திர லோக மாளும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்
அரங்கமா நகரு ளானே.

தாயேதந்தையென்றும் தாரமேகிளைமக்களென்றும்
நோயேபட்டொழிந்தேன் உன்னைக் காண்பதோராசையினால்
வேயேம்பூம் பொழிகுழ்விரையார் திருவேங்கடவா
நாயேன்வந்து அடைந்தேன் நல்கி ஆளென்னைக் கொண்டருளே.

மகோற்சவ காலத்தில் ஓதவேண்டிய பண்கள்

01. கணபதிதாளம் :-கொடிமரத்துக்கு அருகில்
பண் :-தக்கராகம்

தேவாரம்

- அ) மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட உருவம் என்கொலோ.
(சம்பந்தர்)

- ஆ) பொடியுடை மார்பினர் போர்விடையேறிப்
பூத கணம் புடைகுழக்
கொடியுடை யூர்திரிந் தையங்
கொண்டு பலபல கூறி
வடிவுடை வாள்நெடுங் கண்ணுமை பாகம்
ஆயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க்
கடிகமழ் மாமல ரிட்டுக்
கறைமிடற் றானடி காண்போம்.

(சம்பந்தர்)

- இ) துணிவளர் திங்கள் துளங்கிவிளங்கச்
சுடர்சடை சுற்றிமு டித்துப்
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடஞ்சூழ
வாரிடமும் பலி தேர்வர்
அணிவளர் கோலமெ லாஞ்செய்து பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறை கின்ற
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட
மயல் செய்வதோ இவர் மாண்பே.

(சம்பந்தர்)

02. இடபதாளம் :- முசீகதாளம் கொடிமரத்தருகில்
பண் :- காந்தாரபஞ்சமம்

அ) இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே.

இதுவோ எமையாமு மாறு ஈவதொன்றெமக்கில்லையேல்
அதுவோ வுனதின்னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(சம்பந்தர்)

ஆ) சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

(நாவுக்கரசர்)

இ) துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.

(சம்பந்தர்)

03. சிம்மதாளம் :- கொடிமரத்தருகில்
பண் :- நட்பாடை

அ) தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என்உள்ளங் கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் உனைநாட் பணிந்தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிஇவன் னன்றே.

(சம்பந்தர்)

ஆ) நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந் நனைகவிழ்வாய்
மத்தம் மதயானையுரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார் எலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத்தானே.
(சுந்தரர்)

இ) உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைமழமு வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே.
(சம்பந்தர்)

04. மயூரதாளம் :-கொடிமரத்தருகில்
பண் :-இந்தளம்

அ) பித்தாப் பிறைகுடி பெருமானே அருளாளா
எத்தான் மறவாதே நினைக் கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால்
வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாய்இனி அல்லே னெனலாமே.
(சுந்தரர்)

ஆ) சடையா யெனுமால் சரணநீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உள் மெலிவே.
(சம்பந்தர்)

இ) ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமிவர் ஊர்வது தானே.
(நாவுக்கரசர்)

05. பிர்ம் சந்தி

பண் :- மேகராம்

அ) நீறு சேர்வதோர் மேனியர் நேரிழை
கூறு சேர்வதோர் கோல மாய்ப்
பாறு சேர்தலைக் கையர் பராய்த்துறை
ஆறு சேர்சடை அண்ணலே
(சம்பந்தர்)

ஆ) விடையும் ஏறுவர் வெண்பொடிப் பூசுவர்
சடையிற் கங்கை தரித் தவர்
படைகொள் வெண்மழு வாளர்ப ராய்த்துறை
அடைய நின்ற அடிகளே
(சம்பந்தர்)

இ) புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் டைம்மே லுந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்
றருள்செய்வான் அமருங் கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட
முழுவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்குந் திருவை யாரே.
(சம்பந்தர்)

06. கிந்திரசந்தி (கழக்கு)

பண்:- காந்தாரம்

அ) மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன்திரு ஆலவாயான் திருநீறே.
(சம்பந்தர்)

ஆ) கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழிநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி
எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே.

(நாவுக்கரசர்)

இ) மாதர்ப்பிறைக் கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயாறடை கின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிற்று வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர்திருப் பாதம் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

(நாவுக்கரசர்)

07. அக்கினி சந்தி (தென்கிழக்கு)

பண்:- கொல்லி

அ) மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணில் நல்ல. துறும் கழுமல வளநகர்
பெண்ணில் நல் லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

(சம்பந்தர்)

ஆ) கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல

செய்தன நானறியேன்

ஏற்றாயடிக் கேஇர வும்பகலும் பிரியாது

வணங்குவன் எப்பொழுதும்

தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம் படியே

குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில

வீரட்டானத் துறை அம்மானே.

(நாவுக்கரசர்)

இ) தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினுஞ்
 சார்கினுந் தொண்டர் தருகிலா(ப்)
 பொய்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை
 புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
 இம்மையே தரும் சோறுங் கூறையும்
 ஏத்தலாம் இடர் கெடலுமாம்
 அம்மையே சிவ லோகம் ஆள்வதற்கு
 யாதும் ஐயுற வில்லையே.

(சுந்தரர்)

08. **கியம சந்தி (தெற்கு)**

பண்:- கௌசீகம்

அ) காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
 ஓதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
 வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
 நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

(சம்பந்தர்)

ஆ) வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
 வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
 ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
 சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே

(சம்பந்தர்)

இ) ஆதியந்த மாயினாய் ஆலவாயில் அண்ணலே
 சோதியந்த மாயினாய் சோதியுள்ளோர் சோதியாய்
 கீதம்வந்த வாய்மையால் கிளர்தருக்கி னார்க்கலால்
 ஓதிவந்த வாய்மையால் உணர்ந்துரைக்க லாகுமே.

(சம்பந்தர்)

09. நீருத் சந்தி (தென்மேற்கு)

பண் :- நட்டபாடை

- அ) அங்கமும் வேதமும் ஓதுநாவர்
அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி
மருகல்நிலாவிய மைந்த சொல்லாய்
செங்கயலார் புன்ற செல்வமல்கு
சீர்கொள்செங் காட்டாங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங்
கணப தீச்சரம் காமுறவே.

(சம்பந்தர்)

- ஆ) தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசிஎன் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்உனை நாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவன் அன்றே.

(சம்பந்தர்)

- இ) வண்டார்குழ லரிவையொடும் பிரியாவகை பாகம்
பெண்டான்மிக ஆனான்பிறைச் சென்னிப்பெரு மானூர்
தண்டாமரை மலராளுறை தவளம் நெடுமாடம்
விண்டாங்குவ போலும்மிகு வேணுபுரம் அதுவே.

(சம்பந்தர்)

10. வருண சந்தி (மேற்கு)

பண்:- சீகாமரம்

- அ) கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானார் உறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளுரே.

(சம்பந்தர்)

ஆ) கண்காட்டுங் நுதலானுங் கனல்காட்டும் கையானும்
 பெண்காட்டும் உருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
 பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
 வெண்காட்டில் உறைவானும் விடைகாட்டும் கொடியானே.
 (சம்பந்தர்)

இ) நீநாளும் நன்னெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார்
 சாநாளும் வாழ்நாளஞ் சாய்க்காட்டெம் பெருமாற்கே
 பூநாளந் தலைசுமப்பப் புகழ்நாமஞ் செவிகேட்ப
 நாநாளும் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே.
 (சம்பந்தர்)

11. வாயுசந்தி (வடமேற்கு)

பண்:- தக்கேசீ

அ) பூவார் மலர் கொண்டடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
 மூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று மூவர்க்கருள் செய்தார்
 தூமா மழை நின்ற திரவெருவித் தொறுவின் நிரையோடும்
 ஆமாம் பிணைவந் தணையும் சாரல் அண்ணா மலையாரே.
 (சம்பந்தர்)

ஆ) ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை
 ஆதியை அமரர் தொழு தேத்தும்
 சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
 சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
 ஏல வார்குழ லாள்உமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கால காலனைக் கம்பன்எம் மானைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.
 (சுந்தரர்)

இ) அந்த ணாளனுன் னடைக்கலம் புகுத
 அவனைக் காப்பது காரண மாக
 வந்த காலன்தன் ஆருயிர் அதனை
 வவ்வினாய் குன்றன் வன்மைகண் டடியேன்
 எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில்
 இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்கும்
 சிந்தையால் வந்துள் திருவடி அடைந்தேன்
 செழும் பொழில் திருப்புன் கூருளானே.
 (சுந்தரர்)

12. குபேசந்தி (வடக்கு)

பண்:-தக்கராகம்

அ) மடையில் வாளை பாய மாதாரர்
 குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
 சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சங்கீழ்
 உடையுங் கொண்ட உருவம் என்கொலோ.
 (சம்பந்தர்)

ஆ) பொடியுடை மார்பினர் போர்விடை யேறிப்
 பூத கணம்புடை சூழக்
 கொடியுடை யூர் திரிந் தையங்
 கொண்டு பலபல கூறி
 வடிவுடை வாள்நெடுங் கண்ணுமை பாக
 மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க்
 கடிமழ் மாமல ரிட்டுக் கறை
 மிடற் றானடி காண்போம்.
 (சம்பந்தர்)

- இ) மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்ஞுகளே யென்றுணைப்பே சினல்லால்
குறையுடையார் குற்றம்ஓராய் கொள்கையினால் உயர்ந்த
நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே.
(சம்பந்தர்)

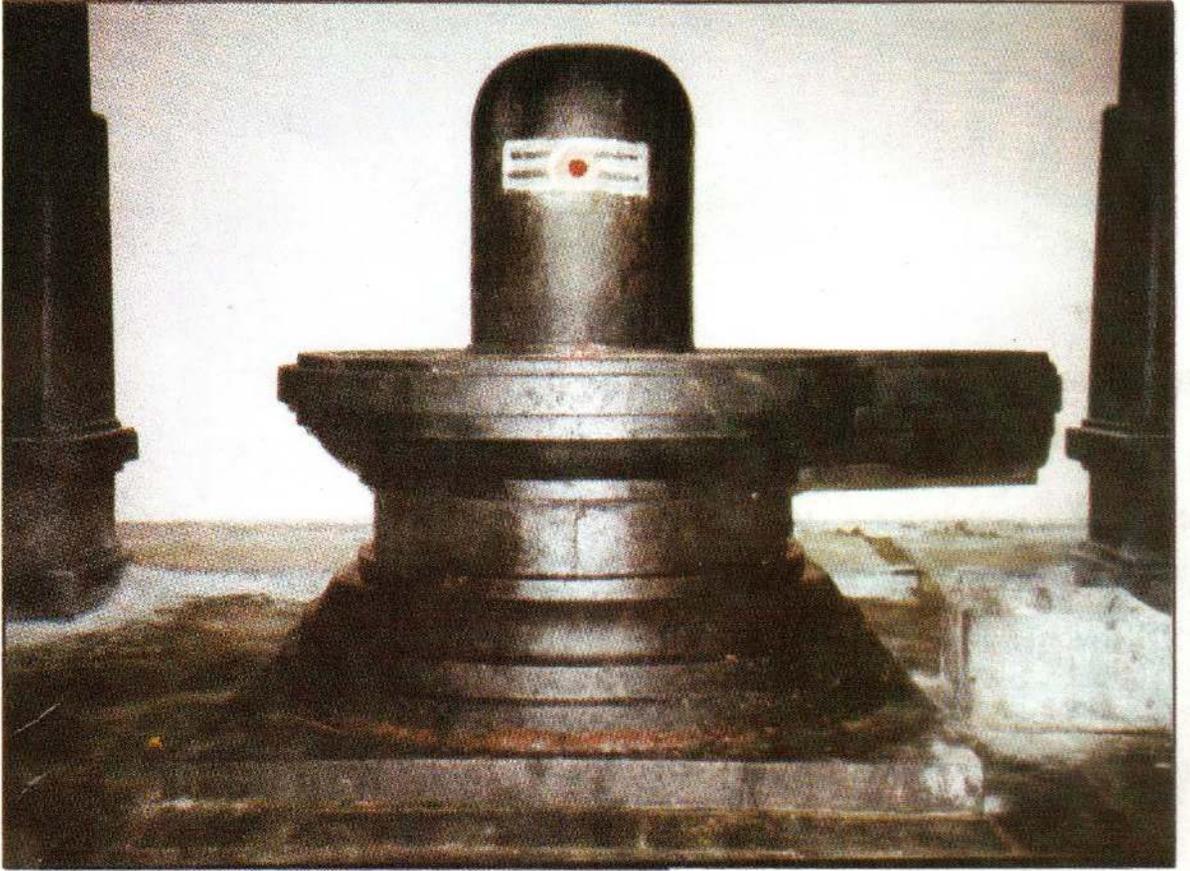
18. ஈசானன் சந்தி (வடகிழக்கு)

பண் :- சாலபாணி (சாதாரீ)

- அ) எந்தமது சிந்தைபிரி யாதபெரு மானெனஇ றைஞ்சி இமையோர்
வந்துதி செய்யவளர் தூபமொடு தீபமலி வாய்மை யதனால்
அந்தியமர் சந்திபல அர்ச்சனைகள் செய்ய அமர்கின்ற அழகன்
சந்தமலி குந்தளநன் மாதினொடு மேவுபதி சண்பைநகரே.
(சம்பந்தர்)

- ஆ) தலையே நீ வணங்காய்
தலைமாலை தலைக் கணிந்து
தலையாலே பலிதேருந் தலைவனை
தலையே நீ வணங்காய்.
(நாவுக்கரசர்)

- இ) சுரர்உலகு நரர்கள்பயில் தரணிதலம்
முரணழிய அரணமதில் முப்
புரமெரிய விரவுவகை சரவிசைகொள்
கரமுடைய பரமனிடமாம்
வரமருள வரன் முறையி னிரை நிறைகொள்
வருசுருதி சிரவுரை யினாற்
பிரமனுயர் அரணெழில் கொள் சரணவினை
பரவவளர் பிரபுரமே.
(சம்பந்தர்)

மகாலிங்கம்

உ
சிவமயம்
கொடிக்கவி

கட்டளைக் கலித்துறை

01. ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்றுமேலிடிலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருளடராதுள் ளுயிர்க்குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும் படிக்கொடிகட்கடினே.

நேரிசை வெண்பா

02. பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணே(து)
(இ)திருளாம் வெளியே திரவே தருளாளா
நீபுரவா வையமெலாம் நீஅறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

கட்டளைக் கலித்துறை

03. வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்கா துணர்வரிய தன்மையனை - நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள் நல்கக் கொடி.
04. அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் - நெஞ்சழுத்தி
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்திணையும்
கூசாமற் காட்டக் கொடி.

**பிரதோஷ விரதகாலத்தில் திருமுறை ஒதுதலைத் தவிர்த்து
அவ்விரதத்திற்கு ஏற்ற தேவாரம், திருவாசகம்,
புராணம் ஒதுதல் நன்று.**

பிரதோஷகாலத்தில் பிரதஷிணம் செய்தல் (ஆலயம் வலம் வருதல்) வித்தியாசமானது. முதலில் இடபதேவரை வணங்கி, அங்கிருந்து இடமாகச் சென்று சண்டேஸ்வரரை வணங்கிப், பின் சென்ற வழியே திரும்பி வந்து, இடபதேவரை வணங்கி வலமாகக் கோமுகை வரை சென்று, மீண்டும் திரும்பி வந்தவழியே வந்து, இடபதேவரைத் தரிசியாது, சண்டேஷ்வரரைத் தரிசித்து திரும்பி வந்து இடபதேவரை தரிசித்து, அவரது இரு கொம்புகளின் நடுவே சிவலிங்கப் பெருமானை தரிசிக்க வேண்டும். பிரதோஷ காலத்தில் கோமுகையைத் தாண்டிச் செல்லக் கூடாது என்பது சிறப்பு விதியாகும். இந்த பிரதஷண முறைக்கு “சோம சூக்தம்” பிரதஷணம் என்று பெயர்.

ஆலய வழிபாடு முடிந்தபின் வீடு சென்று பிரதோஷகாலம் முடிந்த பின் இரவு சிவனடியார்களுடன் போசனம் செய்தல் வேண்டும். போசனமாகச் சக்கரைப் பொங்கல் நிவேதிக்கலாம்.

பிரதோஷகாலம் இல்லாதவேளை சிவ தோத்திரங்கள் படிக்கலாம். இப்படி ஒரு வருட காலம் நோற்றபின் விரதத்தைப் முடித்துக் கொள்ளலாம். (நிறுத்திக் கொள்ளலாம்).

இவ்விரதம் அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு வறுமை, கடன், நோய், பயம், துன்பம், அவமிருத்து தோஷம் என்பன யாவும் நீங்கிச் சிவபதமடைவர் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

அப்பர் தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை ஒன்றுசுற்றி அரவங்கை விட்ட
இமையோ ரிரிந்து பயமாய்த்
திருநெடுமால் நிறத்தை அடுவான் விசம்பு
சூடுவா னெழுந்து விசைபோய்ப்
பெருகிட மற்றிதற்கோர் பதிகார மொன்றை
அருளாய் பிரனே என்னும்,
அருள்கொடு மாவிடத்தை எரியாம லுண்ட
அவனண்ட ரண்டர் அரசே.

சுந்தரர் தேவாரம்

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக்
கோளரவு சுற்றிக் கடைந் தெழுந்த
ஆல நஞ்சுகண் டவர்மிக இரிய
அமரர் கட்கருள் புரிவது கருதி
நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு
கண்டத்தே வைத்த பித்தநீ செய்த
சீலங் கண்டுநின் திருவடி அடைந்தேன்
செழும் பொழில் திருப்பூங் கூருளானே.

சம்பந்தர் தேவாரம்

நாகத்தான் கயிறாக நனிர்வரை யதற்கு
மத்தாகப் பாகந்தேவ ரொடசுரர் படுகடல்
அளறெழக் கடைய வேக நஞ்செழுவாங்கே
வெகுவோடு மிரிந்தெங்கு மோட
ஆகந்தன்னில் வைத்தமிர்தமாகக் குவித்தான்
மறைக்காடே

திருவாசகம்

கோலால மாகிக்குறை கடல்வாயன் நெழுந்த
ஆலால முண்டானவன் சதுர்தா னென்னேடி
ஆலால முண்டிலனேல் அயன்மா லுள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் விடுவர்காண் சாழலோ

திருமந்திரம்

அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரிசு ஈசன் அருள் பெறலாமே.

பெரியபுராணம்

அடியவராம் இமையவர்தம் கூட்டமுய்ய
அலைகடல் வாய் நஞ்சுண்ட அமுதே
செங்கண் நெடியானும் நான்முகனும்
காணாக் கோல நீலலிட அரவணிந்த நிமலா
வெந்து பொடியான காமனுயிர்
இரதி வேண்டப் புரிந்த ளித்த
புண்ணியனே! பொங்கர்வாசக் கடியாரும்
மலர் சோலை மருங்கு சூழும் கவின்
மருகல் பெருமானே காவாய் என்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நடராசர் தத்துவம்

1. திருவாசி - ஓங்கார வடிவமானது
2. சுடர்கள் - அக்கரங்கள் வடிவாக உள்ளன.
3. உடுக்கு - நாத தத்துவமானது, படைத்தலைக் குறிப்பது.
4. அக்கினி - அழித்தலைக் குறிப்பது.
5. அபயம் - காத்தலைக் குறிப்பது.
6. ஊன்றிய திருவடி - மறைத்தலைக் குறிப்பது.
7. தூக்கிய திருவடி - அருளலைக் குறிப்பது.
8. முயலகன் - ஆணவத்தைக் குறிப்பது.

தைப்பூசம்

தைப்பூச நாளிலேதான் தில்லை நடராஜ பெருமான் பதஞ்சலி, வியாக்கிரதபாதர் முதலாய முனிவர்கள் தரிசிக்க ஆனந்த தாண்டவமாடினார்.

தைப்பூசம் வியாழக்கிழமையில் சித்தயோகம் கூடிய பெளர்ணமித் தினமாக இருக்குமானால், மிகவும் விஷேசமாகக் கருதப்படும். அன்று தட்சணாமூர்த்தியை வழிபட்டால் வியாழனால் ஏற்படும் தோஷங்கள் நிவர்த்தியாகும். இந்நாளில் காலையில் நீராடி ஆலயம் சென்று, தட்சணாமூர்த்திக்கும் வியாழனுக்கும் நெய் விளக்கேற்றி, மஞ்சள் பட்டும் கொண்டைக்கடலையும் தானமாகக் கொடுத்து, மஞ்சள் மலரால் அல்லது முல்லை மலரால் அர்ச்சித்து வழிபட்டால் சகல விக்ினங்களும் நீங்கும். நினைத்தவை ஈடேறும். புத்திர பாக்கியம் உண்டாகும். விரதம் அனுஷ்டிப்போர் மதியம் ஒரு பொழுது உணவு உட்கொள்ளலாம்.

வியாழ பகவானைத் தட்சணாமூர்த்தியின் அவதாரம் என்றும், பூச நட்சத்திரத்திற்கு வியாழபகவான் அதி தேவதை என்றும் கூறுவர். அதனால் வியாழக்கிழமை கூடிய தைப்பூசத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தினத்தில் பொன்னுருக்குதல், காது, முக்குக் குத்துதல், ஆபரணமணிதல் முதலிய நற்காரியங்கள் செய்யலாம். தைப்பூச நன்நாளில் முருகப் பெருமான் மாட்சிமை பெறுவதால் அன்று முருகன் ஆலயங்களில் திருவிழாக்கள், அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். பலர் தங்கள் குறைகள் நீங்க முருகனை வேண்டி விரதமிருப்பர். கந்தரனுபூதி, கந்தரலங்காரம் முதலிய முருக தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடிப்பயன் பெறலாம்.

தைப்புசத்தில் ஓதுவதற்குகந்த தேவாரத் திருவாசகங்கள்

சம்பந்தர் தேவாரம்

திருமயிலாப்பூர்

பண்:- சீகாமரம்

மைப்புகம் ஓண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்புக நீற்றான் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான்
நெய்ப்புகம் ஓண்புழுக்கல் நேரியழையார் கொண்டாடும்
தைப்புசங் காணாதே போதியோ பும்பாவாய்

அப்பர் தேவாரம்

திருப்பழனம்

பண்:- கொல்லி

ஆலின் கீழறங்க லெல்லாம்
மன்றவர்க் கருளிச் செய்து
நூலன் கீழவர்கட் கெல்லா
நுண்பொரு ளாகி நின்று
காலின் கீழ்க்காலன் றன்னைக்
கடுகத்தான் பாய்ந்து பின்னும்
பாலின் கீழ் நெய்யுமானார்,
பழனத்தெம் பரம னாரே.

திருப்பூவனம்

திருத்தாண்டகம்

கல்லாலின் நீழற் கலந்து தோன்றும்
கவின் மறையோர் நால்வர்க்கும் நெறி களன்று
சொல்லாகச் சொல்லியவர் தோன்றுந் தோன்றும்
குழரவும் மான் மறியுந் தோன்றுந் தோன்றும்
அல்லாத காலனைமுன் அடர்த்தல் தோன்றும்
ஐவகையாய் நினைவார்பால் அமர்ந்து தோன்றும்
பொல்லாத புலாலெலும்பு பூணாய்த் தோன்றும்
பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே.

அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறஞ் சொன்னானை
 அகத்தியனை யுகப்பானை அயன்மால் தேட
 நின்றானைக் கிடந்தகடல் நஞ்சுண்டானை
 நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலன்களைந்தும்
 வேன்றானை மீயச்சூர் மேவினானை
 மெல்லியலாள் தவத்தினிறை யளக்கலுற்றுச்
 சென்றானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே.

சுந்தரர் தேவாரம்

திருக்கடவூர் வீரட்டம்

பண்:~ நட்பராகம்

அன்றா லின்னிழற்கீழ் அறம்
 நால்வர்க் கருள்புரிந்து
 கொன்றாய் காலனுயிர் கொடுத்த
 தாய்மறை யோனுக்குமான்
 கன்றாருங் கரவா கட
 வூர்த்திரு வீரட்டத்துள்
 என்றா தை பெருமான் எனக்
 கார்துணை நீயலதே.

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்

(திருச்சாழல்)

நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை
 அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடி
 அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் ஆயிடினுங்
 கொன்றான் காண்புரமுன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ

அருந்தவர்க் காலின்கீழ் அறமுதலா நான்கினையும்
 இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேடி
 அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
 திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ.

திருவாசகம்

அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாள்தோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனை கொன்றைப்
பொன்றாது பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ

திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா

பண்:- பஞ்சமம்

தனதனற் றோழா சங்கரா சூல
பாணியே தானுவே சிவனே
கனகநற் றானே கற்பகக் கொழுந்தே
கண்கள் மூன்றுடையதோர் கரும்பே
அனகனே குமர விநாயக சனக
அம்பலத் தமரசே கரனே
நுனகழ லிணையென் னெஞ்சினு ளினிதாத்
தொண்டனே னுகருமா நுகரே.

சேந்தனார் திருபல்லாண்டு

பண்:- பஞ்சமம்

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டும் கொடுத்துங் குடிசுடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொரு
ளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேக்கிழார் திருப்பராணம்

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்து சாத்துவிக மேயாக
இந்து வாழ் சடையயான் ஆடுமானந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

தஷீணாமூர்த்தி தோத்திரம்

கல்லாலின் புடை அமர்ந்து நான்மறை ஆறங்கமுதல் கற்றகேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கு அப்பாலாய்
எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்து காட்டிச்
சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல் நினைந்துபவத் தொடக்கை வெல்லாம்.

தஷீணாமூர்த்தி சூதி

பூங்கமல வதனமும் பொழிகருணை நயனமும்
புன்முறுவல் நிலவெறிப்பும்
பொலிசடா வியுடமதில்உறைநிலா மதியும் ஒளி
புனைகுழை இலங்குகாதும்
தேங்கு பரமானந்த சின்மயா காயமாஞ்
சிந்திருயருண் முத்திரையுமேற்
சிவாநுபவ நீங்கினோர் சேரவருள் செபமாலை
சிவஞான புத்தகமுமோர்
வேங்கைய தளுடையும் சரற்கால மதிகோடி
வெள்ளமென நிறைவடிவமும்
மேலான தெய்வநீயன்றி வேறில்லை யிது
மெய்யெடுத்த கனலும்
ஓங்க வடவாலடியில் உறைகின்ற தெய்வமே
உன்னையன்றி வேறுநினையேன்
ஓன்றாகி யானந்த வருவாகி யென்னுயிர்க்
குயிரான பரமசிவமே.

- சிவஞானதேசிகர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆனி உத்தரம்

ஆனி மாதம் உத்தராயன காலத்தின் முடிவு மாதமாகும். தேவர்களுக்கு இது ஒரு நாளின் சாயங்காலமாகும். ஆனி உத்தரம் என்பது ஆனி மாதத்தில் வளர்பிறையில் வரும் உத்தர நட்சத்திரம் கூடிய தினமாகும். இத்தினத்தில் சிதம்பரம் நடராஜப் பெருமானுக்கு இரவு நடு நிசியின் பின் அபிஷேகம் ஆரம்பமாகி சூரிய உதயத்தின் பொழுது தரிசனம் நிகழும். இவ் திவ்விய தரிசனத்துக்காக பக்த கோடிகள் முதல் நாளே சிதம்பரத்தில் ஒன்றுகூடி ஆட வல்லானின் தேர்த்திருவிழாவில் பங்கு பற்றி அன்றிரவு விழிப்பிருந்து எம்பெருமானின் அபிஷேக ஆராதனைகளைக் கண்டு கழித்துத் தரிசனத்தின் பின் விரதத்தை முடிப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

சிதம்பரம் பஞ்ச பூதத் தலங்களில் ஆகாயம் (விகம்பு) என்றும், இங்கு நடராஜப் பெருமானைத் தரிசிக்க முத்திகிடைப்பதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. அதனாலேயே மக்கள் தரிசனத்துக் காகத் திரளுகின்றார்கள்.

இங்கு தான் யோக சூத்திரம் இயற்றிய பதஞ்சலி முனிவரும், வியாக்கிரபாதரும் பெருமானுக்கு தொண்டு செய்து ஆடவல்லானின் திருவடி நிழலை அடைந்தார்கள் என்று கூறுவர். இதனை ஞாபகப்படுத்தும் முகமாக இவர்களின் திரு உருவம் எப்பொழுதும் பெருமானின் தூக்கியபாதத்தின் கீழும் இடது புறத்திலும் தொழுத கைகளுடன் காணலாம்.

நடராஜபெருமானுக்கு ஆண்டிற்கு ஆறு அபிஷேகங்கள் நடைபெறும். அவை சித்திரை மாதம் திருவோண நட்சத்திரத்தில், ஆனி உத்தர நட்சத்திரத்தில், ஆவணி திருவோண நட்சத்திரத்தில், புரட்டாதி திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில், மார்கழி திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில், மாசி மக நட்சத்திரத்தில் ஆகும்.

ஆனி உத்தரத்தில் ஓதுதற்குகந்த பஞ்சபுராணம்

சம்பந்தர் தேவாரம்

பண்:- குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்டிங்கண் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே

சம்பந்தர் தேவாரம்

காந்தார பஞ்சமம்

ஆடினாய் நறு நெய்யொடு பால்தயிர் அந்தணர் பிரியாத சிற்றம்பலம்
நாடினாயி டமா நறுங் கொன்றை நயந்தவனே
பாடினாய் மறையொடு பல்கீதமும் பல்சடைப் பனிகால் கதிர் வெண்டிங்கள்
சூடினாய் அருளாய் சுருங்க எம் தொல்வினையே.

அப்பர் தேவாரம்

பண்:- திருநேரிசை.

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகீ
எத்தினாற் பத்திசெய்கே னென்னைநீ யிகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வாதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தாவுன் னாடல்காண்பா னடியனேன் வந்தவாரே.

அப்பர் தேவாரம்

பண்:- கொல்லி

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்க ளுந்தமக் கூனமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடியவற்காய்ச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்று வந்தாயென்னு மெம்பெருமான் தன்றிருக் குறிப்பே.

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்த பொற்பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே.

சுந்தரர் தேவாரம்

பண்:- குறிஞ்சி

மடித்தாடும் அடிமைக்கண் அன்றியே
மனனே நீ வாழுநாளும்
தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கில்
இடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
கடுத்தாடு கரதலத்தில் தமருகமும்
எரிஅகலுங் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடிப் புலியூர்ச்சிற றம்பலத்தெம்
பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.

மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம்

அச்சோப்பதிகம்

முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கொடு முயல்வேனைப்
பக்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்னெனக் கருளியவாறார் பெறுவாரச் சோவே.

திருமாளிகைத்தேவரின் திருவிசைப்பா

பண்:- பஞ்சமம்.

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகுழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக் குந்தேனே
அளிவளர் ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பல மாடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்து கந்தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

மன்னுகதில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேக்கிழாரின் திருப்புராணம்

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறைப் பராயணம்

திருமுறை இறைவனின் மந்திரரூப மாதலால் புனிதமான
ஓர் இடத்தில் வைத்துப் பக்குவமாகப் பேனுதல் வேண்டும். சைவ ஆசாரம்
பொலியும் புறக்கோலத்துடன் உள்ளமும் தூயராய்த்தொழுது
திருமுறையைக் கையிலேந்துதலே முறையாகும்.

திருமுலநாயனார் அருளிய

10ம் திருமுறை

திருமந்திரம்

நடுவுநின்றார்க்கன்றி ஞானமுமில்லை
நடுவுநின்றார்க்கு நரகமுமில்லை
நடுவுநின்றார்நல்ல தேவருமாவார்
நடுவுநின்றார்வழி நானுநின்றேனே

அன்புஞ்சிவமு மிரண்டென்பரறிவிலார்
அன்பேசிவமாவதாரு மறிகிலார்
அன்பேசிவமாவதா சிவமாவதாரு மறிகிலர் மறிந்தபின்
அன்பேசிவமாயமர்ந் திருப்பாரே

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தி ளிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே

சிவனோ டொக்குந் தெய்வந் தேடினுமில்லை
யவனோ டொப்பாரிங் கியாவரு மில்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே

யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னரை தானே

அரகர வென்ன வரியதொன் றில்லை
யரகர வென்ன வறிகிலர் மாந்த
ரரகர வென்ன வமரரு மாவ
ரரகர வென்ன வறும்பிறப் பன்றே

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகிற்
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்விரே

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற்கரிய பிராண்டி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் தரியதோர் பேறிழத்தாரே.

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே.

வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத்
தீர்த்தனை யங்கே திளைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெரு மான்என்றிறைஞ்சியும்
ஆத்தர்செய் தீசன் அருள்பெற லாமே.

அடியார் பரவும் அமரர் பிராணை
முடியால் வணங்கி முதல்வனை முன்னிப்
படியார் அருளும் பரம்பரன் எந்தை
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே.

சூடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன் பிரானென்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்
றாடுவன் ஆடி அமரர்பி ரானென்று
நாடுவன் நானின் றறிவது தானே.

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே.

கோயில்
திருக்குறந் தொகை
(திருவமுது)

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே. 01

அரும்பற் றப்பட ஆய்மலர் கொண்டுநீர்
சுரும்பற் றப்படத் தாவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற் றப்புலி யூரெம் பிரானையே. 02

அரிச்சுற் றவினை யால்அடர்ப் புண்டுநீர்
எரிச்சுற் றக்கிடந் தாரென் றயலவர்
சிரிச்சுற் றுப்பல பேசப் படாமுனம்
திருச்சிற் றம்பலம் சென்றடைந் துய்மிமினே. 03

அல்லல் என்செயும் அருவினை என்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்கு
எல்லை யில்லதோர் அடிமைபூண் டேனுக்கே. 04

ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
நான்நி லாவி யிருப்பனென் னாதனைத்
தேன்நி லாவிய சிற்றம் பலவனார்
வான்நி லாவி யிருக்கவும் வைப்பரே. 05

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளும்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழ்ச் செல்லும்அச்
சிட்டர் பாலனு காள்செறு காலனே. 06

ஒருத்த னார்உல கங்கட் கொருசுடர்
திருத்த னார்தில்லைச் சிற்றம் பலவனார்
வீருத்த னார்இளை யார்விடம் உண்டவெம்
அருத்த னார்அடி யாரை அறிவரே. 07

விண்நி றைந்ததோர் வெவ்வழ லின்னுரு
எண்ணி றைந்த இருவர்க்குஅறிவொணாக்
கண்ணி றைந்த கடிபொழில் அம்பலத்து
உண்நி றைந்துநின் றாடும் ஒருவனே. 08

வில்லைவட் டப்பட வாங்கி யவுணர்தம்
வல்லைவட் டம்மதில் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
தில்லைவட் டந்திசை கைதொழு வார்வினை
ஒல்லைவட் டங்கடந் தோடுதல் உண்மையே. 09

நாடி நாரணன் நான்முக னென்றிவர்
தேடி யும்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் நெஞ்சுள் இருக்கவே. 10

மதூர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதூரன் சிற்றம் பலவன் திருமலை
அதிர ரீத்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந் துயம்மினே. 11

இலங்கையில் காணப்படும் பழம்பெரும் ஈஸ்வரங்கள்

01. திருக்கோணேஸ்வரம்.

இலங்கையின் கிழக்குத்திசையில் திருக்கோணமலை என்று கூறும் இடத்தில் கொட்டியார வளைகுடாவைப் பார்த்தவாறு மலையில் குடிகொண்டு உள்ளவரே கோணேசர் ஆவார்.

02. திருக்கேதீச்சரம்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தைப்பிரிவில் உள்ளபாலாவித் தீர்த்தக்கரையில் இத்திருத்தலம் அமைந்துள்ளது. முன்பு மாதோட்டம் என்பது அதன் அமைவிடமாக அழைக்கப்பட்டுள்ளது கேது வழிபட்ட இடம் என்பதால் திருக்கேதீச்சரம் எனப் பெயர் பெற்றது இற்றைக்கு 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மாந்தை ஓர் பிரபல துறைமுகமாக விளங்கியது. இங்கிருந்து இந்தியாவிற் கு செம்பு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது என்பதை தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் நிறுவியுள்ளனர். திரு.எஸ்.யு.தரணியகலை என்பவர்களின் ஆய்வுகளின்படி இத்துறைமுகம் ஹரப்பா, மொஹஞ்சதாரோ போன்ற சிந்துவெளி நாகரீக நகரங்கள் போன்று மாந்தையும் சிறப்பும் மிக்க நகரமாக சமகாலத்தில் விளங்கியதாக கூறியுள்ளார். வங்கம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகர் என்று கூறப்பட்டதனால் இது கேந்திர முக்கியத்துவம் உள்ள வணிகப்பட்டினமாக விளங்கியுள்ளது என்பது புலனாகின்றது. இத்துறைமுகம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குதிரை வாங்கச் சென்ற பெருந்துறைமுகமாகவும் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ஆதாரமாக மணிவாசகப் பெருமான் தம் திருவாசகத்தில் கோகலியாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க எனக் கூறுமுகத்தால் தம்மை ஆட்கொண்ட குருமணியான திருப்பெருந்துறைப் பெருமான் குடிகொண்டிருந்த இடம் உப்பு கலந்த சேறு நிறைந்த துறைமுகப் பகுதி எனக் கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும் இராவணன் மனைவி மண்டோதரிக்கு பேரருள் அழித்த பெருந்துறைமேயபிரான்என்னும் மாணிக்க வாசகர் வாக்கால் இப்பெருந்துறை போற்றப் படுகின்றது.

ஏர்தரும் ஏழுககேத்த
எவ்வுருவுந்தன்னுருவாம்
ஆர்கலி சூழ தென்னிலங்கை
அழகமர் மண்டோதரிக்கு
பேர்அருள் இன்பமழித்த
“பெருந்துறை” மேயபிரானைச்

சீரிய வாயாற் குயிலே

தென்பாண்டி நாடனைக்கவாய்

-(மணிவாசகர் குயில்பத்து)-

இப்பாடல் மூலம் மாணிக்கவாசகரை குருநாதராக ஆட்கொண்ட தலம் திருப்பெருந்துறை இந்தியாவில் தற்பொழுது 12 மைல் கடற்பரப்பில் இருந்து உள்ளே இருக்கும் நிலப்பரப்பான திருப்பெருந்துறை அல்ல. திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலமே அத்திருப்பெருந்துறை என்பது மணிவாசகப்பெருமான் வாக்காலேயே உறுதி பெறுகின்றது.

மேலும் மணிவாசகப் பெருமான் குதிரை கொள்வதற்கு துறைமுக நகருக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும். இந்தியாவில் உள்ள திருப்பெருந்துறை துறைமுக நகரமல்ல. எனவே அன்று பிரபலம் பெற்று விளங்கிய மாந்தை துறைமுகத்திற்கே அவர் வந்துள்ளார். மேலும் இலங்கேஸ்வரனான இராவணன் தேவதச்சனான மயன் மகளான மண்டோதரியை திருமணம் செய்தான் எனவும் தேவதச்சன் அமைத்த திருத்தலமே திருக்கேதீச்சரம் எனக் கூறுவர். இது மணிவாசகர் “மண்டோதரிக்கு பேரருள் அழித்த பெருந்துறை” என்ற வாக்கால் மேலும் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றது.

கிறிஸ்துவுக்கு பின் 2ஆம் நூற்றாண்டில் மாதோட்டம் இருந்தமை பற்றி தொலமி என்னும் புவியியலாளர் தம் குறிப்பில் கூறியுள்ளார். இந்தியர், சீனர், உரோமர், பாரசீகர், அராபியர் போன்ற நாட்டவர்கள் இத்துறைமுகத்தின் ஊடாக வணிகம் செய்தமைக்கான ஆதாரமாக அந்நாட்டின் நாணயங்கள் இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கிறிஸ்துவுக்கு பின் 4ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீமேக வண்ணன் என்னும் சிங்கள அரசன் காலத்தில் மாதோட்டத்தில் சைவக்கோயில் ஒன்று இருந்ததென புத்தரின் புனித தந்த வரலாறு பற்றிக் கூறும் தாதுவம்சம் என்னும் நூல் கூறுகின்றது. பிற்காலச் சோழர்களில் முதலாம் இராஜேந்திரன்

இடைக்கால பாண்டியர்களில் முதலாம் சுந்தர பாண்டியன் போன்ற மன்னர்கள் இவ்வாலயத்திற்கு திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். திருக்கேதீச்சரம் இந்திய திருவரங்கத்திற்கு நிகரான 7 பிரகாரங்கள் சூழ்ந்த கோயிலாக திகழ்ந்தமைக்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உண்டு. சோழரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இவ்வாலயம் இராஜஇராஜேஸ்வர மகாதேவன் என்ற சிறப்புப்பெயரைப் பெற்றிருந்தது. இக்கோயிலை இலங்கை அரசர்கள் பலர் ஆதரித்தனர். புத்த கோயில்களுக்கு கொடுக்கும் நன்கொடைகளுக்கான சட்டங்களை மீறுவோர் மாதோட்டத்தில் பசுவைக் கொலை செய்த பாவத்திற்கு ஒப்பானபாவத்தை புரிந்தவராக கணிக்கப் படுவார் என 9ஆம் நூற்றாண்டு சிங்களக் கல்வெட்டு ஒன்று எச்சரிக்கின்றது. இதன் மூலம் சிங்கள மக்கள் திருக்கேதீச்சரக் கோயிலில் வைத்திருந்த மதிப்பு புலனாகின்றது. இத்தகைய சிறப்பு மிக்க பண்டைய கோயில் 1690ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயத் தளபதிகளால் அழிக்கப்பட்டது. பின்னர் கடற்பெருக்கால் இருந்த இடமும் மறைந்தது. ஏறத்தாள 200ஆண்டுகள் கழிந்த பின் 1894 ஆம் ஆண்டு பசுபதிச்செட்டியார் தலைமையில் சென்ற சைவர்கள் மறைந்த ஆலயத்தை கண்டுபிடிப்பதற்கான அகழ்வு ஆராய்ச்சி ஆரம்பித்தனர். இறைவனின் சித்தமாக மேற்பரப்பிலிருந்து ஏறத்தாழ 10mm ஆழத்தில் பழைய கோவிலின் தீர்த்தக் கிணறு காணப்பட்டது. பின்னர் அக்கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்திருந்த மகாலிங்கம், சோமாஸ்கந்தர், விநாயகர், நந்தி முதலிய விக் கிரகங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டு ஆவணி மாதம் பழைய கோவில் இருந்த இடத்துக்கு ஏறத்தாழ கால் கிலோமீற்றர் வடக்கே சிறிய கோவில் ஒன்றினை நிறுவினர். அக்கோயிலின் பரிபாலனம் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரிடம் இருந்தது. அவர்கள் 1903 ஆம் ஆண்டு கற்கோயில் ஒன்றைக் கட்டி கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தனர். அன்று இராமேஸ்வரம் வழியாக

காசியில் இருந்து கொணர்வித்த சிவலிங்கமும் அம்பாள் விக் கிரகமும் இன்று மூலஸ்தானத்தில் உள்ளது. அகழ்ந்தெடுத்த சோமாஸ்கந்தர் இப்பொழுதும் திருவிழாவுக்கு எழுந்தருளுதல் வழக்கம்.

மூர்த்தி தல தீர்த்தச் சிறப்பு

இக்கோயில் இறைவன் பெயர் திருக்கேதீச்சரநாதன், இறைவி பெயர் கௌரியம்பாள், தலவிருட்சம் வன்னிமரம் இவரை மாதோட்டத்து அண்ணல், அந்தணர் அடிகள், எந்தை என திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தம் பதிகத்தில் அழைத்துள்ளார். சுந்தரர் தம் தேவாரத்தில் நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம், அக்கினி, சூரியன், சந்திரன், இயமன் எட்டு மூர்த்தங்களும் ஒன்று சேர்ந்த அட்டன் என விழிக்கின்றார். வேறொரு தேவாரத்தில் “மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடைய மூர்த்தி என்று விழிக்கின்றார். சிரேஷ்டன் என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் சிட்டன் என்றும், திருவெண்ணை நல்லூரில் தம்மைத் தடுத்தாட்கொண்ட பெருமான் என்பதை திருக்கேதீஸ்வரநாதன் என்றும் தேவன் என ஆழ்வான் திருக்கேதீஸ்வரநாதன் என்றார். பால் தந்த தன் தாயை என்றும் முதன்மைப்படுத்திப் பாடும் ஞானசம்பந்தபிள்ளை “தேவி தன்னொடும் திருக்கேதீச்சரத்து இருந்த எம் பெருமானே” என்று போற்றி தம் ஆராமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் பிள்ளை அவர்கள் எம் பெருமானைத் தொழ கடுவினை அடையா கெடும் இடர்வினை, அருவினை அடையா மொய்த்தெழும் வினை போம், தொண்டர் நாள்தொறும் துதி செய் அருள் செய்கேதீச்சரம் என்றெல்லாம் இப்பெருமானைத் தொழ நீங்கும் வினைகள் பற்றி போற்றி போற்றிப் பாடியுள்ளார். பண்டைக்காலத்தில் நிலவளம் நிறைந்திருந்த இத்தலம் வாழைத் தோட்டங்கள், மாஞ்சோலைகள், தென்னம் பொழில்கள், வண்டு யாழ் செய்யும் மலர்ப் பூங்காக்கள் சூழ்ந்திருந்தது. கடல்புடு செல்வங்களாம் முத்தும் மணிகளும் இங்கு நிறைந்திருந்தன. துறைமுகம் நகரமான மாதோட்டத்தில் நாவாய்கள் நிறைந்து காணப்பட்டன. கறையார் கடல் சூழ்ந்த கழி மாதோட்டம் என்றும் சுந்தரர் வாக்கால் அறிய

முடிகின்றது. கேதீஸ்வரம் ஆதிகாலத்தில் கேது என்னும் கிரகம் பூசித்த தலம் என்பதும், இராவணன் மேலது நீறு என்று ஞானசம்பந்தரால் சிறப்பிக்கப் பட்ட சிவபக்தன் இராவணனின் துணைவியாகிய மண்டோதரி வழிபட்ட தலம் என்பதுவும் இத்தலத்தின் பழமையையும், மகிமையையும் புலப்படுத்துகின்றன. பரிய திரை எறிய வரும் பாலாவி என சுந்தரரால் புகழ்ந்து போற்றப்படும் பாலாவித் தீர்த்தம் இங்குள்ளது. இத்தீர்த்தத்தில் நீராடினால் பாவம் அறுப்பார் பயில் பாலாவி என்னும் முகத்தால் பாவங்களும் வினைகளும், இதில் மூழ்க பறந்துவிடும் என்பது சுந்தரர் ஆணையாகும். மகாசிவராத்திரியன்று இலங்கையின் நாலா பக்கத்திலிருந்தும் ஒன்று கூடும் பக்தர்கள் வெள்ளிக் குடத்தில் பாலாவித் தீர்த்தத்தை தாமே மென்று வந்து பூர்வீக மகாலிங்கப் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்தல் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். புராதனக் கோயிலின் மூலஸ்தானத்தில் இருந்த இந்த மிகப்பெரிய மகாலிங்கம் இப்பொழுது கோயிலின் மேற்குப் பிரகாரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டுள்ளது. இது இக்கோவிலின் பண்டைய பெருமையை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. பாலாவியில் இருந்துதீர்த்தம் காவடியாக கொண்டுவரப்பட்டு அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது. இந்திய புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடும் பலன் பாலாவித் தீர்த்தத்தில் ஆடும் பொழுதும் பெறப்படுகின்றது. பீதிர்க்கடன் செய்வோர் காசி கயாகாஞ்சி என்ற புண்ணிய சேஷ்த்திரங்களின் வரிசையில் கயாவைச் செய்த பலனைப் பெறுவர் என்பது சைவ மரபினர் நம்பிக்கை. எனவே இத்தீர்த்தக்கரையில் ஆடி அமாவாசையிலும், அந்தியேட்டித் தினங்களிலும் பலர் பிதிர்க் கடன்களை செய்வர்.

வரலாற்று ஆதாரங்கள்

தட்சண கைலாய மாணிமியம், மாந்தைப் பள்ளு, திருக்கேதீச்சரநாதர் திருப்பதிகம், திருக் கேதீச்சரநாதர் பிள்ளைவிடு தூது, திருக் கேதீச்சரநாதர் ஊஞ்சல், திருக்கேதீச்சர புராணம்,

திருக்கேதீச்சரத்து கௌரி விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழ், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் திருப்பதிகங்கள் இவ்வாலயப் பெருமானின் மீது எழுந்த பக்தி இலக்கியங்களாகும்.

பூசைகளும் விழாக்களும்

இங்கு ஆறுகாலப் பூசைகளும் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது. பக்த கோடிகளால் மகாசிவராத்திரி விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. மகோற்சவம் வைகாசி விசாகத்தன்று தீர்த்தோற்சவம் வரும் வகையில் அமைந்த பத்து நாட்கள் திருவிழாவாகும். ஒன்பதாம் நாள் நடைபெறும் விழாவுக்கு 5 தேர்கள் இழுக்கப்படும் பதினூறாம் நாள் மௌன உற்சவம் நடைபெறும். இவ்வுற்சவம் எங்கும் நடைபெறாத ஓர்பத்தியான உற்சவமாகும். இதைக்காண்பதற்குப் பல இடங்களிலிருந்தும் அடியார்கள் வந்து பங்கு பற்றுவார்கள்.

03. முன்னேச்சரம்.

இலங்கையின் வடமேல் மாகாணத்தில் சிலாபநகரிலிருந்து கிழக்குத்திசையில் 3மைல் கல் தொலவில் அமைந்துள்ளது. இதை முந்தையச்சரம் என்று அழைப்பார்கள்.

04. நகுலேச்சரம்

இலங்கைத்தீவின் வடக்கில் யாழ்ப்ப

பாணத்தின் வடமேற்குத் திசையில் கீரிமலைக்கு கிட்டஅமைந்துள்ளது நகுலேச்சரம். இதனை கீரிமலை நகுல கிரி என்று அழைப்பார்கள்.

05. கொக்கட்டிச் சோலை தான் தோன்றிஸ்வரம்

கிழக்கிலங்கையில் மட்டக்களப்பு நகரிலிருந்து 13Kg தூரத்தில் தானாகத் தோன்றி அமைந்துள்ள ஸ்தலமாகும்.

06. ஒட்டி சுட்டான் தான் தோன்றிச்சரம்

இதுவும் தானாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் ஒட்டிசுட்டான் கிராமத்தில் தானாகத் தோன்றி கோயில் கொண்டுள்ளார்கள்.

07. பொன்னம்பல வானேஸ்வரம்

கொழும்பு மாநகரை அழகுசெய்யும் ஸ்தலமாகும் அன்புடன் இவ்வாலயத்தைப் பொன்னம்பலவானேஸ்வரர் என்று அழைப்பர்.

08. மாத்தறை தொண்டீஸ்வரம்.

இவ்வாலயம் விஜயன் வருகையின் போது ஆறுகாலப் பூசை அர்ச்சகர்களால் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது. ஆதாரம் மகாவம்சம். இது மாத்தறை தெய்வேர்தி முனையில் அமைந்துள்ளது. காலத்தால் அழிக்கப்பட்டு இப்பொழுது விஷ்ணு ஆலயமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

ஆலய அமைப்பு

ஆலய அமைப்புக்களும் எமது உடல் அமைப்புக்களும், திருத்தலங்கள் நம் உடம்பு போல் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதைத் திருமுலர்

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோபிரவாசல் தெள்ளத் தெளிர்ந்தார்க்குச் சிவன்சிவலிங்கம் கள்ளப் புலனனந்தும் காளா மணி விளக்கே” என்றார்.

ஓர் கோயில் ஒன்று முதல் ஐந்து பிரகாரங்களுடன் அமைந்துள்ளன. அதனுடன் கூடிய ராசகோபுரம் நந்தி பலிபீடம் கொடிமரம் யாகசாலை யென்பனவிளங்கும்.

நமது உடலில் தலை கழுத்து மார்பு, நாடி, பாதம் என் ஐந்துபிரிவு உண்டு. புருஷ வடிவமாக விளங்கும் சிவாலயத்தை நம் உடலுடன் ஒப்பிடும் போது.

01. கர்ப்பகிரகம்	- தலை
02. அர்த்தமண்டபம்	- கழுத்து
03. மகாமண்டபம்	- மார்பு
04. யாகசாலை	- நாடி
05. கோபுரம்	- பாதம்

எமது உடலை வாய், நாக்கு அண்ணாக்கு பஞ்சேந்திரியங்கள். இருதயம் உயிர் என்பன உள்.

ஆலயம்	- உடல்
கோபுரம்	- வாய்
நந்தி	- நாக்கு
துவஷதம்பம்	- அண்ணாக்கு
தீபங்கள்	- பஞ்சேந்திரியங்கள்
கர்ப்பக்கிரகம்	- இருதயம்
சிவலிங்கம்	- உயிர்.

உடலில்

அன்னமய கோசம்
பிராணமய கோசம்
மனோமய கோசம்
விஞ்ஞானமய கோசம்
ஆனந்தமய கோசம்

அலசரீரம்
குக்கும சரீரம்
குண சரீரம்
கஞ்சக சரீரம்
கிராணசரீரம்.

இருப்பது போல் ஐந்து பிராகாரங்களும் ஐந்து சபைகளும் உள்ளன.

உடலில் உள்ள ஆறு ஆசுதிர்ங்கள் போல் கற்பக்கிரகம் அர்தமண்டபம் மகாமண்டபம் யாசசாலை கோபுரம் முதலியன உள்ளன. இவைகள் பொதுவாக ஏழு வகையான பொருளால் ஆனது. தோல் இரத்தம் நாம்பு தடைபோன்ற ஏழுவகைத் தாங்களால் ஆனது.

கோயிலை வலம் வரும் முறையால் ஏற்படும்பயன்.

வீதியில் பிரதட்சணம் செய்தலால் உண்டாகும் பலன்கள்

காலையில் வலம் வருதல் -நோய் நீங்கும்
பகலில் வலம் வருதல் -விருப்பு உண்டாகும்
மாலையில் வலம் வருதல் -பாவங்களை அகற்றும்
அர்த்தசாமத்தில் வலம்வருதல் -மோச்சசித்தி உண்டாகும்

விநாயகருக்கு ஒருமுறை வீதிவலம் வரவேண்டும் சூரியனுக்கு இருமுறை வலம் வரல் வேண்டும்.

முலவர்.

கர்ப்பக்கிரகத்தில் உள்ள சிவலிங்கம்.

இவரைத் தரிசிக்க வேண்டுமாயின்துவார பாலகரிடம் அனுமதி பெற்று வணங்குதல்வேண்டும். சிவலிங்கத்தை வழிபட்டால் எல்லாத் தெய்வங்களை வழிபட்ட தற்கு சமன் ஆகும்.

சிவசின்னங்கள் ஆவன.

01. தூர்க்கந்தம் இல்லாதது பசுவின் சாணம் அதனை சுத்தமாக எடுத்துக் காயவைத்துப்பின் உமியில் இட்டு எரித்து, அதால் உண்டாகும் நீறே திருநீறு ஆகும்.
02. உருத்திராட்சம் ஓர் முகர் தொட்டு முகம் வரை. உள்ள உருத்திராட்சம் உண்டு. 2முகம் கொண்ட உருத்திரக்கமும் உள்ளன. இயற்கையான உருத்திராகம் மாலை அணிதல் உள்ளம் ஆனந்தமடையும்.
03. வில்வம்.
04. ஸ்படிலிங்கம்
05. பஞ்சாட்சரமம்.

ஸ்ரீருத்திரத்தின் நடுவில் பஞ்சாட்ஷரம் இருக்கிறது. வேதத்துக்கு ஆதாரமாக இருப்பது ஸ்ரீருத்திரம் அதில் மத்திய மணி பஞ்சாட்ஷரம் இந்த மத்திய மணியை எடுத்து விட்டால் ஆபரணம் வியர்தமாகிவிடும்.

வேதத்துக்குத் திலகமாய் இருக்கிறது பஞ்சாட்ஷரம் அந்தப் பஞ்சாட்ஷரத்தின் மத்தியில் "சிவ" என்ற இரண்டு எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன.

பஞ்சாட்சர உப தேசம் நாவுக்கு ஆபரணம் பூசை முடியும் வரை மணி அடித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

அபிஷேகப் பலன்கள்

எவ்வாறு நதிகள் எல்லாம் கடலில் கலந்து தன்நிலை இழந்து ஒரே கடலாவது போல் சிவன் பரமணிடம் ஒன்றிக் கலக்க வேண்டும் என உபநிடதம் கூறிநிற்கிறது.

01. நீர் - சாந்தி உண்டாகும்.
02. வாசனைப் பொருள் - மலநிவாரணம்.
03. வாசனைத் திரவியம் - ஆயுல் வலிமை.
04. சந்தனம் - செல்வம் உண்டாதக.
05. சந்தனாதி தைலம் - சுகம்.
06. பால் - ஆயுல் விருத்தி.
07. தையிர் - மக்கள் விருத்தி.
08. நெய் - மோச்சம்.
09. தேன் - சங்கீதம்.
10. கருப்பஞ்சாறு - நித்திய சுகம்.
11. சர்க்கரை - பகை அழிதல்.
12. வாழைப்பழம் - பயிர் அபிவிருத்தி.
13. பலாப்பழம் - உலகவசியம்.
14. மாம்பழம் - சகல விஜயம்.
15. மாதுளம்பழம் - பகை நீக்கம்.
16. நாரத்தம்பழம் - சற்புத்தி.
17. எலுமிச்சை - மருத்துவ நிவாரணம்.
18. இளநீர் - புத்திரப்பேறு.
19. கோரோகினை - தீர்க ஆயுள்.
20. பச்சைக் கற்பூரம் - அச்சம் நீக்குதல்.
21. கஸ்தூரி - வெற்றியடைதல்.
22. பன்னீர் - சாசோச்யம்.
23. அன்மை - ஆயுள் ஆரோக்கியம்.
24. பஞ்சகவ்யம் - ஆன்மசாந்தி.
25. பஞ்சாமிர்தம் - செல்வம்.

எத்தெய்வத்துக்குச் செய்தாலும் பலன் ஒன்றே. விநாயகர் முருகன் சிவனுக்கு மட்டுமே விபூதி அபிசேகம் செய்ய வேண்டும்.

தகவல்

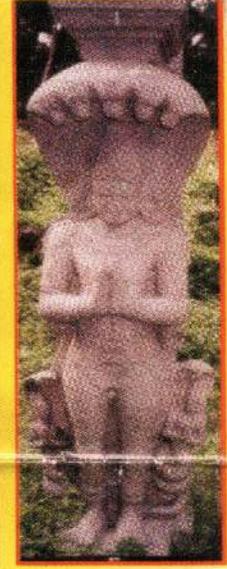
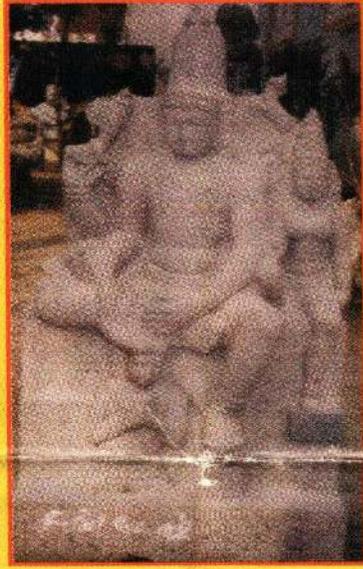
செல்வங் கொழிக்கும் திருவிடம் யாழ்ப்பாணப் பெருநகரம். இந்நகர் ஆன்மீகச் சான்றோர்கள் வளமிக்க களனிகள், கற்றுத்துறை போய கல்வி மாண்கள், கவிஞர்கள், நடன, நாடக விற்பனர்கள், அருளே உருவான பத்திமாண்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு மிளிரும் பெருநகரம்.

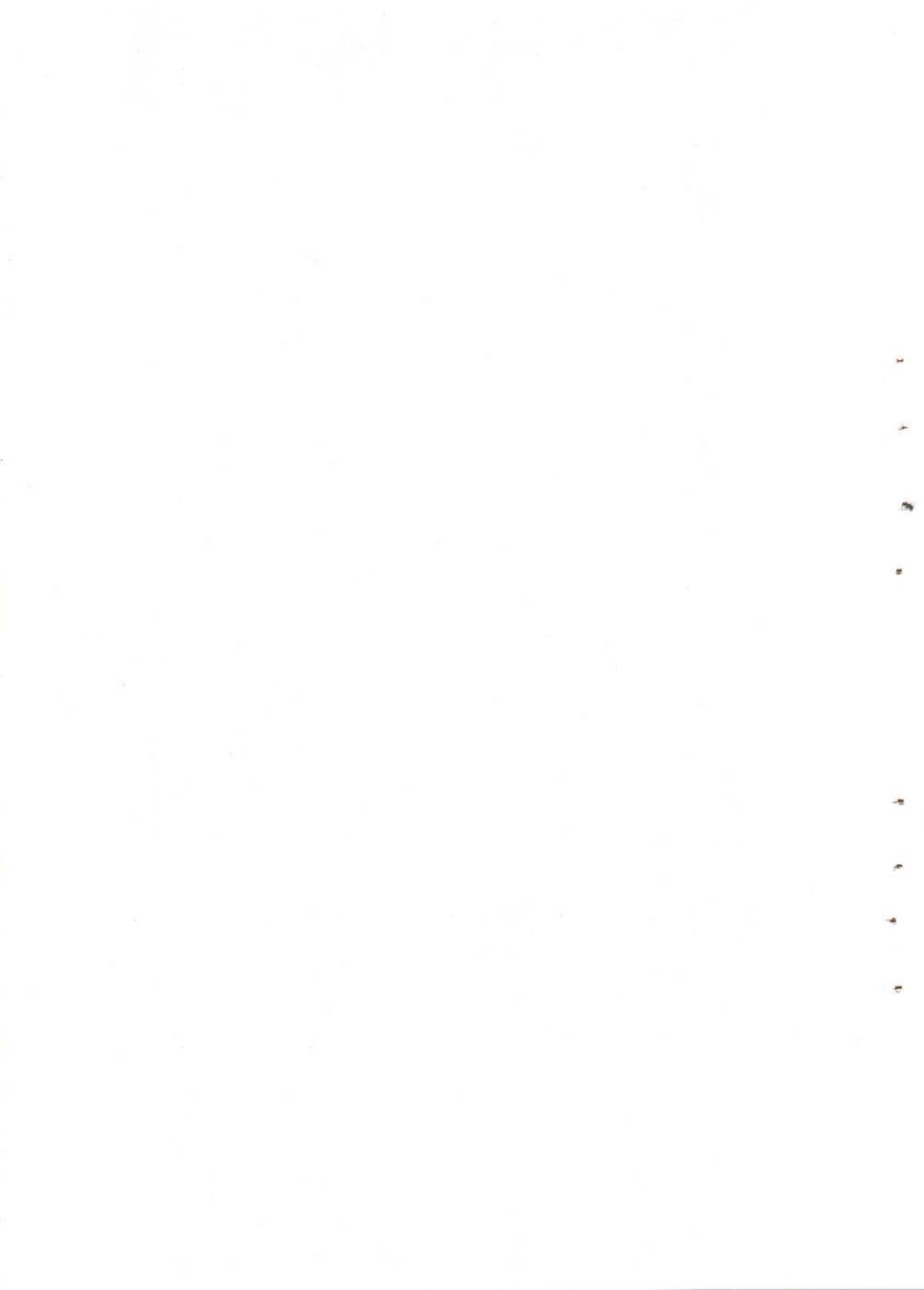
வாழையடி வாழையாக வடமாகாணம் என்றியம்பும் இந்நகரின் மேற்றிசையின் கண்ணே மன்னார் மாவட்டத்தில் வானளாவிய கோபுரங்களையும் மலையென அலைமோதும் பெருந்துறைமுகப் பட்டினத்தையுங் கொண்டி லங்குவதும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானாலும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் நாவுக்கரசராலும் புகழ்ந்தேத்தித் தேவாரத்திருப்பதிகம் பாடப் பெற்ற வரலாற்றுப் பழைமை கொண்ட திருத்தலமே திருக்கேதீச்சரப் பெருந்தலம்.

இத்தலத்தின் பெருமை தெரிந்த அருள் அடியார்கள், அறிஞர்கள் பலர் நாளாந்தப் பூசைகளிலும் விழாக்களிலும் நாட்டின் பல கோடிகளிலுமிருந்து வருகை தருவது வழக்கம்.

இவ்வாறு வருகைதந்தவர்களில் ஒருவரோ அறிஞர் கொக்குவில் புலவர். த.குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள். இப்பெருமகன் பூசை விழாக் காலங்களில் வருவது வழமை யெனினும் சிறப்பாக திருவெம்பாவை விழாப்பத்து நாட்களிலும் ஆண்டுதோறும் வருகைதருவதைத் தவிர்ப்பதேகிடையாது.

ஆண்டுதோறும் வரகை தரும் பெரியார் தவத்திரு சரவணமுத்து அடிகளாரின் திருவாசகத் திருமடத்தில் தரித்திருந்து அடியார்கட்கு திருவாவுரடிகள் புராண விரிவுரைகளை நிகழ்த்தி வைப்பார்.

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலைத் தொகுப்பு

அறிமுகம்:-

பேராளர்கள், சிவன்அருளால் அவன் பால் பெற்ற பேரின்பத்தின் பயனை; மற்றைய அடியார்களும் பெற வேண்டும் என்று உணர்ந்து திருவாய் மலர்ந்ததே திருமுறைகள் ஆகும்.

சிவனால் அருள் பெற்றது நான்கு வேதங்கள்.

- அவையாவன:-
1. இருக்கு
 2. யசுர்
 3. சாமம்
 4. அதர்வம்.

அடியார்களால் அருள் பட்டது; தமிழ் வேதமாகும். இது ஐந்தாம் வேதம் என்பர். இவ்வேதத்தை தமிழ்மறை அல்லது திருமுறைகள் என்பர். சிதம்பரத்தில் இருந்த திருமுறைப் புதையலை நம்பியாண்டார் நம்பியும், ராச ராச சோழனும் பொல்லாப் பிள்ளையாரின் உதவியினால் பெற்றார்கள்.

பெற்ற பொக்கிசத்தை ராசராசன் வேண்டுதலின்படி, நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தார்கள். பின்னர் மாணிக்கவாசகர், சேந்தனார், திருமூலர் காரைக்கால் அம்மையார், முதலான மெய்யடி யார்கள் பாடிய நான்கு திருமுறைகளையும் உள்ளடக்கியதோடு, சேக்கிழார் பெருமான் பாடிய திருத் தொண்டர் புராணத்தையும் சேர்த்து பன்னிரு திருமுறைகளாக வகுத்தார்கள்.

இவை கோவில், இல்லங்கள், பாடசாலை, பொது இடங்களில் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

மூவர் பாடிய தேவாரங்கள்

ஏழு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், அவற்றில் ஒரு திருமுறைப்பாடலே பஞ்சபுராணத்தில் ஒதுவார்கள். இதில் 10,11ம் திருமுறைகள் சேர்க்கப்படவில்லை. இவைகளை தலம், நம் கோவில், இல்லங்கள், பாடசாலை கள், பொது இடங்களில் கூடியளவு இசையுடனும் பொருள் விளங்கவும் ஒதி வருவோமாக.

இறைவன் முன், விளங்காத தேவார த்தை ஒதினால் யார் பயன் பெறுவார். எனவே இறைவன் முன் பத்தர்கள் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய "சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து" கொள்ளக் கூடியவாறாக 12 திருமுறைகளில்; குறைந்தது ஐந்து திருமுறைகளையாவது சைவர்கள் அனைவரும் இளம்பிராயத்திலேயே கற்று அதனை பொருள் விளங்க ஒதிவந்தால் நமக்கு வாராது இடர். என்பது ஆன்றோர் வாக்கு; ஆன்றோர் வாக்கு "ஒருநாளும் பொய்யா வதில்லை". எனவே தான் இத்திருமுறைகள் ஒருங்கே இணைத்து வெளியிடப்படுகிறது. எந்தத்தலத்திலும் அவர்தங்களின் விதி முறையில் படிக்க இணைப்புப்பாசுரங்கள் கருத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லோரும் படித்து இன்புறுவீராக. தான் அறிந்திருந்ததை மற்றவர்களுக்கும் அறிய வெளிக் கொண்க.

நன்றி

பண்ணீரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 01.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண் :- வியாழக் குறிஞ்சீ.

தலம் :- திருவல்வலம்

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

01.

இரண்டாம் திருமுறை

பண் :-

தலம் :-

கரியின் மாமுக முடைய கணபதி தாதைபல் பூதம்
திரிய இல்பலிக் கேகுஞ் செழுஞ்சுடர் சேர்தரு மூதூர்
கரியின் முன்கை நன்மாதர் சதிபட மாநட மாடி
உரிய நாமங்க ளேத்தும் ஒலிபுனற் காழிநன் னகரே.

02.

மூன்றாம் திருமுறை

பண் :-

தலம் :-

பலபல காமத்த ராகிப்பதைத் தொழுவார் மனத்துள்ளே
கமலக் கிட்டுத் திரியும் கணபதி யென்னும் களிறும்
வலமேந் திரண்டு சுடரும் வான்கயிலாய மலையும்
நலமார் கெடலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

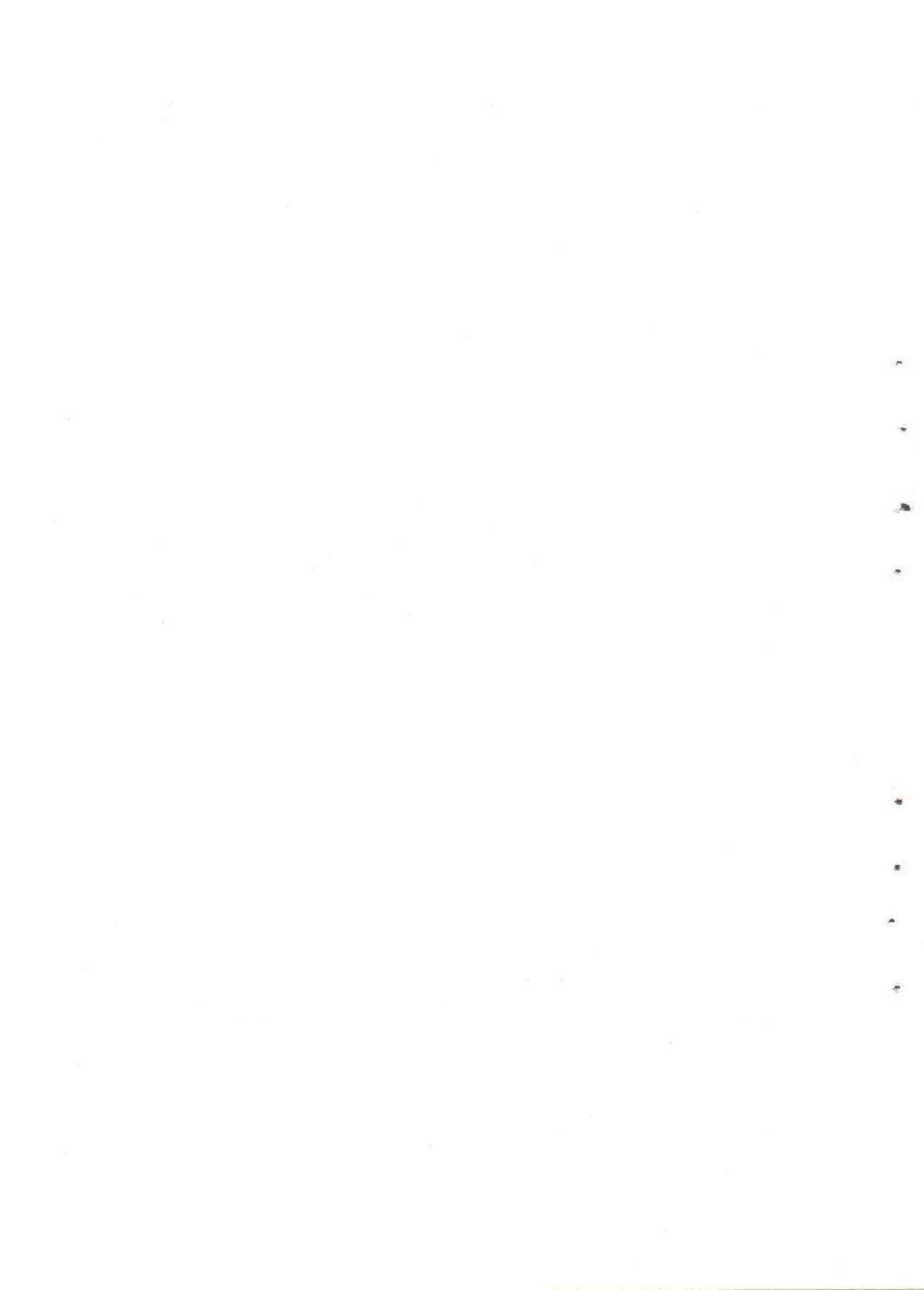
03.

சோமாஸ்கந்தர் அம்பாள்

பஞ்சலிங்கம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

நான்காம் திருமுறை

பண்:-

தலம்:-

முன்னை யார் மயிலூர்தி முருகவேள்
தன்னை யாரெனின் தானோர் தலைமகன்
என்னை யாளு மிறையவ நெம்பிரன்
பின்னை யாரவர்பே ரெயி லாளரே.

04.

ஐந்தாம் திருமுறை

பண்:-

தலம்:- திருவீழ்மீழலை

கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலும்
கயாசுரனை அவனாற்கொல் வித்தார் போலும்
செய்வேள்வித் தக்கனைமுன் சிதைத்தார் போலும்
திசைமுகன்றன் சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும்
மெய்வேள்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போலும்
வியன்வீழி மிழலையிடங் கொண்டார் போலும்
ஐவேள்வி யாறங்க மானார் போலும்
அடியேனை யாளுடைய அடிகள் தாமே.

05.

ஆறாம் திருமுறை

பண்:-

தலம்:-

திங்கள் தங்கு சடைகள் மேலோர்
திரைகள் வந்து புரள வீசங்
கங்கை யாளேல் வாய்திட றவ்வாள்
கணப தில்லை யேல்வயிறு தாரி
அங்கை வேலான் குமரன் பிள்ளை
தேவியார் கோற் றட்டி யாளால்
உங்க ளுக்காட் செய்ய மாட்டோம்
ஓண காந்தன் றளி யுளீரே.

06.

சுந்தர முர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருநொடித்தான்மலை (கயிலாயம்)

ஆனை யுரித்த பகை யடியேனொடு மீளக் கொலோ
ஊனை யுயிர்வெருட்டி யொள்ளியானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரர் வலஞ் செய் தெனை ஏறவைக்க
ஆனை யருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

07.

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்

எட்டாந் திருமுறை

பண்:-

தலம்:-

செறியும் இப்பிறப்பு, இறப்பு இவைநினையாது
செறிகுழார் செய்யும்
கிறியும், கீழ்மையும் கெண்டை அம்கண்களும்
உன்னியே கிடப்பேனை
இறைவன், எம்பிரான் எல்லை இல்லாததன்
இணை மலர்க் கழல் காட்டி
அறிவு தந்து, எனை ஆண்டு கொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே!

08.

திருமாளிகைத்தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

தனதனற் றோழா சங்கரா சூல
பாணியே தாணுவே சிவனே

கனகநற் றூணே கற்பகக் கொழுந்தே
கண்கள் மூன் றுடையதோர் கரும்பே
அனகனே குமர விநாயக சனக
அம்பலத் தமரர் சேகரனே
நுனகழ லினையென் னெஞ்சினு ளினிதாத்
தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

09.

சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- திருகோவில்

தாதை யைத் தாளற வீசிய
சண்டிக் கிவ் அண்டத் தொடுமுடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்
கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
சோதிமணி முடித் தாமமும்
நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

10.

திருமுலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

பண்:-

தலம்:-

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவருமாவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே.

11.

கபிலதேவ நாயனார் அருளிச் செய்த

பதினோராம் திருமுறை

பண்:-

தலம்:-

விநாயகனே வெவ்வினையை வேர்அறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

12.

சேக்கிழார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

பண்:-

தலம்:-

எடுக்கு மாக்கதை இன்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்
கடக்க எிறறைக் கருத்தில் இருத்துவாம்.

12.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- நட்டபாடை

தலம்:- திருப்பிரம்மபுரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடிபூசி என்உள்ளங் கவர்களவன்
ஏடுடைய மலரான் உனைநாட்பணிந்து தேத்தஅருள்செய்த
பீடுடைய பிரமா புரம்மேவிய பெம்மானிவனன்றே.

14.

இரண்டாந் திருமுறை

பண்:- கந்தாரம்

தலம்:- திருநல்லூர்

பெண்ணமருந் திருமேனி யுடையீர் பிறங்கு சடைதாழப்
பண்ணமரும் நான்மறையே பாடியாடல் பயில்கின்றீர்
திண்ணமரும் பைம்பொழிலும் வயலுஞ் சூழ்ந்த திருநல்லூர்
மண்ணமருங் கோயிலே கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

15.

மூன்றாம் திருமுறை

பண்:- கௌசீகம்

தலம்:- திருவாலவாய்

வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்கள் நின்கழல்
பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
காடலால வாயிலாய் கபாலிநீள்க டிம்மதில்
கூடலால வாயிலாய் குலாய தென்ன கொள்கையே.

16

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த நமச்சீவாயப்பதிகம்

நான்காம் திருமுறை

பண்:- காந்தாரபஞ்சமம்

தலம்:- பொது

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

17.

ஐந்தாம் திருமுறை

பண்:- திரு நேரிசை

தலம்:- திருவிவாற்றியூர்.

மனமெனுந் தோணிபற்றி மதியெனும் கோலையுன்றிச்
சினமெனும் சரக்கைஏற்றிச் செறிகட லோடும்போது
மதனெனும் பாறைதாக்கி மறியும்போ தறியவெண்ணா(து)
உணையுனு முணர்வைநல்கா யொற்றியூ ருடையகோவே.

18.

ஆறாம் திருமுறை

பண்:- திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருப்பள்ளிக்குவேளூர்.

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும்

பெம்மாளைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்

வாராத செல்வம் வருவிப் பாளை

மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித்

தீரானோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத்
திரிபுரங்கள் தீயெழுத்திண் சிலைகைக் கொண்ட
போராணைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராணைப்
போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

19.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.
(நமச்சீவாயப் பதிகம்)

ஏழாந்திருமுறை

பண்:- பழம் பஞ்சுரம்

தலம்:- திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
பாதமே மனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்இனிப் பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூறிற் பாண்டிக் கொடு முடி
நற்ற வாஉனை நான்மறக் கினுஞ்
சொல்லும் நா நமச்சி வாயவே.

20.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்
எட்டாம் திருமுறை

தலம்:- திருப்பெருங்குறை

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை
யார் கழற் கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பி யுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய
போற்றியென்றும்
கைதான் நெகிழ விடேனுடை யாயெனக்

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில் (சீதம்பரம்)

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே!

உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!

தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!

சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!

அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!

அம்பலம் ஆடரங் காக

வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்

தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

22.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோவில்

மன்னுக தில்லை வளர்க நம்

பத்தர்கள்! வஞ்சகர் போயகல

பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து

புவனி யெல்லாம் விளங்க

அன்ன நடை மடவாள் உமை கோன்

அடியோமுக் கருள் புரிந்து

பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த

பித்தர்க்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

23.

திருமுலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னூரை தானே.

24.

காரைக்கால் அம்மையார் அருளிச் செய்த திருவந்தாதி

பதினொராந் திருமுறை.

அன்றுந் திருவுருவம் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலேன் - என்றுந் தான்
எவ்வுருவோன் நும்பிரான் என்பார்கட் கென்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின்னூரவம் ஏது.

25.

சேக்கிழார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை.

அண்ணலே யெனையாண்டு கொண்டருளிய அமுதே
விண்ணிலே மறைந்தருள் புரிவேத நாயகனே
கண்ணினால் திருக்கையிலை யில்லிருந்த நின்கோலம்
நண்ணிநான் தொழநயந் தருள்புரி யெனப்பணித்தார்.

26.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 03.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- தக்கேசீ

தலம்:- திருவண்ணாமலை

பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார்புரங்கள் எரித்தஅன்று மூவர்க்கருள் செய்தார்
தூமாமழைநின் றதிரவெருவித் தொறுவின்நிரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந் தணையுஞ்சார லண்ணாமலை யாரே

27.

கிரண்டாந் திருமுறை

பண்:- இந்தளம்

தலம்:- திருமறைக்காடு

சதுரம் மறைதான் துதிசெய் துவணங்கும்
மதுரம் பொழில்கூழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தா
இதுநன் கிறைவைத் தருள்செய்க எனக்குன்
கதவந் திருக்காப் புக்கொள்ளுங் கருத்தாலே.

28.

முன்றாந் திருமுறை.

பண் :- கொல்லி

தலம்:- திருப்பிரமாபுரம்.

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாது மோர் குறைவிலைக்
கண்ணில்நல் ல. துறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

29.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த

நான்காந் திருமுறை

பண்:- நேரிசை.

தலம்:- திருப்புகலூர்.

பகைத்திட்டார் புரங்கள் மூன்றும் பாறி நீறாகி வீழ்ப்
பகைத்திட்ட தேவர் கோவே பொறியிலேன் உடலந்தன்னுள்
அகைத்திட்டங் கதனை நாளும் ஐவர் கொண்டாட்ட வாடித்
திசைத்திட்டேன் செய்வ தென்னே திருப்புகலூரனீரே.

30.

ஐந்தாந் திருமுறை

திருக்குறந் தொகை.

தலம்:- திருவாரூர்

விடையும் ஏறுவர் வெண்டலை யிற்பலி
கடைகள் தோறுந் திரியுமெங் கண்ணுதல்
உடையுஞ் சீரை உறைவது காட்டிடை
அடைவர் போல் அரங்காக ஆரூரே.

31.

ஆறாந் திருமுறை.

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருமறைக்காடு.

தூண்டு கடரனைய சோதி கண்டாய்

தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்

காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்

கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்

மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்

மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.

32.

சந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

நமசிவாயப் பதிகம்

பண்:- பழம் பஞ்சுரம்

தலம்:- திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி.

ஒவுநாள் உணர்வழியும் நாள் உயிர்

போகும்நாள் உயர் பாடைமேல்

காவுநாள் இவை என்றலாற் கரு

தேன்கிளர் புனற் காவிரிப்

பாவுதண் புனல் வந்தி ழிபரஞ்

சோதிப் பாண்டிக் கொடுமுடி

நாவலா உனை நான் மறக்கினுஞ்

சொல்லு நா நமசிவாயவே.

32.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாந் திருமுறை

தலம்:- திருப்பெருந்துறை.

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டுமுட்

டாதிறை ஞ்சேன்;

அவமே பிறந்த அருவினை யேன்உனக்

கன்ப ருள்ளாஞ்

சிவமே பெறும்திரு எய்திற்றி லேன்றின்

திருவ டிக்காம்

பவமே யருளுகண் டாயடி யேற்கெம்

பரம் பரனே.

34.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில் (சீதம்பரம்)

தற்பரம் பொருளே! சசிகண்ட! சிகண்டா!

சாம கண்டா! அண்ட வாணா!

நற்பெரும் பொருளாய் உரைகலந் துன்னை

என்னுடை நாவினால் நவில் வான்

அற்பனென் னுள்ளது தளவிலா உன்னைத்

தந்தபொன் னம்பலத் தாடி

கற்பமாய் உலகாய் அல்லையா னாயைத்

தொண்டனே கருதுமா கருதே.

35.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

தலம்:- கோயில்.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்

மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்

கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி

ஈசற்காட் செய்யின் குழாம் புகுந்து

அண்டங் கடந்த பொருள் அள

வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்

பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள்

என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

36.

திருமுலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருந்து

பராக்கற ஆனந்தத் தேறல் பருகார்

இராப்பகல் அற்ற இறையடி இன்பத்

திராப்பகல் மாயை இரண்டிடத் தேனே.

37.

நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த

கோயில் திருப்பணியார் விருத்தம்

பதினொராந் திருமுறை

புண்ணிய நேஎன்று போற்றி செயாது புலன்வழியே

நண்ணிய நேற்கினி யாதுகொ லாம்புகல் என்னுள்வந்திட்டு

அண்ணிய நேதில்லை அம்பல வாஅலர் திங்கள் வைத்த

கண்ணிய நேசெய்ய காமன் வெளுப்பக் கறுத்தவனே

38.

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்
பன்னிரண்டாந் திருமுறை

வேத நாயகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசமயங்கள் மாளப்
பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யான்செய்
பாதக மனைத்தும் தீர்க்கும் பரா பரா போற்றி போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாரமலை - தொகுப்பு 04.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- நட்டபாடை

தலம்:- திருப்பிரம்மபுரம்

விண் மகிழ்ந்தமதி லெய்தது மன்றி

விளங்கு தலை யோட்டில்

உண் மகிழ்ந்துபலி தேரிய வந்தென

துள்ளங் கவர் கள்வன்

மண் மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க் கொன்றை

மலிந் தவரை மார்பிற்

பெண் மகிழ்ந்தபிர மாபுர மேவிய

பெம் மானிவ னன்றே.

40.

கிரண்டாந் திருமுறை

பண்:- பீயந்தைக் காந்தாரம்

தலம்:- திருநெல்வாயில் அரத்துறை.

எந்தை யீசனெம் பெருமான் ஏறமர் கடவுளென்றேத்திச்
சிந்தை செய்பவர்க் கல்லாற் சென்றுகை கூடுவதன்றால்
கந்த மாமல ருத்திக் கடும்புனல் நிவாமல்கு கரைமேல்
அந்தண் சோலநெல் வாயில் அரத்துறை அடிகள்தம் அருளே.

41.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- கொல்லி

தலம்:- திருஆலவாய்.

மானினேர் விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல் வாயொரு பாலன் ஈங்கிவன் என்றுநீ பரிவெய்திடேல்
ஆனை மாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல அல்லல் சேர்
ஈனர்கட் கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே.

42.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

நான்காம் திருமுறை

பண்:- கொல்லி

தலம்:- திருவதிகை வீரட்டானம்.

கூற்றா யினவாறு விலக் ககிலீர்

கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்

ஏற்றா யடக்கே யிரவும் பகலும்
 பிரியாது வணங் குவனெப் பொழுதும்
 தோற்றா தென்வயிற்றி னகம் படியே
 குடரோடு துடக்கி முடக்கி யிட
 ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
 வீரட்டான துறை யம் மானே.

43.

ஐந்தாம் திருமுறை

தனிக்குறுந்தொகை.

தலம்:- திருமறைக்காடு

பண்ணின் நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
 மண்ணி னார்வலஞ் செய்மறைக் காரோ
 கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
 திண்ண மாகக் திறந்தருள் செய்மினே.

44.

ஆறாம் திருமுறை

திருத்தாண்டகம்

தலம்:- திருநல்லூர்

நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
 நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
 சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
 செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர்
 இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
 இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
 நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே.

45.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

பண்:- தக்கேசீ

தலம்:- திருக்கச்சீயேகம்பம்.

ஆலந் தான் உகந்து அமுது செய்தானை
ஆதியை அமரர் தொழு தேத்தும்
சீலந் தான் பெரிதும் உடையானைச்
சிந்திப்பார் அவர் சிந்தை உள்ளானை
ஏலவார் குழலாள் உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழி படப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

46

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகம்.

எட்டாந் திருமுறை

தலம்:- திருப்பெருங்குறை

ஆமாறு உன் திருவடிக்கே அகம்குழையேன் அன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்து ஏத்தேன் புகழ்ந்து உரையேன் புத்தேளிர்
கோமான்! நிந்திருக் கோயில் தூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே.

47.

திருமாளிகைத்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா

ஒன்பதாம் திருமுறை

கோலமே! மேலை வானவர் கோவே!

குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே!

காலமே! கங்கை நாயகா! எங்கள்

கால காலா! காமநாசா!

ஆலமே அமுதுண் டம்பலஞ் செம்பொற்

கோயில்கொண் டாடவல் லானே!

ஞாலமே! தமிழேன் நற்றவத் தாயைத்

தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே.

48.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோவில்

நிட்டையிலா வுடல் நீத்தென்னை

ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்

சிட்டன் சிவனடி யாரைச்

சீராட்டும் திறங்களுமே சிந்தித்(து)

அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக

ஊறும் அமிர்தினுக்கு ஆலநிழற்

பட்டனுக்கு என்னைத்தன் பாற்படுத்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

49.

திருமுலர் நாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

குருவே சிவ மெனக் கூறின் நந்தி

குருவே சிவ மென் பதுகுறித் தோரார்

குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்

குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே.

50.

சேரமான்பெருமான் நாயனார் அருளிச் செய்த

பதினொராம் திருமுறை

கண்டங் கரியன் கரியீர் உரியன் விரிதருசீர்

அண்டங் கடந்த பெருமான் சிறுமான் தரித்தபிரான்

பண்டன் பரமசிவன் ஓர்பிரமன் சிரம் அரிந்த

புண்டங் கயிலன் பயில்ஆர மார்பன்எம் புண்ணியனே.

51.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

திருவாளன் திருநீறு திலகவதி யாரளிப்பப்

பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்

குருவார அணிந்துதமக் குற்றவிடத் துய்யுநெறி

தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் தாம்வந்தார்.

52.

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 05.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- பழந்தக்கராகம்

தலம்:- திருவல்லீவலம்

தாயும்நீயே தந்தையும்நீயே சங்கரனே அடியேன்
ஆயுநின்பால் அன்புசெய்வான் ஆதரிக்கின் றதுள்ளம்
ஆயமாய காயந்தன்னுள் ஐவர்நின்றொன் றலொட்டார்
மாயமேயென் றஞ்சுகின்றேன் வலிவல மேயவனே.

53.

இரண்டாந் திருமுறை

பண்:- காந்தாரம்

தலம்:- திருப்பாசூர்.

கையால் தொழுது தலைசாய்த்து உள்ளங்கசிவார்கள்
மெய்யார் குறையுந்துயருந் தீர்க்கும் விமலனார்
நெய்யாடுதலஞ் சுடையார் நிலவும் ஊர்போலும்
பைவாய் நாகங் கோடலீனும் பாகுரே.

54.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- காந்தாரபஞ்சமம்

தலம்:- திருக்கருக்குடி

நனவிலுங் கனவிலும் நாளுந் தன்னொளி
நினைவிலும் எனக்குவந் தெய்தும் நின்மலன்
கனைகடல் வையகந் தொழுக ருக்குடி
அனலெரி யாடுமெம் அடிகள் காண்மினே.

55.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிச் செய்த திருவிருத்தம்

நான்காம் திருமுறை

பண்:- திருவிருத்தம்

தலம்:- திருகச்சீயேகம்பம்.

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்று என்உள்ளமும் நானுங் கிடந்தலந் எய்த்தொழிந்தேன்
திருவெற்றி யூராதிருவால வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே.

56.

ஐந்தாம் திருமுறை

திருக்குறுந்தொகை

தலம்:- திருவீழிமிழலை

கருவ னேகரு வாய்த்தெளி வார்க்கெலாம்
ஒருவ னேயுயிர்ப் பாயுணர் வாய்நின்ற
திருவ னேதிரு வீழி மிழலையுள்
குருவனே யடியே னைக் குறிக்கொளே.

57.

ஆறாம் திருமுறை

மறு மாற்றத் திருத்தாண்டகம்

தலம்:- பொது

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாளந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதில்
கோமாற்கே நாமென்று மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச் சேவடி யினையே குறுகினோமே.

58.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாம் திருமுறை

பண்:- நட்டராகம்

தலம்:- திருக்காளத்தி

மறிசேர் கையினனே மதமாவுரி போர்த்தவனே
குறியே யென்னுடைய குருவேயுன்குற் றேவல்செய்வேன்
நெறியே நின்னடியார் நினைக்குந் திருக்காளத்தியுள்
அறிவே உன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே.

59.

**மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்
(வாழாப்பத்து)**

எட்டாந் திருமறை

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த வெம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் னார்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
வார்கட லுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக வென்றருள் புரிவாயே.

60.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா

ஒன்பதாம் திருமறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்

நீறணி பவளக் குன்றமே! நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே!
வேறணி புவன போகமே! போக
வெள்ளமே! மேருவில் வீரா!
ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா!
அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே!
ஏறணி கொடியெம் மீசனே! உன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே.

61.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள்

சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்

சில்லாண்டிற் சிதை யுஞ்சில

தேவர் சிறுநெறி சேராமே

வில்லாண்ட கனகத் திரள்

மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்

பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

62.

திருமுலநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்

ஆயினும் ஈசன் அருளறி வாரில்லை

சேயினும் நல்லன் அணியன் நல்லன்பர்குத்

தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே.

63.

திருவாலவாயுடையார் அருளிச் செய்த திருமுகப் பாசுரம்

பதினோராந் திருமுறை

உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்

குருமா மதியுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்

செருமா உனக்குஞ் சேரலன் காண்க

பண்பா வியாழ் பயில் பாணபத்திரன்

தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்

64.

**சேக்கிழார் கவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்
பன்னிரண்டாந் திருமுறை**

தூயவெண்ணீறு துதைத்தபொன் மேனியும் தாழ்வடமும்
நாயகன்சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வதுபோல ன்புநீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயுமுடை யார்புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

65.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 06.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- நட்டபாடை

தலம்:- திருவண்ணாமலை

உண்ணாமுலை உமையாளோடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணாந்தனை அருளித்திரள் மழலை முழுவதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் மறுமே.

66.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

கிரண்டாந் திருமுறை

பண்:- சீகாமரம்

தலம்:- திருப்புள்ளிருக்கும்வேளூர்

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கும் வேளூரே.

67.

முன்றாந் திருமுறை

தேவார அருச்சனை.

பண்:- காந்தாரபஞ்சமம்

தலம்:- திருப்பூந்தராய் (சீர்காழியின் பன்னிரு பெயர்களில் ஒன்று)

பந்து சேர் விரலாள் பவளத்துவர்

வாயினாள் பனி மாமதியோன் முகத்

தந்தமில் புகழாண் மலைமாதொடு மதிப்பிரான்

வந்து சேர்விடம் வானவரெத் திசையுந்

நிறைந்து வலஞ் செய்து மா மலர்

புந்தி செய்திறைஞ்சிப் பொழிபூந்தராய்ப் போற்றுதுமே.

68.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

நான்காந் திருமுறை

பண்:- காந்தாரம்

தலம்:- திருக்கச்சியேகம்பம்

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்

விரவாடும் பெருமாண விடையேறும் வித்தகனை

அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினி லனலேந்தி

இரவாடும் பெருமாண என்மனத்தே வைத்தேனே.

69.

ஐந்தாந் திருமுறை

பண்:- திருக்குறுந்தொகை.

தலம்:- பொது.

கங்கை யாடினென் காவிரி யாடினென்

கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடினென்

ஓங்கு மாகட லோதநீ ராடினென்

எங்கும் ஈசனெ னாதவர்க் கில்லையே.

70.

ஆறாந் திருமறை

பெரிய திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- கோயில்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள் தங்கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கணைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

71.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

பண்:- கிந்தளம்.

தலம்:- திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணை தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

72.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்

எட்டாந் திருமுறை

தலம்:- திருச்சதகம்.

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்

பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்

பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்

பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு

உள்ளந்தாள் நின்ருச்சி யளவும் நெஞ்சாய்

உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா

வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்

கண்ணினையும் மரமரம்தீ வினையி னேற்கே.

73.

திருமாளிகைத்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்

தக்கன்நற் றலையும் எச்சன்வன் தலையும்

தாமரை நான்முகன் தலையும்

ஒக்கவிண் டுருள ஒண்திருப் புருவம்

நெறித்தரு ளியவுருத் திரனே!

அக்கணி புலித்தோல் ஆடைமேல் ஆட

ஆடப்பொன் னம்பலத் தாடும்

சொக்கனே! எவர்க்குந் தொடர்வரி யாயைத்

தொண்டனேன் தொடருமா தொடரே.

74.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்(டு)

ஒலமிட்(டு) இன்னம் புகலரிதாய்

இரந்திரந்(து) அழைப்பனஎன் னுயிராண்ட

கோவினுக் கென்செய வல்லமென்றும்

கரந்தூங் கரவாத கற்பக

னாகிக் கரையில் கருணைக்கடல்

பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப்

பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

75.

திருமுலநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

அன்பும் சிவமும்இரண் டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்தி ருந்தாரே.

76.

காரைக்கால் அம்மையார் அருளிய

பதினோராம் திருமுறை

எனக்கினிய எம்மாளை ஈசனையான் என்றும்

மனக்கினிய வைப்பாக வைத்தேன் எனக்கவனைக்

கொண்டேன் பிரானாகக் கொள்வதுமே இன்புற்றேன்

உண்டே எனக்கரிய தொன்று.

77.

உறுகின்ற துன்பங்க ளாயிர கோடியும்
ஒய்வொடுஞ் சென்று
இறுகின்ற நாள்களுமாகிக் கிடந்த
இடுக்கண் எல்லாம்
அறுகின்ற னதில்லை ஆளுடையான்
செம்பொன் அம்பலத்தே.

116.

**சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.
பன்னிரண்டாந் திருமுறை**

இறவாத இன்பஅன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவாநீ ஆடும்போதுன், அடியின்கீழ் இருக்க” என்றார்.

117.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 10.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- மேகராகக் குறிஞ்சீ

தலம்:- திருவையாறு.

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் டைம் மேலுந்தி
அலமந்த போதாக வஞ்சேலென்
றருள்செய்வா னமருங் கோயில்
வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
முழுவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில் பார்க்குந் திருவையாறே.

118.

இரண்டாந் திருமுறை

பண்:- செவ்வழி.

தலம்:- திருக்கேதாரம்.

தொண்டரஞ்சு களிறும் மடக்கிச் சுரும்பார்மலர்
இண்டைக்கட்டி வழிபாடு செய்யு மிடமென்பரால்
வண்டுபாட மயிலாட மான்கன்று துள்ளவரிக்
கெண்டைபாயச் சுனைநீல மொட்டலருங் கேதாரமே.

119.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- புறநீர்மை.

தலம்:- திருவாலவாய்.

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகன்நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

120.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை

பண்:- கொல்லி

தலம்:- திருவதிகைவிரட்டானம்.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கினுலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுமுல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னதுறை அம்மானே.

121.

ஐந்தாம் திருமுறை

திருக்குறந்தொகை

தலம்:- திருப்பேரெயில்.

உழைத்துந் துள்ளியும் உள்ளத்து னேஉரு
இழைத்தும் எந்தை பிரானென் றிராப்பகல்
அழைக்கும் அன்பின ராய அடியவர்
பிழைப்பு நீக்குவர் பேரெயி லாளரே.

122.

ஆறாம் திருமுறை

தனித் திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- பொது

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானாளத் தருவரேனும்
மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போம் அல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாம் குறைந்தமுகு தொழுநோயராய்
ஆவிரித்துத் தின்றுமலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவர்கண்டிர் நாம்வணங்கும் கடவு ளாரே.

123

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

பண்:- தக்கேசி

தலம்:- திருப்புன்கூர்

கோல மால் வரை மத்தென நாட்டிக்

கோளரவ்வு சுற்றிக் கடைந் தெழுந்த

ஆல நஞ்சு கண்டவர் மிக இரிய

அமரர் கட்கருள் புரிவது கருதி

நீலமார் கடல் விடந்தனை யுண்டு

கண்டத்தே வைத்த பித்தநீ செய்த

சீலங் கண்டு நின் திரு வடி அடைந்தேன்

செழும் பொழில் திருப்புன் கூருளானே.

124.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்

எட்டாந் திருமுறை

கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு

களிப்பன ஆகாதே?

காரிகை யார்கள் தம்வாழ்வில் என்வாழ்வு

கடைப்படும் ஆகாதே?

மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு

மறந்திடும் ஆகாதே?

மாலறியா மலர்ப் பாதம் இரண்டும்

வணங்குவதும் ஆகாதே?

பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல்

பயின்றிடும் ஆகாதே?

பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்

பாடுதும் ஆகாதே?

விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து

வெளிப்படு மாகாதே?

மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து

வெளிப்படு மாயிடிலே!

125.

சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருவீழ்மீழலை

ஏக நாயகனை இமையவர்க்(கு) அரசை

என்னுயிர்க்(கு) அமுதினை எதிரில்

போக நாயகனைப் புயல்வணற்(கு) அருளிப்

பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த

மேக நாயகனை மிகுதிரு வீழி

மீழலை விண்ணிழி செழுங்கோயில்

யோக நாயகனை யன்றிமற் றொன்றும்

உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

126.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி

அமுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்

மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ் கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

127.

**திருமுலநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்
பத்தாம் திருமுறை**

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிரானிகள் எல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே.

128.

**காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த
திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம்.
பதினோராந் திருமுறை
பண்:- நட்டபாடை.**

கொங்கை திரங்கி நரம் பெழுந்து
குண்டுகண் வெண்பற் குழிவயிற்றுப்
பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டு
பரடியர் நீள்கணைக் காலோர் பெண்பேய்
தங்கி அலறி உலறு காட்டில்
தாழ்சடை எட்டுத் திசையும் வீசி
அங்கங் குளிர்ந்தனல் ஆடும் எங்கள்
அப்பன் இடந்திரு ஆலங்காடே.

129.

சேக்கிழார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்
பன்னிரண்டாந் திருமுறை

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியா உன்றன்
திருநடங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பமாம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைமலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

130.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பரமாலை - தொகுப்பு II.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- நட்டபாடை

தலம்:- திருமருகல்.

அங்கமும் வேதமும் ஒது நாவர்
அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி
மருகனி லாவிய மைந்த சொல்லாய்
செங்கய லார்புணற் செல்வமல்கு
சீர்கொள் செங்காட்டங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங் கெரி ஏந்தியாடுங்
கணபதி யீச்சரம் காமுறவே.

131.

இரண்டாந் திருமுறை

பண்:- நட்டபாடை

தலம்:- திருவாய்மூர்.

தளரிள வளரென உமைபாடத்
தாளம் மிடவோர் கழல்வீசிக்
கிளரிள மணியர வரையார்த்
தாடும் வேடக் கிறிமையார்
விளரிள முலையவர்க் கருள்நல்கி
வேண்ணீ றணிந்தோர் சென்னியின்மேல்
வளரிள மதியமொ டிவராணீர்
வாய்மு ரடிகள் வருவாரே.

132.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- அந்தாளிக் குறிஞ்சி

தலம்:- திருநல்லூர்ப் பெருமணம்.

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாப்ச்சினை
சொல்லூர்ப் பெருமணம் சூடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமண மேயநம் பானே.

133.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

நான்காம் திருமுறை

பண்:- திருநேரிசை.

தலம்:- திருவொற்றியூர்.

ஓம்பினேன் கூட்டைவாளா வுள்ளத்தோர் கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலா முழைபோலக் கருதிற்றே முகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த் தேரைபோலப் பலபல நினைக்கின்றேனை
ஓம்பிநீ யுய்யக்கொள்ளா யொற்றியூ ருடையகோவே.

134.

ஐந்தாம் திருமுறை

திருக்குறுந்தொகை.

தலம்:- திருவாய்மூர்

எங்கே யென்னை இருந்திடத் தேடிக்கொண்டு
அங்கே வந்தடை யாள மருளினார்
தெங்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
அங்கே வாவென்று போனார தென்கொலோ.

135.

ஆறாந் திருமுறை
தனித்திருத்தாண்டகம்
தலம்:- பொது

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ
இறைவன் நீ ஏறார்ந்த செல்வம் நீயே.

136.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்
ஏழாந் திருமுறை
பண்:- குறிஞ்சி.
தலம்:- கோயில்.

மடித்தாடும் அடிமைக் கண் அன்றியே
மனனே நீ வாழு நாளுந்
தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர் செக்கி
லிடும் போது தடுத்தாட் கொள்வான்
கடுத்தாடும் கரத லத்தில் தமருகமும்
எரி அகலும் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடிப் புலியூர்ச் சிற்றம் பலத்தெம்
பெரு மானைப் பெற்றா மன்றே.

137.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாந் திருமுறை

(குழைத்த பத்து)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தலம்:- திருப்பெருந்துறை.

அன்றே, என் தன் ஆவியும்,
உடலும், உடமை எல்லாமும்,
குன்றே அனையாய்! என்னை ஆட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ?
இன்றுஓர் இடையூறு எனக்கு உண்டோ?
எண்தோள், முக்கண், எம்மானே!
நன்றே செவ்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே?

138.

கருவூர்த்தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சம்

தலம்:- திருமுகத்தலை.

புவன நாயகனே! அகவுயிர்க்கு) அமுதே!
பூரணா! ஆரணம் பொழியும்
பவள வாய்மணியே! பணிசெய்வார் கிரங்கும்
பசுபதீ! பன்னகா பரணா!
அவனி ஞாயிறு போன்ற(று) அருள் புரிந்(து) அடியேன்
அகத்திலும் முகத்தலை மூதூர்த்
தவளமா மணிப்பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய்
தனியனேன் தனிமை நீங்குதற் கே.

139.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

தாதையைத் தாளற வீசிய

சண்டிக்கிவ் அண்டத் தொடுமுடனே

பூதலத் தோரும் வணக்கப்பொற்

கோயிலும் போனகமும் அருளிச்

சோதி மணிமுடித் தாமமும்

நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்

பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

140.

திருமுல நாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

அடியார் பரவும் அமரர் பிராணை

முடியால் வணங்கி முதல்வனை முன்னிப்

படியார் அருளும் பரம்பரன் எந்தை

விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே.

141.

காரைக்காலம்மையார் அருளிய திருஆலங்காட்டு

முத்ததிருப்பதிகம்

பதினொராம் திருமுறை

பண்:- நட்பாடை

துத்தங் கைக்கிள்ளை விளரி தாரம்

உழையிளி யோசைபண் கொழுமப் பாடிச்

சச்சரி கொக்கரை தக்கை யோடு
 தகுணிதந் துங்துபி தாளம் வீணை
 மத்தளம் கரடிகை வன்கை மென்தோல்
 தமருகங் குடமுழா மொத்தை வாசித்
 தத்தனை விரவினோடாடு மென்கள்
 அப்பனிடந்திரு ஆலங்கா டே.

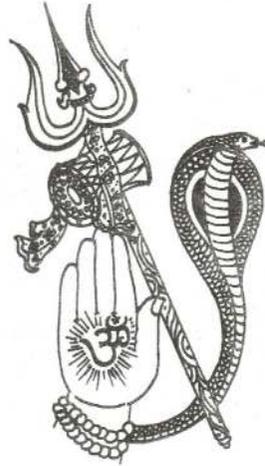
142.

**சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்
 பன்னிரண்டாம் திருமுறை**

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
 பன்னு தமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பணிந்த
 சென்னியா மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரஞ் சார்ந்த
 சொன்ன மலர் மாலைகள் சாத்தித் தூரத்தே தொழ்தெழுந்தார்.

143.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- குறிஞ்சி.

தலம்:- திருவெங்குரு

கரைபொரு கடலில் திரையது மோதக்
கங்குல்வந் தேறிய சங்கமு மிப்பி
உரையுடை முத்த மணலிடை வைகி
ஓங்குவா னிருளறத் துரப்பவெண் டிசையும்
புரைமலி வேதம் போற்றுபு சுரர்கள்
புரிந்தவர் நலங்கொளா குதியினில் நிறைந்த
விரைமலி தூபம் விசும்பினை மறைக்கும்
வெங்குரு மேவியுள் வீற்றிருந் தாரே.

144.

இரண்டாம் திருமுறை

பண்:- காந்தாரம்

தலம்:- திருஆலவாய்.

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மை யிலுள்ளது நீறு
சீதப் புனல் வயல் சூழ்ந்த திரு ஆல வாயான் திருநீறே. 145.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- திருவேட்டக்கடி.

வண்டிரைக்கும் மலர்க்கொன்றை விரிசடைமேல் வரியரவம்
கண்டிரைக்கும் பிறைச்சென்னிக் கபாலி கனைகழல்கள்
தொண்டிரைத்துத் தொழுதிறைஞ்சத் துளங்கொளிநீர்ச்

சுடர்ப்பவளம்

தெண்டிரைகள் கொணர்ந்தெறியுந் திருவேட்டக் குடியாரே.

146.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

நான்காம் திருமுறை

திருவிருத்தம்

பண்:- திருநேரசை.

தலம்:- திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியாவுன்னடி என்மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரந்தர வேண்டும்இவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி இருந்தருள் செய்பா திருப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த தீவண்ணனே.

141.

ஐந்தாம் திருமுறை

பண்:- திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- திருகின்னம்பர்

என்னி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்னிலும் இனி யானொரு வன்னுளன்

என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்கு
என்னு ளேநிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே.

148.

ஆறாம் திருமுறை

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருவாரூர்

திருமணியைத் தித்திக்கும் தேனைப் பாலைத்
தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் தெளிந்த தேறல்
குருமணியைக் குழல்மொந்தை தாளம் வீணை
கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணி யானைப்
பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப்
பருப்பதத்தில் அருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும்
அருமணியை ஆரூரி லம்மான் தன்னை
அறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

149.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த தேவாரம்.

ஏழாம் திருமுறை

பண்:- பழம்பஞ்சரம்.

தலம்:- திருக்கடவூர்மயானம்.

மருவார் கொன்றை மதிசூடி
மாணிக்கத்தின் மலைபோல
வருவார் விடைமேல் மாதோடு
மகிழ்ந்து பூதப்படைசூழத்
திருமால் பிரமன் இந்திரற்குந்
தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான் கடவூர் மயானத்துப்
பெரிய பெருமான் அடிகளே.

150.

மாணிக்க வாசகர்கவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்
எட்டாம் திருமுறை

(குழைத்த பத்து)

பண்:- அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசீரிய விருத்தம்

தலம்:- திருப்பெருந்துறை

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ

வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ

வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய் நீ

வேண்டி என்னைப் பணி கொண்டாய்

வேண்டி நீயா தருள் செய்தாய்

யானும் அதுவே வேண்டி எல்லால்

வேண்டும் பரிசொன்று உண்டெ ன்னில்

அதுவும் உன்றன் விருப் பன்றே.

151.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்.

வெறியேறு பன்றிப் பின் சென்று ஒருநாள்

விசயற்கு) அருள் செய்த வேந்தே! என்றும்;

மறியேறு சாரல் மகேந் திரமா

மலை மேல் இருந்த மருந்தே! என்னும்

நெறியே! என்னும் நெறி நின்றவர்கள்

நினைக்கின்ற நீதி வேதாந்த நிலைக்

குறி என்னும் குணக்குன்றே! என்றும்

குலாத் தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

152.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பங்சமம்.

தலம்:-கோயில்.

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி

ஏத்தொலி எங்குங் குழாம்பெருகி

விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று

விம்மி மிகுதிரு வாருரின்

மழவிடை யாற்கு வழிவழி

யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த

பழஅடி யாரோடுங் கூடி

எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

153.

திருமுலநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

குடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன் பிரானென்று

பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்

றாடுவன் ஆடி அமரர் பிரானென்று

நாடுவன் நானின் றறிவது தானே.

154.

கபில தேவர் அருளிச் செய்த சீவபெருமான் திருவந்தாதி

பதினொராந் திருமுறை

தாமரைசேர் நான்முகற்கும் மாற்கும் அறிவரியார்

தாமரைசேர் பாம்பர் சடாமகுடர் - தாமரைசேர்

பாணியார் தீர்ந்தளிப்பர் பாரோம்பு நான்மறையர்

பாணியார் தீர்ந்தளிப்பர் பார்.

155.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.
பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர் தாம்விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனையென உரைத்தருள
அண்ண லார்தமை அர்ச்சனை புரிய ஆதரித்தாள்
பெண்ணின் நல்லவளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து. 156.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 13.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாத்திருமுறை

பண்:- தக்கராகம்.

தலம்:- திருப்பாச்சீலாச்சீராமம்

துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கச்
சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடம்குழ
வாரிடமும் பலிதேர்வர்
அணிவளர் கோல மெலாம்செய்து பாச்சி
(ஆ)லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட
மயல் செய்வதோ இவர் மாண்பே. 157.

இரண்டாம் திருமுறை

பண்:- காந்தாரம்

தலம்:- திருவாரூர்

தந்தையார் போயினார் தாயாரும் பேர்யினார்

தாமும் போவார்

கொந்தவேல் கொண்டொரு சுற்றத்தார் பார்க்கின்றார்

கொண்டுபோவார்

எந்தநாள் வாழ்வதற்கேமனம் வைத்தியா

லேழை நெஞ்சே

அந்தணா ஞர்தொழு துய்யலா மையல் கொண்

டஞ்ச நெஞ்சே.

158.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- கௌசீகம்.

தலம்:- திருவாலவாய்.

குற்றம்நீ குணங்கணீ கூடலால் வாயிலாய்

சுற்றநீ பிரானுநீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ

சுற்றநூற் கருத்துநீ யருத்தமின்ப மென்றிவை

முற்றுநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென் முகம்மனே.

159.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை

பண்:- பழந்தக்கராகம்.

தலம்:- திருப்பழனம்.

சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினகாள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுமுண் டிகழ்வானோ. 160.

ஐந்தாம் திருமுறை

பண்:- திருக்குறுந்தொகை.

தலம்:- கோயில்.

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கும் மாறு கண்டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

161.

ஆறாம் திருமுறை

திருத்தாண்டகம்

தலம்:- திருவாய்மூர்.

பாட அடியார் பரவக் கண்டேன்

பத்தர்கணங் கண்டேன் மொய்த்த பூதம்

ஆடல் முழுவம் அதிரக் கண்டேன்

அங்கைஅனல் கண்டேன் கங்கை யானைக்

கோடலரவார் சடையிற் கண்டேன்

கொக்கினிதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன்
வாடல் தலையொன்று கையிற் கண்டேன்
வாய்மு ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

162

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாம் திருமுறை

பண்:- செந்துருத்தி

தலம்:- திருவாரூர்.

விறறுக் கொள்வீர் ஒற்றி யல்லேன்
விரும்பி ஆட்பட்டேன்
குற்றம் ஒன்றுஞ் செய்த தில்லை
கொத்தை யாக்கினீர்
எற்றுக் கடிகேள் என்கண் கொண்டீர்
நீரே பழிப்பட்டீர்
மற்றைக் கண்தான் தாரா தொழிந்தால்
வாழ்ந்து போதீரே.

163

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்

எட்டாந் திருமுறை

கண்டபத்து (நிருத்த தரிசனம்)

கொச்சகக் கலிப்பா

தலம்:- தில்லை

இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்

அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட

அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே. 164.

கருவூர்த்தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கங்கைகொண்டசோழேச்சரம்.

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட

அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய

என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த

எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்

முன்னம்மா லறியா ஒருவனாம் இருவா!

முக்கண்ணா! நாற்பெருந் தடந்தோள்

கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை

கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே

165.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

ஆரார் வந்தார் அமரர்

குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்

நாராயண னொடு நான்முகன்

அங்கி ரவியும் இந்திரனும்

தேரார் வீதியில் தேவர்

குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து

பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்

ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

166.

திருமுல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயில்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே.

167.

நக்கீரதேவ நாயனார் அருளிச் செய்த

கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி.

பதினொராந் திருமுறை

சொல்லும் பொருளுமே தூத்திரியும் நெய்யுமா
நல்லிடிஞ்சில் என்னுடைய நாவாகச் - சொல்லரிய
வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேல்இருந்த
பெண்பாகர்க் கேற்றினேன் பெற்று.

168.

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை

ஆதியாய் நடுவு மாகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி. 169.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- தக்கேசீ

தலம்:- திருப்பழனம்

வேதமோதி வெண்ணூல்புண்டு வெள்ளை எருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினுரி தோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவென நின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

170.

இரண்டாம் திருமுறை

பண்:- நட்டராகம்.

தலம்:- திருவலஞ்சுழி.

என்னபுண்ணியஞ் செய்தனைநெஞ்சமே இருங்கடல் வையத்து
முன்னநீபுரி நல்வினைப்பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னுகாவிரி சூழ்திருவலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னியாதரித் தேத்தியும்பாடியும் வழிபடு மதனாலே.

171.

முன்றாம் திருமுறை

நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்.

பண்:-கௌசீகம்.

தலம்:- பொது.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடிந்
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே.

172.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

நான்காம் திருமுறை

பண்:- திருநேரிசை.

தலம்:- திருவொற்றியூர்

மன மெனும் தோணி பற்றி
மதியெனும் கோலை யூன்றிச்
சின மெனும் சரக்கை யேற்றிச்
செறிகட லோடும் போது
மத னெனும் பாறை தாக்கி
மறியும் போதறிய வொண்ணாது
உனை யுனு முணர்வை நல்கா
யொற்றி யூருடைய கோவே.

173.

ஐந்தாம் திருமுறை

திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- கோயில்.

அல்ல லென்செயும் அருவினை யென்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றும் பலவனார்க்கு
எல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே.

174.

ஆறாம் திருமுறை

தனித் திருத்தாண்டகம்.

திருத்தலம்:- பொது.

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும்
திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா வூரும்
பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா வூரும்
விருப்பொடு வெண்சங்கம் ஊதா வூரும்
விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா வூரும்
அருப்பொடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா வூரும்
அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே

175.

ஆறாம் திருமுறை

திருத்தாண்டகம்.

திருத்தலம்:- திருவாரூர்

உன்னுருவிற் சுவையொளிபூ றோசை நாற்றத்
துறுப்பினது குறிப்பாகும் ஐவீர் நுங்கள்
மன்னுருவத் தியற்கைகளால் வைப்பீர்க் கையோ
வையகமே போதாதே யானேல் வானோர்
பொன்னுருவைத் தென்னாரூர் மன்னு குன்றைப்
புவிக்கெழிலாஞ் சிவக்கொழுந்தைப் புகுதென் சிந்தை
தன்னுருவைத் தந்தவனை யெந்தை தன்னைத்
தலைப்படுவேன் துலைப்படுப்பான் தருக்கேன் மின்னே. 176.

ஏழாந் திருமுறை

பண்:- தக்கேசீ.

தலம்:- திருப்புன்கூர்.

நற்ற மிழ்வல்ல ஞானசம் பந்தன்

நாவினுக் கரையன் நாளைப்போ வானும்

கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி

கண்ணப் பன்கணம் புல்லன் என்றிவர்கள்

குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங்

கொள்கை கண்டுநின் குரைகழல் அடைந்தேன்

பொற்றி ரள்மணிக் கமலங்கள் மலரும்

பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூரு ளானே.

177.

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

(கோயில் திருப்பதிகம்)

அநுபோக இலக்கணம்

தலம்:- தில்லை.

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்

புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே

ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி!

உள்ளவா காணவந் தருளாய்

தேறலின் தெளிவே! சிவபெரு மானே!

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே!

ஈறில்லாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த

இன்பமே! என்னுடை அன்பே!

178.

சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருவாவடுகுறை.

பாலும் அமுதமும் தேனுமாய்
ஆனந்தம் தந்துள்ளே பாலிப்பான்
போலும் என்ஆருயிர்ப் போகமாம்
புரகால காமபு ராந்தகன்
சேலுங் கயலுந்திளைக்கு நீர்த்
திருவா வடுகுறை வேந்தனோடு
ஆலு மதற்கே முதலுமாம்
அறிந்தோம் அரிவைபொய் யாததே.

179.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்

ஆரார் வந்தார் அமரர்
குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாராயணனொடு நான்முகன்
அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர்
குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

180.

திருமுல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

181.

**சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அருளிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி.
பதினொராம் திருமுறை.**

பொய்யா நரகம் புகினும் துறக்கம் புகினும் புக்கிங்
குய்யா வுடம்பினோ டூர்வ நடப்ப பறப்ப என்று
நையா விளியினும் நானிலம் ஆளினும் நான்மறைசேர்
மையார் மிடற்றான் அடிமற வாவரம் வேண்டுவனே.

182.

சேக்கிழார் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில்ஒங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

183.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 15.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- யாழ்முரி

தலம்:- திருத்தருமபுரம்.

மாதர் மடப்பிடியும் மட வன்னமு மன்ன தோர்
நடை யுடைம் மலை மக டுனையென மகிழ்வார்
பூதவி னப்படை நின் (தி) றிசைபாடவு மாடுவ
அவர் படர் சடைந் நெடு முடிய தொர் புனலர்
வேதமொ டேழிசைபா டுவராழ் கடல் வெண்டிரை
யிரைந் நுரை கரை பொரு துவிம்மிநின் றயலே
தாதவிழ் புன்னை தயங் கும லர்ச்சிறை வண்டறை
எழில் பொழில் குயில் பயில் தரும புரம் பதியே. 184.

கிரண்டாந் திருமுறை.

பண்:- சீகாமரம்.

தலம்:- திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்.

கீதத்தை மிகப்பாடு மடியார்கள் குடியாகப்
பாதத்தைத் தொழநின்ற பரஞ்சோதி பயிலுமிடம்
வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கு வேளூரே. 185.

முன்றாந் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரபஞ்சமம்.

தலம்:- திருவாவடுதுறை.

வாழினுஞ்சா வினும் வருந்தினும் போய்
வீழினும் உன்கழல் விடுவேன் அல்லேன்
தாழினந் தடம்புனல் தயங்கு சென்னிப்
போழின மதி வைத்த புண்ணியனே
இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே. 186.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- கொல்லி.

தலம்:- கோயில்.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மானிலத்தே.

ஐந்தாம் திருமுறை.

திருக்குறந்தொகை

தலம்:- திரு நெல்வாயில் அரந்துறை.

கரும்பொப் பாணைக் கரும்பினிற் கட்டியை
விரும்பொப் பாணைவிண் ணோரும் அறிகிலா

அரும்பொப் பாணை அரத்துறை மேவிய
சுரும்பொப் பாணைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே.

187.

ஆறாந் திருமுறை.

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- பொது.

தீயாகி நீராகித் திண்மை யாகி
திசையாகி அத்திசைக் கோர்தெய்வ மாகி
தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்பு யாகித்
தாரகையும் ஞாயிறும் தண்மதியு மாகிக்
காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தில் நின்ற
இரதங்கள் நுகர்வானுந் தரனே யாகி
நீயாகி நானாகி நேர்மை யாகி
நெடுஞ் சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்றவாறே.

188.

சுந்தரமுர்த்திநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாம் திருமுறை.

பண்:- தக்கேசீ.

தலம்:- திருக்கழுமலம்.

சாதலும் பிறத்தலும் தவிர்த்தெனை வகுத்துத்
தன்னுருள் தந்தளம் தலைவனை மலையின்
மாதினை மதித்தங்கொர் பால்கொண்ட மணியை
வருபுனல் சடையிடை வைத்தளம் மானை

ஏதிலென் மனத்துக்கோர் இரும்புண்ட நீரை
 எண்வகை ஒருவனை எங்கள் பிரானைக்
 காதில்வெண் குழையனைக் கடல்கொள மிதந்த
 கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே.

189.

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

திருவம்மாளை

(ஆனந்தக்களிப்பு)

தலம்:-பொது

விண்ணாளந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
 மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானை
 தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
 பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணுபெருந் துறையிற்
 கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
 அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

190.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

தலம்:- கோயில்

சிறப்புடையடியார் தில்லைச்

செம்பொன் அம்பலவற்(கு) ஆளாம்

உறைப்புடை யடியார் கீழ்க்கீழ்

உறைப்பர் சேவடி நீ(று) ஆடார்

இறப்பொடு பிறப்பினுக்கே

இனியராய் மீண்டும் மீண்டும்

பிறப்பரைக் காணா கண்வாய்

பேசா(து) அப்பேய்க ளோடே.

191.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

எந்தை எந்தாய் சுற்றம் முற்றும்
எமக்கமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று
சிந்தை செய்யுஞ் சிவன் சீர்
அடியார் அடிநாய் செப்புறை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேர்ந்தன்
எனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேல்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே
என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே.

192.

திருமுல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

வாழ்தவல்லார் மனத் துள்ளுறு சோதியைத்
தீர்த்தனை யங்கே திளைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெருமான் என் றிறைஞ்சியும்
ஆத்தர் செய்தீசன் அருள் பெறலாமே.

193.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த

கோயில் நான்மணி மாலை.

பதினொராம் திருமுறை.

நானே பிறந்து பயன்படைத் தேன்அயன் நாரணன்எம்
கோனே எனத்தில்லை அம்பலத் தேநின்று கூத்து கந்த

தேனே திருவுள்ள மாகிஎன் தீமையெல் லாம்அறுத்துத்
தானே புகுந்தடி யேன்மனத் தேவந்து சந்திக்கவே.

194.

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்

வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்

தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோன் அருளி னாலே

இருந்தமிழ்நா டுற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளிவெண் திருநீறு பரப்பி னாரைப்

போற்றுவார் கழல்எம்மால் போற்ற லாமே.

195.

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 16.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- குறிஞ்சி.

தலம்:- திருச்சிராப்பள்ளி

நன்றுடை யானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே(று)
ஒன்றுடை யானை யுமையொருபாக முடையானைச்
சென்றடை யாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடை யானைக் கூறவென்னுள்ளங் குளிருமே.

196.

கிரண்டாந் திருமுறை.

பண்:- கிந்தளம்.

தலம்:- திருமருகல்.

சடையா யெனுமால் சரணீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே.

197.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- அந்தாளிக் குறிஞ்சி

தலம்:- திருநல்லூர்ப் பெருமணம்.

அன்புறு சிந்தைய ராகி யடியவர்
நன்புறு நல்லூர்ப் பெருமண மேவிநின்று
இன்புறு மெந்தை இணையடி யேத்துவார்
துன்புறு வாரல்லர் தொண்டு செய்வாரே.

198.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- திருவிருத்தம்.

தலம்:- திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலேநினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்து ன்றனாமம்பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாயநமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபாதிரிப்புலி யூரானே.

199.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறந்தொகை

தலம்:- பொது.

வேத மோதிலென் வேள்விகள் செய்கிலென்
நீதி நூல்பல நித்தல் பயிற்றிலென்
ஓதி யங்கமோ ராறு உணரிலென்
ஈச னையுள்கு வார்க்கன்றி யில்லையே.

200.

ஆறாம் திருமுறை

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருஆவடுகுறை.

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
உருவேஎன் னுறவேஎன் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேஎன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

201.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- பழம் பஞ்சுரம்.

தலம்:- திருவாலங்காடு.

முத்தா முத்தி தரவல்ல முகிழ்மென்
முலையாள் உமை பங்கா
சித்தா சித்தித் திறங் காட்டுஞ்
சிவனே தேவர் சிங்கமே
பத்தா பத்தர் பலர் போற்றும்
பரமா பழைய னூர்மேய
அத்தா ஆலங் காடா உன்னடியார்க்கு
அடியேன் ஆவேனே.

202.

எட்டாந் திருமுறை

மாணிக்க சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்

தலம்:- திருத்தெள்ளேணம்.

திருமாலும் பன்றியாச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ!

203.

புருடோத்தம நம்பீ அருளிய திருவிசைப்பா

ஒன்பதாந் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- பொது

வானவர்கள் வேண்ட வளர்நஞ்சை உண்டார்தாம்
ஊனமிலா என்கை ஒளிவளைகள் கொள்வாரோ
தேனல்வரி வண்டறையும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
நானமரோ என்னாதே நாடகமே யாடுவரே.

204.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

நிட்டையிலா வுடல் நீத்தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்(து)
அட்ட முர்த்திக் கென்அகம் நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்(கு) ஆலநிழற்
பட்டனுக்(கு) என்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

205.

திருமுல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம்
பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க் காறாக்கிப்
பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும்
பதிபசு பாசம் பயில நிலாவே.

206.

பரணதேவர் அருளிச் செய்த சீவபெருமான் திருவந்தாதி

பதினொராந் திருமுறை.

நினையடைந்தேன் சித்தம் நிலையாம் வண்ணம்
நினையடைந்தேன் சித்த நிமலா - நினையடைந்தேன்
கண்டத்தாய் காளத்தி யானே கனலாகும்
கண்டத்தாய் காவாலி கா.

207.

சேக்கிழார் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

208.

உ
சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 17.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- வியாழக்குறிஞ்சீ.

தலம்:- திருப்புகலி.

ஆடல் அரவசைத்தான் அருமாமறை

தான் விரித்தான் கொன்றை

சூடிய செஞ் சடையான்

சூடுகா டமர்ந்த பிரான்

ஏடவிழ் மா மலையாள்

ஒருபாகம் அமர்ந்தடியார் ஏத்த

ஆடிய எம்மிறையூர் புகலிப் பதியாமே.

209.

இரண்டாந் திருமுறை.

பண்:- சீகாமரம்.

தலம்:- ஆமத்தூர்.

குன்ற வார்சிலை நாண்அரா வரிவாளி கூரெரி

காற்றின் மும்மதில்

வென்றவா றெங்ஙனே விடையேறு வேதியனே

தென்றலார் மணிமாடமாளிகை குளிகைக்கெதிர்

நீண்டபெண்ணைமேல்

அன்றில் வந்தணையும் ஆமத்தூர் அம்மானே.

210.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- சாதாரி

தலம்:- திரும்பீம்மாபுரம்.

எந்தமது சிந்தைபிரி யாதபெருமானென இறைஞ்சி இமையோர்

வந்துதுதி செய்யவளர் தூபமொடு தீபமலி வாய்மையழவால்

அந்தியமர் சந்திபல அர்ச்சனைகள் செய்ய அமர்கின்ற அழகன்

சந்தமலி குந்தளநன் மாதினொடு மேவுபதி சண்பைந கரே. 211.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- குறிஞ்சி.

தலம்:- திருவாரூர்.

முடிகள் வணங்கி மூவாதார்கண் முன்செல்ல

அடிகொள் வேய்த்தோள் வானரமங்கையர் பின்செல்லப்

பொடிகள் பூசிப்பாடும் தொண்டர் புடைசூழ

அடிகளாரு ராதிரை நாளாலது வண்ணம்.

212.

ஐந்தாந் திருமுறை.

திருக்குறுந்தொகை.

தலம்:- திருச்சேறை.

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மின்னு வார்சடை வேதவிழுப் பொருள்
செந்நெ லார்வயற் சேறையுட் செந்நெறி
மன்னு சோதிநம் பால்வந்து வைகவே.

213.

ஆறாந் திருமுறை.

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருவாரூர்.

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
முர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள்தன் னாமங் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

214.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- நட்டராகம்.

தலம்:- திருமழபாடி.

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

215.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாந் திருமுறை.

பிடித்த பத்து

தலம்:- திருத்தோணிபுரம்.

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே! சிவபெரு மானே!
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

216.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- சீதம்பரம்.

பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணோடாணாய் என்
பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே!
கருமையின் வெளியே! கயற்கண்ணாள் இமவான்
மகள் உமவள்களை கண்ணே!
அருமையின் மறைநான் கோலமிட் டரற்றும்
அப்பனே! அம்பலத் தமுதே!
ஒருமையிற் பலபுக் குருவிநின் றாயைத்
தொண்டனேன் உரைக்கும் உரையே.

217.

சேந்தனார் அருளிச் செய்த திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாந் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- சீதம்பரம். (கோயில்)

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள்அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள்
என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

218.

**திருமுலர் நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்
பத்தாம் திருமுறை.**

சிந்தையி னுள்ளே எந்தை திருவடி
சிந்தையும் எந்தை திருவடிக் கீழ்து
எந்தையும் என்னை அறியகி லானாகில்
எந்தையை யானும் அறியகி லேனே.

219.

**பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிய
பதினோராந் திருமுறை**

தரித்தேன் மனத்துன் திகழ்தருநாமந் தடம் பொழில் வாய்
வரித்தேன் முரல்கச்சி ஏகம்பனே என்றன் வல்வினையை
அரித்தேன் உனைப்பணி யாதவர் ஏழைமை கண்டவரைச்
சிரித்தேன் உனக்கடியாரடி பூணத் தெளிந்தனனே.

220.

**சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்.
பன்னிரண்டாம் திருமுறை.**

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்து வாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

221.

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச்செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை

நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தணைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்தெழும் பொழுதில்
“உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்” என்றவர்தம்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்.

78.

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 07.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- பழந்தக்காரகம்.

தலம்:- திருநெடுங்களம்.

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்ஞுகனே என்றுனைப்பே சினல்லால்
குறையுடையார் குற்றமோராய் கொள்கையினால் உயர்ந்த
நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்கள மேயவனே.

79.

கிரண்டாந் திருமுறை

பண்:- காந்தாரம்

தலம்:- திருவெண்காடு

உண்டாய் நஞ்சை உமையோர் பங்கா வென்றுள்கித்
தொண்டாய்த் திரியு மடியார் தங்க டுயரங்கள்
அண்டா வண்ண மறுப்பா னெந்தை யூர்போலும்
வெண்டா மரைமேற் கருவண்டியாழ் செய்வெண்காடே

80.

முன்றாந் திருமுறை

பண்:- காந்தாரபஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்

ஆடினாய் நறு நெய்யொடு பால்தயிர்
அந்தணர்பிரி யாதசிற் றம்பலம்
நாடினாய் இடமா நறுங் கொன்றை நயந்தவனே
பாடினாய் மறையோடு பல் கீதமும்
பல்சடைப்பனி கால்கதிர் வெண்டிங்கள்
சூடினாய் அருளாய் சுருங்க எம தொல்வினையே

81.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச்செய்த தேவாரம்

நான்காம் திருமுறை

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருவையாறு

மாதர்ப் பிறைக் கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார் அவர் பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயாறடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர்திருப்பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன்.

82.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்

செங்கண்மால் எங்குந்திசை திசையன

சூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்

குழாங்குழா மாய்நின்று கூத்தாடும்

ஆவிக்(கு) அமுதைஎன் ஆர்வத்

தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமார்

பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

88.

திருமுலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

ஒன்றுகண் டீர்உல குக்கொரு தெய்வம்

ஒன்றுகண் டீர்உல குக்குயி ராவது

நன்றுகண் டீர்நல் நமச்சிவா யப்பழந்

தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே.

89.

காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த அற்புகத் திருவந்தாதி.

பதினோராம் திருமுறை

இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்

படரும்நெறி பணியா ரேனும் - சுடர்உருவில்

என்பறாக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க்

கன்பறா தென்னெஞ் சவர்க்கு.

90.

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச்செய்த பெரியபுராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை.

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவ மாகி
அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடஞ் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

91.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 08.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- வியாழக்குறிஞ்சி

தலம்:- பொது.

அவ்வினைக்கு கிவ்வினை யாமென்று சொல்லும் அ.தறிவீர்
உய்வினை நாடாது இருப்பதும் உந்தமக்கு ஊனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான் கழல் போற்றுதும் நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப் பெறாதிரு நீலகண்டம்.

92.

கிரண்டாம் திருமுறை

பண்:- சீகாமரம்

தலம்:- திருக்கைச்சீனம்

தையலோர் கூறுடையான் தண்மதிசேர் செஞ்சடையான்
மையுலா மணிமிடற்றான் மறைவிளங்கு பாடலான்

நெய்யுலா மூவிலைவே லேந்திவந் தொளிசேர்
கையுடையான் மேவியுறை கோவில் கைச்சினமே.

93.

முன்றாம் திருமுறை

பண்:- காந்தாரபஞ்சமம்

தலம்:- திருவாவடுதுறை

இடரினும் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உன்கழல் தொழு தெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடரினில் அடக்கிய வேதி யனே.
இதுவோஎமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோ வுனதின்னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

94.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

நான்காந் திருமுறை

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருக்கச்சீயேகம்பம்

அடுத்தாணை யுரித்தாணை அருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தாணைக் குலவரையே சிலையாகக் கூரம்பு
கொடுத்தாணைப் புரமெரியச் சுணைமல்கு கயிலாயம்
எடுத்தாணைத் தடுத்தாணை என்மனத்தே வைத்தேனே.

95.

ஐந்தாந் திருமுறை

பண்:- திருக்குறுந்தொகை

தலம்:- திருக்கச்சியேகம்பம்

பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
கண்டுங் கண்டுங் களித்திகாண் நெஞ்சமே
வண்டு லாமலர்ச் செஞ்சடை ஏகம்பன்
தொண்ட னாய்த்திரி யாய்துயர் தீரவே.

96.

ஆறாந் திருமுறை

பண்:- திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருப்புவணம்.

வடியேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றும்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
எழில்திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் புவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

97.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாந்திருமுறை

பண்:- கொல்லி

தலம்:- திருப்புகலூர்.

தம்மையே புகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ்
சார்கினுந் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே யெந்தைப்
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மையே தருஞ் சோறுங் கூறையும்
எத்த லாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மயே சிவ லோகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயுற வில்லையே.

98.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்ததிருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை

(நீத்தல் விண்ணப்பம்)

கட்டளைக் கலித்துறை

கடையவனே னைக்கரு ணையினாற்
கலந்து ஆண்டு கொண்ட
விடையவனே! விட்டி டுதி கண்டாய்
விறல் வேங்கையின் தோல்
உடையவனே! மன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கு அரசே!
சடையவனே! தளர்ந் தேன்எம் பிரான்,
என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.

99.

கருவூர்த் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- புறநீர்மை

தலம்:- கோயில்.

இவ்வரும் பிறவிப் பௌவநீர் நீந்தும்
ஏழை யேற்(கு) என்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை என்றால்
அஞ்சல் என்றருள் செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனங் குழைத்தசெஞ் சாலிக்
கடைசி யர்களை தரு நீலம்
செய்வரம்(பு) அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

100.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்.

சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு
பெற்றேன்; பெற்றதார்பெறு வார்ருலகில்?
ஊரும் உலகுங் கழற
உளறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

101.

திருமுலநாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை

அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள் பெறலாமே.

102.

கபிலதேவநாயனார் அருளிச் செய்தது.

பதினோராந் திருமுறை.

திருவாக்கும் செய்கரும் கைகூடும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத் தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தங்கை.

103.

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்

பன்னீரண்டாந் திருமுறை

சொல்லுவ தறியேன்வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி!
வல்லைவந் தருளிஎன்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி!
எல்லையில் இன்பவெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்துள் ஆடும்சேவடி போற்றி! என்ன

104.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 09.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:-பழந்தக்கராகம்

தலம்:- திருத்தோணிபுரம்

சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா தேனொடுபால்
முறையாலே உணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளந்
துறையாருங் கடற்றோணி புரத்தீசன் துளங்குமிளம்
பிறையாளன் றிருநாம மெனக்கொருக் காற்பேசாயே.

105.

கிரண்டாந் திருமுறை

பண்:- சீகாமரம்.

தலம்:- திருவெண்காடு.

கண்காட்டு நுதலானுங் கனல்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டி லுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே.

106.

முன்றாம் திருமுறை

நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்

பண்:- கௌசீகம்.

தலம்:- பொது.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேதம் நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

107.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை

பண்:- திருநேரீசை.

தலம்:- கோயில்.

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகி
எத்தனாற் பத்திசெய்கே னென்னைநீ யிகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வாதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தாவன் னாடல்காண்பா னடியனேன் வந்தவாரே.

108.

ஐந்தாம் திருமுறை

பாவநாசத் திருக்குறுந் தொகை

தலம்:- பொது

காலை சென்று கலந்துநீர் முழ்கிலென்
வேலை தோறும் விதிவழி நிற்கிலென்

ஆலை வேள்வி யடைந்தது வேட்கிலென்
ஏல ஈசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே.

109.

ஆறாம் திருமுறை

திருத்தாண்டகம்

தலம்:-திருவாரூர்.

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கார சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதி யென்றும்
ஆரூரா வென்றென்றே அலறா நில்லே.

110.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாம் திருமுறை

திருத்தொண்டர்தொகை.

பண்:- கொல்லிக் கௌவாணம்.

தலம்:- திருவாரூர்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்

வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்

விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்.

அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன்

ஆருள் ஆருரில் அம்மானுக் காளே.

111.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்

எட்டாந் திருமுறை

பண்சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்தருளும்

பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்

விண்சுமந்த கீர்த்திவியன் மண்டலத்து ஈசன்

கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை

மண்சுமந்து காலிக் கொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு

புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய்!

(182/தரு/08) 112.

சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாந் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- திருவீழ்மீழலை

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்

கரையிலாக் கருணை மாகடலை

மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை

மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்

செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத்

திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த

கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்(டு) உள்ளம்

குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

113.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்

சேலுங் கயலும் திளைக்குங்

கண்ணார் இளங்கொங்கையிற் செங்குங்குமம்

போலும் பொடியணி மார்பிலங்

குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப

மாலும் அயனும் அறியாநெறி

தந்து வந்தென் மனத்தகத்தே

பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்

றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

114.

திருமுலநாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்

வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடில்

ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்

தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

115.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளியது

பதினொராந் திருமுறை

பெறுகின்ற எண்ணிலி தாயாரும் பேறுறும்

யானுமென்னை

பன்னிரு திருமுறைப் பரமரலை - தொகுப்பு 18.
திருச்சிற்றம்பலம்
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- தக்கராகம்.

தலம்:- திருக்கோலக்கா.

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட வருவ மென்கொலோ

122.

கிரண்டாந் திருமுறை

பண்:- சீகாமரம்

தலம்:- திருவெண்காடு.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

223.

முன்றாம் திருமுறை.

பண்:- சாதாரி

தலம்:- திருநெல்வேலி.

மருந்தவை மந்திரமறுமைநன் நெறியவை மற்றுமெல்லாம்.
அருந்துயர் கெடுமவர்நாமமே சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண் புறவினிற்கொன்றை பொன்சொரிதரத்

துன்றுபைம்பூம்

செருந்திசெம் பொன்மலர்திரு நெல்வேலியுறை செல்வர்தாமே.

224.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- திருநேரிசை.

தலம்:- திருவாலவாய்.

வேதியா வேதகீதா விண்ணவர் அண்ணா என்றென்று
ஓதியே மலர்கள் தூவி ஒருங்கிநின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடைமதியஞ் சூடும்.
ஆதியே ஆலவாயில் அப்பனே அருள் செயாயே.

225.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறுந்தொகை.

தலம்:- பொது.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்

சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்றெடுங் காலமே.

226.

ஆறாந் திருமுறை.

போற்றித் திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருக்கயிலை.

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி!
பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி!
எண்ணும் எழுத்துஞ்சொல் ஆனாய் போற்றி!
என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி!
விண்ணும் நிலனுந்தீ ஆனாய் போற்றி!
மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி!
கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி!
கயிலை மலையானே போற்றி! போற்றி!!

227.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- தக்கேசீ.

தலம்:- திருவாரூர்.

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளும்தரு வானைப்
போக மும்திரு வும்புணர்ப் பானைப்
பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பானைப்
பிழையெ லாந்தவி ர்ப்பணிப் பானை
இன்ன தன்மையன் என்றறி வொண்ணா
எம்மா னைஎளி வந்தபி ரானை

அன்னம்வை க்கும்வ யற்பழ னத்தணி
ஆரு ரானை மறக்கலு மாமோ.

228.

**மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்
எட்டாந் திருமுறை.**

பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடிநைந்து நைந்துருகி நெக்கு நெக்கு
ஆடவேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்து
ஆடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூடவேண்டும் நான் போற்றி இப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீடவேண்டும் நான் போற்றி வீடுதந்து
அருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே.

229.

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- நட்டராகம்.

தலம்:- கோவில் - பவளமால்வரை.

பவளமால் வரையைப் பனிபடர்ந் தனையதோர்
படரொளி தரு திருநீறும்
குவளைமா மலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும்
துன்றுபொற் குழல் திருச்சடையும்
திவளமா ளிகை சூழ்தரு தில்லையுள்
திரு நடம் புரிகின்ற
தவள வண்ணனை நினைதொறும்
என்மனம் தழல் மெழுகு ஓக்குமே.

230.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

சொல்லாண்டசுருதிப் பொருள்

சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்!

சில்லாண்டிற் சிதையுஞ்சில

தேவர் சிறுநெறி சேராமே

வில்லாண்ட கனகத்திரள்

மேரு விடங்கள் விடைப்பாகன்

பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

231.

திருமுலர் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை

நானென்றும் தானென்றும் நாடினேன் நாடலும்

நானென்றும் தானென்றி ரண்டில்லை என்பது

நானென்ற ஞான முதல்வனே நல்கினான்

நானென்று நானும் நினைப் பொழிந்தேனே.

232.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அருளியது.

பதினொராந் திருமுறை.

முனியே முருகலர் கொன்றையினாய் என்னை மூப்பொழித்த

கனியே கழலடி அல்லாற் களைகண்மற் றொன்றும் இலேன்

இனியேல் இருந்தவஞ் செய்யேன் திருந்தஅஞ் சே நினைந்து

தனியேன் படுகின்ற சங்கடம் ஆர்க்கினிச் சாற்றுவனே.

233.

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை.

மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணினால் அவர்நல் விழாப்பொலிவு கண்டார்தல்
உண்மையா மெனில்உலகர்முன் வருகென உரைப்பார்.

234.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 19.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- குறிஞ்சி.

தலம்:- கோயில்.

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே.

235.

இரண்டாம் திருமுறை.

பண்:- சீகாமரம்.

தலம்:- திருப்பிரமபுரம்.

தன்னடைந்தார்க் கின்பங்க டருவானைத் தத்துவனைக்
கன்னடைந்த மதிற்பிரம புரத்துறையுங் காவலனை

முன்னடைந்தான் சம்பந்தன் மொழிபத்து மிவைவல்லார்
பொன்னடைந்தார் போகங்கள் பலவடைந்தார் புண்ணியரே.

236.

முன்றாந் திருமுறை.

பண்:- காந்தார பஞ்சமம்.

தலம்:- திருமாடக்கோயில்.

துளமதி யுடைமறி தோன்று கையினர்
இளமதி யணிசடை யெந்தை யாரிடம்
உளமதி யுடையவர் வைக லோங்கிய
வளமதி தடவிய மாடக் கோயில்.

237.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காந் திருமுறை.

பண்:- திருநேரீசை.

தலம்:- திருநாகேச்சரம்.

கச்சைசேர் அரவர் போலுங்
கறையணி மிடற்றர் போலுங்
பிச்சை கொண்டுண்பர் போலும்
பேரரு ளாளர் போலும்
இச்சையால் மலர்கள் தூவி
இரவொடு பகலுந் தம்மை
நச்சுவார்க் கினியர் போலும்
நாகஈச் சரவ னாரே.

238.

ஐந்தாந் திருமுறை.

திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- திருவாட்போக்கி.

சூற்றம் வந்து குமைத்திடும் போதினால்
தேற்றம் வந்து தெளிவுற லாகுமே
ஆற்ற வும்மருள் செய்யும் வாட் போக்கிபால்
ஏற்று மின்விளக் கையிருள் நீங்கவே.

239.

ஆறாந் திருமுறை.

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருக்காளாத்தி.

மனத்தகத்தான் தலை மேலான் வாக்கினுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான்
ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தான் நறுங் கொண்பைப் போதினுள்ளான்
பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றி னுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கைலாயத் துச்சி யுள்ளான்
காளாத்தியான் அவன் என் கண்ணுளானே.

240.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- பழம்பஞ்சுரம்.

தலம்:- ஊர்த் தொகை.

காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே
காணப் பேரூராய்
கோட்டுர்க் கொழுந்தே அழுந்தா ரரசே
கொழுநற் கொல்லேறே
பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய்
பனங்காட் டூரானே
மாட்டு ரறவா மறவா துன்னைப்
பாடப் பணியாயே.

241.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாந் திருமுறை.

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள்
விடலையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர்
தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள்
நின்மலா போற்றி! போற்றி!

242.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாந் திருமுறை.

திருநெடுமால் இந்திரன் அயன் வானோர்
திருக்கடைக் காவலின் நெருக்கிப்
பெருமுடி மோதி உகுமணி முன்றிற்
பிறங்கிய பெரும் பற்றப் புலியூர்ச்
செருநெடு மேரு வில்லின்முப் புரம்தீ
விரித்த சிற்றம் பலக் கூத்த!
கருவடி குழைக் கா(து) அமலச் செங்கமல
மலர் முகங் கலந்த(து) என் கருத்தே.

243.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாந் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்
கண்ணார் இளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங்
குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியாநெறி
தந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்து நின்
றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

244.

திருமுலநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்
சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே

245.

காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த அற்புதத் திருவந்தாதி.

பதினொராந் திருமுறை.

பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன் - நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திடர்.

246.

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமும் இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழு ந்தருளப் பெற்றபே றிதனால் என்றைக்கும்

திருவரு ளுடையோம்

நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும் நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற் றொளியினில் விளங்கும் மேன்மையும்

படைத்தனம் என்பார்.

247.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரு திருமுறைப் பரமரலை ~ தொகுப்பு 20.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- நட்ப்பாடை.

தலம்:- திருப்பிரமபுரம்.

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும்மிவ னென்ன
அருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலம்மிது வென்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

248.

கிராண்டாம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருவாரூர்.

பவனமாய்ச் சோடையாய் நாவெழாப் பஞ்சுதோய்ச்
சட்ட வுண்டு

சிவனதாட் சிந்தையாப் பேதைமார் போலநீ

வெள்கி னாயே

கவனமாய்ப் பாய்வதோ ரேறுகந் தேறிய

காள கண்டன்

அவனதாரூர் தொழுதுய்யலா மையல் கொண்

டஞ்ச னெஞ்சே.

249.

முன்றாம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரபஞ்சமம்.

தலம்:- திருப்பூந்தராய்.

காவியங்கருங் கண்ணி னாள் கனித்

தொண்டை வாய்க்கதிர் முத்தநல் வெண்ணகைத்
தூவியம்பெடை யன்ன நடைச்சுரி மென்குழலாள்

தேவியுந் திருமேனி யோர் பாகமா
யொன்றிரண் டொரு மூன்றொடு சேர்ப்பதி

பூவிலந்தண ணொப்பவர் பூந்தராய் போற்றுதுமே.

250.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காந் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருவதிகை வீரட்டானம்.

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ் சுடர்திங்கட் சூளாமணியும்

வண்ண உரிவை உடையும் வளரும்பவள நிறமும்

அண்ண லரண்முர னேறும் அகலம் வளாய அரவும்

திண்ணன் கெடிலப்புனலு முடையாரொருவர் தமர்நாம்

அஞ்சுவதுயா தொன்றுமில்லை அஞ்சவருவது மில்லை.

251.

ஐந்தாம் திருமுறை.

திருக்குறள் தொகை.

தலம்:- கோயில்.

மைகொள் கண்டனெண் தோளன்முக் கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனார்
செய்ய மாதுறை சிற்றம்ப லத்தெங்கள்
ஐய னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

252.

ஆறாம் திருமுறை.

பண்:- போற்றித் திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருக்கையிலாயம்.

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி
ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி
கையிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

453.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- தக்கேசி.

தலம்:- திருக்கோலக்கா.

புற்றில் வாளர வார்த்த பிராணைப்
பூத நாதனைப் பாதமே தொழுவார்
பற்றுவான் துணை எனக்கெளி வந்த
பாவ நாசனை மேவரி யானை
முற்ற லார்திரி புரம்ஒரு மூன்றும்
பொன்ற வெற்றிமால் வரைஅரி அம்பாக்
கொற்ற வில்அங்கை ஏந்திய கோனைக்
கோலக் காவினிற் கண்டு கொண்டேனே.

254.

மாணிக்க வாசகர் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாந் திருமுறை.

திருச்சதகம்.

ஆடு கின்றிலை கூத்து உடையான் கழற்கு
அன்புஇலை என்பு உருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாத மலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டு கின்றதும் இலை
துணைஇலி பிண நெஞ்சே!
தேடு கின்றிலை தெருவுதோறு அலறிலை
செய்வது ஒன்று அறியேனே.

255.

கருவூர்த்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாந் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருப்புவணம்.

கடுவினைப் பாசக் கடல் கடந்து ஐவர்
கள்ளரை மெள்ளவே துரத்துன்
அடியிணை இரண்டும் அடையுமாறு, அடைந்தேன்
அருள் செய்வாய்; அருள்செயா தொழிவாய்;
நெடுநிலை மாடத்து இரவிருள் கிழிக்க
நிலை விளக்கு அலகில் சாலேகம்
புடைகிடந்து இலங்கும் ஆவண வீதிப்
புவணங் கோயில் கொண்டாயே.

256.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாந் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்.

சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு
பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற
உளறி உமைமண வாளணுக் காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும்
பரிசு நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

257.

திருமுல நாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

சிவனோ டொக்குந் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொ டொப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன் னொளி மின்னுந்
தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

258.

காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த அற்புதத்திருவந்தாதி.

பதினோராந் திருமுறை.

கண்ணாரக் கண்டுமென் கையாரக் கூப்பியும்
எண்ணார எண்ணத்தால் எண்ணியும் - விண்ணோன்
எரியாடி என்றென்றும் இன்புறுவன் கொல்லோ
பெரியானைக் காணப் பெறின்.

258.

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

செறிதரு முயிர் தொறுந் திகழ்ந்து மன்னிய
மறுவறு மானிட மரபின் மேவியே
அறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாகிய
இறவிதன் மலரடி யிறஞ்சி ஏத்துவாம்.

260.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 21.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

திருநீலகண்டம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- வியாழக் குறிஞ்சி.

தலம்:- பொது

மறக்கு மனத்தினை மாற்றி எம்
ஆவியை வற்பு றுத்திப்
பிறப்பில் பெருமான் திருந்த டிக்கீழ்ப்
பிழை யாத வண்ணம்
பறித்த மலர்கொடு வந்துமை ஏத்தும்
பணி யடி யோம்
சிறப்பி லித்தீ வினை தீண்டப்
பெறா நீலகண்டம்.

(71/1/சைவ) 261.

திருஞான சம்பந்த முர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

கிரண்டாந் திருமுறை.

பண்:- சீகாமரம்

தலம்:- திருமயிலாப்புர்.

மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஓட்டிட்ட பண்பினுரு த்திரபல் கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

262.

முதலாந்திருமுறை

பண்:- பழந்தக்கராகம்.

தலம்:- திருவலிவலம்.

ஒல்லை யாறி யுள்ள மொன்றிக்
கள்ள மொழிந்து வெய்ய
சொல்லை யாறித் தூய்மை செய்து
காம வினை யகற்றி
நல்ல வாறே யுற்ற னாம
நாவி னவின் றேத்த
வல்ல வாறே வந்து நல்காய்
வலி வலமே யவனே

339.

கிரண்டாம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருவாலவாய்.

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குத்திரு மேனி ஆலவாயான் திருநீறே.

340.

திருமுலநாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை.

போற்றி என் பார் அமரர் புனி தன் அடி
போற்றி என் பார் அசுரர் புனி தன் அடி
போற்றி என் பார் மனிதர் புனி தன் அடி
போற்றி என் அன்புள் பொலிய வைத்தேனே.

346.

பதினொராம் திருமுறை.

காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த திருவாலங்காடு

முத்ததிருப்பதிகம்.

பண்:- நட்டபாடை.

தலம்:- திருவாலங்காடு.

எட்டி இலவம் ஈகை சூரை காரை படர்ந் தெங்கும்
சுட்ட சுடலை சூழ்ந்த கள்ளி சோர்ந்த குடர் கௌவப்
பட்ட பிணங்கள் பரந்த காட்டிற் பறை போல் விழிகட் பேய்
கெட்ட முழுவங் கூளி பாடக் குழகன் ஆடுமே.

347.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை.

பூழியர் கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமி சைக்கல்மிதப்பில் அணைந்த பிரானடி போற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்தொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூரார் திருத்தாள் போற்றி.

348.

கருவூர்த்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம்.

தளிரொளி மணிப்பூம் பதஞ்சிலம்(பு) அலம்பச்
சடைவிரித்(து) அலையெறி கங்கைத்
தெளிரொளி மணிநீர்த் திவலைமுத்(து) அரும்பித்
திருமுகம் மலர்ந்துசொட்டு அட்டக்
கிளரொளி மணிவண்(டு)அறை பொழிற் பழனம்
கொழுவுகம் பலைசெய் கீழ்க் கோட்டூர்
வளரொளி மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன் என் மனங்கலந் தானே.

334.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
செங்கண் மால் எங்குந்திசை திசையன
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
குழாங்குழா மாய் நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக்(கு) அமுதை என்ஆர்வத்
தனத்தினை அப்பனை ஒப்ப மரர்
பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறு துமே.

345.

சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- புறநர்மை.

தலம்:- திருக்கூடலையாற்றார்.

வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரியுரி போர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசுழலுமை யோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில்
அடிகள்இவ் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே

332.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

தலம்:- திருப்பெருந்துறை.

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்உள்ளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஒலம்இட்டு அலறி
உலகெலாந் தேடியும் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே!

333.

அப்போது மலர்தூவி யைம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போதும் மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

329.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- திருவிடைமருதூர்.

கனியினுங் கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க் குழற் பாவை நல்லாரினும்
தனிமுடி கவித் தாளும் அரசினும்
இனியன் தன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே.

330.

ஆறாம் திருமுறை.

பண்:- போற்றித்திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருவாரூர்.

பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி
புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி
தேவார்ந்த தேவர்க்குத் தேவே போற்றி
திருமாலுக் காழி யளித்தாய் போற்றி
சாவாமே காத்தென்னை யாண்டாய் போற்றி
சங்கொத்த நீற்றெஞ் சதுரா போற்றி
சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

331.

கிரண்டாம் திருமுறை.

பண்:- நட்டராகம்.

தலம்:- திருக்கீழ் வேளூர்

மின்னு லாவிய சடையினர் விடையினர்
மிளர் தரும் அரவோடும்
பன்னு லாவிய மறையொலி நாவினர்
கறை யணி கண்டத்தர்
பொன்னு லாவிய கொன்றையந் தாரினர்
புகழ் மிகுகீழ் வேளூர்
உன்னு லாவிய சிந்தையர் மேல்வினை
யோடிட வீடா மே.

327.

முன்றாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருவெண்டுறை.

ஆதியன் ஆதிரையன் அனல்ஆடிய ஆரழகன்
பாதியோர் மாதினோடும் பயிலும்பர மாபரமன்
போதியலும் முடிமேற் புனலோடர வம்புனைந்த
வேதியன் மாதுமையாள் விரும்புமிடம் வெண்டுறையே.

328.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருக்கச்சீயேகம்பம்.

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம் என்று வழங்கும்
திருத்தொண்டர் புராணம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

நூனத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

325.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பரமரவை ~ தொகுப்பு 26.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- பழந்தக்கராகம்.

தலம்:- திருக்கோளிலி.

நாளாய போகமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய வன்புசெய்வோ மடநெஞ்சே யரனாமம்
கேளாய் நங்கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே

326.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

தாதையைத் தாளற வீசிய

சண்டிக்கிவ் அண்டத் தொடுமுடனே

பூதலத்தோரும் வணங்கப் பொற்

கோயிலும் போனகமும் அருளிச்

சோதி மணிமுடித் தாமமும்

நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்

பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறு துமே.

322.

திருமுலநாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

பின்னை நின் ரென்னே பிறவி பெறுவது

முன்னை நன் றாகமுயல் தவஞ் செய்கிலர்

என்னை நன் றாகஇறைவன் படைத்தனன்

தன்னை நன் றாகத் தமிழ் செய்யு மாறே.

323.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை.

பதினோராந் திருமுறை.

வளையார் பசியின் வருந்தார் பிணியின் மதனன் அம்புக்

கிளையார் தனங்கண் டிரங்கிநில் லார்இப் பிறப்பினில்வந்

தளையார் நரகினுக் கென்கடவார் பொன் அலர்ந்த கொன்றைத்

தழையார் இடைமரு தன்னடி யாரடி சார்ந்தவரே.

324.

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் அருளிய திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

(அச்சப்பத்து)

தலம்:- தில்லை.

புற்றில் வாள் அரவும் அஞ்சேன்
பொய்யர் தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றை வார் சடைஎம் அண்ணல்
கண் நுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும் ஓர் தெய்வம் தன்னை
உண்டு என நினைந்து எம்பெம்மாற்
கற்றி லாத வரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சு மாறே!

320.

கருவூர்த்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருமுகத்தலை.

அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித்து
ஐவரோடு என்னோடும் விளைந்த
இக்காலம் முழுதும் ஒழியவந்து உள்புக்கு
என்னை ஆள்ஆண்ட நாயகனே!
முக்கண்நா யகனே! முழுதுலகு இறைஞ்ச
முகத்தலை அகத்தமர்ந்து அடியேன்
பக்கல் ஆனந்தம் இடையறா வண்ணம்
பண்ணினாய் பவளவாய் மொழிந்தே.

321.

ஆறாந் திருமுறை.

தனித் திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- பொது.

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே

அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே

ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே

உருகுவித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே

பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே

பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே

காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காயே.

318.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாம் திருமுறை.

பண்:- காந்தார பஞ்சமம்.

தலம்:- திருவையாறு.

பரவும் பரிசொன் றறியேன் நான்

பண்டே உம்மைப் பயிலா தேன்

இரவும் பகலும் நினைந் தாலும்

எய்த நினைய மாட்டேன் நான்

கரவில் அருவி கமுகு ண்ணத்

தெங்கங் குலைக்கிழ் கருப் பாலை

அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட் டத்து

ஐயாறு டைய அடிக ளோ.

319.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- திருநேரீசை.

தலம்:- திருநாகைக்காரோணம்.

மனைவி தாய் தந்தை மக்கள்
மற்றுள சுற்ற மென்னும்
வினையு ளேவிழு ந்த முந்தி
வேதனைக் கிடமா காதே
கனையு மாகடல் சூழ் நாகை
மன்னுகா ரோணத் தானை
நினையு மாவல் லீரா கில்
உய்ய லாம் நெஞ் சினீரே.

316.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- திருக்கடம்பூர்.

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையும் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

317.

கிரண்டாம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருத்தேவூர்.

பண்ணி லாவிய மொழியுமை பங்கனெம் பெருமான்
விண்ணில் வானவர் கோன்விம லன்விடை யூர்தி
தெண்ணி லாமதி தவழ்தரு மாளிகைத் தேவூர்
அண்ணல் சேவடி அடைந்தனம் அல்லல் ஒன்றிலமே.

314.

முன்றாம் திருமுறை.

பண்:- புறநீர்மை.

தலம்:- திருவாலவாய்.

வெற்றவே யடியாரடி மிசை வீழும்
விருப்பினன் வெள்ளை நீறணியும்
கொற்றவன் றனக்கு மந்திரி யாய
குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
ஒற்றை வெள்விடைய னும்பரார் தலைவன்
உலகினி லிற்கையை யொழித்திட்டு
அற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற
ஆலவா யாவது மிதுவே.

315.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை.

ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை
அரனடிப் போதுக் காக்கி
ஓங்கிய வாக்கின் செய்கை
உயர்ந்த அஞ்செழுதக் காக்கித்
தாங்கு கைத்தொழிலின் செய்கை
தம்பிரா னடியார்க் காகப்
பாங்குடை உடையுங் கீளும்
பழுதில் கோவணமும் நெய்வார்.

312.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பரமாலை - தொகுப்பு 25.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- தக்கராகம்.

தலம்:- திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்.

நீறுமெய் பூசி நிறைசடை தாழ
நெற்றிக் கண்ணாலுற்று நோக்கி
ஆறது சூடி ஆடர வாட்டி
ஐவிரற் கோவண ஆடை
பாறரு மேனியர் பூதத்தர் பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறை கின்ற
ஏறது ஏறியர் ஏழையை வாட
இடர்செய் வதோஇவர் ஈடே.

313.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி

அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்த பிரான்

மாலுக்குச் சக்கரம் அன்(று)அருள்

செய்தவன் மன்னிய தில்லை தன்னுள்

ஆலிக்கும். அந்தணர் வாழ்கின்ற

சிற்றம் பலமே இட மாகப்

பாலித்து நட்டம் பயிலவல்

லானுக்கே பல்லாண்டு கூறு துமே.

309.

திருமுலநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

திரு வடியே சிவமாவது தேரில்

திரு வடியே சிவலோகஞ் சிந்திக்கில்

திரு வடியே செல்கதியது செப்பில்

திரு வடியே சம்உள்தெளி வார்க்கே.

310.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளியது.

பதினொராந் திருமுறை.

முப் போதும் புசிக்கவும்

தூங்கவும் மோகத்தினால்

செப்போ திள முலை யாருடன்

சேரவுஞ் சீவன் விடும்

அப்போது கண் கலக்கப் படவும்

அமைத் தாயை யனே

எப்போது காண வல்லேன்

காளத் தியீச் சுரனே.

311.

தொண்டே பூண்டொழிந்தேன் தொடராமைத் துரிசறுத்தேன்
வண்டார் பூம்பொழில்கூழ் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அண்டா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

306.

**மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.
எட்டாம் திருமுறை.**

(உயிருண்ணிப்பத்து.)

வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன்
செல்வம் வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும்
வேண்டேன் பிற்ப் பிறப்புச்
சிவம் வேண்டார் தமை நாளும்
தீண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன்
மன்னு திருப்பெருந் துறை இறைதாள்
பூண்டேன் புறம் போகேன்
இனிப் புறம் போக லொட் டேனே.

307.

**கருவூர்த் தேவர் அவர்கள் அருளிய திருவிசைப்பா.
ஒன்பதாம் திருமுறை.**

பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழுப்பும்
பெரிய தங் கருணையுங் காட்டி
அன்னைதேன் கலந்தின்னமு(து) உகந்தளி த்தாங்(கு)
அருளிபுரி பாமர் தங் கோயில்
புன்னைதேன் சொரியும் பொழிலகம் குடைந்து
பொறி வரி வண்டினம் பாடும்
தென்னதேன் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியுல்த்
திரு வளர் சிற்றம் பலமே.

308.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- தனித்திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- பொது.

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே.

304.

ஆறாந் திருமுறை.

போற்றித்திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருக்கைலாயம்.

உரியா யுலகினுக் கெல்லாம் போற்றி
உணர்வென்னும் ஊர்வ துடையாய் போற்றி
எரியாய தெய்வச் சுடரே போற்றி
ஏசுமா முண்டி உடையாய் போற்றி
அரியா யமரர்கட் கெல்லாம் போற்றி
அறிவே யடக்க முடையாய் போற்றி
கரியானுக் காழியன் நீந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

305.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- நட்டராகம்.

தலம்:- திருமழபாடி.

பண்டே நின்னடியேன் அடியாரடி யார்கட்கெல்லாம்

பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போகவிட்டுப் போதுமின்
மின்றயங்கு சோதியான் வெண்மதி விரிபுனல்
கொன்றைதுன்று சென்னியான் கோடிகாவு சேர்மினே.

301.

முன்றாம் திருமுறை.

பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்

(திருவைந்தெழுத்துன்மை)

பண்:- காந்தார பஞ்சமம்.

தலம்:- பொது.

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மை யினுந்துணை அஞ்செ முத்துமே.

302.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- கொல்லி

தலம்:- திருவதிகைவீரட்டானம்.

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்
ஒருவர்தலை காவல் இலாமையினால்
வயந்தேஉமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே
பறித்துப்புரட் டிஅறுத் தீர்த்திடநான்
அயர்ந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

303.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை.

தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்

299.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை ~ தொகுப்பு 24.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- தக்க ராகம்.

தலம்:- திருவாலங்காடு.

துஞ்ச வருவாரும் தொழுவிப்பாரும் வழுவிப்போய்
நெஞ்சம் புகுந்தென்னை நினைவிப்பாரு முனைநட்பாய்
வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாணாள்கொள்ளும் வகைகேட்டு
அஞ்சும் பழையனூராலங் காட்டெம் மடிகளே.

300.

கிரண்டாந் திருமுறை.

பண்:- நட்டராகம்.

தலம்:- திருக்கோடிகா.

இன்றுநன்று நாளைநன் றென்றுநின்ற விச்சையால்

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்(டு)

ஒலமிட்(டு) இன்னம் புகலரிதாய்

இரந்திரந்(து) அழைப்பஎன் னுயிராண்ட

கோவினுக்கு என்செய வல்லமென்றும்

கரத்துங் கரவாத கற்பக

னாகிக் கரையில் கருணைக்கடல்

பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப்

பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

296.

திருமுலநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

கற்றுஞ் சிவஞானம் இல்லாக் கலதிகள்

சுற்றமும் வீடார் துரிசறார் மூடர்கள்

மற்றும் பலதிசை காணார் மதியிலோர்

கற்றன்பில் நிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே.

297.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் அருளிச்செய்த ஷேத்திர வெண்பா.

பதினொராம் திருமுறை

தொட்டுத் தடவித் துடிப்பொன்றுங் காணாது

பெட்டப் பிணமென்று பேரிட்டுக் - கட்டி

எடுங்களத்தா என்னாமுன் ஏழைமட நெஞ்சே

நெடுங்களத்தான் பாதம் நினை.

298.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை

அன்றாலின் கீழ்ருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடி

அன்றாலின் கீழ்ருந்தங் கறமுரைத்தான் அடினுங்

கொன்றான் காண் புரமுன்றுங் கூட்டோ சாழலோ

294.

கருவூர்த்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

அரும் பேதைக்கு அருள் புரியா(து)

ஒழிந்தாய்; நின் அவிர் சடைமேல்

நிரம் பாத பிறை தூவும்

நெருப்பொடு நின் கையிலி யாழ்

நரம் பாலும் உயிர் ஈர்ந்தாய்;

நளிர் புரிசைக் குளிர் வனம்பா

திரம் போது சொரி கோடைத்

திரை லோகிய சுந்தரனே!

295.

நெல்லு நீள்வயல் நீலக் குடியரன்
நல்ல நாமம் நவிறிறியந் தேனன்றே.

291.

ஆறாந் திருமுறை.

பண்:- தனித்திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- பொது.

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பா ராகில்
தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலுந் திருக்கோவில் சூழா ராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட்டு உண்ணா ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே.

292.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:-

தலம்:-

அன்றாலின் நிழற் கீழ் அறம்
நால்வர்க் கருள் புரிந்து
கொன்றாய் காலனுயிர் கொடுத்த
தாய் மறை யோனுக்குமான்
கன்றாருங் கரவா கட
வூர்த் திரு வீரட்டத்துள்
என்றாதை பெருமான் எனக்
கார் துணை நீ யல்லதே.

293.

முன்றாம் திருமுறை.

பண்:- கொல்லீ.

தலம்:- திருக்கானப்பேர்.

பிடியெலாம் பின்செலப் பெருங்கைமா மலர்தழீஇ
விடியலே தடமுழ்கி விதியினால் வழிபடும்
கடியலாம் பூம்பொழிற் கானப்பேர் அண்ணலின்
அடியலால் அடைசரண் உடையரோ வடியரே.

289.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- தனித்திருநேர்சை.

தலம்:- பொது.

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே.

290.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- திருநீலக்குடி.

கல்வி னோடெனைப் பூட்டி அமண்கையர்
ஓல்லை நீர்புக நூக்கவென் வாக்கினால்

பன்னிரு திருமுறைப் பரமரலை - தொகுப்பு 23.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

திருநீலகண்டம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- வியாழக்குறிஞ்சீ.

தலம்:- பொது.

கருவைக் கழித்திட்டு வாழ்க்கை
கடிந்துங் கழலடிக்கே
உருகி மலர்கொடு வந்துமை
ஏத்துதும் நாம்அடியோம்
செருவி லரக்கனைச் சீரிலடர்த்
தருள் செய்தவரே
திருவிலித் தீவினை தீண்டப்
பெறா திரு நீலகண்டமே.

287.

இரண்டாம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருவாவூர்.

பிறவியால் வருவன கேடுள வாதலாற்
பெரிய வின்பத்
துறவியார்க் கல்லது துன்பநீங் காதெனக்
துங்கி னாயே
மறவனீ மார்க்கமே நண்ணினாய் தீர்தநீர்
மல்கு சென்னி
அறவனா ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண்
டஞ்ச நெஞ்சே.

288.

திருமுல நாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

எண்ணா யிரத்தாண்டு யோகம் இருக்கினும்
கண்ணார் அமுதனைக் கண்டறி வாரில்லை
உண்ணாடி உள்ளே ஒளிபெற நோக்கிற்
கண்ணாடி போலக் கலந்து நின்றானே.

284.

கபிலதேவர் அருளிச் செய்த

சீவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை.

பதினோராம் திருமுறை.

தாமரைக் கோவும் நன்மாலும்
வணங்கத் தலையிடத்துத்
தாமரைக் கோவணத் தோடிந்
துண்ணினுஞ் சார்ந்தவர்குத்
தாமரைக் கோமளத் தோடுல
காளத் தருவர் கண்டிர்
தாமரைக் கோமளக் கைத்தவ
ளப் பொடிச் சங்கரரே.

285.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

நின்றும் மிருந்துங் கிடந்துநடந்து நினைப்பதுன்னை
என்றும் வணங்கு வதுன் மலர்த்தாளெழுதா மறையின்
ஒன்று மரும்பொருளே யருளேயுமையே இமையத்
தன்றும் பிறந்தவளே யழியாமுத்தி யானந்தமே.

286.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- கோயில்.

எச்சனைத் தலையைக் கொண்டு
செண்டடித்(து) இடபம் ஏறி
அச்சங் கொண்டு அமரர் ஓட
நின்ற அம்பலவற்(கு) அல்லாக்
கச்சரைக் கல்லாப் பொல்லாக்
கயவரைப் பசுநூல் கற்கும்
பிச்சரைக் காணா கண்வாய்
பேசா(து) அப்பேய்க ளோடே.

282.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
செங்கண்மால் எங்குந்திசை திசையன
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
குழாங்குழாமாய் நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக்(கு) அமுதைஎன் ஆர்வத்
தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

283.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- தக்கேசீ.

தலம்:- திருப்புன்கூர்.

அந்த ணாளனுன் அடைக்கலம் புகுத

அவனைக் காப்பது காரண மாக

வந்த காலன்தன் ஆருயி ரதனை

வவ்வினாய்க் குன்றன் வன்மைகண் டடியேன்

எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில்

இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்கும்

சிந்தை யால்வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்

செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

280.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு

ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே

சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்

வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடல்ஆய வெள்ளத்தே.

281.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- திருநல்லம்.

கொல்லத் தான்நாம னார்தமர் வந்தக்கால்
இல்லத் தார்செய்ய லாவதென் ஏழைகள்
நல்லத் தான்நமை யாளுடை யான்கழல்
சொல்லத் தான்வல்லி ரேல்துயர் தீருமே.

278.

ஆறாம் திருமுறை.

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருநள்ளாறு.

குலங்கொடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் தன்னைக்
குலவரையின் மடப்பாவை யிடப்பாலானை
மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட
மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைச்
சலங்கெடுத்துத் தயாமுல தன்ம மென்னும்
தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

279.

முன்றாந் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரபஞ்சமம்.

தலம்:- திருவாவடுகுறை.

அலைபுனல் ஆவடு துறை அமர்ந்த
இலைநுனை வேற்படை யெம் இறையை
நலமிகு ஞானசம் பந்தன் சொன்ன
விலையுடை அருந்தமிழ் மாலை வல்லார்
வினையாயின நீங்கிப்போய் விண்ணவர் வியனுலகம்
நிலையாகமுன் ஏறுவர் நிலமிசை நிலையிலரே.

276.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம் குறிஞ்சி.

தலம்:- திருவாரூர்.

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த
மேனியான் தாள் தொழாதே
உய்யலா மென்றெண்ணி யுறிதூக்கி
உழிதந்தென் னுள்ளம் விட்டுக்
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ
மயிலாலு மாரு ரரைக்
கையினாற் றொழாதொழிந்து கனியிருக்கக்
காய் கவர்ந்த கள்வனேனே.

277.

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 22.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

பண்:- நட்பாடை.

தலம்:- திருவண்ணாமலை.

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித்
தாமாமழை தறுவன்மிசை சிறுநுண்டுளி சிதற
ஆமாம்பிணை யணையும்பொழி லண்ணாமலை யண்ணல்
பூமாங்கழல் புனைசேவடி நினைவார்வினை யிலரே.

274.

இரண்டாந் திருமுறை.

பண்:-

தலம்:-

தந்தைதாய் தன்னுடன் தோன்றினார் புத்திரர்

தார மென்னும்

பந்தநீங் காதவர்க் குய்ந்துபோக் கில்லென்ப

பற்றி னாயே

வெந்தநீ றாடியா ராதியார் சோதியார்

வேத கீதர்

எந்தையா ருர்தொழு துய்யலா மையல்கொண்

டஞ்ச நெஞ்சே.

275.

திருமுலநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

271.

பரணதேவர் அருளிச் செய்த சீவபெருமான் திருவந்தாதி.

பதினொராம் திருமுறை.

அடுத்த பொன்னம்பலமே சார்வு மதனுள்
அடுத்த திருநட்டம் அ.தே - அடுத்ததிரு
வானைக்கா வாடுவதும் மேலென்பு பூண்பதுவும்
ஆனைக்கா வான் தன் அமைவு.

272.

சேக்கிழார் கவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

மனிதருந் தேவருமாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதருஞ் சேவடிக் கோமளமே கொன்றைவார் சடைமேற்
பனிதருந் திங்களும் பாம்பும் பகீரதியும் படைத்த
புனிதரு நீயுமென் புந்தி யெந்நாளும் பொருந்துகவே.

273.

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருவீழிமிழலை.

தக்கன் வெங்கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன்
சந்திரன் இந்திரன் எச்சன்
மிக்க நெஞ்சு அரக்கன் புரம்கள் கருடன்
மறலிவேள் இவர்மிகை செகுத்தோன்
திக்கெலாம் நிறைந்த புகழ்த்திரு வீழி
மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்கிருந் தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
பொடியணிந்(து) அடிமை பூண்டெனே.

269.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

மன்னுக தில்லை! வளர்க நம்
பக்தர்கள்! வஞ்சகர் போய் அகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்ன நடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

270.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- நட்டராகம்.

தலம்:- திருக்கோளிலி.

நீள நினைந்தடி யேன் உனை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளான கண்மடவாள் அவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப் பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே.

(543/7/சைவ) 267.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாந் திருமுறை.

தலம்:- திருப்பெருங்குறை.

நீண்ட மாலும், அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பி லேனை
ஆண்டு கொண்ட என்ஆர் அமுதை
அள்ளுறு உள்ளத்து அடியார் முன்
வேண்டும் தனையும் வாய்விட்டு அலறி,
விரைஆர் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்பது என்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

(438/8/கரு) 268.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- கோயில்.

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்து வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

265.

ஆறாந் திருமுறை.

திருத்தாண்டகம்

தலம்:- திருவாரூர்.

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற
புண்ணியங்காள் தீவினைகாள் திருவே நீங்கள்
இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின்பீர்க்கு
இல்லையே கிடந்ததுதான் யானேல் வானோர்
தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்நல் ஆரூர்த்
தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடங்கச் செய்யும்
எம்மான்ற னடித்தொடர்வா னுழிதர் கின்றேன்
இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே.

266.

முன்றாந் திருமுறை.

பண்:- காந்தார பஞ்சமம்.

தலம்:- திருப்பூந்தராய் (சீர்காழி)

கொங்கு சேர்குழ லாணிழல் வெண்ணகைக்

கொவ்வை வாய்க்கொடி யேரிடை யாளுமை

பங்கு சேர்திரு மார்புடை யார்படர் தீயுருவாய்

மங்குல் வண்ணனு மாமல ரோனு

மயங்க நீண்டவர் வான்மிசை வந்தெழு

பொங்கு நீரின் மிதந்த நற்பூந்தராய் போற்றுதுமே.

263.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- கொல்லி.

தலம்:- திருவதிகை வீரட்டானம்.

வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந் தடியேன்

வஞ்சம் மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்

சலித்தால் ஒருவர் துணை யாருமில்லைச்

சங்க வெண்குழைக் காதுடையெம் பெருமான்

கலித்தே யென்வயிற்றின் அகம் படியே

கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்து தின்ன

அலுத்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில

வீரட்டானத் துறை அம் மாணே.

264.

முன்றாந் திருமுறை.

பண்:- கொல்லி.

தலம்:- திருக்கழுமலம்.

போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்பொல் லாதெனத்
தாதையார் முனிவுறத் தான்எனை யாண்டவன்
காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்
பேதையா ளவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

341.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருவாரூர்.

நீறுமெய் பூசவல் லானு நினைப்பவர்
நெஞ்சத்து ளானும்
ஏறுகந் தேறவல் லானு மெரிபுரை
மேனியி னானும்
நாறுக ரந்தையி னானு நான்மறைக்
கண்டத்தி னானும்
ஆறுச டைக்கரந் தானு மாரூர்
அமர்ந்தவம் மானே.

342.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- திருவையாறு.

நெஞ்சம் என்பதோர் நீள்கயந் தன்னுளே
வஞ்சம் என்பதோர் நீள்கயந் தன்னுள்
துஞ்சம் போழ்துநின் நாமத் திருவெழுத்து
அஞ்சந் தோன்ற அருளும் ஐயாறரே.

343.

ஆறாம் திருமுறை

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருச்செங்காட்டங்குடி.

உருகுமனத் தடியார்க்கு ஊறுந் தேனை

உம்பர்மணி முடிக்கனியை உண்மை நின்ற

பெருகுநிலைக் குறியாளர் அறிவு தன்னைப்

பேணிய அந்தணர்க்கு மறைப்பொருளைப் பின்னும்

முருகுவிரி நறுமலர்மேல் அயற்கும் மாற்கும்

முழுமுதலை மெய்த்தவத் தோர்துணையை வாய்த்த

திருகுகுழல் உமைநங்கை பங்கன் தன்னைச்

செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே.

344.

சுந்தரழிர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- கொல்லிக் கௌவாணம்.

தலம்:- திருநகைக்காரோணம்.

பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடிப்

பாவையரைக் கிறிபேசிப் படிறாடித் திரிவீர்

செத்தார்தம் எலும்பணிந்து சேவேறித் திரிவீர்

செல்வத்தை மறைத்துவைத்தீர் எனக்கொருநாள் இரங்கீர்.

முத்தாரம் இலங்கிமிளிர் மணிவயிரக் கோவை

அவைபுணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாரும்

கத்தூரி கமழ்சாந்து பணித்தருள வேண்டும்

கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே.

345.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

(திருவம்மாணை.)

பண்:- ஆறடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

தலம்:- திருவண்ணாமலை.

பண்சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்தருளும்

பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்

விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்டலத்து ஈசன்

கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை

மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு

புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதும்காண்; அம்மானாய்!

346.

கருவூர்த்தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- தஞ்சை கிராசராசேச்சரம்.

நெற்றியிற் கண்என் கண்ணின்நின் றகலா;
நெஞ்சினில் அஞ்சிலம்(பு) அலைக்கும்
பொற்றிரு வடிஎன் குடிமுழு தாளப்
புகுந்தன; போந்தன இல்லை
மற்றெனக்(கு) உற(வு)ஏன்? மறுதிரை வடவாற்
றிடுபுனல் மதகில் வாழ் முதலை
ஏற்றுநீர்க் கிடங்கில் இஞ்சிகுழ் தஞ்சை
கிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

347.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்
கண்ணார் இளங்கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங்
குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியாநெறி
தந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்
றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

348.

**திருமுலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம்
பத்தாம் திருமுறை.**

உள்ளத் தொருவனை உள்ளுறு சோதியை
உள்ளம்விட் டோரடி நீங்கா ஒருவனை
உள்ளமும் தானும் உடனே இருக்கினும்
உள்ளம் அவனை உருவறியா தே.

349.

**கரைக்கால் அம்மையார் அருளிய
பதினொராந் திருமுறை.**

தொல்லை வினைவந்து சூழாமுன் தாழாமே
ஒல்லை வணங்கி உமையென்னும் மெல்லியல்ஓர்
கூற்றானைக் கூற்றுரவங் காய்ந்தானை வாய்த்திலங்கு
நீற்றானை நெஞ்சே நினை.

350.

**சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்.
பன்னிரண்டாந் திருமுறை.**

திருக்கயிலை வீற்றிருந்த சிவபெருமான் திருக்கணத்தார்
பெருக்கியசீர் திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளாதலினால்
தருக்கியஐம் பொறியடக்கி மற்றவர்தந் தாள்வணங்கி
ஒருக்கியநெஞ் சுடையவர்க்கே அணித்தாகு முயர்நெறியே.

351.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரு திருமுறைப் பரமாலை - தொகுப்பு 28.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- தக்கேசி.

தலம்:-திருக்கயிலாயம்.

தாதார் கொன்றை தயங்கு முடியர் முயங்கு மடவாளைப்
போதார் பாகமாக வைத்த புனிதர் பனி மல்கும்
முதாரு லகின் முனிவ ருடனாய் அறநான் கருள்செய்த
காதார் குழையர் வேதத்திரளர் கயிலை மலை யாரே.

352.

கிரண்டாம் திருமுறை.

(திருநீற்றுப்பதிகம்.)

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருவாலவாய்..

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீர்ச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

353.

முன்றாம் திருமுறை.

பண்:- கௌசீகம்.

தலம்:- திருவாலவாய்.

காட்டு மாவ தூரித்தூரி போர்த்துடல்

நாட்ட மூன்றுடை யாயுரை செய்வனான்
வேட்டு வேள்விசெய் யாவமண் கையரை
ஓட்டி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே.

354.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- திருநேரீசை.

தலம்:- திருக்கடவூர் வீரட்டம்.

பெரும்புலர் காலைமூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங்கார்வத்தை யுள்ளேவைத்து
விரும்பினல் விளக்குத்தூபம் விதியினா லிடவல் லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டிபோல்வார் கடவூர்வீ ரட்டனாரே.

355.

ஐந்தாம் திருமுறை.

திருக்குறும் தொகை

தலம்:- திருப்பேரெயில்.

கணக்கி லாரையுங் கற்றுவல் லாரையும்
வணக்கி லாநெறி கண்டுகொண் டாரையும்
தணக்கு வார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிணக்கு வாரவர் பேரெயி லாளரே.

356.

ஆறாம் திருமுறை.

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருவீழிமிழலை.

ஆலைப்படு கரும்பின் சாறுபோல அண்ணிக்கும்

அஞ்செழுத்தின் நாமத் தான்காண்

சீலமுடை யடியார் சிந்தை யான்காண்

திரிபுரமூன் றெரிபடுத்த சிலையி னான்காண்

பாலினொடு தயிர் நறுநெய்யூடி னான்காண்

பண்டரங்க வேடன்காண் பலிதேர் வான்காண்

வேலைவிட முண்ட மிடற்றி னான்காண்

விண்ணிழி தண்விழி மிழலை யானே.

357.

சந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:- தக்கேசீ.

தலம்:- திருத்தினைநகர்.

நீறு தாங்கிய திருநுத லானை

நெற்றிக் கண்ணனை நிரைவளை மடந்தை

கூறு தாங்கிய கொள்ளையி னானைக்

குற்ற மில்லியைக் கற்றையஞ் சடைமேல்

ஆறு தாங்கிய அழகனை அமரர்க்

கரிய சோதியை வரிவரால் உகளும்

சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருட்

சிவக் கொழுந்தினைச் சென்றடை மனனே.

358.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாந் திருமுறை.

(கோயில் முத்த திருப்பதிகம்.)

பண்:- அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தலம்:- திருத்தில்லை.

ஏசா நிற்பர் என்னை உனக்கு
அடியான் என்று பிறர் எல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான் தானும்
பேணா நிற்பேன் நின்அருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்து இருக்கும்
திரு வோலக்கஞ் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்து ஆடும்
எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே

359.

கண்டராதித்தர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில் (மின்னாருருவம்).

இலயார் கதிர்வேல் இலங்கை வேந்தன்
இருபது தோளும் இற
மலைதா னெடுத்த மற்ற வற்கு
வாளொடு நாள் கொடுத்தான்
சிலையால் புரமுன்(று) எய்த வில்லி
செம் பொன் அம்பலத்துக்
கலையார் *மறிபொற் கையி னானைக்
காண்பதும் என்று கொலோ?

*மறி- மான்.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்(து)
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்(கு) ஆலநிழற்
பட்டனுக்(கு) என்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

361.

திருமுல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

பாலொடு தேனும் பழத்துள இரதமும்
வாலிய பேரமு தாகும் மதுரமும்
போலும் தூரியம் பொடிபட உள்புகச்
சீல மயிர்க்கால் தொறுந்தேக் கிடுமே.

362.

நக்கீரதேவர் அருளிச் செய்த திருவலஞ்சுழி மும்மணிக் கோவை.

பதினொராம் திருமுறை.

கழல் வண்ண முஞ்சடைக் கற்றையும்
மற்றவர் காண கில்லாத்
தழல் வண்ணங் கண்டே தளர்ந்தார்
இரு வரந் தாமரையின்

நிழல் வண்ணம் பொன்வண்ணம் நீர்நிற
வண்ணம் நெடிய வண்ணம்
அழல் வண்ணம் முந்நீர் வலஞ்சுழி
யாள்கின்ற அண்ண லையே.

363.

**சேக்கிழார் பெருமான் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்
பன்னிரண்டாம் திருமுறை.**

கைகளும் தலைமீதேற கண்ணில் ஆனந்த வெள்ளம்
மெய் யெல்லாம் பொழிய வேதமுதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
ஐயனே அடியேனை அஞ்சல் என்று அருளவல்ல
மெய்யனே என்று வீட லால வாய் விளம்பலுற்றார்.

364.

உ
சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 29.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- தக்கேசீ.

தலம்:-திருவண்ணாமலை.

மஞ்சைப் போழ்ந்த மதியஞ்சூடும்
வானோர் பெருமானார்
நஞ்சைக் கண்டத் தடக்கு மதுவு
நன்மைப் பொருள் போலும்
வெஞ்சொற் பேசும் வேடர் மடவா
ரிதண மது வேறி
அஞ்சொற் கிளிக ளாயோ வென்னு
மண்ணா மலை யாரே.

365.

கிரண்டாம் திருமுறை.

பண்:- கிந்தளம்.

தலம்:- திருச்சீக்கல்.

நீலநெய் தனில் விம்மல ருஞ்சுனை நீடிய
சேலுமா லுங்கழ னிவ்வள மல்கிய சிக்கலுள்
வேலொண் கண்ணியி னாளையொர் பாகன்வெண் ணெய்ப்பிரான்
பாலவண் ணன்கழ லேத்தநம் பாவம் பறையுமே. 366.

முன்றாம் திருமுறை.

பண்:- கொல்லி.

தலம்:- திருச்சக்கரப்பள்ளி.

பாடினார் அருமறை பதிமதி சடைமிசைச்
சூடினார் படுதலை துன்னருக் கதனொடும்
நாடினார் இருபலி நண்ணியோர் காலனைச்
சாடினார் வளநகர் சக்கரப் பள்ளியே.

367.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- திருநேரீசை.

தலம்:- திருக்கொண்டிச்சரம்.

தொண்டனேன் பிறந்துவாளா தொல்வினைக் குழியில்வீழ்ந்து

பிண்டமெ சுமந்துரைந்து பேர்வதோர் வழியுங்காணேன்
அண்டனே யண்டவாணா வறிவனே யஞ்சலென்னாய்
தெண்டிரைப் பழனஞ்சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்துளானே.

368.

ஐந்தாந் திருமுறை.

தனித் திருக்குறுந்தொகை.

தலம்:- பொது.

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வுக் கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

369.

ஆறாந் திருமுறை.

திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- திருநாகேச்சரம்.

தாயவனை வானோர்க்கும் ஏனொருக்குந்
தலையவனை மலையவனை உலக மெல்லாம்
ஆயவனைச் சேயவனை அணியான் தன்னை
அழலவனை நிழலவனை அறிய வொண்ணா
மாயவனை மறையவனை மறையோர்
தங்கள் மந்திரனை தந்திரனை வளராநின்ற
தீயவனைத் திருநாகேச் சரத்துளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

370.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை.

பண்:-

தலம்:-

மேலை விதியே! வினையின் பயனே!
விரவார் புரம் மூன்று எரிசெய்தாய்!
காலை எழுந்து தொழுவார் தங்கள்
கவலை களைவாய் கறைக் கண்டா!
மாலை மதியே மலைமேல் மருந்தே!
மற வேன் அடியேன் வயல் சூழ்ந்த
ஆலக் கழனிப் பழனக் கச்சூர்
ஆலக் கோயில் அம் மானே!

371.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

யானே பொய் என் நெஞ்சம் பொய்
என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால்
உன்னைப் பெறலாமே
தேன அமுதே கரும்பின்
தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன்
உனைவந் துறுமாறே.

372.

புந்துருத்திநம்பி காடநம்பி அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருவாரூர்.

பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்தும்

பருகுதோறு அமுதமொத் தவர்க்கே

தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள் இவர்தம்

திருவுரு இருந்தவா பாரீர்

சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த

தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்

வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி

விடங்கராய் நடம் குலாவினரே.

373.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோவில்.

ஆரார் வந்தார் அமரர்

குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரை நாள்

நாரா யணனொடு நான்முகன்

அங்கி இரவியும் இந்தி ரனும்

தேரார் வீதியில் தேவர்

குழாங்கள் திசைய னைத்தும் நிறைந்து

பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்

ஆடியும் பல்லாண்டு கூறு துமே.

374.

திருமுலநாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

சார்ந்தவர்க் கின்பங் கொடுக்கும் கழல் வண்ணன்
பேர்ந்தவர்க் கின்னாப் பிறவி கொடுத்திடுங்
கூர்ந்தவர்க் கங்கே குரைகழல் காட்டிஞ்
சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாரே.

375.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அருளியது.

பதினொராந் திருமுறை.

முன்னிய முருகவர் கொன்றையினாய்
என்னைமூப் பொழிந்த
கனியெ கழலடி அல்லாற் களைகாண்
மற்றொன்றும் இலேன்
இனியேல் இருந்தவம் செய்யேன்
திருந்த அஞ்சே நினந்து
தனியேன் படுகின்ற சங்கடம்
ஆர்க்கினிச் சாற்றுவனே.

376.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

மார் பராப் பொழி கண்ணீர் மழை வாருந்
திருவடிவும் மருத வாக்கில்
சேர் வாகும் திருவாயில் தீந்தமிழின்
மாலைகளும் செம்பொற்றாளே
சார்வான திருமனமும் உழவாரத்
தனிப் படையும் தாமும் ஆகிப்
பார் வாழ்த் திருவீதிப் பணிசெய்து
பணிந் தேத்திப் பரவிச் செல்வர்.

377.

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை ~ தொகுப்பு 30.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- தக்கேசி.

தலம்:- திருவண்ணாமலை.

எனைத்தோருழி யடியாரேத்த விமையோர் பெருமானார்
நினைத்துத் தொழுவார் பாவந்தீர்க்கும் நிமலருறை கோயில்
கனைத்த மேதி காணாதாயன் கைம்மேற் குழலூத
அனைத்துஞ் சென்று திரளுஞ்சார அண்ணாமலை யாரே. 378.

இரண்டாம் திருமுறை.

பண்:- இந்தளம்.

தலம்:- திருநள்ளாறு.

ஏடுமலி கொன்றையர விந்துவிள வன்னி
மாடவல செஞ்சடையெ மைந்தனிட மென்பர்
கோடுமலி ஞாழல்குர வேறுசுர புன்னை
நாடுமலி வாசமது வீசியநள் ளாரே. 379.

முன்றாந் திருமுறை.

(திருப்பாசரம்.)

பண்:- கௌசீகம்.

தலம்:- பொது.

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக மும்துயர் தீர்கவே.

380.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- காந்தாரம்.

தலம்:- திருவாரூர்.

பாடிளம் பூதத்தி னானும் பவளச் செவ்வாய்
வண்ணத் தானும்
கூடிள மென்முலை யாளைக் கூடிய
கோலத்தினானும்
ஓடிள வெண் பிறை யானும் ஒளிதிகழ்
சூலத்தி னானும்
ஆடிளம் பாம் பசைத் தானும் ஆரூர்
அமர்ந்த அம்மானே.

381.

ஐந்தாம் திருமுறை.

பண்:- திருக்குறந்தொகை.

தலம்:- திருக்கருவாய்க்கூரைப்புத்தூர்.

யாவ ருமறி தற்கரி யான்றனை

மூவ ரின்முத லாகிய மூர்த்தியை
நாவின் நல்லுரை யாகிய நாதனைத்
தேவனைப் புத்தார்ச் சென்றுகண் டுய்ந்தேன்.

382.

ஆறாந் திருமுறை.

மாற்றுத் திருத்தாண்டகம்.

தலம்:- பொது.

என்றும்நாம் யாவார்க்கும் இடைவோ மல்லோம்
இருநிலத்தில் எமக்கெதிரா வருமில்லை
சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோம்
சிவபெருமான் திருவடியே சேர்ப்பெற்றோம்
ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோ மன்றே
உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப்போனார்
பொன்றினார் தலைமாலை யணிந்த சென்னிப்
புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து னோமே.

383.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

ஏழாந் திருமுறை

பண்:- சீகாமரம்.

தலம்:- திருவெண்பாக்கம்.

இடையறியேன் தலையறியேன் எம்பெருமான்

சரணம் என்பேன்

நடையுடையன் நம்மடியான் என்றவற்றைப் பாராதே
விடையுடையான் விடநாகன் வெண்ணீற்றன் புலியின்தோல்
உடையுடையான் எனையுடையான் உளோம் போகீர் என்றானே.

384.

**மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.
எட்டாம் திருமுறை.**

ஞான வாள் ஏந்தும் ஐயர் நாதப் பறை அறை மின்
மானமா ஏறும் ஐயர் மதி வெண்குடை கவிமின்
ஆன நீற்றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வான ஊர் கொள்வோம் நாம் மாயப்படை வாராமே.

385.

சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருவாவடுகுறை.

மானேர் கலை வளையுங் கவர்ந்துளங்
கொள்ளை கொள்ள வழக்கு உண்டோ!
தேனே! அமுதே என்சித்தமே!
சிவ லோக நாயகச் செல்வமே!
ஆனே அலம்பு புனற் பொன்னி
அணியா வடுதுறை அன்பர்தம்
கோனே! நின் மெய்யடியார் மனக்
கருத்தை முடித்திடுங் குன்ற மே!

386.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோவில்.

நிட்டையி லாவுடல் நீத் தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்(து)
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்கு ஆலநிழற்
பட்டனுக்கு) என்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

387.

திருமுலர் நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

திரிபுர சுந்தரி அந்தரி சிந்தாரப்
பரிபுரை நாரணி யாம் பல வன்னத்தி
இருள்புரை ஈசி மனோன் மணி என்ன
வரு பல வாய் நிற்கு மாமது தானே.

388.

நம்பியாண்டார்நம்பி அருளிச் செய்த கோயிற்றிருப் பண்ணியர் விருத்தம்.

பதினோராம் திருமுறை

பிழையாயினவே பெருக்கிநின் பெய்கழற் கன்புதன்னில்
நுழையாத சிந்தையி னேனையும்மந்தா கினித்துவலை
முழையார் தருதலை மாலைமுடித்த முழுமுதலே
புழையார் கரியுரித் தோய்தில்லைநாதா பொறுத்தருளே.

389.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பெரிய புராணம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

ஆனந்த வெள்ளத்தின் இடைமூழ்கி அம்பலவர்
தேனுந்து மலர்ப்பாதத் தழுதுண்டு தெளிவெய்தி
ஊனந்தான் இலராகி உவந்திருந்தான் தமைக்கண்டே
ஈனந்தாங் கியதிலதாம் என்னஅதி சயமென்றார்.

390.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாமாலை - தொகுப்பு 31.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

முதலாம்திருமுறை

பண்:- தக்கேசீ.

தலம்:-திருக்கானூர்

வானார் சோதி மன்னு சென்னி
வன்னி புனங் கொன்றைத்
தேனார் போது தானார் கங்கை
திங்களொடு சூடி
மானேர் நோக்கி கண்டங்கு
வப்ப மாலை யாடுவார்
கானூர் மேய் கண்ணார்
நெற்றி ஆனூர் செல்வரே.

391.

இரண்டாம் திருமுறை.

பண்:-

தலம்:-

பண் மொய்த இன்மொழியால் பயமொத்த மலை எடுத்த
உன் மத்த னூம் நெரித்தன் றருள் செய்தானுறை கோயில்
கண்மொய்த்த கருமஞ்சை நடமாடக் கடல் முழங்க
விண் மொய்த்த பொழில் வரிவெண் டிசைமுரலும் வெண்காடே.

392.

முன்றாம் திருமுறை.

பண்:- கௌசீகம்.

தலம்:- திருவாலவாய்.

செய்ய நேதிரு வாலவாய் மேவிய
ஐய நேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைப்
பொய்ய ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே.

393.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்.

நான்காம் திருமுறை.

பண்:- திருநேரீசை.

தலம்:- திருப்புகலூர்.

பொறியிலா அழுக்கையோம்பிப் பொய்யினை
மெய்யென் றெண்ணி

நெறியலா நெறிகள் சென்றே
னீதனே னீதியேதும்
அறிவிலே னமரர்கோவே யமுதினை
மனனில் வைக்கும்
செறிவிலேன் செய்வ தென்னே
திருப்புக லூரனீரே.

394.

ஐந்தாம் திருமுறை.

தலம்:- கோயில்.

பண்:- திருக்குறுந்தொகை.

காட்டும் பாம்புங் கபாலங் கைமான்மறி
இட்ட மாபிடு காட்டெரி யாடுவான்
சிட்டர் வாழ்தில்லை அம்பலக் கூத்தனை
எட்ட னைப்பொழு தும்மறந் தூய்வனோ.

395.

ஆறாம் திருமுறை.

பண்:- நின்றதிருத்தாண்டகம்.

தலம்:- பொது.

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி
இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறருருவும் தம்முருவுந் தாமே யாகி
நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகி
நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வாரே.

396.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

தலம்:-

பண்:-

மத்த மாமலர்க் கொன்றை வன்னியுங்
கங்கை யாளொடு திங்களும்
மொய்த்த வெண்டலை கொக்கிற கொடு
வெள் ளெருக்கமும் சடையதாம்
பத்தர் சித்தர்கள் பாடியாடும் பைஞ்
ஞீலியே னென்று நிறற்றிரால்
அத்தியீருரி போர்த்தீரோ சொலு
மாரணிய விடங்கரே.

397.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்.

எட்டாம் திருமுறை.

கொம்பரில் லாக் கொடி போல மத்தேன்
கோமளமே
வெம்புகின் றேனை விட்திகண் டாய் விண்ணர்
நண்ணு கில்லா
உம்பருள் ளாய் மன்னு உத்தர கோச
மங்கைக் கரசே
அம்பரமே, நிலனே அனல் காலொடு
அப்பு ஆனவனே.

398.

கருவூர்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- திருக்கீழ்க்கோட்டூர் - மணியம்பலம்.

திருநுதல் விழியும் பவள வாய் இதழும்
திலகமும் உடையவன் சடைமேல்
புரிதரு மலரின் தாது நின்றூ ஊதப்
போய் வரும் தும்பிகாள்! இங்கே
கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ் மாடம்
கொழுவுகம் பலைசெய் கீழ்க் கோட்டூர்
வருதிறல் மாணியம் பலவனைக் கண்டு என்
மனத்தைபுங் கொண்டு போதுமினே.

399.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறை.

பண்:- பஞ்சமம்.

தலம்:- கோயில்.

எந்தை எந்தாய் சுற்றம்) முற்றும்
எமக் கமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று
சிந்தை செய்யுஞ் சிவன் சீர்
அடியார் அடி நாய் செப்புறை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன்
எனைப்புகுந் தாண்டு கொண்டா ருயிர்மேல்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே
என்று பல்லாண்டு கூறு துமே.

400

திருமுல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

பத்தாம் திருமுறை.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தென்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டா னென்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்பு கின்றேனே.

401.

அதிராவடிகள் அருளிச் செய்த

முத்த பிள்ளையார் மும்மணிக் கோவை.

பதினொராம் திருமுறை.

மதந் தந்து மென் மொழி மா மலை
யட்டி மடங்கல் கொன்ற
மதந்தந்த முக் கண்ண ரற்கு முன்
ஈன்றவம் மாமலை போல்
மதந் தந்த கும்பக் குழவிமந்
தாரப் பொன் னாட்டிருந்து
மதந்தந்த செம்மலன் றோவைய
முய்ய வளர் கின்றதே.

402.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

வெள்ளி மால் வரைக் கையிலையில்
வீற்றிருந் தருளித்
துள்ளுவார் புனல் வேணியா
ரருள் செயத் தொழுது

தெள்ளு வாய்மை யினாகமத்
திறனெலாந் தெரிய
உள்ள வாறு கேட்டருளினா
ளுலகை யாளுடையாள்.

403.

வாழ்த்துப் பாக்கள்.

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ்
சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா
துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க
நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக
உலக மெல்லாம்.

404.

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவநன் னெறி தாம்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே.

மங்களம்.

என்று மோங்க என் கரத்தை இயக்கமான சக்தியாம்
தந்த ஞான மூர்த்தியாம் தனித்தியங்கும் சக்தியாம்
அன்னை அன்னை அன்னை அன்னை அன்பினுக்கு மங்களம்
சீதாராமா மங்களம் ராதா கிருஷ்ணா மங்களம்

405.

முற்றும்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமானிகைத்தேவர் அருளிய

திருவிசைப்பா (தெளிவுரையுடன்)

1.கோயில் - ஒளிவளர் விளக்கே

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

கோயில்: சைவ வரம்பின்படி கோயில் என்பது சிதம்பரத் தலத்தைக் குறிப்பதாகும். இத்தலம் சோழ நாட்டுக் காவிரிக்கு வடகரையில் உள்ள சிவத்தலங்களுள் முதன்மை பெற்றது. பஞ்சபூதத் தலங்களில் ஒன்று (ஆகாயம்) தில்லை - நகரின் பெயர். திருச்சிற்றம்பலம் - கோயிலின் பெயர். இதனை வட மொழியாளர் சிதம்பரம் என்பர். சிதம்பரம் என்பது சித் அம்பரம் எனப் பிரிக்கப்பட்டு (சித் - அறிவு; அம்பரம் - வெட்டவெளி) நானாகாசம் என்ற பொருளுடையது. இத்தலம் பொன்னம்பலம், சிற்றம்பலம், புலியூர், பெரும்பற்றப்புலியூர், தில்லைவனம், பூலோக கயிலாயம் முதலிய பல திருப்பெயர்களைக் கொண்டு மளிர்வது; அர்த்தசாம பூசையில் 1000 சிவ கலைகளுடன் நடராசமூர்த்தி விளங்குவர். தரிசனம் சிறப்புடையது. தலவிருட்சம் - ஆல். தீத்தம் - சிவகங்கை, பரமானந்த கூபம் முதலியன.

பொன்னம்பலம்:சுவாமி- நடராசப்பெருமான்; தேவி - சிவகாமியம்மை
திருமூலட்டானம்: சுவாமி - திருமூலநாதர்: தேவி - உமையம்மை

பொழிப்புரை: ஒளிமிகுகின்ற தீபமே! அழிவில்லாத ஒப்பற்ற பொருளே!
சென்று பற்றும் சுட்டறிவும் ஆய்வும் கடந்து நின்று (சிவஞானத்தால்
அறியப்படும்) மேலான பேரறிவே! ஒளி பொருந்திய பளிங்கின்
தோற்றத்தையுடைய திரட்சியான மாணிக்க மலையே! (மெய்யன்பரது)
உள்ளத்தின் கண்ணே தித்திக்கும் தேனே! அன்புபெருகும் (மெய்யடியாரது)
மனதின்கண் பேரானந்தத்தை விளைவிக்கும் கனியே! தில்லை
அம்பலத்தையே நடனம் புரியும் சபையாகக் கொண்டு (அங்குச்)
சிதாகாயத்தில் ஆடும் (ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத) தெய்வீக நடனத்தை
விரும்பிச் செய்யும் உன்னை அடியவனாகிய யான் புகழ்ந்து உரைக்குமாறு
(நீ) உரைத்தருள்வாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்: உலகின் கண் உள்ள பிற ஒளிகள் வர வர ஒளி குன்றும்;
இறைவனாகிய ஒளிப்பிழம்போ என்றும் ஒளி குன்றாமல் எங்கும்
நிறைபொருளாக நிற்கும் என்பார். “ஒளிவளர் விளக்கே” என்றார். பாசுபிதா!
பரஞ்சுடரே! என்பது சுந்தரர் தேவாரம்; சோதியே! சூழொளி விளக்கே!
என்பது திருவாசகம். உலப்பு - அழிவு. உணர்வு - சுட்டி அறியும் அறிவு.
சிவஞானத்தால் அன்றிப் பசுபாச ஞானத்தால் அறிய வொண்ணாத
அறிவுப்பொருள் என்பார். “உணர்வு சூழ்கடந்ததோர் உணர்வே” என்றார்
உரையுணர் விறந்து நின்றுணர்வதோர் உணர்வே - என்பது திருவாசகம்
உணர்ந்தார்க்கு உணர்வறியோன் என்பது திருக்கோவையார்.

“வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனி” (அப்பர் தேவாரம்) என்றபடி
திருமேனியில் பூசப்பெற்ற திருவெண்ணீறு குறித்துப் “பளிங்கு” என்றார்.
இங்கு பளிங்கு திருநீறு பூசப்பெற்ற திருமேனிக்கு உவமை. மணி -
மாணிக்கம் இறைவன் செம்மை பொருந்திய பேரொளிப் பிழம்பாய் உள்ளான்
என்பது தோன்றத், “தீர்ள்மணிக் குன்றே” என்றார். “ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே”
என்பது திருவாசகம். மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை என்பது

சேந்தனார் திருவிசைப்பா. தேன், உண்ணும் பொருளில் மிக இனிய பொருளாக இருப்பதுடன் உடல் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் உள்ளது. அதுபோல் இறைவன், உயிர்களின் மலநோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் மலம் நீங்கின உயிர்களுக்கு நுகரும் இன்பப் பொருளாகவும் இருத்தல் பற்றித் “தீத்தீக்கும் தேனே” என்றார்.

ஆனந்தக்கனி - இன்பத்தைத் தருகின்ற கனி எனினுமாம் அம்பலம் - தில்லையம்பலம், பொன்னம்பலம், சிற்றம்பலம், வெளி - 36 தத்துவங்களையும் கடந்து நின்ற தூவெளி; ஞானாகாசம். அரங்கு - சபை, தெய்வக்கூத்து - ஆனந்த தாண்டவம்; “இந்து வாழ்சடையான் ஆடும் ஆனந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்து” என்பது பெரிய புராணம். தொண்டன் - தொண்டு செய்பவன்; இறைவனுக்கும் அடியவர்க்கும் பற்பல வகையில் அடிமைத் தொழில் செய்பவன்.

“அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது ” என்ற முதுமொழிப் படி, இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுளின் ஈற்றடியில் “விளம்புமா விளம்பே” “பணியுமா பணியே”, “கருதுமா கருதே” எனவரும் சொற்றொடர்கள், இறைவன் திருவருட்டுணையின்றி ஆன்மாவிற்கு யாதொரு செயலும் நிகழாது என்னும் சைவ சித்தாந்த நூற்கருத்தினைப் புலப்படுத்தல் காண்க.

விளக்கே, ஒன்றே, உணர்வே, குன்றே, தேனே, கனியே ஆகுபெயர்கள். இவை விளியேற்றன. உகந்தாயை: வினையாலணையும் பெயர். விளம்புமாறு என்பது விளம்புமா என ஈறு தொக்கது.

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்

இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த

சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்

தூயநற் சோதியுட் சோதீ!

அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!

அயனொடு மாலறி யாமைப்

படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்

தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

பொழிப்புரை: (பிறவித்) துன்பத்தைக் கெடுத்து என்னைத் தடுத்தாட் கொண்டருளி, என்மனத்தினுள் இருந்த (அஞ்ஞானமாகிய) மிக்க இருளை வேறாகக் களைந்து (சுடர்விட்டு) எழுந்த ஒளி பொருந்திய மாணிக்கத் தீபத்தினுள்ளே ஒளி வீசுகின்ற தூய்மையான அழகிய ஒளியினுள்ளே ஒளி வடிவாய் விளங்குபவனே! வலிமை பொருந்திய இடபத்தை வாகனமாக உடையவனே! பொன்னம்பத்தில் நின்று நடனம் ஆடுபவனே! பிரமனும் திருமாலும் அறிய முடியாதவாறு மிக்க ஒளியை வீசிப் பரவி நின்றவனாகிய உன்னை அடியவனாகிய யான் வணங்கும் வண்ணம் (நீ) திருவருள் புரிவாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்:- இறைவன் அடியார்களின் பாசப் பிணிப்பையும், அஞ்ஞானக் கட்டையும் அறவே ஒழித்து மெய்யன்பு ஊட்டி ஆட்கொள்வார் என்பார். “இடர்கெடுத்து என்னை ஆண்டு கொண்டு என்னுள் இருட்பிழம்பு அற எறிந்து” என்றார். இருட்பிழம்பு - இருட்கூட்டம்; மிக்க இருள். இறைவன் எங்கும் நிறைந்த தூய சோதியான ஞானத் திரளாக உள்ளான் என்பார்.

“தூயநற் சோதியுட் சோதி” என்றார். “கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி” என்பது பெரிய புராணம். பஞ்ச பூதங்களுள் ஒன்றாகிய தீயின் ஒளியை விலக்குதற்குத் “தூய, நல்” என்ற அடைமொழிகள் கூறப்பெற்றன. விடை - எருது, விடையை அறத்தின் வடிவம் என்பர். அதனை இறைவன் வாகனமாகக் கொண்டது, அறத்தினைப் பாதுகாத்து நடத்தும் தலைவன் என்பதைப் புலப்படுத்த என்பார். “அடல் வீடைப்பாகா” என்றார்.

யாவும் ஒடுங்கிய பேருழிக் காலத்தில் இளைப்பாறிக் கிடக்கும் உயிர்களை மீட்டும் வினைக்குத் தக்கவாறு படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில்களைப் புரிதற்குச் செய்யும் அருள் இயக்கமே கூத்து என்பதாம், அக்கூத்தை இடையறாமல் ஆடும் பெருமானை, “அம்பலக் கூத்தா”, என்றார். பிரம விட்டுணுக்கள் தம்முள்ளே மாறுபட்டபோது அவர்களின் மாறுபாட்டை ஒழிப்பான் வேண்டி இறைவன் சோதிமலையாக எழுந்தருள அச்சோதியின் அடிமுடியினை அவர்கள் அறிய முடியாமல் நின்றார் என்பார். “அயனொடு மாலறி யாமைப் படரொளி பரப்பிப் பரந்து நின்றாயை” என்றார். “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை” என்பதும், “அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய் நிலமுதற் கீழ் அண்டமுற நின்றது தான் என்னேடி” என்பதும் திருவாசகம்.

சோதீ, பாகா, கூத்தா! விளிகள். நின்றாயை: வினையாலணையும் பெயர். பணியுமாறு என்பது பணியுமா? என ஈறு தொக்கது.

தற்பரம் பொருளே! சசிகண்ட! சிகண்டா!

சாமகண்டா! அண்ட வாணா!

நற்பெரும் பொருளாய் உரைகலந் துன்னை

என்னுடை நாவினால் நவில்வான்

அற்பனைன் னுள்ளத் தளவிலா உன்னைத்

தந்தபொன் னம்பலத் தாடி!

கற்பமாய் உலகாய் அல்லையா னாயைத்

தொண்டனைன் கருதுமா கருதே.

பொழிப்புரை: ஆன்மாவிற்கு மேலான கடவுளே! பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த திருமுடியை யுடையவனே! நீலகண்டனே! சிதாகாயத்தில் உறைபனே! நன்மையைத் தரத்தக்க பெரிய பொருளோடு கூடிய சொற்களைக் கலந்து, உன்னை என்னுடைய நாவினால் துதிக்கும் பொருட்டு, எளியவனாகிய எனது உள்ளத்தில் முடிவு இல்லாத உன்னை இருக்கும்படி கொடுத்தருளிய பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தக் கூத்து ஆடுபவனே! ஊழிக்காலமாயும் எல்லா உலகங்களாயும் அவற்றின் வேறாகியும் இருக்கின்ற உன்னைத் தொண்டனாகிய யான் நினைக்கும் வண்ணம் நினைந்தருள் புரிவாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்: தன்+பரம் = தற்பரம், தன் என்றது ஆன்மாவை, பரம்பொருள் - மேலானா கடவுள், கண்டம் - துண்டு, சசி - சந்திரன், சசிகண்டம் - பிறைச்சந்திரன், சிகண்டம் - உச்சிச் சிகை, சசிகண்ட - சந்திரனைக் காத்த வீரனே எனினுமாம். சாமம் - கருமை, அழகு. தேவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு இறைவன் ஆலகாலவிடத்தினை உண்டு கண்டத்தில் இருத்தியமையால், "சாமகண்டர்" என்றார். அண்டம் - ஆகாயம். இங்குச் சிதாகாயம், ஞானவெளி. வாணன் - (வாழ் + நன்) வாழ்பவன்; உரை - சொற்கள், அற்பன் - இழிந்த அறிவுடையவன், கற்பம் - ஊழிக்காலம்.

இறைவன் உலகப் பொருளோடு வேற்றுமை இன்றிக் கலப்பால் ஒன்றாயும், உலகப் பொருளோடு ஒன்றாகாது பொருட்டன்மையால் வேறாகியும் நின்றலால், "கற்பமாய் உலகாய் அல்லை ஆனாயை" என்றார். "யாவையுமாய் அல்லையுமாம் சோதியனே" என்பது திருவாசகம் - சிவபுராணம். அல்லை - அவை அல்லாமலும் என்றலுமாம்.

பொருளே! சிகண்டா, அண்டவாணா, பொன்னம்பலத்தாட: விளிகள். கருதுமாறு என்பது கருதுமா என ஈறு தொக்கது.

பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ணாய்என்

பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே!

கருமையின் வெளியே! கயற்கணாள் இமவான்

மகள்உமை யவள்களை கண்ணே!

அருமையின் மறைநான் கோலமிட்டரற்றும்

அப்பனே! அம்பலத் தமுதே!

ஒருமையிற் பலபுக் குருவிநின் றாயைத்

தொண்டனேன் உரைக்குமா றுரையே.

பொழிப்புரை:- பெருமையோடு சிறுமையும், பெண்ணோடு ஆணும் ஆகி (நின்று) எனது பிறப்பு இறப்பு என்னும் துன்பங்களை நீக்கியருளிய பெருஞ்சோதியே! கருநிறத்துடன் வெண்ணிற வொளி பொருந்தியவனே! கயல் மீன்போன்ற கண்களையுடையவளும், மலையரசன் மகளும் ஆகிய உமாதேவிக்குப் பற்றுக்கோடாக நிற்பவனே! (உன்னைக் காண்டற்கு) அருமையினையுடைய நான்கு வேதங்களும் ஓலமிட்டுக் கூவுகின்ற தலைவனே! பொன்னம்பலத்தே எழுந்தருளிய அமுதம் போன்றவனே! (நீ) ஒருவனாகத் திகழ்ந்து பல பொருள்களிலும் ஊடுருவிக் கலந்து நின்ற உன்னைத் தொண்டனாகிய யான் புகழ்ந்து சொல்லும் வண்ணம் உரைத்தருள் புரிவாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்:- இறைவன், மேருமலைபோல் பெருவடிவாகவும் பரமானுவைப்போல் நுண்ணிய வடிவாகவும் திகழ்பவன், ஆதலின் அவனைப் “பெருமையிற் சிறுமை” என்றார். “சிறியையாய்ப் பெரியையாய் நின்றநாளே” என்பது அப்பர் தேவாரம். இறைவன் உயிர்களுக்கு சக்தியாய்ச் சிவமாய் வெளிப்பட்டு அருளுவது பற்றிப் “பெண்ணோடு ஆண் ஆய்” என்றார். “அன்னையும் அத்தனும் ஆவாய்” என்பது அப்பர் தேவாரம். கருமையின் வெளியே - இங்குக் கருமை என்றது நீலகண்டத்தையும் வெளி (வெண்மை) என்றது திருநீற்றுக்கோலத்தையும் குறிக்கும். எனது கரிய ஆணவ இருளைப் போக்க வந்த அருள் ஒளியாய் இருப்பவனே என்று பொருள் கூறினும் அமையும்: “திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்த தூவெளியே” என்பது திருவாசகம்.

இமவான் - பருவதராசன் இமம் - பனிமலை; மேருமலை. களை கண் - பற்றுக்கோடு, ஆதரவு. நான்மறை - இருக்கு, யசர் சாமம், அதர்வணம், என்ற நான்கு வேதங்கள். மறை - மறைந்த (இரகசிய்) பொருளையுடையது வேதம். ஓலம் - அபயம் அளித்தருள வேண்டும் என்று கூறப்படும் முறையீட்டுச்சொல். அரற்றும் - கூவுகின்ற. தன்னை அடைந்தார்க்கு இனிமைச் சுவை பயந்து நின்றலின் இறைவனை, "அமுதே" என்றார் . அமுதம் - தேவர் உணவு. ஒருமையின் - ஒருவன் என்னும் தன்மையில் (இருந்து) ஒரு பொருளாகத் திகழ்ந்து என்றலுமாம்

ஒளியே, வெளியே, களைகண்ணே, அப்பனே, அமுதே, விளிகள், கயற்கணாள்; உவமைத்தொகை.

கோலமே! மேலை வானவர் கோவே!

குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே!

காலமே! கங்கை நாயகா! எங்கள்

காலகா லா! காம நாசா!

ஆலமே அமுதுண் டம்பலஞ் செம்பொற்

கோயில்கொண் டாடவல் லானே!

ஞாலமே! தமிழேன் நற்றவத் தாயைத்

தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே.

பொழிப்புரை:- அழகிய வடிவம் பூண்டவனே! மேற்பதங்களில் உள்ள தேவர்களுக்கு அரசனே! குணங் குறிகளைக் கடந்து நின்ற ஒப்பற்ற பண்பனே! காலத்தின் வடிவமாக இருப்பவனே! கங்கா தேவிக்குத் தலைவனே! யமனை வென்றவனே! மன்மதனை அழித்தவனே! நஞ்சினையே அமுதமாக உண்டருளிச் செம்பொன் வேயப் பெற்ற அம்பலவெளியைக் கோயிலாகக் கொண்டு ஆனந்ததாண்டவம் புரிய வல்லவனே! உலகமாய் இருப்பவனே! நல்ல யோகியாகி உன்னை - (உறுதுணையில்லாத) தனித்துவனும் தொண்டனுமாகிய யான், நெருங்கும் வண்ணம் நீ நெருங்கி யருள்வாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்:- கோலம் - அழகு. இறைவன் அழகுக்கு எல்லையாக இருப்பவன் என்பார், “கோலமே” என்றார். “கோலங்காட்டியாண்டாளை” என்பது திருவாசகம். இந்திர பதத்திற்கு மேற்பட்ட பிரமபதம் முதலியவற்றில் உள்ள தேவர்களை, மேலைவானவர்” என்றார். குணம், பண்பு, குறி - அடையாளம் இலட்சியம், “குணங்களும் குறிகளும்மில்லாக் குணக்கடல்” என்பது திருவாசகம். காலம் - கால தத்துவ மாயிருப்பவனே என்றலுமாம் எல்லாத் தத்துவங்களும் தொழிற்பட்டுத் தோன்றுதற்கும் ஒடுங்குதற்கும் காரணமாக உள்ளது. காலதத்துவம் ஆகும். பேரூழிக் காலத்து எல்லாம் ஒடுங்கியபோது இறைவன் ஒருவனே அப்போது விளங்கி நிற்பவன் என்பார். காலமே என்றார். காலன் காலகாலன். காலன்- உயிர்களின் ஆயுட்காலங்களைக் கணிப்பவன்: இயமன் மார்க்கண்டனுக்காக இயமனை இறைவன் உதைத்தமையால் இறைவனைக் “காலகாலா” என்றார். எங்கள் என்பதை எல்லா விளிகளுடனும் கூட்டுக.

காமன் - விருப்பத்தை உண்டுபண்ணுபவன்: மன்மதன் நாசன் - அழித்தவன். ஆலம் - விடம். செம்பொற்கோயில் - பொன்னம்பலம், ஞாலம் - பூமி, மண் இறைவனது அட்ட மூர்த்தத்தினுள் மண் என்பது ஒன்று: அதனால் இறைவனை, “ஞாலமே”, என்றார். சிவபெருமான் கல்லாடை, சடைமுடி முதலிய யோக வேடம் பூண்டு கல்லால நிழலில் தட்சிணாமூர்த்தியாக வீற்றிருக்கும் நிலையைக் குறிப்பிப்பார். “நற்றவத்தாயை” என்றார்.

கோலமே, கோவே, குணமே, காலமே, நாயகா, காலா, நாசா, வல்லாளே, ஞாலமே விளிகள். குணங்குறி, உவமைத் தொகை, நற்றவத் தாயை: வினையாலணையும் பெயர். நல்+தவம் = நற்றவம். கோயில்: இலக்கணப் போலி.

நீறணி பவளக் குன்றமே! நின்ற

நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே!

வேறணி புவன போகமே! யோக

வெள்ளமே! மேருவில் வீரா!

ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா!

அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே!

ஏறணி கொடியெம் மீசனே! உன்னைத்

தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே.

பொழிப்புரை:- திருவெண்ணீற்றை அணிந்த பவளமலை போன்றவனே! (நிமிர்ந்து) நின்ற நெற்றிக் கண்ணை உடையதான ஒப்பற்ற அக்கினி வடிவானவனே! வெவ்வேறாகிய அழகிய உலகங்களும் போகப் பொருள்களுமாய் இருப்பவனே! யோக முதிர்ச்சியினால் விளையும் (இன்பப்) பெருக்கே! மேரு மலையாகிய வில்லை (ஏந்திய) வீரனே! கங்கா தேவியைத் தரித்த சடைமுடியை யுடைய எமது அற்புதமான ஆனந்தக் கூத்தனே! அழகிய பொன்னால் செய்யப்பெற்ற பொன்னம்பலத்தில் உள்ள அரசே! இடப வடிவம் எழுதிய அழகிய கொடியையுடைய எமது தலைவனே! உன்னைத் தொண்டனாகிய யான் பொருந்தும் வண்ணம் (நீ) மனம் இசைந்து அருள்வாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்:- நீறு - பாவங்களை நீராக்குவது: விபூதி. இது தன்னைத் தொழுது எழுவார் வினைகள் நீராகும்படி சிவபெருமான் தனது திருமேனியில் அணிந்ததாகும். இறைவன் செம்மேனியம்மான் ஆதலால் அவனைப் “**பவளக் குன்றமே**” என்றார். “**செம் பவளத் திருவுருவர்**” என்பது அப்பர் தேவாரம். சிவபெருமான் பிரம விட்டுணுக்களின் பொருட்டு அக்கினித் தம்பமாக நின்றமை கருதி, “**நெருப்பே**” என்றார். புவனம் - உலகம். போகம் - இன்பம் பொருள்கள், சிவபெருமான் திரிபுரத்தை அழித்தற்கு எழுந்த போது மேருமலையை வில்லாக ஏந்தினார் என்பது வரலாறு. ஆறு - கங்காதேவி, அற்புதக் கூத்து - ஐந்தொழிற் கூத்துமாம்.

அம்பொன்செய் அம்பலம் - கனகசபை: பொன்னம்பலம் இறைவன் உயிர்களை ஆளுகின்றவன் என்பார். “**அரசே**” என்றார்: “ஆட்சி உலகை உடையாய் போற்றி” என்பது அப்பர் தேவாரம். இறைவன் ஆண்டான், உயிர்கள் அடிமை என்பது இங்கு அறியத் தக்கது. ஈசன் (மக்கள் முதலியோர்க்கும், நிலம், மலை, கடல் முதலியவற்றிற்கும்) தலைவன். இசைதல் - இணங்குதல்.

குன்றமே, நெருப்பே, போகமே, வெள்ளமே, வீரா, கூத்தா, அரசே, ஈசனே: விளிகள். பவளக்குன்றம் உவமைத் தொகை, உடையது, அது: பகுதிப் பொருள் விசுதி.

தனதன்நற் றோழா! சங்கரா! சூல

பாணியே! தாணுவே! சிவனே!

கனகநற் றானே! கற்பகக் கொழுந்தே!

கண்கள்மூன் றுடையதோர் கரும்பே!

அனகனே! குமர விநாயக சனக!

அம்பலத் தமரசே கரனே!

உனகழல் இணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத்

தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

பொழிப்புரை:- குபேரனுக்கு நல்ல தோழனே! இன்பஞ் செய்பவனே! சூலப்படையினைக் கையில் ஏந்தியவனே! அழிவில்லாதவனே! பேரின்ப வடிவினனே! அழகிய பொற்றூண் போன்றவனே! கற்பகத் தளிர் போலும் அழகனே! மூன்று கண்களையுடைய மேலான கரும்பு போன்ற இனியவனே! தூய்மை யுடையவனே! முருகக் கடவுளுக்கும் விநாயகக் கடவுளுக்கும் தந்தையே! பொன்னம்பலத்தில் (வந்து தரிசிக்க நிற்கும்) இந்திராதி தேவர்களுக்குத் தலைமை பூண்டவனே! தொண்டனாகிய யான் உன் திருவடிகள் இரண்டையும் என் மனத்தில் இனிமையோடு கலந்து அனுபவிக்கும்படி (நீ) திருவருள் புரிவாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்:- தனதன் - மிக்க செல்வமுடையவன்: குபேரன். இவன் விஞ்சையர், கின்னரர் முதலியோர்க்கு அரசன்: வட திசைக் காவலன்: தவத்தால் இறைவனைத் தோழமை கொண்டவன்: “பனிவளர் மாமலைக்கு மருகன் குபேரனோடு தோழமை கொள்பவன்” என்பது சம்பந்தர் தேவாரம் “தருமலி வளனாம் சிவபுரன் தொழன் தனபதி” என்பது திருச்சாட்டியக் குடித்திருவிசைப்பா. சங்கரன் - (சம் - இன்பம்: கரன் - செய்கின்றவன்) உயிர்களுக்கு இன்பத்தை அளிப்பவன். சூலம் - மூன்று கூர்முனைகளைக் கொண்ட ஆயுதம்: இ.து இச்சாசத்தி, கிரியா சத்தி, ஞான சத்தி வடிவுடையது.

தாணு - எக்காலத்தும் அழியாது அசையாது நிலைத்திருப்பவன்: கடவுள்.
 சிவன் - பேரின்ப வடிவின்: எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மை
 செய்பவனுமாம் கனகநற்றூண் - கந்தழி நிலை: "மாசொன்றில்பாப்
 பொற்றூண்காண்" என்பது அப்பர் தேவாரம். சனகன்- தந்தை அமரர்
 (அமுதம் உண்டதனால்) மரணமில்லாதவர்: தேவர்கள், சேகரம் - தலை,
 முடிமணி, அமரர் சேகரனே - தேவர்களின் முடிமீது உள்ளவனே
 எனினுமாம் நுகர்தல் - அனுபவித்தல்.

தோழா, சங்கரா, பாணியே, தாணுவே, சிவனே, தூணே,
 கொழுந்தே, கரும்பே, அனகனே, சேகரனே: விளிகள். உன,அ.ஆறாம்
 வேற்றுமைப்பன்மையுருபு. "கழல்" தனியாகு பெயராய்த் திருவடியை
 உணர்த்திற்று. நல்+ தோழன் = நற்றோழன். நல் + தூண் = நற்றூண்.
 அமரர் + சேகரன் = அமர சேகரன்.

திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே

திகைக்கின்றேன் றனைத்திகை யாமே

நிறம்பொன்னும் மின்னும் நிறைந்தசே வடிக்கீழ்

நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே!

அறம்பல திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசாய்

ஆலின்கீழ் இருந்தஅம் பலவா!

புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள்கண் டாயைத்

தொண்டனேன் புணருமா புணரே.

பொழிப்புரை:- மாறிமாறி வருகின்ற பிறவிகளில் (உழலுகின்ற) சிறு
 தெய்வங்களை அடையும் வழிகளில் திகைத்து நிற்கின்ற என்னைத்
 திகைக்காமல் பொன்னிறமும் மின்னிறமும் கலந்து நிரம்பிய திருவடியின்
 கீழ்ச் செல்லும்படி செய்த ஒப்பில்லாத (ஒளியையுடைய) மாணிக்கம்
 போன்றவனே! தருமத்தின் பல தன்மைகளை அருளிச்செய்து சனகாதி
 முனிவர்களுக்குக் குருமுர்த்தியாகியக் கல்லால மரத்தின்கீழ் எழுந்தருளிய
 பொன்னம்பலவரே! புறச்சமயத்தினாகிய சமணர், புத்தர்களின் பொய்ச்
 சமயங்களாய் உண்டாக்கின உன்னைத், தொண்டனாகிய யான் சேரும்
 வண்ணம் (நீ) சேர்ந்து அருவாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்:- திறம்புதல் - மாறுபடுதல். பிறவிச்சில தெய்வ நெறி - சைவ சமயமல்லாத பிற சமயத் தெய்வ மார்க்கம். சிவன் அன்றிப் பிறதெய்வங்கள் பிறப்பு இறப்பு உடையன என்பார். “திறம்பிய பிறவிச் சில தெய்வம்” என்றார். “செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று, பத்தி செய்மனப் பாறைகட் கேறுமோ” என்பது அப்பர் தேவாரம். “சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில தேவர் சிறுநெறி” என்பது திருப்பல்லாண்டு. சேவடி - செம்மையான அடி:திருவடி. நிகழ்வித்த - செல்லும்படி செய்த. மணி - மாணிக்கம், உலகில் பொன்னும் மணியும் முத்தும் உயர்ந்தவை; அவற்றுள் மணியே மிகச் சிறந்தது. ஆதலால் இறைவனை “மணியே” என்றார். அறம் பல என்றது சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். என்பன: அறம், பொருள். இன்பம். வீடு, எனினுமாம்.

அருந்தவர் - இங்குச் சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர் என்ற அருந்தவ முனிவர்கள் நால்வர்: இவர்கள் பிரமனின் மானச புதல்வர்கள். அரசு - தலைமை: இங்குக் குரு மூர்த்தி. ஆல் - கல்லால் மரம். ஆலின்கீழ் இருந்த அம்பலவன் - தட்சிணாமூர்த்தி. புறம் - புறச்சமயம். சமண் - சமணர். உலகில் புறச்சமயம் முதலிய பொய்ச் சமயங்களையும் உண்டாக்கியவன் இறைவனே ஆதலால் அவனை, “புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள் கண்டாயை” என்றார். “வெவ்வேறாய் இருமுன்று சமய மாகிப் புக்காளை” எப்பொருட்கும் பொதுவானானை” என்பது அப்பர் தேவாரம்.

மணியே, அம்பலவா; விளிகள். சேவடி: (செம்மை+அடி) பண்புத் தொகை. கண்டாயை: வினையாலணையும் பெயர்.

தக்கன்நற் றலையும் எச்சன்வன் தலையும்

தாமரை நான்முகன் தலையும்

ஒக்கவிண் டுருள ஒண்திருப் புருவம்

நெறித்தரு ளியவுருத் திரனே!

அக்கணி புலித்தோல் ஆடைமேல் ஆட

ஆடப்பொன் னம்பலத் தாடும்

சொக்கனே! எவர்க்குந் தொடர்வரி யாயைத்

தொண்டனேன் தொடருமா தொடரே.

பொழிப்புரை:- (தக்கன் சிவநிந்தையோடு செய்த வேள்வியில்)

அவனது நல்ல தலையும், எச்சன் என்பவனின் வலிய தலையும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்கு முகங்களையுடைய பிரம தேவனின் தலையும் ஒருமிக்க அறுபட்டுத் (தரையில்) உருளும்படி ஒளிமிக்க தம் திருப்புருவத்தை நெறித்துக் கோபித்தருளிய உருத்திர மூர்த்தியே! எலும்பு மாலையானது. அழகிய புலித்தோலாகிய ஆடையின் மீது மேன் மேலாடிக்கொண்டிருக்கப் பொற் சபையில் ஆனந்த நடனம் செய்யும் அழகனே! (திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள்) யாவாக்கும் தொடர்ந்து பற்றி அறிதற்கு அரிதாகிய உன்னைத் தொண்டனாகிய யான் தொடரும் வண்ணம் (நீ) தொடர்ந்து அருள்வாயாக! என்றவாறு.

விளக்கம்:- தக்கன் - தட்சன். இவன் பிரமதேவனின் புதல்வன்; அறிவிலும் தவத்திலும் சிறந்தவன்: சிவபெருமானிடம் மாறுகொண்டு வேள்விபுரிந்து வீரபத்திரரால் தண்டனை பெற்றுப் பின்னர் ஆட்டுத் தலையைப் பெற்றவன். எச்சன் - யாகத்தின் அதிதெய்வம். இங்கு திருமால். தக்கன் தான் செய்யும் யாகத்தில் சிவபெருமானை யாகத்தின் அதிதெய்வமாக இருத்தாமல் திருமாலை இருத்தினான் என்பதாம். புருவம் நெறித்தல் - கோபக் குறியைக் காட்டல். விண்டல் - விள்ளுதல் - வேறுபடுதல், அறுபடுதல். உருத்திரம் - கோபம். கோபத்தில் உதித்தவர், உருத்திரமூர்த்தி: இங்கு வீரபத்திரக் கடவுள். "தக்கன் நற்றலையும்..... திருப்புருவம் நெறித்தருளிய உருத்திரனே" தக்கனது பெருவேள்விச் சந்திரன், இந்திரன், எச்சன், அருக்கன், அங்கி, மிக்கவிதா தாவினொடும் விதிவழியே தண்டித்த விமலர் என்றார். சம்பந்தர் தேவார அடிகள் இங்கு ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

அக்கு - எலும்புமாலை; உருத்திராக்க மணியுமாம். அணி - அழகு - தாருகவனத்து முனிவர்கள் சிவபெருமான் மீது பகை கொண்டு அவரை அழிக்க அபிசார வேள்வி புரிந்து அதனினின்று புலியை விடுக்க, அவர் அப்புலியைக் கொண்டு அதன் தோலை உடுத்தார் என்ற வரலாற்றை உட்கொண்டு இறைவன் புலித்தோல் உடுத்தலைக் கூறியதாகும். சொக்கனே - அழகனே: பரிசுத்தனே எனினுமாம். தொடர்வு - பற்றியறிதல்.

உருத்திரனே, சொக்கனே! விளிகள்: புலித்தோலாடை மேல், மேல் எழனுருபு. ஆட ஆட, அடுக்குத் தொடர்.

மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண் டானுக்

கருள்புரி வள்ளலே! மருளார்

இடங்கொள்முப் புரம்வெந் தவியவை திகத்தேர்

ஏறிய ஏறுசே வகனே!

அடங்கவல் அரக்கன் அருட்டிரு வரைக்கீழ்

அடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே!

விடங்கொள்கண் விடத்தெம் விடங்கனே! உன்னைத்

தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே.

பொழிப்புரை:- நரசிங்க வடிவாய் (த் தூணில்) வெளிப்பட்டு இரணியனின் மார்பைக் கிழித்த திருமாலுக்கு அருள் செய்த கொடையாளனாகிய சரபமூர்த்தியே! (சிவ பூசையை மறந்து பௌத்த மதத்தில்) மயங்கி நின்ற (தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்யுன்மாலி என்ற) அசுரர்கள் வசிக்கும் இடமான; திரிபுரம் எரிந்து அழியும்படி, நான்கு வேதங்களாகிய குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேரின் மேல் ஏறிய ஆண் சிங்கம் போன்ற வீரனே! வலிமை நிறைந்த அரக்கனாகிய இராவணின் (அகங்காரம்) ஓடுங்கும் படி (அவனைக்) கயிலைமலையின் கீழ்த் திருவருள் கொண்டு நசுக்கிய கனகசபையில் எழுந்தருளிய அரசே! விடத்தைக் கண்டத்தில் அணிந்த எமது அழகனே! உன்னைத் தொண்டனாகிய யான் விரும்பும் வண்ணம் நீ விரும்பியருள்வாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்:- மடங்கல் - சிங்கம் ; இங்கு நரசிங்க மூர்த்தி. கனகம் - பொன், இதன் வடமொழி இரணியம். கனகன் - இரணியன். கனகன் மார்பு கீண்டவன் - திருமால் : இவனுக்கு இறைவன் மீண்டும் காத்தல் தொழிலை அருளினார். என்பார் “அருள்புரி வள்ளலே” என்றார். வள்ளலே என்றது சரபமூர்த்தியை. முப்புரம் - பொன், வெள்ளி, இரும்பினால் அமைந்த மதில்களைக் கொண்ட திரிபுரம்: இது வேண்டும் போது எங்கும் பறந்து செல்லும் தன்மையுடையது. வைதிகத்தேர் - வேத சம்பந்தமான தேர்; நான்கு வேதங்களைக் குதிரையாகப் பூட்டப் பெற்ற தேர். “அருமறையைத் தேர்க்குதிரை ஆக்கிக் கொண்டார்” என்பது அப்பர் தேவாரம். ஏறு - ஆண்சிங்கம் , சேவகன் - வீரன்.

வல் அரக்கன் - இராவணன், வரை - கயிலைமலை, அடர்த்தல் - நசுக்குதல்: வருத்துதல்; அருட்டிரு - திருவருள். இராவணன் கயிலைமலையைத் தூக்கிய போது இறைவன் அவனை அதன் கீழ் வைத்து நசுக்கியது அவனது கர்வத்தைப் போக்கி அவனை நல்வழி நிறுத்தச் செய்தமை திருவருளின் செய்கை என்பார். “அருட்டிரு” என்றார். “அரக்கன் அரட்டு இருவரை” எனப்பாடம் கொண்டு, இராவணனின் குறும்பு அடங்கப் பெரிய கயிலை மலையின் என்று பொருள் கூறலுமாம். விடங்கொள்கண்டம் - நீலகண்டம், விடங்கன் - அழகன்.

வள்ளலே, சேவகனே, அரசே, விடங்கனே, விளிகள்: கீண்டான்: வினையாலணையும் பெயர். வரை: இருமடியாகுபெயர்.

மறைகளும் அமரர் கூட்டமும் மாட்டா(து)

அயன்திரு மாலொடு மயங்கி

முறைமுறை முறையிட்டி ஓர்வரி யாயை

முர்க்கனேன் மொழிந்தபுன் மொழிகள்

அறைகழல் அரன்சீர் அறிவிலா வெறுமைச்

சிறுமையிற் பொறுக்கும்அம் பலத்துள்

நிறைதரு கருணா நிலயமே! உன்னைத்

தொண்டனேன் நினையுமா நினையே.

பொழிப்புரை:- ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை அணிந்த திருவடிகளையுடைய

சிவபெருமானே! வேதங்களும் இந்திராதிதேவர் கூட்டமும் அறியமாட்டாமல், பிரம விட்டுணுக்களுமே மயங்கி நின்று பல தடவைகள் ஓலமிட்டும் அறிய முடியாத உன்னை அறிவிலியாகிய யான், துதித்த அற்பமான சொற்களை அறிவில்லாத பயனற்ற சிறியோரின் (செயலைப் பொறுக்குமாறு போலப்) பொறுக்கின்ற பொன்னம்பலத்துள் எழுந்தருளிய நிறைந்த கருணைக்கு இருப்பிடமாக இருப்பவனே! உன்னைத் தொண்டனாகிய யான் நினைக்கும் வண்ணம் நீ நினைத்தருள் புரிவாயாக என்றவாறு.

விளக்கம்:- நினையுமா(று) என்றது. நினையாமல் நினைந்து (திருவிளையாடற் புராணம்) என்றபடி சீவபோதமாக நினையாமல் சிவபோதமாக நினைத்தாலே சிறப்பாம். அயன் - பிரமன், முறையிடல் - ஓலமிடல், அபயமளிக்க வேண்டும் என்று கதறல். மறைகளும் முறையிட்டு ஓர்வு அரியாயை - இவ்வடிகள் இறைவன் பெருமையை அளவிட்டுக் கூற இயலாது என்பதை அறிவிக்கும். “அரி அயன் இந்திரன் சந்திரா தித்தர் அமரரெல்லாம், உரியநின் கொற்றக் கடைத்தலை யாருணங் காக்கிடந்தார்.” என்பது அப்பர் தேவாரம். மூர்க்கன் -அறிவிலாதவன் இங்குத் திருமாளிகைத் தேவர்; தம்மையும் தம் பாடலையும் “மூர்க்கனேன் மொழிந்த புன்மொழிகள்” என்று பணிவுடன் கூறுகின்றார். சீர் - புகழ், வெறுமை - பயனின்மை, புன்மை - அற்பம்.

அரன், நிலயமே: விளிகள். கழல் : தானியாகு பெயராய்த் திருவடிகளை உணர்த்திற்று. சிறுமையின், இன்: ஒப்புப் பொருள் :

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார்

அருளிய

திருப்பல்லாண்டு

(தெளிவுரையுடன்)

பண் :- பஞ்சமம்

தலம்:- கோயில்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை! வளர்கநம்

பக்தர்கள்! வஞ்சகர் போய் அகல

பொன்னின் செய்! மண்டபத்துள்ளே புகுந்து

புவனி யெல்லாம் விளங்க

அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்

அடியோ முக்கருள் புரிந்து

பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த

பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தில்லை நடராசப்பெருமான் தம் அடியாராகிய சேந்தனாரின் அன்பின் திறத்தை உலகிற்குக் காட்ட வேண்டும் என்ற அருள் நோக்கம் கொண்டு, மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழாவில் தாம் திருத்தேர் கொண்டருளும் போது தேரைப் பூமியில் அழுந்துமாறு செய்தார். அது போழ்து அன்பர்கள் யாவரும் அறியச் சேந்தனார், திருப்பல்லாண்டு என்ற இத் திருப்பதிகம் பாடத் திருத்தேர் தானே அசைந்து ஓடி நிலையினை அடைந்தது என்பது வரலாறு.

இவ் வரலாற்று அற்புதத்தை நினைவு கூர்தற் பொருட்டுத் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் சிதம்பரத்தில் “பல்லாண்டு விளக்குநிதி” என்ற ஒரு

பேரறக் கட்டளையை நிறுவித் தில்லையில் மார்கழித் திருவாதிரை முன்னாள் தேர்த்திருவிழா அன்று ஆண்டுதோறும் பல திருமுறை வாணர்களைக் கொண்டு திருத்தேருக்கு முன்னே திருப்பல்லாண்டை ஓதிக் கொண்டு வரச் செய்கின்றார்கள்.

கோயில்:- சைவ வரம்பின்படி கோயில் என்பது சீதம்பரத் தலத்தைக் குறிப்பது, கிது திரு என்ற அடைமொழி கின்றிக் கோயில் எனவே வழங்கும் தனிச்சிறப்புடையது. இத்தலம் சோழ நாட்டுக் காவிரிக்கு வடகரையில் உள்ள சிவத்தலங்களுள் ஒன்று (ஆகாயம்); ஆறாதாரத் தலங்களில் ஒன்று (இதயம்) தரிசிக்க முத்தியைத் தருவது. தில்லை - நகரின் பெயர். இதனை வட மொழியாளர் சிதம்பரம் என்பர். சிதம்பரம் என்பது சித் - அம்பரம் எனப்பிரிக்கப்பட்டு (சித் - அறிவு ஞானம்: அம்பரம் - வெட்ட வெளி) ஞானகாசம் என்ற பொருளுடையது. இது நடராசப்பெருமான் எழுந்தருளிய இடம் மூலலிங்கப் பெருமான் எழுந்தருளிய இடம் திருமூலட்டானம் எனப்படும்.

இத்தலம் சிற்றம்பலம், பொன்னம்பலம், *தில்லைவனம், பூலோக கயிலாயம், பெரும்பற்றப்புலியூர், புலியூர், சிதம்பரம், முதலிய பல திருப்பெயர்களைக் கொண்டு விளங்குவது. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் இம்முன்றினாலும் சிறப்புற்றுத் திகழ்வது. பிரமாண்டமாகிய சரீரத்தில் இடைகலை நாடி இலங்கையிலும் பிங்கல நாடி இமயத்திலும், சுழு முனைநாடி தில்லைப் பதியிலும் ஓடுகின்றன. இச்சுழுமுனை நாடியில் நடராசப் பெருமான் ஆனந்த தாண்டவம் புரிகின்றார். அன்றியும், இவர்க்குரிய அர்த்த சாம பூசையில் இவர் 1000 சிவ கலைகளுடன் விளங்குகின்றார். இதனால்.

* பொன்னம்பலம் என்பது பொற்சபை. (கனகசபை, சிற்சபை சிற்றம்பலம் எனவும் பெயர் பெறும்) திருவாலங் காட்டில் இரத்தின சபையும், தில்லையில் பொற்சபையும், மதுரையில் வெள்ளி சபையும் திருநெல்வேலியில் தாமிரசபையும், திருக்குற்றாலத்தில் சித்திர சபையும் ஆகிய ஐந்து சபை (ஐவகை மன்றம்) உள்ளன. இவ்வைந்தும் தனித் தனிச் சிறப்புடையன.

“தில்லையைத் தரிசிக்க, முத்தி” என்ற முதுமொழி எழுந்ததாகும். சிதம்பர ரகசிய தரிசனம் மிகச்சிறப்புடையது.

இங்குத் தலவிருட்சம் - ஆல், தீர்த்தம், - சிவகங்கை , பரமானந்த கூபம், புலிமடு முதலியன.

பொன்னம்பலம் : இறைவன் - நடராசப் பெருமான்
இறைவி - சிவகாமியம்மையார்.

திருமுலட்டானம்: இறைவன் - திருமுலநாதர்
இறைவி - உமையம்மையார்.

பொழிப்புரை:- (நம் மெய்யன்பர்களாகிய பக்தர்கள்) தில்லைப் பதியை அடைவார்களாக! நம் இனத்தவர்களாகிய பக்தர்கள் மேன்மேலும் பெருகி ஓங்குக! வஞ்சகர்கள் (தில்லையின்றும்) நீங்கிச் செல்லட்டும்! அன்னநடை போலும் நடையினையுடைய உமாதேவியாரின் கணவராகிய சிவபெருமான், பொன்னால் செய்யப் பெற்று இனிதாக உள்ள பொன்னம்பலமாகிய மண்டபத்தின் (பொற்சபையின்) உள்ளே எழுந்தருளி, உலகமெல்லாம் (இருள் நீங்கி) விளக்கம் பெற, அடியவர்களாகிய நமக்கு அருள் செய்து, இனிமேல் வரக்கடவதாகிய மறு பிறவி (வாராமல்) அறுக்கும் பொருட்டு, ஒரு நல்லவழியை (திருவருள் நெறியை) எமக்கு கைகூடும்படி தந்த பித்தனைப் புகழ்ந்தே “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- மன்னுதல் - சேர்தல் . தில்லை மன்னுக - தில்லைப்பதி என்றும் நிலைபெற்று இருப்பதாக என்றலுமாம். நம் - இங்கு நம் இனத்தவர் (சிவனடியார்கள்), பக்தர்கள் - இறைவனிடம் பேரன்பாகிய பக்தியை யுடைவர்கள்: மெய்யன்பர்கள், வளர்க - பெருகி ஓங்குக; மேன்மையுறுக எனினுமாம், வஞ்சகர் - அகத்தில் அன்பில்லாதவர் : இவர் பிறப்பால் அன்றி வஞ்சக ஒழுக்கத்தால் இழிந்த தன்மையுடையவர்: புறச்சமயிகள், களைப் பிடுங்கி எறியப் பயிர்கள் நன்றாகச் செழித்து வளர்வன போல, வஞ்சகர்கள் ஒழிந்தால் பக்தர்கள் எங்கும் பரவி ஓங்குவார்கள் என்பதாகும்.

பொன் செய்மண்டபம் - (உயர்ந்த) பொன்னால் செய்யப்பட்ட தகடு வேய்ந்த மண்டபம்: பொற்சபை : சிற்றம்பலம். இ.து இரணியவர்மன் பொன்வேய்ந்தனன். அதன் பின்பு முதலாம் ஆதித்தசோழன் (கி.பி.871 - 907) கொங்கு நாட்டை வென்று அங்கிருந்து பொன் கொண்டு வந்து தில்லைச் சிற்றம்பல முகட்டை அப்பொன்னால் வேய்ந்த செய்தியைத் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, "சிங்கத் துருவனைச் செற்றவன் சிற்றம் பலமுகடு, கொங்கிற் கனகம் அணிந்த ஆதித்தன் குலமுதலோன்" எனக் கூறுகிறது. அதற்குப் பின்பு முதற்பராந்தக சோழன் (கி.பி.907-953) தில்லைச் சிற்றம்பல முகட்டைப் பொன் வேய்ந்து புதுப்பித்தான் என்று திருவாலாங்காட்டுப் பட்டயம் கூறுகிறது. இந்த முதற் பராந்தகனைக் "கோதிலாத் தேறல் குனிக்கும் திருமன்றம், காதலாற் பொன்வேய்ந்த காவலனும்" என விக்கிரம சோழன் உலா மிகப் புகழ்ந்து பேசுகின்றது. ஒவ்வொரு பொன் ஓட்டிலும் "சிவாய நம" என்ற குக்கும் பஞ்சாச்சரத்தை எழுதிவேய்ந்ததாகத் தில்லை உலா என்ற நூல் புகல்கின்றது. இன்செய் மண்டபம் - இனிதாக உள்ள சிற்றம்பலம் என்றும் கூட்டுக.

நீக்கமற எங்கும் நிறைந்து விரிந்து நின்ற சிவபெருமான் சுருங்கிய இடமான பொற்சபைக்கண் எழுந்தருளியது, வஞ்சகராகிய தீயோரை ஒழிப்பதற்கும் பக்தர்களுக்குத் திருவருள் நெறி (முத்தி நெறி) காட்டி அருள்புரிவதற்குமே ஆகும். அடியோமுக்கு - இது தம்மையும் தம்முடன் இருக்கும் அடியார்களையும் குறிப்பது. பின்னைப்பிறவி - இனிமேல் வரக் கடவதாகிய மறு பிறவி. இறைவன் முன்னர் ஞானநூற் பொருளையும் திருவைந்தெழுத்தையும் குருவாக வந்து உபதேசித்துப் பின்னர். "இந்த நெறியே ஒழுகுக" என்று கூறி அநுபவ நிலையினைக் காட்டியதை, "நெறிதந்த" என்றார்.

இப்பிறவியினால் அடைந்த துன்பம் மிக இருப்பினும் இனிப் பிறவி வாரா வழியைக் காட்டி இறைவன் காத்து ஆட்கொண்டான் என்பார். "பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறி தந்த பித்தன்" என்றார். "பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப் பிறவாத தன்மைவந் தெய்தினேன்" என்பது சுந்தரர் தேவாரம். மீட்டேயும் பிறவாமல் காத்தாட் கொண்டான் எம்பெருமான்"

என்பதும், “மீட்டிங்கு வந்து வினைப் பிறிவி சாராமே, கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே” என்பதும் திருவாசகம். இறைவன், ஆன்மாக்களைப் பிறப்பித்து வினைக்கட்டை அறுத்துக் காத்தல், பிறவியிற் புகாதபடி அழிவில்லாத பேரின்பத்தை அனுபவிக்கச் செய்து காத்தல் எனக் காத்தல் இருவகைப்படும். பித்தன், சிவபெருமான், பேரருள் உடையவனுமாம்: “பித்தராய்த் திரியும் எம்பெருமான்” என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். “பித்தா பிறைசூடி பெருமானே” என்பது சுந்தரர் தேவாரம்.

சேந்தனார் சிவபெருமானிடம் கொண்டுள்ள பக்திக்கடலில் மூழ்கிப் பரவசப்பட்டு, அவனது பேராற்றலையும் அடியார்களைக் காக்கும் திறலையும்: என்றும் அழியாத நிறைவையும் அறிந்திருப்பினும் இறைவனைப் “பல்லாண்டுகள் வாழ்க”. என வாழ்த்துக் கூறுதல் உபசாரமே ஆகும். இது பக்தி நிலையில் எழுந்த செயலாம், பல்லாண்டு கூறும் பக்தர்கள் மனதுள் சிவபெருமான் எப்பொழுதும் நீங்காது வீற்றிருப்பான்: “பல்லாண்டிசை கூறும் பக்தர்கள் சித்தத்துள் புக்குத் தேடித் கண்டு கொண்டேன் திருவாரூர் அம்மானே” என்பது அப்பர் தேவாரம். இறைவனை நாம் வாழ்த்துதல் நம் வாழ்க்கை இன்பத்தை மிகுவிக்கும் என்பதாம்: “வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம் வாழ்வான்” என்பது திருவாசகம்:

அன்ன நடை மடவாள் உமை கோனாகிய பித்தற்கு எனக் கூட்டுக.
மன்னுக, வளர்க, அகல: வியங்கோள் வினை முற்றுக்கள், பித்தன் + கு =
பித்தற்கு: (பித்தனை) உருபு மயக்கம். பல + ஆண்டு = பல்லாண்டு, கூறுதும்
: தன்மைப் பன்மை வினை முற்று.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்:

மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்:

கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசூடி

ஈசற்காட் செய்மின் குழாம் புகுந்து:

அண்டங் கடந்த பெருள்அள

வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்

பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள்

என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- செருக்குக் கொண்டு மாறுபடப்பேசும் மனதினையுடைவர்கள் போங்கள்: மெய்யடியாராக இருப்பவர்கள் விரைந்து வாருங்கள்: (சிவபெருமானிடத்து பேரன்பு செலுத்தியும், (அவனருளைப்) பெற்றும், தலைமுறை தலைமுறையாய் அடியார் கூட்டத்துள் கலந்து. எம்பெருமானுக்கு தொண்டு புரியுங்கள் (அப்பெருமானை) அண்டங்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கி அவற்றிற்கு மேலும் அப்பாற்பட்ட பொருள் (என்றும்) அளவில்லாததான ஒப்பற்ற இன்ப வெள்ளமாகிய பொருள் (என்றும்) முற்காலத்தும் இக்காலத்தும் எக்காலத்தும் உள்ள (பராபரப்) பொருள் என்றும் பெருமானைப் புகழ்ந்தே) “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி நாம் வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- மிண்டுதல் - செருக்குக் கொள்ளுதல், மிண்டுமனத்தவர் - மனத்தில் தோன்றியவாறு செய்து செருக்குடன் பேசுவவர் புறச்சமயிகள் என்றலுமாம். மெய்யடியார்கள் - உண்மை ஒழுக்கமும் இறைவனிடம் உள்ளன்பும் உடைய பக்தர்கள். இவர்களே பாச நீக்கமும் சிவபேறும் ஒருங்கே பெறும் தகுதியுடையவர்கள் ஆவர். ஒன்றுபட்ட கருத்துடையார் ஒரு வழி கூடி ஒரு செயலைச் செய்யின் அது மிகவும் சிறக்கும்: ஆதலால் மெய்யடியார்கள் எல்லோரும் திரண்டு வருக என்பார், “மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்” என்றார். கொடுத்தும் - இறைவனிடம் பேரன்பு செலுத்தியும்: கடவுள் சம்பந்தமாகத் தான் பெற்ற அனுபவத்தைப் பிறர்க்கு எடுத்துச் சொல்லியுமாம். கொண்டும் - இறைவன் அருளைப் பெற்றும்: கடவுள் சம்பந்தமாகப் பிறர் பெற்ற அனுபவத்தைக் கேட்டுக் கைக் கொண்டும்

குடிகுடி - தலைமுறை தலைமுறைத் தொடர்பாக. வாழையடி வாழையாக, பரம்பரையாக, ஈசன் - யாவர்க்கும் யாவற்றிற்கும் தலைவனாகிய இறைவன், திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலியவர்களால்

தொழுதேத்தப் பெறும் இறைவன், தனக்கு ஆட்செய்யும் தொண்டர்களை அத்தேவர்களால் தொழுதற்கேற்ற சிறப்புடையவராக ஆக்குகின்றார். ஆதலால், “ஈசற்கு ஆட்செய்மின்” என்றார்: தொழப்படுந்தேவர் தொழப்படுவானைத் தொழுதபின்னைத் தொழப்படுந் தேவர்தம்மால் தொழுவிக்கும் தொண்டரையே” என்பது அப்பர் தேவாரம். அண்டங்கடந்த பொருள் “ஏழுலகும் கடந்து அண்டத்தப்பால் நின்ற பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானை”, என்பது அப்பர் தேவாரம். ‘பண்டும் உள்ள பொருள்’, ‘இன்றும் உள்ள பொருள்’, “முன்னவன் காண் பின்னவன் காண் மூவாமேனி முதல்வன்காண்” என்பது அப்பர் தேவாரம். முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே” என்பது திருவாசகம். என்றும் உள்ள பொருள் - தோற்றமும் அழிவும் இல்லாத என்றும் நிலைத்துள்ள பொருள் இது ‘மெய்ம்மை’ என்றும். ‘சத்து’ என்றும் கூறப்படும்; “என்றும் உள்ளார் இடைமருது மேவி இடங்கொண்டாரே” என்பது அப்பர் தேவாரம்.

போமின்கள்: முன்னிலைப்பன்மை ஏவல் வினைமுற்று கள் விசுதி மேல் விசுதி, குடிசுடி; அடுக்குத் தொடர். ஆனந்த வெள்ளம்: உருவகம். பண்டும் இன்றும் என்றும், உம்மை: எண்ணுவமை, என்றே ஏ: தேற்றம்.

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை
 ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
 சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
 சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்(து)
 அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக
 ஊறும் அமிர்தினுக் (கு) ஆலநிழற்
 பட்டனுக்கு(கு) என்னைத்தன் பாற்படுத்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- தியானம் செய்யாத உடலின் தன்மையினை நீங்கும்படி செய்து, என்னை அடிமையாகக் கொண்ட ஒப்பற்ற பல தன்மைகளும்.

மேலானவனாகிய சிவபெருமானது மெய் அடியார்களைப் பெருமைப்படுத்தும் பல இயல்புகளும் ஆகிய இவற்றையே மனத்தில் நினைத்து, எட்டு உருக் கொண்ட மூர்த்தியினை, என்மனம் உருகும்போது (உண்டாகும்) ஊற்றாகிய பேரானந்த உணர்ச்சியினைத் தரும் தேவாமிர்தம் போன்றவனை, கல்லால் மரநிழற்கீழ் எழுந்தருளிய ஞானாசாரியனை, அடியவனைத் தன் வயமாக்கிக் கொண்டவனைப் (புகழ்ந்தே) “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- நிட்டை - தியானம்: இ.து இறைவன் பெருமையினை இடைவிடாமல் நினைத்தல். இவ்வாறு நினைப்பவர் மனத்தை இறைவன் தனக்குக் கோயிலாகக் கொள்வான். “நினைப்பவர் மனங்கோயிலாகக் கொண்டவன்” என்பது அப்பர் தேவாரம். “உள்ளம் பெருங்கோயில்” என்பது திருமந்திரம். இத்தியானாநுபவம் மிகமிக ஞானமாகிய உள்ளொளியும் உடலொளியும் பெருகி நிற்கும்: “ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி” என்பது திருவாசகம். நிட்டையில்லா உடல் பயனற்ற உடலாகும். வண்ணங்கள் - பல தன்மைகள்: இவை பற்பல சமயங்களில் பலவாறு இறைவன் அருள்புரிந்த தன்மைகளை நினைத்து இன்புறுவன. சிட்டன் - சிரேட்டன்: மேலானவன்: “சிட்டனைச் சிவனைச் செழுஞ்சோதியை” என்பது அப்பர் தேவாரம். சிவன் - பேரின்ப வடிவினன். சீராட்டல் - பெருமைப்படுத்தல். அட்டமூர்த்தி - இவர் மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், உயிர், ஆகிய எட்டும் கொண்ட வடிவினர்: இவ் வெட்டும் இறைவனுக்கு உடல் என்பர்: “மண்ணொடு நீர் அனல்காலோ டாகாயம் மதி, இரவி, எண்ணில் வரும் இய மானன்... ஆம் பேராளன்” என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். இவ் வெட்டு வகைப் பொருள்களும் அல்லாமல் உலகம் என்பது ஒன்றில்லை.

அகம் - உள்ளம், தன்னை அடைந்தவர்க்கு இனிமைச் சுவை பயந்து நின்றலின் இறைவனை, ‘அமிர்து’ என்றார். அரிய பொருளாக இறைவன் இருத்தலின் அவனை அமிர்து என்றலுமாம். ஆலநிழல் - கல்லால் மரநிழல். பட்டன் - ஞானாசாரியன்; குருமூர்த்தி, “அறமுரைத்த பட்டன் தன்னை” என்பது அப்பர் தேவாரம்.

இங்குச் சனகர் முதலிய அருந்தவ முனிவர் நால்வர்க்கு இறைவன், தட்சிணா மூர்த்தியாகக் கல்லாலின் கீழ் எழுந்தருளி அறம் முதலியவற்றை உபதேசித்த நிலையைக் குறிப்பதாம்: “ஆலின்கிழ் அறம் நால்வர்க்கு அன்று உரைத்தான்” என்பது அப்பர் தேவாரம். இறைவன் தன்னடியாரின் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் கெடுத்துத் தனது திருவருளாகிய புனித நீரில் மூழ்குவித்துத் தன்வயமாக்குவான் என்பார், “என்னைத்தன் பாற்படுத்தான்” என்றார். “மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட மறையவனை” என்பது அப்பர் தேவாரம். “சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கியெனை யாண்ட அத்தன்” என்பது திருவாசகம்.

நிட்டையிலா: ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். அட்ட மூர்த்திக்கு, அமிர்தினுக்கு, பட்டனுக்கு, தன்பாற்படுத்தானுக்கு: உருபு மயக்கங்கள்.

சொல்லாண்ட சுரு திப்பொருள்

சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்!

சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில

தேவர் சிறுநெறி சேராமே

வில்லாண்ட கன கத்திரள்

மேரு விடங்கள் விடைப்பாகன்

பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- புகழ்ந்து சொல்லப் பெற்ற வேத சிவாகமங்களின் பொருளை (நன்கு) ஆராய்ந்து உணர்ந்து பரிசுத்தமான மனத்தினையுடைய சிவத் தொண்டர்களாக இருக்கின்றவர்களே! (நீங்கள்); சில ஆண்டுகளில் அழிந்து விடுகின்ற திருமால் பிரமன் இந்திரன் முதலாய தேவர்களுடைய குறுகிய கொள்கையினையுடைய மதங்களில் ஈடுபடாமல் நின்று, பொற் குவியல் போன்று திகழும் மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட வீரமுடையவனும், (அறவடிவாகிய) இடபத்தை ஊர்தியாக உடையவனும் பல ஆண்டுகள் (உள்ளவன்) என்னும் சொல்லின். அளவைக் கடந்து

நின்றவனும் ஆகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்தே “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

வீளக்கம்:- சொல் - இங்கு புகழ் சுருதிப்பொருள் - வேத சிவாகமப் பொருள்: சைவ சித்தாந்த நுண்பொருள்: “ஓரும்வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த. ஆரா இன்ப அருங்கனி பிழிந்து சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத் தேன்” என்பது பண்டார மும்மணிக்கோவை. வேத நெறியினின்று விரதாதிகளை அனுட்டித்தோர் சுவர்க்காதி போகங்களையும் சிவாகம நெறியினின்று; சரியை, கிரியை யோகங்களை அனுட்டித்தோர் பதமுத்திகளையும் பெறுவர். தூய் மனம் - இடையறாது சிவசிந்தனையுடய மனம் தொண்டர் - பற்றுறுத்து தொண்டு செய்யும் அடியவர். சமயவாதிகள் சமயவாதஞ் செய்து வீண் பொழுது போக்குவர் என்ற கருத்தை உட்கெண்டு மெய்யடியார்களை நோக்கிப் பல்லாண்டு பாட வருக எனத் தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்” என ஆசிரியர் அழைக்கின்றார். சிறுநெறி - இங்குப் புறச்சமயம், அது தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என ஆறாம்: “சிறு நெறிகள் சோராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம்” என்பது திருவாசகம், “சில்லாண்டிற் சிதையும் சில தேவர் சிறு நெறி சேராமே: “சென்று நாம் சிறு தெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம்” என்பதும், “செத்துச்செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று பக்தி செய்மனப் பாறைகட்கு” என்பதும் அப்பர் தேவாரம். “உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னை யல்லாது” என்பது திருவாசகம். சிவபெருமானே என்றும் உள்ளவன்; “நூறு கோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்: ஆறுகோடி நாராயணர் அங்ஙனே, ஏறுகங்கை மணல் எண்ணில் இந்திரர், ஈறிலாதவன் ஈசன் ஒருவனே” என்பது அப்பர் தேவாரம். கனகம் - பொன்: மேரு - மேருமலை: இமயம். விடங்கன் - வீரமுடையவன்: அழகுடையவனுமாம் . விடைப்பாகன் - சிவபெருமான்: விடை - தருமவிடை: மால் விடையுமாம். (விடை - இடபம், காளை.) பல்லாண்டு என்னும் பதங்கடந்தான் - பிரம விடனுக்களின் பதவிகளுக்கு மிக மேற்பட்டவன். காலத்தால் தாக்குண்ணாதவன்: என்றும் அழியாதவன் சிவபெருமான். “மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி! முன்னமே தோன்றி

முளைத்தாய் போற்றி!” என்பது அப்பர் தேவாரம். சொல் (புகழ்):
ஆகுபெயர், தொண்டருள்ளீர்: விளி. சில + ஆண்டு = சில்லாண்டு

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் (டு)
ஓலமிட்(டு) இன்னம் புகலரிதாய்
இரந்திரந் (து) அழைப்பஎன் னுயிராண்ட
கோவினுக் கென்செய வல்லமென்றும்
கரந்துங் கரவாத கற்பக
னாகிக் கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப்
பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- (பற்பல அண்டங்களிலுள்ள) இந்திரன், திருமால் ,
பிரமன். முதலிய தேவர்கள் (சிவபெருமான் சந்நிதியை அடைந்து தரிசிக்கத்
தாம் தாம் முற்பட்டுத் தம்முள்) சிறு சண்டையிட்டுக் கொண்டு (இறைவனே!)
ஓலம் என்று முறையிட்டு. இன்னமும் 'தஞ்சம்' என்று (அவர்கள்) அடைய
அரிதாகி (உன்னை) மிகவேண்டி வேண்டி அழைக்கவும் (அவர்களுக்கு
அருளாமல்) எனது உயிரைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்ட தலைவனாகிய
சிவபெருமானுக்கு (நாம்) என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லோம்:
(வஞ்சகர்க்குத்தான்) வெளிப்படாமல் இருந்தும், என்றும் (அன்புடன்
வேண்டுவார் வேண்டியவற்றை ஒளியாது கொடுத்தருளும் கற்பகத் தருவைப்
போன்றவனாகி இருந்தும்) அளவில்லாத பெருங் கருணைக்கடலாக
இருந்தும். (எப்பொருள்களிடத்தும்) பரவியும் நிறைந்தும் (விளங்கும்)
எல்லையற்ற (எனது) தோழமையுடைய சிவபெருமானைப் (புகழ்ந்தே)
“பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- புரந்தரன் - இந்திரன். பூசல் - சிறு சண்டை:
பேரொலியுமாம். ஓலம் - அபயமளிக்க வேண்டும் என்னும் குறிப்பு மொழி
புகல் - தஞ்சம். இரந்து இரந்து - மிக வேண்டி வேண்டி; கோ - தலைவன்.
வஞ்சகர்க்கு இறைவன் வெளிப்படாமல். மறைந்து நிற்பவன் என்பார்,

‘கரந்தம்’ என்றார்: “கரவாடும் வன்னெஞ்சாக் கரியானே” என்பது அப்பர் தேவாரம். கற்பகம் - தேவலோகத்தில் உள்ள ஒரு விருட்சம்; இது வேண்டுவார் வேண்டியவற்றைத் தடையின்றி அளிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. இறைவன் அடியவர்க்குக் ‘கரவாத கற்பகன்’, “வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்” என்பதும் அடியார்கள் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய் என்பதும் “அடியார்கள் வேண்டிற்றீயும் விண்ணவனே விண்ணப்பம் கேட்டு நல்கும் செய்யவனே” என்பதும் அப்பர் தேவாரம். கடலுக்கு எல்லை உண்டு. ஆனால் இறைவனின் பெருங்கருணைச் செயலுக்கு எல்லை இல்லை என்பார். அவரைக், “கரையில் கருணைக்கடல்” என்றார். பாங்கன் - (எப்பொழுதும் பக்கத்திலுள்ள) தோழன் அழகனுமாம்.

இரந்து இரந்து: அடுக்குத் தொடர். என்: வினா. செயவல்லம்: தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. கற்பகம்: உவமையாகு பெயர், பாங்கற்கு: உருபு மயக்கம்.

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்

செங்கண்மால் எங்குந் திசை திசையன

கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்

குழாங்குழா மாய்நின்று கூத்தாடும்

ஆவிக்(கு) அமுதை என் ஆர்வத்

தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்

பாவிக்கும் பாவகத் (து) அப்புறத்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- பற்பல அண்டங்களிலுள்ள திருமால், பிரமன், இந்திரன் ஆகியோர் (சிவபெருமானைத்) தரிசிக்க வந்து. எவ்விடத்தும் திக்குகள் தோறும் நின்று ஓலமிட்டு (த்தாம் தாம் முன்னர் என்று) இடத்தை ஆக்கிரமித்து (ச்சென்று) நெருக்கிக் கூட்டங் கூட்டமாய் நின்று (தரிசிக்க, அப்பொழுது) ஆனந்த தாண்டவம்புரியும் (என்) உயிர்க்கு அமிர்தம் போன்றவனை எனது பேரன்பாகிய செல்வத்தையுடையவனை, (எனது) தந்தையை, தேவர்கள் உவமை சொல்வதற்காக நினைக்கின்ற நினைப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவனாகிய சிவபெருமானை (ப் புகழ்ந்து) “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- சேவித்தல் - வணங்குதல்: தரிசித்தல். செங்கண்மால் - சிவந்த கண்களையும் கரிய நிறத்தையும் உடையவன் திருமால். கூவி - ஓலமிட்டு: கூச்சலிட்டு. கவர்ந்து - (முன்னர் இருக்க இடத்தை) ஆக்கிரமித்து ஆவி - உயிர் அமுது - தேவர் உணவு: இது கிடைப்பதற்கு அரிய பொருள். தன்னை அடைந்த உயிர்க்கு இனிமைச் சுவை அளித்து நிற்பலின் இறைவனை "ஆவிக்கு அமுதை" என்றார். ஆர்வம் - பேரன்பு : பீரீதி - தனம் செல்வம்: உண்மைச் செல்வம் (வீடுபேறு) அமரர் ஒப்பு - தேவர்கள் உவமை செல்லுவதற்காக. 'ஒப்பு அமரா' என்று பாடங் கொண்டு, "ஒப்பு அமரா பாவிக்கும் பாவகத்து அப்புறந்தான்" - (தனக்குச்) சமமானமாக அமைய வேறொருவரும் இல்லாதவனும், நினைக்கின்ற நினைப்புக்கு அப்பாற்பட்டவனும் என்றலுமாம். பாவகம் - எண்ணம், நினைப்பு. அப்புறத்தான் யாவற்றையும் கடந்த அப்பாற்பட்டவன்: தத்துவாதீதன்: கடவுள்.

செங்கண்மால்: காரணப் பெயர் அமுது, தனம்; ஆகு பெயர்கள்.

சீருந் திருவும் பொலியச்

சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்

ஆரும் பெறாத அறிவு

பெற்றேன்: பெற்றதார் பெறுவாருலகில்?

ஊரும் உலகும் கழற

உளறி உமைமண வாளனுக்காட்

பாரும் விசம்பும் அறியும்

பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- சிறந்த மேன்மையும் திருவருட் செல்வமாகிய புண்ணியமும் (மிக) விளங்கச் சிவலோகத்தைத் தன் உலகமாக உடைய தலைவனது சிவந்த திருவடியின் கீழ் (இருந்து) (பிறர்) எவரும் பெறுதற்கரிய அறிவினைப் பெற்றேன்: இவ்வுலகில் (நான்) பெற்ற பேற்றை யார் பெற வல்லவர் (என்று) ஊரிலுள்ளவர்களும் உலகத்தவர்களும் புகழ்ந்து பேசவும் உமாதேவியாரின் கணவனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஆட்பட்ட தன்மையினை உலகிலுள்ளவர்களும் விண்ணுலகிலுள்ளவர்களும் அறிந்து போற்றும் வகையில் (பக்தி மேலீட்டினால்) நாக்குக் குளறி (அச்சிவபெருமானைப் புகழ்ந்தே) "பல்லாண்டு வாழ்க" எனக்கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு:

வீளக்கம்:- சீர் - சிறப்பு: மேன்மை. திரு - திருவருட் செல்வம்: புண்ணியம் சிவலோக நாயகன் - சிவபெருமான். சேவடி - செவ்விய திருவடியுமாம். ஆரும் - எவரும். அறிவு - இங்குச் சிவஞானம்: சிவபெருமானே நம் இறைவன்: அவனுக்கு ஆட்படுதலே பெறத்தக்க பேறாகிய அறிவுமாம், “சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ் (இருந்து) ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்:” என ஆசிரியர் தன்னை வியந்து கூறுகின்றார். “சிறுமானேந்தி தன் சேவடிக்கீழ் சென்றங்கு இறுமாந்திருப்பன் கொலோ” என்பது அப்பர் தேவாரம். கழற்புகழ்ந்துபேச, உழறி - (நாக்குக்) குளறி, உமைமணவாளன் - சிவபெருமான் பார் - உலகு: உலகிலுள்ள மக்கள். விசம்பு - விண்ணுலகு: விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்கள். பரிசு - விதம்: வகை

பெற்றேன் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. ஆர்: யார் என்பதன் மருஉ ஊர், உலகு, பார், விசம்பு: இடவாகு பெயர்கள் செம்மை +அடி = சேவடி: பண்புத்தொகை

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்
கண்ணார் இளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங்
குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியாநெறி
தந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்
றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- சேல்மீனும் கயல்மீனும் மகிழ்ந்து பிறழ்ந்து திரிவது போன்ற கண்களையுடை மாதர்களின் இளமையான தனங்களில் மீது பூசிய செங்குங்குமம் போலச் சிவபெருமானின்) திருவெண்ணீறு அணிந்த திருமார்பு

விளங்குகின்ற தென்று (சிவ) புண்ணியச் செயலைப்புரியும் சிவனடியார்கள்(அதனைப்) புகழ்ந்து துதித்துக் கொண்டு இருக்கவும். திருமாலும் பிரமனும் அறிய முடியாத திருவருள் நெறியினை (எனக்கு) அருளி, என்மனத்தினுள்ளே வந்து, (இனிமை பயக்கும்) பாலையும் அமுதையும் ஒத்து நின்றவனாகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக்கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- சேல், கயல் - இவை மீன்வகைகள், திளைத்தல் - மகிழ்ந்து பிறழ்தல். செங்குங்குமம் - சிவந்த குங்குமப் பூ இதனைச் சந்தனக் குழம்புடன் கலந்து வாசனைக்கும் குளிர்ச்சிக்கும் மார்பில் பூசிக்கொள்வது வழக்கம். பொடி - திருவெண்ணீறு; இது பாவங்களைப் பொடிப்படுத்திப் போக்குவது புண்ணியர் - சரியை, கிரியை, முதலிய சிவபுண்ணியச் செயலைப்புரியும் சிவனடியார்கள், அடியார் கூட்டத்துடனே கலந்து நின்று இறைவனைப் போற்றித் துதித்தலே சிறப்பாம்: “பரவுமின் பணிமின் பணிவாரொடே விரவுமின் ” என்பது அப்பர் தேவாரம்.

பெண்கள் மார்பில் அணிந்த செங்குங்குமக் குழம்பு காழுக்கர்க்கு அப்பெண்களின் மீது காதல் பெருக்குவது போலச் சிவபெருமான் திருமார்பினிடத்து அணிந்த திருவெண்ணீறு அடியவர்களுக்கு அச் சிவபெருமான் மீது பக்தியைப் பெருக்கும் தன்மையுடையதாம் என்பது முதல் இரண்டடியின் உட்கருத்து. மாலும் அயனும் அறியாநெறி-பிரமவிட்ணுக்களால் அறியமுடியாத இறைவனின் நிலை: “மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினை” என்பது திருவாசகம். இறைவன் தன்னை அடைந்த அன்பர்களுக்கு என்றும் இனிமைப் பொருளாக விளங்குதலின் அவனைப் “பாலும் அமுதமும் ஒத்து நின்றான்” என்றார்.

அறியா: ஈறுகெட்ட, எதிர்மறைப் பெயரச்சம். நின்றானுக்கு: உருபு மயக்கம், முதலிரண்டடிகள் உவமை அணி ஆகும்.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி

அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்

மாலுக்குச் சக்கரம் அன்(று) அருள்

செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்

ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற

சிற்றம் பலமே இடமாகப்

பாலித்து நட்டம் பயிலவல்

லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- (வியாக்கிரபாத முனிவரின்) குழந்தையாகிய உபமன்யு முனிவர் (பசியினால்) பாலை விரும்பி (உண்ண) அழுதலும், (அவர்க்குப்) பாற்கடலையே அழைத்து (உண்ணக்) கொடுத்தருளிய பெருமானும் அக்காலத்தில் திருமாலுக்குச் (ச்சலந்தராசரனைப் பிளந்த சுதர்சனம் என்னும்) சக்கரப் படையைக் கொடுத்தருளிய இறைவனும்; (என்றும்) நிலைபெற்றுத் திகழும் தில்லையம்பதியில் (வேதங்களை இடைவிடாமல்) ஓதி ஆரவாரம் செய்யும் அந்தணர்கள் (தீட்சிதர்கள்) வாழ்கின்ற சிற்றம்பலம் என்னும் பொற் சபையை (த் தமக்கு) இடமாகக் கொண்டு அன்பர்களுக்கு அருள் புரிந்து ஆனந்ததாண்டவம் புரிய வல்லவனும் ஆகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்தே "பல்லாண்டு வாழ்க" எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- பாலகன் - வியாக்கிரபாத முனிவரின் குழந்தையாகிய உபமன்யு முனிவர். வேண்டி - (உண்ண) விரும்பி வியாக்கிரபாத முனிவரின் குழந்தையான உபமன்யு முனிவர் தன் தாய்மாமனாகிய வசிட்டர் ஆசிரமத்துக் காமதேனுவின் பாலை உண்டு வளர்ந்தார்: பின்பு தந்தையின் ஆசிரமம் வந்த போது அத்தகைய பாலை வேண்டி அழுதார். தந்தை குழந்தையை நோக்கிக் "குழந்தாய்! எம்பெருமானைக் கருதித் தவம் புரிக" என்று கூற, அவ்வாறே குழந்தை தவம் புரிந்தது. சிவபெருமான் உபமன்யு முனிவரின் பேரன்பைக் கண்டு பாற்கடலைக் கூவி அழைத்து அவர்க்கு உண்ண அளித்தருளினார் என்பதாகும். "ஆவின் பால்கண்டளவில் அருந்தவப் பாலன் வேண்டலும் செல்லென்று பாற்கடல் கூவினான்" என்பதும். "பாலனுக் காயன்று பாற்கடல் ஈந்து" என்பதும் அப்பர் தேவாரம்.

திருமால் ததீசிமுனிவருடன் போரிட்டுத் தன்னிடம் இருந்த சக்கரத்தை இழந்தார். பின்பு அவர், சிவபெருமான் தன் திருவடி விரலால் தரையில் கீறி உண்டாக்கப் பட்டுச் சலந்தராசுரனைப் பிளந்த சக்கரத்தைப் பெற அவரை வேண்டிப் பூசை புரிந்தார். நாள்தோறும் ஆயிரம் செந்தாமரைப் பூக்களால் அர்ச்சித்து வழிபட்டு வருகையில்; ஒரு நாள் சிவபெருமான் திருமாலின் அன்பு நிலையை உலகத்தவர்க்கு அறிவிக்கத் திருவுளங் கொண்டு ஒரு மலரை மறைத்திட, திருமால் ஒரு மலர் குறைந்ததைக் கண்டு மனம் தளர்ந்து தம் கண்ணையே பறித்து மலராக இட்டு வழிபட்டார். அதனால் மகிழ்ந்த எம் பெருமான் சக்கரத்தையும் கண்ணையும் அருளினார் என்பதாம்: “பங்கயம் ஆயிரம் பூவினில் ஓர்பூக் குறையத், தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே, சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் (கு) அருளியவா (று) எங்கும் பரவி நாம் தோணோக்கம் ஆடாமோ” என்பது திருவாசகம்.

மன்னிய - (மெய்யன்பர்கள் நீங்காது) நிலைபெற்ற என்றலுமாம்.
ஆலிக்கும் - நடராசப் பெருமானின் காட்சியைக் கண்டு களித்திருக்கின்ற,
அந்தணர் - மூவாயிரம் தீட்சிதர்கள் பாலித்து (அன்பர்களுக்கு) அருள்புரிந்து.
இடமாகப்பாலித்து - இடமாகக் கருதியுமாம் நடட்டம் - நடனம்.

பாலுக்கு வல்லானுக்கு: உருபு மயக்கம். செய்தவன்: வினையாலணையும் பெயர்: ஈந்த பெயரெச்சம்.

தாதையைத் தாளற வீசிய
சண்டிக்கிவ் அண்டத்தொடு முடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற்
கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமும்
நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை :- (தன்) தந்தை (எச்சத்தரின்) கால்கள் அற்று விழும்படி வெட்டிய (அந்தணச் சிறுவராகிய விசாரசருமர் என்ற) சண்டேசுரர்க்கும் அப்பொழுதே தேவர்களோடு மண்ணுலகத்தவரும் வணங்குமாறு அழகிய கோயிலும் (சிவநின்மாலியமான) அமுதும் தந்தருளி (இன்னும் பரிவட்டமும்) ஒளி பொருந்திய அழகிய இண்டைமாலையும், சண்டேசுரர் என்னும் திருப்பெயரும் (சண்டீசர் பதவியும்) தொண்டர்க்கு எல்லாம் அதிபதியாகவும் (ஆகிய இவற்றை) (விசாரசருமர் செய்த) பெரும் பாவச் செயலுக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானை (ப் புகழ்ந்தே) “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

வீளக்கம்:- தாதை - தன்னைத் தந்தவன்; தந்தை தாள் - கால்கள்: “தாதைதனைத் தாளிரண்டும்” என்பது திருவாசகம். சண்டி - விசாரசருமராகிய சண்டேசுரர். அண்டம் - இங்கு அண்டத்திலுள்ள தேவர்கள். உடனே - அப்பொழுதே: இது தாதையின் கால்களை வெட்டியதற்கும், சண்டேசுரர் என்ற பெயருடன் தொண்டர்க்குத் தலைவராகப் பெற்றதற்கும் கால இடையீடு இன்மையை உணர்த்தி நின்றது. வணங்க - (சிவதரிசனம் அல்லது சிவபூசைமுடிவுற்றதும்) வணங்குமாறு. பொற்கோயில் - அழகிய கோயில்: இது சிவாலயத்தில் அபிடேகத் தீர்த்தத் தொட்டிக்கு அடுத்து அமைந்துள்ள தனிக் கோயில், போனகம் - (நின்மாலியமான) திருவமுது, முடித்தாமம் - திருமுடியில் அணியும் மாலை: இண்டைமாலை; இம்மாலை சரக்கொன்றை மலரால் அல்லது வில்வத்தால் தொடுக்கப் பெற்றது. நாமம் - திருப்பெயர்: இது சண்டேசுரர் என்ற பெயர் ஆகும். நாயகம் - முதன்மை: அதிபதி. பாதகம்- பெரும் பாவச் செயல். இது தன் சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்த தனது தந்தையின் கால்களை மழுவால் வெட்டி வீழ்த்திய செயல். பரிசு - வெகுமதி: இங்குக் கோயில் போனகம், முடித்தாமம் நாமம், நாயகம், முதலியன அளித்தலைக் குறித்தல்.

சிவபெருமானின் திருவடிகளுக்கு அன்புடையவரான விசாரசருமர், தன் சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்த தந்தையின் கால்களை வெட்டிய பாதகச் செயல் புண்ணியச் செயலாக மாறியது என்பார், பாதகத்துக்குப்

பரிசு” என்றார். “அரனடிக் (கு) அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமதாகும்
 நரரினிற் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மையாய்த்தே” என்பது
 சிவஞானசித்தியார்.

சோழ நாட்டுக் காவிரிக்கு வடகரையில் திகழும் திருச்சேய்ஞலூரில் அந்தணர் குலத்தில், எச்சதத்தன் என்பவர்க்கு விசாரசருமர் என்ற ஒரு மகனார் இருந்தார். அவர் வேதங்களை நன்கு பயின்றவர்: அவ்வூரில் பசுக்களை மேய்ப்பவன் பசுவொன்றை அடித்ததைக் கண்டபொழுது விசாரசருமர் தாமே பசுக்களை மேய்க்கலானார்: பசுக்களும் மேய்ந்து நன்கு பால் சொரியத் தொடங்கின: மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் ஆத்தி மரத்தடியில் மணலினால் சிவலிங்கம் அமைத்துப் பசுவின் பாலைக் கொண்டு திருமஞ்சனம் ஆட்டினார். இவர் இங்ஙனம் செய்வதைச் சொல்லக் கேட்டு அறிந்த இவரது தந்தை, ஒரு நாள் இவரது செயலை நேரில் கண்டார். பாற்குடங்களைக் காலால் இடறினார்: அதனைக் கண்ணுற்ற விசாரசருமர் மிகச் சினந்து; தம்முன் கிடந்த ஒரு சிறு கோலை எடுக்க, அது மழுவாக மாறச் சிவாபராதம் செய்த தந்தையின் கால்களை வெட்டினார். விசாரசருமரின் சிவபக்தியைக் கண்ட சிவபெருமான், அங்கு எழுந்தருளி, “நாம் சூடும் மலர்களும் உடுக்கும் ஆடைகளும், உண்ட பரிகலமும் உனக்கேயாகுக” என்று கூறித் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் அதிபதியுமாக்கிச் சண்டிசப் பதமும் தந்தருளினார் என்பதாம். “நிறைந்தமா மணலைக் கூப்பி நேசமோடாவின் பாலைக் கறந்து கொண்டாட்டக் கண்டு கறுத்த தன் தாதைதானை, எறிந்த மாணிக்கப் போதே, எழில் கொள் சண்டிசன் என்னச் சிறந்த பேரளித்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே” என்பது அப்பர் தேவாரம். “தீதில்லை மாணிசிவகருமஞ் சிதைத்தானைச், சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டும். சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர் தொழ்ப், பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்” என்பது திருவாசகம்.

தாதையை, வைத்தானுக்கு: உருபுமயக்கம். அண்டம்: இடவாகு பெயர், தாள்: பால்பகா அ. றிணைப் பெயர், முடித்தாமம் வேற்றுமைத் தொகை.

குழலொழி யாமொலி கூத்தொலி
 ஏத்தொலி எங்குங் குழாம் பெருகி
 விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று
 விம்மி மிகுதிரு வாருரின்
 மழவிடை யாற்கு வழிவழி
 யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
 பழஅடி யாரொடுங் கூடி
 எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே,

பொழிப்புரை:- குழலின் ஒலியும், யாழின் ஒலியும், நடனமாடும் ஒலியும், எவ்விடத்தும் கூட்டமாக (அடியார்கள்) பெருகி நின்று துதிக்கும் (தோத்திர) ஒலியும், திருவிழாவின் ஒலியும், (ஆகிய இவ்வொலிகள் எல்லாம்) ஆகாயத்தின் அளவும் சென்று; மேன்மேலும் பெருகி அதிகரிக்கின்ற திருவாருரில் (எழுந்தருளிய) இளமை வாய்ந்த இடபத்தை வாகனமாக உடைய சிவபெருமானுக்குத் தலைமுறை தலைமுறையாக அடிமை பூண்ட ஆடவரும் மகளிரும் மணம் புரிந்து கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்த பழமையான அடியாரோடும் கூடி நின்று எம் தந்தையாகிய சிவபெருமானை (ப் புகழ்ந்தே) “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக்கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- முதலிரண்டடிகள் திருவாருர்ச் சிவாலயத்தின் சிறப்பினைக் கூறுவன. குழல் - பல்லாங்குழல் - இது துளைக்கருவி. யாழ் - நரம்புகள் கொண்ட இசைக்கருவி. ஏத்துஒலி - துதிக்கும் தோத்திரஒலி, விழவொலி - திருவிழாக் காலங்களில் உண்டாகும் மக்களின் பேரொலி. விண் - ஆகாயம்: தேவருலகமுமாம். விம்மி - (மேன்மேலும்) பெருகி, திருவாருர் -(திரு+ஆர் + ஊர்) திரு - இலக்குமியும், ஆர் - பூமாதேவியும். பூசித்த ஊர்: ஆருர் பூமா தேவியின் இதயமாகவும் திகழ்வதாம். இலக்குமி தவம் செய்தமையை, “மருக்கமழ் மலர்மென்பாவை மாதவம் புரிதலாலே திருக்கமலாலயப் பேர் பெற்றதிச் செல்வமுதூர்” என வரும் திருவாருர்ப்புராணச் செய்யுளினாலும், பூமாதேவியின் இதயகமலம் என்பதை, “மேதினிக் காதல் மங்கை இதயகமலமா மாதோர்பாகனார் ஆருர் மலர்ந்தால்” எனவரும் பெரிய புராணச் செய்யுளினாலும் அறியலாம். மழவிடையான் - இளையதாகிய இடபவாகனத்தையுடையவன்: சிவபெருமான்: “மழவிடையாய்! நினைபதம் போற்றி. போற்றி” என்பது அப்பர் தேவாரம்.

வழி வழி ஆளாய் - தலைமுறை தலைமுறையாக அடிமை பூண்டவராய்; அல்லது தாய்மரபு தந்தைமரபு என்ற இருமரபும் சிவபெருமானுக்கு அடிமை செய்வோராய்: “வழி வழியாளாகும் வண்ணம் அருள் எங்கள் வானவனே” என்பது அப்பர் தேவாரம். “ஏழேழ் படிகால் எமையாண்ட பெம்மான்” என்பது சுந்தரர் தேவாரம். “மாதொரு பாகனார்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும்” என்பது பெரியபுராணம். ‘திருவாரூரின் மழவிடையாற்கு வழி வழியாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த, பழ அடியார்’ என்பது இங்குச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் குறித்தது என்பர். சுந்தரர் தாயாராகிய இசைஞானியாரின் தந்தை ஞானசிவாசாரியாரும், அவர் முன்னோரும் திருவாரூர் தியாககேசப் பெருமானுக்கு வழிவழி ஆகத் தொண்டு பூண்டு ஒழுகியவர்கள். சுந்தரர் தந்தையாராகிய சடையனாரும், அவர் முன்னோரும் திருநாவலூர்ப் பெருமானுக்கு வழிவழி அகத் தொண்டு பூண்டு ஒழுகியவர்கள். மணம் செய்குடி - விதிப்படி - திருமணம்செய்து கொண்ட குடும்பம். பழ அடியார் - தொண்டு புரிவதில் அனுபவம் பெற்ற சிவனடியார்கள், எம்மான் - எம் தந்தை சிவபெருமான்: “எம்மான் எம் அனையென் றனக்கென்றனை” என்பது சுந்தரர் தேவாரம்.

மழவிடை மழ: உரிச்சொல். வழி வழி அடுக்குத் தொடர் பழ அடியார்: பண்புத் தொகை.

ஆரார் வந்தார்? அமரர்

குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்

நாரா யணனொடு நான் முகன்

அங்கி இரவியும் இந்திரனும்

தேரார் வீதியில் தேவர்

குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து

பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்

ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை:- அழகினையுடைய (மார்கழித்) திருவாதிரை நாளில் (இங்குச் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுதற்குத்) தேவர் கூட்டத்துள் யார் யார் வந்தனர்? திருமாலுடன் பிரமதேவனும். அக்கினி தேவனும்,

சூரிய தேவனும். இந்திரனும் (வந்தனரா? நன்று) தேரோடும் (சிவமே நிலவும் நான்கு) திருவீதிகளிலும் தேவர்களின் கூட்டங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் நிறைந்து நிற்க உலகெலாம் நிறைந்த (இறைவனின்) பழமையான புகழைப் பாடிக் கொண்டும் (மெய்மறந்து கூத்து) ஆடிக் கொண்டும் (அவனைப்) “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- அமரர் - தேவாமிர்தம் உண்டதனால் மரணம் இல்லாதவர்கள்; தேவர்கள். அணி - (அலங்கார) அழகு; ஆதிரை நாள் (இது மார்கழித் திங்களில் மதி நிறைந்த நன்னாளில் வரும்) திருவாதிரை நட்சத்திரம். இத்திருவாதிரை நாள் சிவபெருமானுக்கு மிக உகந்த நன்னாள் ஆகும். “ஆதிரை நாளுகந் தானும் ஆருர் அமர்ந்த அம்மானே” என்பது அப்பர் தேவாரம். அணியுடை ஆதிரை நாள் என்றது. கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் மிக அழகிய ஆருத்திரா - ஆருத்திரை - திருவாதிரை நாள்) “ஆதிரை நாள் காணாதே போதியோ பும்பாவாய்” என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். நாராயணன் - பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டவன் : திருமால் - அங்கி - அக்கினி தேவன். தேரார் வீதி - தேரோடும் மாடவீதி: குழாங்கள் - கூட்டங்கள் பார் - பூமி: உலகம்; புகழ்தல் - இறைவனுடைய அருட்செயல்களை இனிய பாட்டு வடிவிலும் உரைநடை வடிவிலும் கூறிப்பாராட்டுதல். இறைவன் செயலைப் புகழ்ந்து பாடுதலும் ஆடுதலும் வேண்டுமென்பார். “தொல் புகழ் பாடியும் ஆடியும்” என்றார். “ஆடிப்பாடி அண்ணாமலை கைத்தொழி, ஓடிப்போம் நமதுள்ள வினைகளே” என்பதும், “பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித் தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடி” என்பதும் அப்பர் தேவாரம்.

ஆர் ஆர்: அடுக்குத் தொடர்; வினா ஆர்: யார் என்பதன் மருஉ. அமரர் காரணப் பெயர். திசையனைத்தும், உம் முற்றுமை தொல்புகழ் பண்புத் தொகை.

எந்தை எந்தாய் சுற்ற (ம்) முற்றும்

எமக்கமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று

சிந்தை செய்யுஞ் சிவன் சீர்

அடியார் அடிநாய் செப்புரை

அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன்

எனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேல்

பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே

என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே

பொழிப்புரை:- எனது தந்தையும். எனது தாயும் (எனது) உறவினரெல்லாமுமாகி, எமக்கு அமிர்தமாகி (நின்ற) எம்பெருமானே என்று பலகாற் சொல்லித் துதித்து; இடைவிடாமல் நினைக்கின்ற சிவபெருமானது சிறப்புற்ற அடியார்களுக்கு அடிமை புரியும் நாய் போன்ற செப்புறை என்ற ஊரிலுள்ள முடிவில்லாத பேரானந்தத்தைப் பெற்ற சேந்தனாகிய என்னை (வலிய வந்து) ஆட்கொண்டு என்னுள் புகுந்து, (எனது ஆணவம் முதலிய) மலக்கட்டுகளை ஒழியச் செய்து (எனது) அரிய உயிர் மீது அருள் பாலித்து விளங்குபவனே என்று (சிவபெருமானைப் புகழ்ந்தே) “பல்லாண்டு வாழ்க” எனக் கூறி (நாம்) வாழ்த்துவோம் என்றவாறு.

விளக்கம்:- எந்தை - எனது தந்தை. சுற்றம் - உறவினர், சிந்தை செய்தல் - இடைவிடாமல் நினைத்தல். நாய் இழிபிறப்புடையதாயினும் நன்றி மறவாமை உடையது. அதுபோல் இறைவன் தமக்கு அருளிய செயலை நினைத்து உருகும் இயல்பு தமக்கு உண்டு என்பதைக் குறிக்கத் தம்மை ‘நாய்’ என்றார். செப்புறை - இது சேந்தனாரின் ஊர் என்பார்: சிலர் குடிப்பெயர் என்றும் கூறுவர். அந்தம் - முடிவு. பந்தம் (ஆணவம் முதலிய) மலக்கட்டு. பரிவு - அன்பு: அருள்

எந்தை: மருஉப் பெயர். செய்யும்: பெயரெச்சம் ஆருயிர் : பண்புத் தொகை “சீரடிநாயினேன் செப்புமுறை: செப்புரை” செம்மிறை என்றும் பாடம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு தெளிவுரை

முற்றிற்று

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிய

திருநீற்றுப்பதிகம்

கிரண்டாம் திருமுறை.

தலம் - திருவாலவாய்

பண் - காந்தாரம்

பரையின் வரலாறு

(குருவருள் பெற்ற ஆன்மா முதல்வனது பராசக்தியின் விளக்க முற்றுச் சிவயோகநிட்டையில் அழுந்தி நிற்கும் நிலையே பரையின் வரலாறாகும். திருவெண்ணீறு - பராசக்தியின் வடிவாகும்.)

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

01

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

02

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

03

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

04

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

05

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் நீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

06

எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே. 07

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயான் திருநீறே. 08

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மாலவாயான் திருநீறே. 09

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
எண்டிசை பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான் திருநீறே.

10

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிய

பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம்

முன்றாம் திருமுறை

தலம் - பொது பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

ஐந்தெழுத்துண்மை

(திருவருளின் வியாபகத்தில் அழுந்தி நிடைக்கூடிய நிலை கைவரும் வண்ணம் பஞ்சாட்சரத்தை உரிய முறையில் ஓதிச் சிவோகம்பாவனை செய்யும் அநுபூதி நிலையே ஐந்தெழுத் துண்மையாகும்.)

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின், நாடொறும்;
வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த, வந்தகூற்று
அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே. 01

மந்திரம் நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன;
செந்தழல் லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே. 02

ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்சுடர்
ஞான விளக்கினை யேற்றி, நன்புலத்(து)
ஏனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
ஆன கெடுப்பன, அஞ்செ முத்துமே. 03

நல்லவர் தீயரென் னாது, நச்சினர்
செல்லல் கெடச்சிவ முத்தி காட்டுவ;
கொல்ல நமன்றமர் கொண்டு போமிடத்(து)
அல்லல் கெடுப்பன, அஞ்செ முத்துமே. 04

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்(து)
அங்குள பூதமும் அஞ்ச; வைம்பொழில்
தங்கர வின்படம் அஞ்சந் தம்முடை
அங்கையி லைவிர லஞ்செ முத்துமே. 05

தும்ம லிருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்,
வேம்மை நகரம் விளைந்த போழ்தினும்,
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மை யினுந்துணை அஞ்செ முத்துமே. 06

வீடுபி றப்பை யறுத்து மெச்சினர்;
பீடைகொ டுப்பன; பின்னை நாடொறும்
மாடுகொ டுப்பன; மன்னு மாநடம்
ஆடியு கப்பன, அஞ்செ முத்துமே. 07

வண்டடு அமர் ஓதி மடந்தை பேணின,
பண்டை இராவணன் பாடி யுய்ந்தன;
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்கு
அண்ம் அளிப்பன அஞ்செ முத்துமே. 08

கார்வணன் நான்முகன் காணு தற்கொணாச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி, நாடொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு
ஆர்வண மாவன, அஞ்செ முத்துமே. 09

புத்தர் சமண்கழகக் கையர், பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வி னைப்பகைக்கு
அத்திர மாவன அஞ்செ முத்துமே. 10

நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன், நான்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்ன னுன்னிய
அற்றம் இல்மாலையீ ரைந்தும் அஞ்செமுத்
உற்றன வல்லவர் உம்ப ராவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிய

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

முன்றாந் திருமுறை

தலம் - பொது

பண் - கௌசிகம்

ஐந்தெழுத்துண்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக் கசிந்து கண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே. 01

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலாம்
நம்பன் நாம நமச்சி வாயவே. 02

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராய்த்தகு விப்பதும்
நக்கன் நாம நமச்சி வாயவே. 03

இயமன் தூதரு மஞ்சுவ ரின்சொலால்
நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
நியமந் தான்நினை வார்க்கினி யான்நெற்றி
நயனன் நாம நமச்சி வாயவே. 04

கொல்வா ரேனும் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனும் இயம்புவ ராயிடின்
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே. 05

மந்த ரம்மன பாவங்கள் மேவிய
பந்த நையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமும் மல்குமால்
நந்தி நாம நமச்சி வாயவே. 06

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயினர் ராயின் உருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரதன் நாமம் நமச்சி வாயவே. 07

இலங்கை மன்னன் எடுத்த அடுக்கன்மேல்
நலங்கொள் கால்விரல் சங்கரன் ஊன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொள் நாம நமச்சி வாயவே. 08

போதன் போதன கண்ணனும் அண்ணல்தன்
பாதம் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஓதும் நாம நமச்சி வாயவே. 09

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண் கையர்கள்
வெஞ்சொல் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட அமுதுசெய்
நஞ்சண் கண்டன் நமச்சி வாயவே. 10

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யாழ்தமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யால் மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாசம் அறுக்கவல் லார்களே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிய

நமச்சீவாயத் திருப்பதீகம்

நான்காம் திருமுறை

தலம் - பொது

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

ஐந்தெழுத்துண்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை; திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. 01

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே. 02

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே. 03

இடுக்கண்பட் டிருக்கினும் இரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கிற்கீழ் கிடக்கினு மருளின் னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே. 04

வெந்தநீ றரும்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை ஆறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே. 05

சலமில்ன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில்ன் நாடொறும் நல்கு வான்நலன்
குலமில் ராகினுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமில்க் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே. 06

வீடினார் உலகினின் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினார் அந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினேன் ஓடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே. 07

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே. 08

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே. 09

மாப்பிணை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிய
நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்
ஏழாம் திருமுறை

தலம் - திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

ஐந்தெழுத்துண்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

01

இட்டன் நும்மடி ஏத்து வாரிகழந்
திட்ட நான்மறந் திட்டநாள்
கெட்ட நாளிவை யென்ற லாற்கரு
தேன்கி ளர்புனற் காவிரி
வட்ட வாசிகை கொண்ட டிதொழு
தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

02

ஓவு நாளுணர் வழியு நாளுயிர்
போகு நாளுயர் பாடைமேற்
காவு நாளிவை யென்ற லாற்கரு
தேன்கி ளர்புனற் காவிரிப்
பாவு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ்
சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி
நாவ லாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

03

எல்லை யில்புகழ் எம்பி ரானெந்தை
தம்பி ரானென்பொன் மாமணி
கல்லை யுந்திவ ளம்பொ ழிந்திழி
காவி ரியதன் வாய்க்கரை
நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
வல்ல வாவுனை நான்ம றக்கினும்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

04

அஞ்சி னார்க்கரண் ஆதி யென்றடி
யேனும் நான்மிக அஞ்சினேன்
அஞ்ச லென்றடித் தொண்ட னேற்கருள்
நல்கி னாய்க்கழி கின்றதென்
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை மார்குடைந்
தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
நஞ்ச ணிகண்ட நான்ம றக்கினும்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

05

ஏடு வானிளந் திங்கள் சூடினை
என்பின் கொல்புலித் தோலின்மேல்
ஆடு பாம்பத ரைக்க அசைத்த
அழகனே அந்தண் காவிரிப்
பாடு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ்
சோதி பாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேட னேயுனை நான்ம றக்கினும்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

06

விரும்பி நின்மலர்ப் பாத மேநினைத்
தேன்வி னைகளும் விண்டனன்
நெருங்கி வண்பொழில் சூழ்ந்தெ ழில் பெற
நின்ற காவிரிக் கோட்டிடைக்
குரும்பை மென்முலைக் கோதை மார்குடைந்
தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
விரும்ப னேயுனை நான்ம றக்கினும்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

07

செம்பொனேர்சடை யாய்தி ரிபுரந்
 தீயெ முச்சிலை கோலினாய்
 வம்பு லாங்குழ லாளைப் பாகம்
 அமர்ந்து காவிரிக் கோட்டிடைக்
 கொம்பில் மேற்குயில் கூவ மாமயில்
 ஆடு பாண்டிக் கொடுமுடி
 நம்ப னேனுனை நானம றக்கினும்
 சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

08

சார ணன்தந்தை எம்பி ரானெந்தை
 தம்பிரானென் பொன்மாம ணீயென்று
 பேரெ ணாயிர கோடி தேவர்
 பிதற்றி நின்று பிரிகிலார்
 நார ணன்பிர மன்தொ முங்கறை
 யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 கார ணாவுனை நான்ம றக்கினும்
 சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

09

கோணி யபிறை சூடி யைக்கறை
 யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 பேணி யபெரு மானைப் பிஞ்சுகப்
 பித்த னைப்பிறப் பில்லியைப்
 பாணு லாவரி வண்ட றைகொன்றைத்
 தார னைப்படப் பாம்பரை
 நாண னைத்தொண்ட னூரன் சொல்லிவை
 சொல்லு வார்க்கில்லைத் துன்பமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்களம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னை அன்னை அன்னை அன்னை அன்பினுக்கு மங்களம்
ஆதி சக்தி அம்பிகைக்கு அனந்தகோடி மங்களம்
எம்முள்ளே விளங்குமெங்கள் ஈஸ்வரிக்கு மங்களம்
இச்சையாவும் முற்றுவிக்கும் சிற்சிவைக்கு மங்களம்.

தாழ்விலாத தன்மையு தளர்ச்சியற வன்மையும்
வாழ்விலே வளங்களும் எம்வாக்கிலே வரங்களும்
பக்தியிற் கசிந்துழைந்து பாடுகின்ற பான்மையும்
பாடுவோர்க் கனேகபோக பாக்கியங்கள் மேன்மையும்.

என்றுமோங்க என்கரத்தை இயக்கமான சக்தியாம்
தந்த ஞானமூர்த்தியாம் தனித்தியங்கும் சக்தியாம்
அன்னை அன்னை அன்னை அன்னை அன்பினுக்கு மங்களம்
சீதாராமா மங்களம் ராதா கிருஷ்ணா மங்களம்.

அப்பனுக்கும் அம்மைக்கும் மங்களம்
அத்துவித வஸ்துவுக்கு மங்களம்
ஒப்பில்குரு நாதனுக்கு மங்களம்
உத்தம பத்தருக்கு மங்களம்
முப்பொழுதும் தொழுவார்க்கு மங்களம்
மூவாசை வென்றவர்க்கு மங்களம்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கு மங்களம்
முனிவர்க்கும் இருடிகட்கும் மங்களம்
தன்னைத்தன்னா லறிந்தவர்க்கு மங்களம்
ஐயமிட்டு உண்பவர்க்கு மங்களம்
ஐயமில்லாச் சாதுகட்கு மங்களம்

ஆதியந்த மில்லாத ஆன்மாவுக்கு மங்களம்

சீர்காழித் தேவருக்கு மங்களம்

திருநாவுக் கரசருக்கு மங்களம்

சீர்பெருகு சுந்தரர்க்கு மங்களம்

திவ்விய மாணிக்கர்க்கு மங்களம்

எங்கும் மங்கும் உயிர்களுக்கு மங்களம்

மங்களம் ஜெய மங்களம்! மங்களம் ஜெய மங்களம்!!

ஐந்துகரத் தேவனுக்கு மங்களம்

ஆறுமுக வேலனுக்கும் மங்களம்

காருலாவு சடையனுக்கு மங்களம்

காருண்ய விடையனுக்கு மங்களம்

கார்வண்ண மாலனுக்கு மங்களம்

மலர்வாசி பிரமனுக்கும் மங்களம்

மங்கை சிவகாமிக்கு மங்களம்

வள்ளி தெய்வநாயகிக்கும் மங்களம்

ஆதி பராசக்திக்கு மங்களம்

சோதி லிங்கசுவாமிக்கு மங்களம்

பால் சொரியும் பசுக்களுக்கு மங்களம்

பூச் சொரியும் செடிகளுக்கும் மங்களம்

ஏர் பிடிக்கும் உழவர்க்கு மங்களம்

நாடாளும் மன்னருக்கும் மங்களம்

அவிசொரியும் அந்தணர்க்கு மங்களம்

பாவோதும் ஓதுவார்க்கும் மங்களம்

பாமரர்க்கும் பாவையர்க்கும் மங்களம்

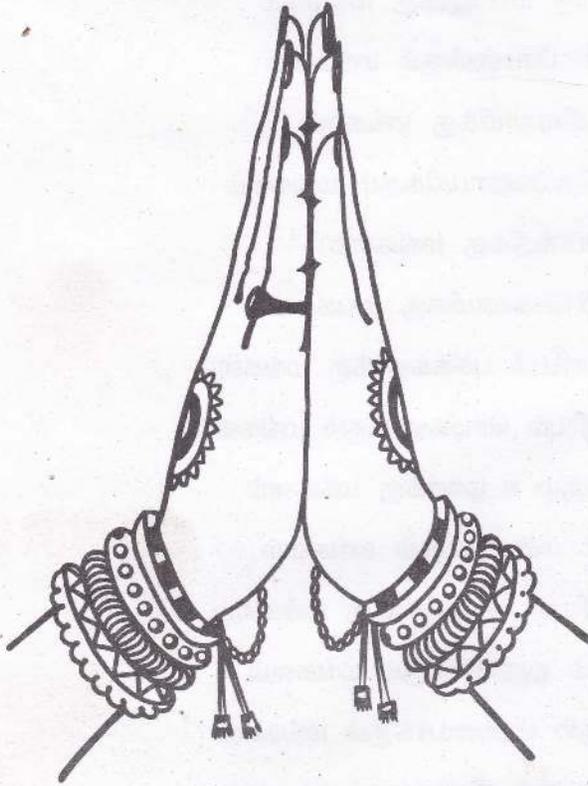
பிள்ளைகட்கும் கிள்ளைகட்கும் மங்களம்

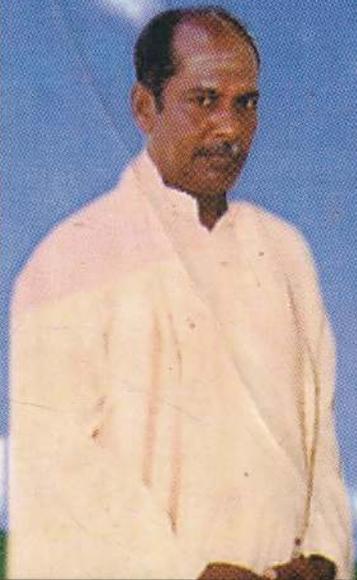
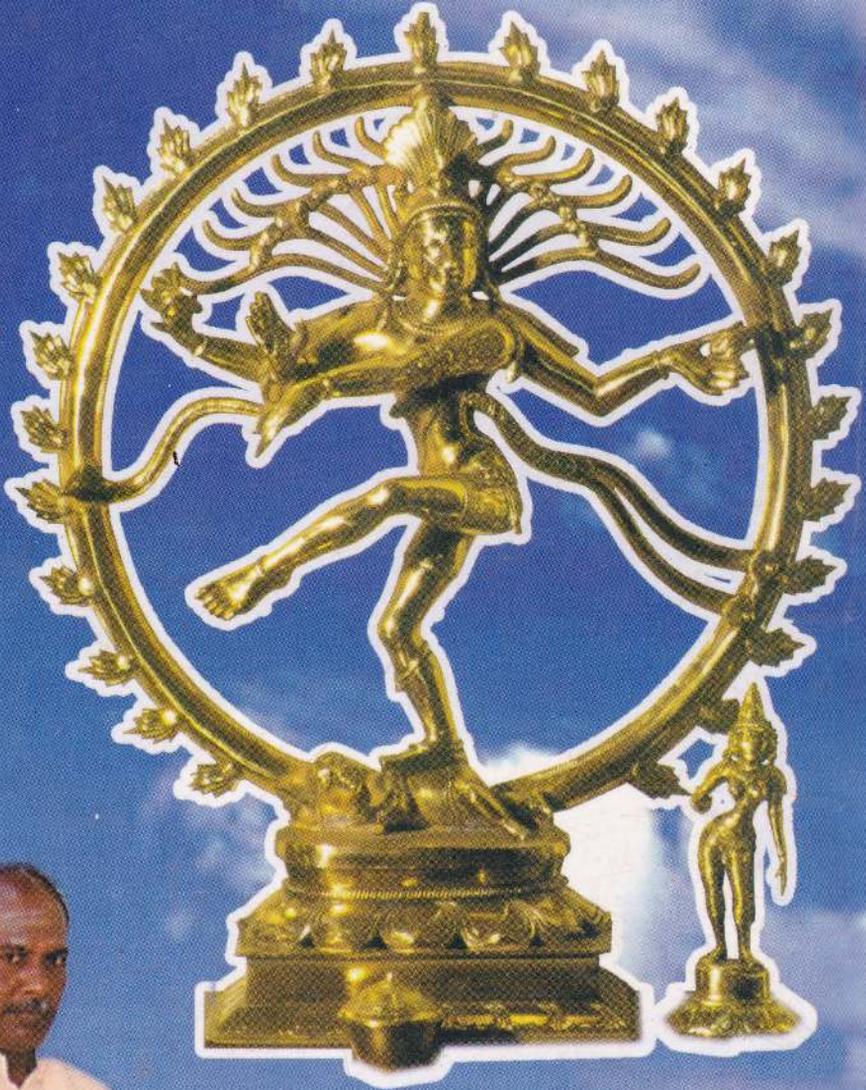
அனைத்துலக உயிர்கடக்கும் மங்களம்
வானவர்க்கும் மேலவர்க்கும் மங்களம்
ஜெய மங்களம்! போற்றி!! ஜெய மங்களம்!!!

மங்களம் பவ புத்திரா! மங்களம் தவ புத்திரா!!
மங்களம் சர சன்மனே! மங்களம் திர கன்மனே!!
மங்களம் சிகி வாஹனா! மங்களம் புகழ் மோகனா!!
மங்களம் கரு ணாகரா! மங்களம் குண சாஹரா!!

தாரகன்றனை மாய்த்திடும் சண்முகா சுப மங்களம்!
கோரசிங்க முகன்றனைக் கொன்றவா சுப மங்களம்!
சூரபன்மனை அட்டிடும் சுந்தரா சுப மங்களம்!
வீரர்ஓன்ப தின்மர்க்கு) அருள் வித்தகா சுப மங்களம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

SRI ATHAVAN PRINTERS